DEMOKRAT TÜRKİYE

GELECEK GÜZEL GÜNLERE MERHABA

SAYI 5 MAYIS 82 | 2,- DM 16 ÖS 2 SFR

Nr. 5 GÜLTIG vom 19 MAI bis 16 JUNI

G 2008 E POSTVERTRIEBSTÜCK GEBÜHR BEZAHLT

Almanya'da onbinler yürüdü:

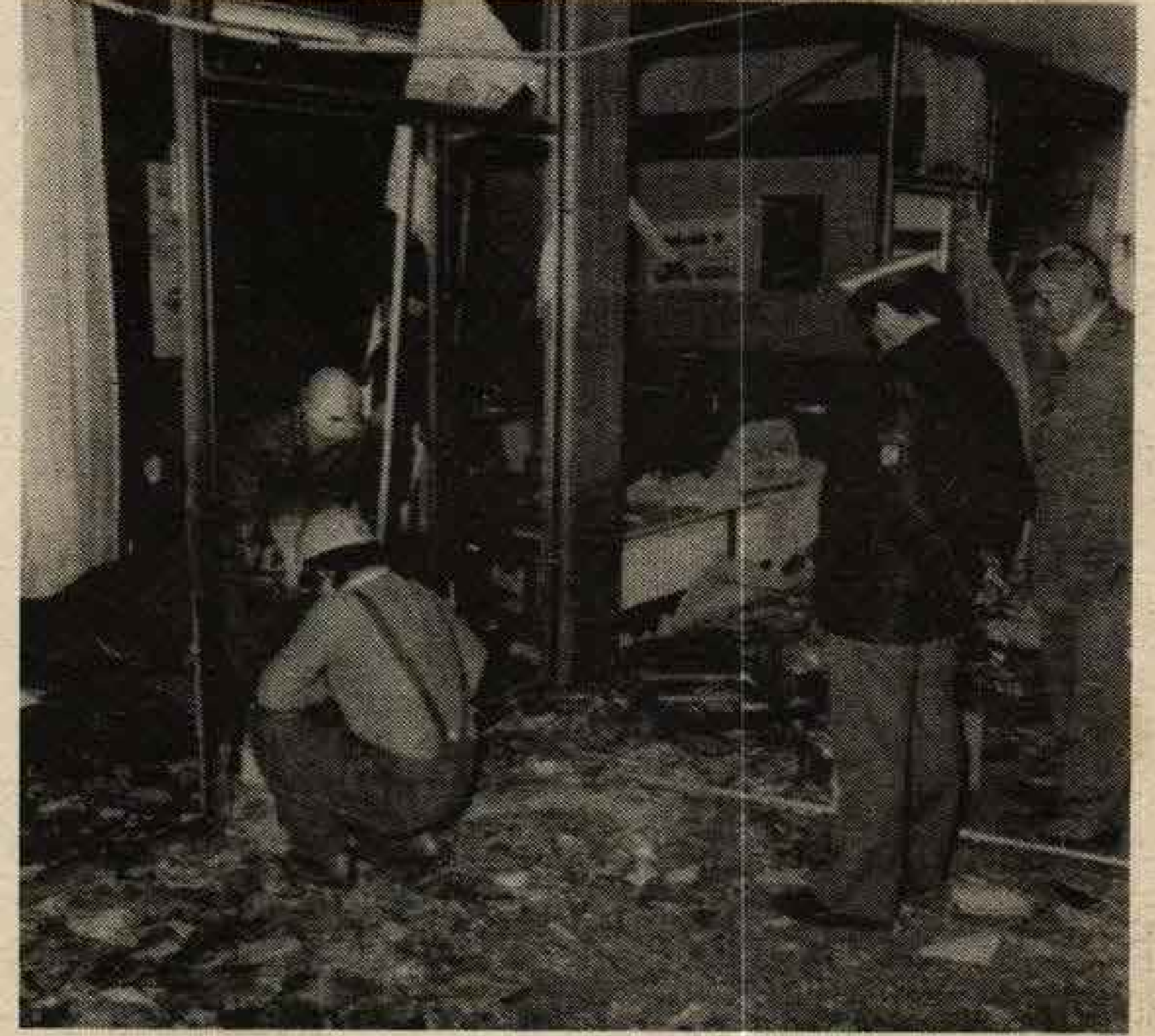
Ülkemizdeki barbarlıktan utanıyoruz!

İdamlar ve işkenceler durdurulmalıdır

8 Mayıs Duisburg mitinginden.....Haberi arka kapakta

Yabancı düşmanlığı eylemli saldırılara dönüştü

Bize ulaşan bilgilere göre son bir ay içinde Türklere yönelik saldırıların sayısı 30'u aştı. Yarıdan çoğu eylemli olan bu saldırılar, mesken, işyerleri, çocuk yuvası, bahçe ve çeşitli toplantı yerleriyle tek tek yabancı işçilere yapıldı.

16.SAYFADA

Avrupa devletlerinden Ecevit'e dayanışma mektubu gönderildi

Çok sayıda Başbakan, Bakan, parlamenter ve sendikacının da imzaladığı dayanışma mektubunda Ecevit'e " Girişti̇ğiniz haklı kavganızı destekliyoruz, sınırsız bir dayanışma içinde olduğumuzu bildiriyoruz! " denildi.

7. SAYFADA

Sıkıyönetim savcıları kefen biçmeye devamediyor

İdam talebi 4094 oldu

2. SAYFADA

Bir yılda 60 bin kişi gözaltına alındı 47 bin kişi yargılanıyor

8. SAYFADA

TBMM'de kuklalar komedisi

3. SAYFADA

Türkiye'de imha planı uygulanıyor

9.SAYFADA

Terörün gizli çizgisi

7. SAYFADA

DİSK davası sürüyor

Baştürk; "..tarihsel görev faşizme karşı mücadele.."

5. SAYFADA

Toplu sözleşmeler imzalandı

İşverenin dediği oldu

17.SAYFADA

Demokrat Türkiye'nin Türkiye'den röportajı

Gel aslanım Mamak'tan

Demokrat Türkiye Muhabiri Ahmet Çelikel, Türkiye'de gezdi, gördü, çeşitli çevrelerle görüştü, yazdı. Baskılar, yasaklar altında sesi duyulmayan halkımız, yaşanan olayları nasıl değerlendiriyordu, ne diyordu?... Özlemleri, acıları, öfkeleri neydi? Geleceğe nasıl bakıyorlardı?

Çelikel araştırdı, dinledi, gözledi, yazdığı röportajları gazetemize yolladı. İlk seriyi bu sayımızda okuyacaksınız.

10. SAYFADA

Türkiye'de Aydınlar

12.SAYFADA

Türkiye Satışa çıkarıldı

8.SAYFADA

DEMOKRAT TÜRKİYE'DEN

SEVGİLİ OKURLAR,

Her yeni sayıda bir öncekini aşmak, sizlere daha iyi, daha güvenilir bir gazete sunabilmek için Demokrat Türkiye emekçileri olanca güçlerini harcamaktadırlar. Yazıların dizgiye hazırlanmasından, sayfalara yerleştirilmesine değin geçen süreç içinde her ifadenin, her sözcüğün ve kavramın özü, biçimi üstünde bir kuyumcu titizliği ile durulmak istenmektedir. Gazetenin baskıya verileceği gün sabahlamak olağan is düzeni sayılmaya başlanmıştır. Ama gazete çıktığı gün, tüm yorgunluklar unutulur, bir görevi daha başarmış olmanın sevinci yaşanır.

Demokrat Türkiye emekçilerini sevindiren olaylardan birisi de okurlardan gördüğü ilgi ve destektir. Bir yandan traj yükselirken, öte yandan tomar tomar mektuplarla kutlama ve dayanışma mesajları gelmektedir.

Şimdiye değin gelen bu mektuplardan bazı bölümleri, ikinci sayfada, "Okurların Dilinden" başlığı altında yayınladık. Bu sayfa en çok ilgi gören ve okunan sayfalardan birisi oldu.

Ne var ki ayrılan yer yetmiyordu. Elimizde dosyalar dolusu mektuplar birikti. Mektup derken elbet de selam kelam cinsinden rasgele çırpıştırılmış tek düze şeyler değildir bunlar. Adı ünlü yazara, şaire çıkmış nice kişilere taş çıkartacak güçte ve nitelikte ürünler var onların arasında.

Özellikle şiirler bir yağmur gibi yağmaktadır. Bir eleştirmen söyle demişti, "Bizde 45 milyonun 35 milyonu şairdir!" Hele gurbette olanların, acılarını, özlemlerini, sevinçlerini dile getirmede şiirin ayrı bir yeri olması doğal sayılmalıdır.

İçlerinde çok yetenekli kalemlerin bulunduğu görülen bu ürünlerin çöp sepetine atılması, insana, özellikle yaratıcı insana saygısızlık olurdu. O da kalmış ki bu kişiler, yazdıklarını herhangi bir yayın organında yayınlatma olanağına da sahip değildirler. Onlara yardımcı olmak, yeni yeteneklerin gelişmesine olanak sağlamak bizim başlıca görevlerimizden birisidir.

Bu nedenlerle okurların ürünlerine bu sayımızda bir buçuk sayfa ayırdık. Gelecek sayılarda da tam bir sayfa olarak sürdürülecektir bu yayın. Elimize ulaşan yazılar, şiirler taranarak sıraya konulacak ve yayınlanacaktır.

Ancak bu konuda bizim de bir dileğimiz var. Yazılar okunaklı yazılmalı, mektubun altında da yazanın imzası bulunmalıdır. Sakınca görenler takma ad kullanabilirler. Ayrıca mektuplarda yaşanan, gözlenen olaylar ve bu olaylar içinde insan ilişkileri, insan dramına dönük konuları, değişik sorunları irdeleyen düşünce ve görüşler yansıtılırsa Demokrat Türkiye'ye güç katar, renk katar.

Umarız ki amatör ozanlara-yazarlara ayırdığımız sayfa daha da ilgiyle izlenecek ve bu sayfada yeni yeteneklerle tanışmış olacağız.

Kalın sağlıcakla.

Not: Dağıtım ve abone servisi olarak, gazetenizi size daha hızlı ulaştırabilme çabası içindeyiz. Şu anda Alman postahanesinin basına tanıdığı haklardan biz de yararlanıyoruz. Derginiz artık elinize daha çabuk ulaşacak.

Yeni abone istekleri geliyor. İlginize teşekkür ederiz. Abone olmak isteyen okurlarımızın abone fişini, abone bedelinin posta veya banka havalesiyle ödendiğini gösteren makbuz veya fotokopisi ile birlikte göndermenizi rica ederiz.

17 Haziran'da buluşmak üzere, dostça selamlar.

Askeri Savcılar kefen biçmeye devam ediyor

İdam talebi

10 nisan 1982 tarihine kadar Türkiye'de çeşitli mahkemelerde Askeri Savcılarca idamı istenenlerin sayısı 3934 idi. Bu sayı bugün (15 mayıs 1982) 4094'e yükseldi.

23 nisan 1982 günü başlayan **MLSPB** örgütü davasında 114 sanıktan 42'sine idam istendi. Bu sanıkların 13'ü daha önce açılan bir başka davada da idam talebiyle yargılanıyorlardı. 28 nisan günü başlayan **Ardahan-Hanak TKP/ML** davasında savcı 32 sanıktan 22'sine idam cezası, **Amasya Yeni Çeltek** davasında ise 73 idam cezası istendi. Öte yandan Erzincan Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı da **"Devrimci Yol örgütü ile açık ilişkide bulundukları"** gerekçesi ile CHP eski milletvekilleri **Ertuğrul Günay ve Temel Ateş**'e idam isteyince, idam istemlerinin sayısı 4060'a yükseldi. Daha sonra **Antalya THKP-C** davasında 5, **Elazığ PKK** davasında 24 ve **Uşak Devrimci Yol** davasında 5 ölüm cezası eklenince, toplam idam talebi 4094'e yükseldi.

Sıkıyönetim mahkemelerinde, yeni başlayan davaların yanısıra, eski davalara da devam edildi. Bu davalardaki gelişmeleri özetle sıralıyoruz.

42 İDAM İSTENEN MLSPB DAVASI BAŞLADI

Sanıklarından 42 si için idam cezası istenen 114 sanıklı **Marksist Leninist Silahlı Propaganda Birliği(MLSPB)** örgütü davasına İstanbul 3 No'lu Askeri Mahkemesinde başlandı. Askeri Savcılık tarafından hazırlanan iddianame ile haklarında ölüm cezası istenen sanıklardan 13'ü daha önce açılan ve görülmekte olan örgüt davasında ölüm cezası istemiyle yargılanmaktadırlar. 114 sanığın 72 si için de 2 yıldan 15 yıla değin değişen hapis cezaları isteniyor.

23 Nisan 1982 tarihinde yapılan duruşmada 14'ü tutuksuz 79 sanık ve 26 savunma avukatı katıldı. Yoklama yapıldıktan sonra sanıkların kimlik bildirimine geçildi. Bir numaralı sanık Ersin Marangoz " **İfadelerimizle ilgili fotokopiler elimize geçmiyor. Verilmemesini protesto ediyorum** " diyerek kimlik vermedi. Diğer bir sanık, Adem Demirci de " **Metris'te tutuklu bulunan arkadaşlarımızdan bir kısmı duruşmaya getirilmedi. Savunma olanaklarımız kısıtlı. Bu nedenle Kimlik vermiyorum** "dedi. Bu arada cezaevi yönetiminin gönderdiği bir tutanak okundu. Tutanakta " **sanıkların üst aramasını bahane ederek** " duruşmaya gelmedikleri ileri sürülüyordu.

Sanık Hasan Şensöz söz alarak " **üç aydır avukatlarımızla görüşmemiz engellenmektedir. Ayrıca bu tutanak doğru değildir. Biz aranmaya tabi tutulduğumuzda her zaman her tarafımız, hatta en mahrem yerlerimiz bile aranıyor. Elimizden iddianameler ve dosyalar alınıyor** " dedi. Bu gelişmelerden sonra söz alan savunma avukatı Nebi Barlas " **Başka duruşmalarda sanıkların cezaevi yönetimi ile ilgili şikayetleri mahkeme ile ilgili olmadığı gerekçesiyle dinlenmiyor. Ama izlenimlerimizden heyetinizin bu kanıda olmadığını sanıyoruz. Yardımcı olmak için adamızdan seçeceğiniz temsilciler, müvekkillerimizle görüşebilirse kimlik bildirimini sağlayabiliriz zannederim** "dedi. Daha sonra duruşmaya ara verildi.

ARDAHAN, HANAK TKP/ML DAVASINDA 22 İDAM İSTENDİ

Erzurum 1 Numaralı Askeri mahkemesinde 28 Nisan günü başlayan " **Ardahan, Hanak TKP/ML** " davasında 32 sanıktan 22'si için ölüm, geri kalanlara 5 ile 15 yıl arasında hapis cezası istendi. İdamı istenen sanıklar şunlardır: " **Hasan Batmaz, Güleyze Balcı, Yener Tuna, Bayram Özveren, Hikmet Delibalta, Turgay Delibalta, Oktay Kaya, Kocaali Uygar, Katip Ayık, İlhan Daya, Ahmet Mete, Halil Yılmaz, Mehmet Ali Aktaş, Hamzayar Aktaş, Ali Mete, Günay Polat.** "

İDAM CEZASI İSTEMİYLE TUTUKLANAN ATEŞ VE GÜNAY TAHLİYE EDİLDİLER

Askeri Savcılıkça haklarında idam istenerek tutuklanan eski CHP milletvekilleri Ertuğrul Günay ve Temel Ateş Elazığ Askeri Mahkemesi tarafından tahliye edildiler.

Günay ve Ateş'in tutuklanmaları şöyle gelişmişti:

Kapatılan CHP'nin Ordu eski Milletvekilleri **Ertuğrul Günay ve Temel Ateş** için Erzincan Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığınca Türk Ceza Yasasının 146/1. maddesi gereğince ölüm cezası istendi. 12 Nisan 1982 de Ankara'da tutuklanan Günay ve Ateş 21 Nisan 1982 akşamı Erzincana gönderildiler.

Günay ve Ateş'in Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 3 numaralı Askeri Mahkemesinde " **yasa dışı bir örgütü övdükleri ve bu örgütün eylemlerini kolaylaştırdıkları** " iddiasıyla yargılanmalarına da 22 Nisan 1982'de devam edildi. Duruşmada okunan Erzincan Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığının yazısında Günay ve Ateş'in TCK'nın 146/1. maddesini çiğnedikleri belirtildi. Erzincan Askeri Savcılığının tutuklama yazısını Fatsa Sulh Ceza Mahkemesinin Gıyabi tutuklama yazısı üzerine gönderildiği bildirildi.

Erzincan Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı yazısında, Günay ve Ateş'in " **Devrimci Yol örgütü ile**

22-23. sayfalarda

Günay ve Ateş Ankara'daki duruşmada

HÜSEYİN

UĞUR DURAK

*AH ŞU TÜRKLER, HEP SARIMSAK KOKUYORLAR

IMPRESSUM
Herausgeber/Sahibi: ADA Verlags- u. Handels GmbH, 5000 Köln 1, Bonner Str. 24.
Redaktionsanschrift/Yazışma adresi: Postfach 25 04 63, 5000 Köln 1.
Verantwortlicher Redakteur/ Sorumlu Müdür: Ayşe Danış, Bonner Str. 24, 5000 Köln 1, tel. (0221) 21 90 64
Druck/Baskı: Kon-Stahl-Stiftung KG, 5309 Meckenheim.
Erscheint monatlich/Aylık Dergi.

ABONE ŞARTLARI

6 Aylık	12 Aylık
Almanya İçi DM 15.00 □	Almanya Dışı DM 30.00 □
Almanya Dışı DM 18.00 □	Almanya Dışı DM 36.00 □

ÖDEME
ADA Verlags- und Handels GmbH
Postscheckamt Köln
Konto Nr.321 568 -508
BLZ 370 100 50
Deutsche Bank Köln
Konto Nr. 330 25 51
BLZ 370 700 60

4094 oldu..

açık ilişki içinde bulunduklarını belirleyen ciddi kanıtlardan "sözediliyor. Ayrıca Günay ve Ateş'in ateşli silahlarla ilgili yasaya da muhalefet ettikleri ileri sürülüyor.

Günay ve Ateş, Erzincan Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığının tutuklama emri üzerine Ankara Emniyet Müdürlüğünce 10 Nisan'da gözaltına alındılar, ve 12 Nisanda da Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askeri Mahkemesince tutuklandılar. Günay ve Ateş tutuklama kararından sonra 21 Nisan'a kadar, 9 gün, Emniyet Müdürlüğünde tutuldular.

ELAZIĞ PKK DAVASI BAŞLADI

77 si tutuklu toplam 136 sanıklı Elazığ-PKK davasına 3 mayıs 1982 günü başlanıldı. Diyarbakır 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde başlayan duruşmada, savcı sanıklardan 24'ü için idam cezası istedi. 22 sanığa 20 yıldan fazla, 39 sanığa 10 ila 20 yıl arasında, 51 sanık için ise 5 ile 10 yıl arasında ağır hapis cezaları isteniyor.

Idamı istenenler şunlardır: Haydar Ateş, Cafer Cengiz, Cemal Coşkun, Selim Çürükkaya, Şahin Dönmez, Selahattin Demir, Nihat Emel, Ali Gündüz, Memili Güngör, Ali Güngör, Nihat Hülagü, Cevdet Inak, Orhan Mantaroğlu, Hüseyin Morsümbül, Yıldırım Merkiç, Bülent Haluk Özgün, Ismail Özakça, Atsu Polat, Rıza Sarıkaya, Süleyman Tepe, Ali Hıdır Tacım, Hamili Yıldırım, Celal Yaşar, Sadioğlu Batmaz.

Sanıkların 19'u öğretmen, 31'i öğrenci, 21'i işçi, 9'u serbest meslek ve 53'ü işsizdir.

9. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığının yaptığı açıklamada PKK örgütünün Diyarbakır, Mardin, Urfa, Siirt, ve Batman bölgesindeki gruplara ait toplam 1919 sanığın yargılandığı ve 1336 sanığın soruşturmasının sürdüğü bildirildi.

ANTALYA THKP-C DAVASINDA 5 İDAM İSTENİYOR

Antalya ve çevresinde çeşitli eylemlerde bulunmaktan sanık THKP-C adlı örgüt üyesi 42 kişinin yargılanmasına 27 Nisan 1982 günü Antalya'da başlandı.

Antalya'da kurulan Ege Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemede savcı, sanıkların, " kurulu düzeni yıkmak ve marksist-leninist bir düzen kurmak amacıyla Antalya ve çevresinde eylemlerde bulunmakla " suçladı. Askeri savcı sanıklardan beşi için ölüm, diğerlerine de çeşitli hapis cezaları istedi.

Öte yandan 6 mayıs günü Antalya'da yapılan duruşmada 14 sanık tahliye edildi. Tahliye edilenler şunlardır:

Hasan Erbaş, Nuray Köymen, Dilek Pat, Şükrü Bingöl, Kadir Özdemir, Veli Cevizci, Ayşe Bahar, Mustafa Akdölek, Ayşe Kaçar, Durmuş Erçin Behçet Kemal Karaçam, Bedriye Şahin, ve Turan Akın.

Bu davada sivil mahkemelerdeki dosyaların birleştirilmesiyle sanık sayısı 50'ye yükseldi.

ARTVİN DEVRİMCİ YOL DAVASINDA SANIK SAYISI 816'YA YÜKSELDİ

Erzurum 9. Kolordu ve Sıkıyöpnetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde devam etmekte olan Artvin Devrimci Yol Davasında sanık sayısı 816'ya yükseldi. 1981 yılının son aylarında açılan davada 650 sanık yargılanıyordu. Daha sonra bu sayı, çeşitli mahkemelerden gelen dosyalarla artmaya başladı. 15 Nisan 1982 tarihinde sanık sayısının 816'ya ulaştığı görüldü. Yine bu tarihe kadar sanıklardan ancak 10'unun sorgusu yapılabildi. Sorgusu tamamlanan sanıkların 40'ı tahliye edildi. Artvin Devrimci Yol Davasında 120 kişinin idamı isteniyor.

«İSTANBUL DEVRİMCİ YOL» ve «DEVRİMCİ SOL» DAVALARINDA SANIKLAR DURUŞMALARA GETİRİLMİYOR

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri mahkemelerinde devam eden *Devrimci Yol* davasında sanıklar duruşmaya getirilmiyor. 159 tutukludan 56'sı iki aydır Metris'te yapılan duruşmalara çıkarılmıyor. Bu sanıklar ikibuçuk aydır avukatlarıyla da görüştürülmüyorlar.

Aynı şekilde *Devrimci Sol* davasında da, 428 sanıktan sadece 150'si duruşmalara getiriliyor. *Devrimci Sol* davasında Atatürk Sitesi Kapalı Spor salonunda yapılan ilk duruşmada bazı olaylar meydana gelmişti. Bunun üzerine mahkeme salonu değiştirilmişti. Bu davanın da duruşmaları Metris'te yapılıyor. Bu sanıklara da görüş yasağı uygulanıyor.

UŞAK DEVRİMCİ YOL DAVASI BAŞLADI

26 sanıklı *Uşak Devrimci Yol* davası mayıs başında başladı. İzmir 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde yapılan ilk duruşmada askeri savcı iddianameyi okudu. Askeri Savcı sanıklardan **Uğur Sirar, Süleyman Oktay, Osman Karakaya, Kemal Bölükbaşı ve Yaşar Oktay** için idam istiyor.

4 TEĞMEN VE 3 HARBOKULU ÖĞRENCİSİ YARGILANIYOR

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde açılan davada,**Jandarma Teğmen Gürsal Köksal, Topçu Teğmen Aytekin Altınöz, Piyade Teğmen Sadık Kurtul** ile Harbokulu Öğrencilerinden **Osman Sezer, Gürbüz Akpınar ve Gündüz Canım** Devrimci Yol adlı örgüte üye oldukları ve örgütün görüşleri doğrultusunda faaliyet gösterdikleri gerekçesiyle TCK'nın 141/1 maddesi gereğince yargılanmaya başlandılar. Sanıklar, Askeri Mahkemede verdikleri ifadede Emniyette, DAL grubunda gördükleri işkenceleri anlattılar.

TİP DAVASI BAŞLADI

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde Türkiye İşçi Partisi (TİP) yönetim, yürütme ve disiplin kurulu üyeleri ile bazı il ve ilçe temsilcileri 80 sanık hakkında " komünizm ve bölücülük propagandası " yaptıkları iddiasıyla dava açıldı. TİP'nin " siyasi parti görünümünde anayasal düzeni kökünden değiştirmeyi amaçlayan tüzük ve program hazırladığı " öne sürülen iddianame de " sanıkların çeşitli yerlerde düzenlenen toplantılarda ırkçılık ve bölücülük propagandası yaptıkları " be-

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ YÖNETİM KURULU:

"SAVUNMA HAKKI ENGELLENİYOR"

" Türkiye Barolar Birliği " Sıkıyönetim Mahkemelerinde savunma hakkının korunması için Devlet Başkanlığı'na bir mektup yolladı. Mektup çeşitli Barolardan ve avukatlardan gelen başvuru ve bilgilerin ışığında hazırlandı.

Orgeneral Kenan Evren'e hitaben yazılan mektupta, Baroların ve avukatların adaletin gerçekleşmesi yolunda önemli görevler yaptıkları vurgulandı. Ancak bu görevin yapılmasında çeşitli engeller çıkarıldığı vurgulandı. Savunma ve hak aramanın sınırlandığı, hatta yok edildiği belirtildi. Bu nedenle Yönetim Kurulunun " insan hak ve özgürlüklerinin özüne yöneltilen her türlü kısıtlama, çalışmayı güçleştirme ve ortadan kaldırma girişimlerini " yüksek sorumlulara bildirmeyi görev bildiği" ifade edilerek savunmaya ilişkin keyfi işlemler maddeler halinde sıralandı:

1. Yakalanan ya da tutuklanan kişilere ve yakınlarına bilgi verilmemesi. (Anayasanın 30/3-4. maddesi haber verilmesini emreder.)

2. Gözaltına alınan sanıklarla avukatlarının görüştürülmemesi. (Ceza Muhakemeleri Kanunu madde 136 ve Askeri Yargıtay Y. 85 gereği)

3. Siyasi nitelikteki suçların hazırlık soruşturmasının savcı tarafından yapılmaması. Sanık için bir güvence olan bu hüküm hiç uygulanmamakta, sanıkların sorguları kolluk kuvvetleri tarafından yapılmakta. Tutanaklarda ise polislerin adı yerine " TİM A "," TİM B " yazılmakta ve altında okunmayan bir imza bulunmaktadır. (...)

4. Savunucuların hazırlık soruşturmasında dava evrakını inceleyememeleri. (Ceza Mahkemeleri Usulü Kanunun 143. maddesi ve Askeri Yargıtay Y. m. 90'a göre incelenmesine engel olunamaz)

5. Savcılarla görüşmek ve savcılardan bilgi almak adeta olanaksızdır.

6. Tutuklu sanık ile savunucunun görüşmesinde uygulanan yöntemler yasalara aykırıdır. Tutuklu bulunan sanık, savunucusu ile her zaman görüşebilir ve haberleşebilir. Bu nedenle, Görüşme yasağı, Görüşme süresinin kısıtlanması ve Görüşmede gözlemci bulundurulması yasal kurallara uygun değildir.

Baro Yönetim Kurulunun mektubunun devamında, avukatlara yapılan, avukatlık onuruna aykırı davranışlar ile ceza ve tutukevlerindeki hükümlülerin durumlarıyla ilgili bazı açıklamalar yeralıyor. Görüşme koşullarının düzeltilmesi isteniyor.

BUGÜNE KADAR 42 AVUKAT GÖZALTINA ALINDI

Bugüne kadar çeşitli davalarda savunma görevini üstlenmiş 42 Avukatın gözaltına alındığı bildirildi. Bu avukatlardan 11'i halen tutuklu. Gözaltına alınıp bırakılan avukatlar şunlardır: **Ali Turgan, Ali Saydı, Ali Yaşar, Ali Oğuz, Alaattin Ulus, Ayhan Soysal, Doğan Zengin, Fahrettin Elmas, Ercüment Tahiroğlu, Enver Nalbant, Hasan Basri İpek, Hakkı Delfin Som, Halil Eraltuğ, Hüseyin Aldoğan, Kudret Yıldırım, Nermin Aksın, Mehmet Ali Özpolat, Nermin Çetin, Medet Serhat, Mehmet Feyyat, Nizar Özkaya, Nesrin İnceoğlu, Mehmet Ali Büklü, Niyazi Demircan, Oktay Kök, Şirin Cemgil Suat Aytaman, Seval Alkan, Ünsal Tüzün,Ülkü Özkan, Zerrin Ekin**

Tutuklanan Avukatlar: Alp Selek, Ayata Beğensel, Cemil Orkunoğlu, Hidayet Kaya, Kadir Bakoğlu, Nurdan Orpen, Okşan Yardımcı, Salim Dünder, İsan Doğan, İsmail Sami Çakmak, Hüseyin Yıldırım ●

Brecht'in kitabı toplatıldı

Bertolt Brecht'in «Halkın Ekmeği» adlı şiir kitabı toplatıldı. Kitabın çevirmenleri olan A.Kadir ve Asım Bezirci hakkında soruşturma açıldı. Kitabın ilk baskısı 1972 yılında yapılmıştı. Son 10 yıl içinde ise 4 kez yeniden basılmış ve hiç bir soruşturmaya uğramamıştı. Kitabın 5. baskısı için toplatma kararı verildi. Dünyaca ünlü yazarın Türkçe'ye çevrilmiş 30'a yakın eseri var.

Her halde Brecht'in şu sözleri rahatsız etti cuntayı:

Ya hep beraber ya da hiç birimiz
Kurtulmak yok tek başına
yumruktan ve zincirden
Ya hep beraber ya da hiç birimiz.

BÜYÜK MİLLET MECLİSİNDE KUKLALAR KOMEDİSİ

Güner GÜNEŞ

Ülkemiz Türkiye'de garip oyunlar oynanıyor. Oyun derken halklarımız üstünde sürdürülen zorbalıklardan, mahkemelerdeki dramlardan, işkence, idam vb. kanlı senaryolardan söz etmeyeceğiz. Silahların desteğindeki işbirlikçi sermaye sultasını, emperyalizmin «müseccel» oyunlarını da yinelemeyeceğiz. Biz burada Türkiye'yi zorla yönetmeye soyunmuş beş kafadarın kendi "insiyatif"leri ile (Kuşkusuz akıl hocalarından habersiz) oynadıkları küçük gulmecelerin sonuncusundan söz edeceğiz.

Geçtiğimiz ay Türkiye Büyük Millet Meclisinde özel bir tören düzenlendi. Tarih, 23 Nisan 1982, saat 10.30. Danışma Meclisinin Devşirme üyeleri meclisin toplantı salonunda yerlerini aldılar. MGK üyesi beş generalin beşi bir yerde Şeref Locasına oturdular. Devşirme Meclisin devşirme Başkanı Sadi Irmak, açış konuşmasını yaptı. Ardından 23 Nisan 1920'de kurulan Türkiye Büyük Millet Meclisi ilk üyelerinin adlarını "Divan Katibi" okumaya başladı. 62 yıl öncesinin o onurlu üyeleri doğal ki orada yoktular ve kimseden ses çıkmıyordu.

Ad okuma sırası "Ankara Mebusu Mustafa Kemal"e gelende devşirmelerin hepsi birden:

«Burada!» diye bağırdılar.

Şimdi anladınız mı? Meğer bu aslanların her biri bir Mustafa Kemalmiş de haberimiz yokmuş!

Biz böylesi bir törenin, geleneksel olarak Harbokulu Diploma Törenlerinde yinelendiğini bilirdik, ama bu törenin Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında, adı "Danışma Meclisi"ne çıkmış (devşirme de olsalar) kart bürokratlar kurulunda da uygulanacağını usumuzdan geçirmezdik. Büyük Millet Meclisi bir askeri kışla değildi.

Ne var ki ülkenin baştan başa askeri kışlaya çevrildiği bir yerde Büyük Millet Meclisinin de bir askeri eğitim merkezi durumuna getirilmesi pek yadırganacak bir durum değildi. Danışma Meclisi'ne. "Genel Kurmay Karargah Hizmet Bölüğü" diyenler bu nedenle haksız sayılmazlar.

Gelgelelim, burada mizansenin amacı daha başka. Danışma Meclisinin Devşirme üyeleri ve onların tepesindeki omuzu kalabalıklar, kendileri ile 1920'lerin Ulusal Kurtuluş Savaşçıları arasında bir bağlantı kuruyorlar ve kendilerini onların yerinde görüyorlardı!

Bu maskaralığa ne denir?..
Ördeklerden bir filo ve de kazdan amiral.
Bu sahneyi görseydi ağlardı Mustafa Kemal!

Azıcık tarih bilgisi, azıcık sağduyusu olanlar, bugünkü beş zorba general ve onların gölgesindeki piyonlarla, dünkü Kurtuluş Savaşının «Büyük Millet Meclisi» arasında bir benzerlik kurabilir mi? Biri ABD mandasına karşı çıkan bağımsızlık Meclisi, öbürü ABD mandasının güdümünde kuklalar meclisi!

1920'lerin Büyük Meclisi, "Ya istiklal ya ölüm!" diyerek "Bizi mahvetmek isteyen emperyalizme ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı" savaş açmıştı.

1982'lerin küçük meclisi ise, emperyalizmin, kapitalizmin güdümünde bir kuklalar meclisi. Ve de kendilerine "Milli Güvenlik Konseyi Üyesi" adını yakıştıranlar, NATO içinde emperyalist çıkarların, büyük sermaye ortaklıklarının Ortadoğu'da ve Türkiye'de silahlı bekçileri. Yakalarında da NATO Nişanları!..

1920'lerin Büyük Meclisi, emperyalistlerin işgal ordularına karşı savaşıyorlardı. Bunlarsa, emperyalizme "hayır!" diyen kendi yurttaşlarına karşı, ilericilere, devrimcilere, demokratlara, bağımsızlıktan yana tüm halkımıza karşı savaşıyorlar. Onları öldürerek, zindanlara doldurarak ülkemizi emperyalizme ve tekelci burjuvaziye peşkeş çekiyorlar! Ve onun için Haig, "Türkiye'de vatanımda gibiyim" diyebiliyor.

1920'lerin Büyük Meclisinde bağımsızlık ve özgürlük kararları onaylanırdı. 1982'lerin kuklalar meclisinde ise özgürlükleri ve temel hakları boğan yasa tasarıları ve kararları onaylanmaktadır.

1920'lerin Büyük Millet Meclisinde, emperyalistlerle işbirliği içinde olan hainler için idam kararları alınırdı. 1982'lerin küçük meclisinde ise emperyalistlerle işbirliğini reddeden yurtseverlere idam sehpaları kurulmuştur.

Kısacası, 1920'lerin Büyük Meclisi, işgal altındaki vatanda yedi düvele karşı savaşarak ve düşmanları birer birer topraklarımızdan atarak bağımsız bir devlet kurdular ve birtakım devrimler yaparak çağdaş anlamda ileri adımlar attılar!

Ya bunlar? - Yoksul halkın parası ile satın alınmış silahları düşmana değil, halkımıza karşı kullandılar. Güzelim ülkemizi zindan ettiler, mezar ettiler insanlarımızı! Bu başarılarından dolayı aferin alıyorlar efendilerinden, mandacı ABD yönetiminden, dünün ve bugünün emperyalistlerinden!..

Bir de toplanmışlar, kendilerini ulusal bağımsızlığın o onurlu insanları yerine koyuyorlar, utanmadan!..

Bir kez şunu sormak gerekir ilk önce, "Sizin ne işiniz var Türkiye Büyük Millet Meclisinin çatısı altında? Sizi kim yolladı oraya, "millet"mi, halk mı?.." Hayır, siz zorla girerek işgal ettiniz büyük milletin meclisini. "Anayasa tebdil ve tagyir, Türkiye Büyük Millet Meclisini ıskat" ederek girdiniz oraya. Cezanız idamdır sizin!..

Oysa siz bugün orada aynı gerekçelerle bir takım masum insanlara ölüm fermanı çıkarıyorsunuz... Ama bilesiniz ki, bir gün sıra size gelecek, ama mutlaka gelecektir. Ve kazdığınız kanlı kuyularda gerçek suçlu olarak boğulacaksınız.

Tarih ve toplumsal yasalar bunu böyle yazar.

1 Mayıs günü İstanbul'da göstericilere ateş açıldı

1 Mayıs İşçi Bayramı tüm dünyada coşkuyla kutlandı. Aynı gün Türkiye'de gösteri yapmak isteyenlerin üzerine ateş açıldı.

"Fransız Basın Ajansı 30 nisan da İstanbul'da cunta aleyhine yazılama yapıldığını, çeşitli yerlere çok sayıda pankart asıldığını ve patlamalar olduğunu bildirdi. Aynı ajans İstanbul, Okmeydanı'nda bir grup devrimcinin yazılama sırasında polisle karşılaştığını ve aralarında çatışma çıktığını bildirdi. Cuntanın kolluk kuvvetlerinin devrimcilerin üzerine ateş açması üzerine çıkan çatışma bir saat sürdü. Çatışmada "Fransız Basın Ajansı"nın bildirdiğine göre bir "Devrimci Yol" militanı öldürüldü, iki polis ağır yaralandı.

Çatışma üzerine çevrede arama yapan polis 18 kişiyi gözaltına almıştır. Gözaltına alınanlardan sadece Kemal Genç'in adı saptanabilmiştir.

Öte yandan Adana'da da bir grubun 1 mayıs günü korsan gösteri düzenleyerek cuntayı protesto ettiği öğrenildi.

KORKU DAĞLARI BEKLİYOR

Türkiye cuntası her an gelişebilecek bir kitlesel protesto eyleminin korkusuyla yaşıyor. Geçtiğimiz 1 Mayıs günü cuntanın asker ve sivil tüm kolluk kuvvetleri İstanbul sokaklarını İşgal etmişlerdi. Ana kavşaklar askeri birliklerce tutulmuş. Taksim alanına tüm girişler askeri panzerlerle kesilmişti.

Şehirde tam bir terör havası yaratılmaya çalışıldı. Cuntanın bu çabaları halk arasında "korku dağları bekliyor" diye yorumlandı.

lirtildi. 10 yılla 36 yıl arasında ağır hapis cezasına çarptırılmaları istenen 80 sanık arasında aynı zamanda DİSK davasında idam talebiyle yargılanan Özcan Kesgeç ve Mustafa Aktolgalı ile Diyarbakır eski belediye başkanı Mehdi Zana ve çok sayıda avukat bulunuyor.

YUSUF ZİYA BAHADINLI İÇİN 30-60 YIL HAPİS İSTENİYOR

Gazetemiz yazarlarından, hikaye ve romancı Yusuf Ziya Bahadınlı hakkında da TİP'in kurucusu ve Merkez Haysiyet Divanı üyesi olarak Genel Merkez yöneticileriyle beraber TCK'nun 141/1, 142/1, 159. ve 311. maddelerine göre dava açılmıştır. Bahadınlı, ayrıca 1974 yılında çıkan İlke dergisindeki yazılarından ötürü de yargılanmaktadır. Bahadınlı için istenen ceza toplamı 30 ile 60 yıl arasındadır.

Öte yandan Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 2 No'lu Askeri Mahkemesinde 48 TİP üyesi de çeşitli suçlardan yargılanmaya başlandılar. 7 Nisan 1980'de yapılan ilk duruşmada askeri savcı sanıklar için çeşitli hapis cezaları istedi.

HATAY TKP DAVASI SONUÇLANDI

44 Sanıklı Hatay TKP davası 8 Mayısta sonuçlandı. Mahkeme 20 sanığa toplam 140 yıl hapis cezası verdi. 23 sanık beraat etti.

Sanıklardan **Halil Kural, Mehmet Salmanoğlu, Ali Şancı, Ali Kaplan** ve **Mehmet Ağır** 10'ar yıl 8'er ay, **Abbas Güldiker, Sadık Çaparlı, Hüseyin Tiyekli** ve **Mikail Eroğlu** 8'er yıl, **Mehmet Emin Yapıcı, Ali Bulut, Abbas Taş, Nadire Mengüllüoğlu, Osman Ulu, Zahide Dikbaş, Tahsin Bilgay, Mustafa Köse, Mithat Halıcıoğlu, Sabahattin(Engin) Güneş** ve **Orhan Mengüllüoğlu** 5'er yıl hapis cezasına çarptırıldılar.

Öte yandan Adana TKP davasında da yeni tahliyeler oldu. Mahkeme **Abdullah Yiğenoğlu, Ayhan Ongün, Bayram Ali Uzel, Sabahattin Ondül, Şaban Kurt, Nuri Koç, Nurettin Yalman, Nefise Sevgi, İbrahim Aslan, Ziya Karadağ, Sadi Şanlıel** ve **Nevzat Arttıran'ın** tahliyelerine karar verdi.

HALKEVLERİ YÖNETİMİ YARGILANIYOR

Halkevleri yöneticilerinin Dernekler Yasasına aykırı davrandıkları gerekçesiyle yargılanmalarına 29 Nisan 1982 de başlandı. Ankara 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde yapılan duruşmada iddianame okundu. İddianamede Genel Başkan Ahmet Yıldız ve Yöneticiler Erol Saraçoğlu, Ferhat Aslantaş, Nart Bozkurt, Akın Birdal, İsmail Dinçer, Mehmet Komanbay, Niyazi Ağırnaslı, Dr. Ergün Atasu, Mucettin Meydan, Oğuz Türkyılmaz, Mehdi Bektaş, Halil İbrahim Şen, Fevzi Güven, Hüsnü Solmaz, İbrahim Tezcan, ve Burhanettin Birer'in bir yıla kadar çeşitli hapis cezalarına çarptırılmaları isteniyor.

İddianamenin okunmasından sonra Ahmet Yıldız'ın sorgusuna başlandı. Ahmet Yıldız " çoğulcu ve özgürlükçü demokrasi ile böyle bir iddianameyi bir arada düşünmek imkansızdır " dedi.

CUMHURİYET GAZETESİ SORUMLU MÜDÜRÜ VE APAYDIN HAKKINDA 3-18 YIL HAPİS İSTENİYOR

1. Ordu ve İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığınca Cumhuriyet Gazetesi sorumlu Yazı İşleri Müdürü **Okay Gönensin** ile **Avukat Burhan Apaydın** hakkında 3 yıldan 18 yıla kadar hapis cezaları isteniyor.

Askeri Savcılık, Avukat Burhan Apaydın'ın, dilekçelerinde Askeri hakim ve savcıya hakaret ettiği, MGK'nin 52 sayılı kararına aykırı davrandığı, Okay Gönensin'nin de bu suçu yayın yoluyla işlediği iddiasıyla 3 yıldan 18 yıla kadar hapisle cezalandırılmalarını istiyor.

1978 YILINDAN BERI TUTUKLU İKİ KİŞİ TAHLİYE EDİLDİ: Adana 3. Ağır Ceza Mahkemesinde komünizm propagandası yapmaktan yargılanan ve 1978 yılından beri tutuklu bulunan ilk öğrenim müfettişi **Dursun Deniz ve Mehmet Örnek** tahliye edildiler.

20 YIL HÜKÜM GİYDİ: Eylem Birliği adlı örgüt militanlarından **Hasan Sever** Ege Askeri Mahkemsi tarafından sağ görüşlü bir kişiyi öldürdüğü iddiasıyla 20 yıl hapse mahkum oldu. Aynı davada üç kişi yedi ile bir ay arasında çeşitli hapis cezalarına çarptırıldılar.

GÖLCÜK'TE 13 MAHKUMİYET: Gölcük Askeri Mahkemesi TKP/ML Devrimci Halkın Birliği Davasında yargılanan **Bertol Çamkıran** 8 yıl, **Zeki Tırpan**,8 yıl iki ay, **Cemal Can** ise 15 yıl 2 ay hapis cezasına çarptırıldı.

MLSPB sanıkları yakalandıkları sırada

THKP-C/ML DEVRİMCİ HALKIN YOLU DAVASI GEREKÇELİ KARARI AÇIKLANDI: Gölcük Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde 26 Şubat günü 33 Sanığın beraati ve 12 sanığın çeşitli hapis cezalarına çarptırılmalarıyla sonuçlanan davanın gerekçeli kararı açıklandı. Kararda 146. maddeyi ihlale yönelik örgütlendiği ileri sürülen sanıkların, bu amaca ulaşabilecek derecede silahlanamadıkları ve örgütlenemedikleri ifade edilerek, bu nedenle sanıkların 142. maddeyi ihlalden cezalandırıldıkları belirtildi. Mahkeme diğer kanıtlarla bütünleşmeyen emniyet ifadelerini kabul etmedi.

ANKARA TKP DAVASINDA SORGULAR SÜRÜYOR: 23 Nisan 1982 günü yapılan duruşmada hapishane yönetiminin, sorgu vermeyi reddeden sanıklar hakkında, gönderdiği yazı okundu. Geçen duruşmada sanıklardan **Oğuz Uyanık ve Alim Aras** sorgu vermeyi reddetmiş ve sorgularında verdikleri cevaplar yüzünden cezaevi yönetimi tarafından cezalandırıldıklarını söylemişlerdi. Cezaevi yönetiminin gönderdiği yazıda Oğuz Uyanık' ın sayımlardakı kılığının kötü olduğu ve kısık sesle sayım yaptığı, **Alim Aras' ın** ise sayımlarda yavaş sesle saydığı ve nöbetçilere devamlı karşı geldiği için cezalandırıldıkları ileri sürüldü.

İLHAN ERDOST'UN ÖLDÜRÜLMESİ DAVASI SÜRÜYOR: Mamak Özel Askeri Ceza ve Tutukevinde er ve subaylar tarafından dövülerek öldürülen yayıncı **İlhan Erdost'la** ilgili dava devam ediyor. 15 Nisan 1982 günkü duruşmada tanıklar dinlendi. Mamak' ta başka bir suçtan yatmakta olan tanık Lütfi Dündar şunları söyledi: " Olay günü C-blok avlusuna 2 veya 3 kişi getirildi. Bu kişiler burada biri çavuş üç kişi tarafından dövüldüler. Dövülen bu kişiler içeri alındılar.

ERTUĞRUL KÜRKÇÜ BİR TELGRAF YÜZÜNDEN BİR YIL HAPİS CEZASI DAHA ALDI: 12 Mart döneminde idam cezasına çarptırılan daha sonra bu cezası ömür boyu hapse çevrilen eski Dev-Genç Başkanı Ertuğrul Kürkçü, halen cezasını çekmekte olduğu Niğde Cezaevinden Milli Güvenlik Konseyine göndermek istediği bir telgraf metninden dolayı bir yıl hapis cezası aldı.

" Milli Güvenlik Konseyi Başkanlığına " hitaben yazılan fakat çekilemeyen ve Niğde Savcılığına teslim edilen telgrafın metni aynen şöyle:" **İktidarı ele geçirdiğiniz günden bu yana devrimcileri idam etmekten, işkencehanelerde devrimcileri öldürmekten ve kan dökmekten başka birşey yapmadınız. Yaptığınız herşeyi, işkenceleri, idamları protesto ediyorum.** "

DEVRİMCİ DERLENİŞ "DAVASINDA 6 TAHLİYE: Ankara 1 Numaralı Askeri Mahkemesinde görülmekte olan " **Devrimci Derleniş** " davasında 6 kişi tahliye edildi. Toplam 29 sanıklı bu davada 10 kişi için idam isteniyor. 27 nisan günü tahliye edilenler şunlardır: **Kamuran Karahan, Baki Özden, Latif Tunay, Cefa Erdoğan, Cemil Kısabacak ve idamdan yargılanan Tevfik Fikret Küçükerciyes.**

SAVAŞ YOLU DERGİSİNİN SORUMLUSUNA 7 YIL CEZA VERİLDİ: 12 Eylülden önce yayınlanan derginin 22. sayısında komünizm propagandası yapıldığı gerekçesiyle derginin sorumlusu **Mustafa Saim Sılar** İzmir 2 Numaralı Askeri Mahkemesince 7 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

POLİTİKA GAZETESİ YAZARI 7.5 YILA MAHKUM OLDU: 12 Eylülden önce yasaklanan Politika Gazetesinin Genel Yayın Yönetmeni **Aydın Engin** komünizm propagandası yaptığı gerekçesiyle 7.5 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

MİHRİ BELLİ'YE 1 YIL CEZA VERİLDİ: Türkiye Emekçi Partisi (TEP) Genel Başkanı Mihri Belli'ye, 1979 yılında bir toplantıda " milli duyguları zayıflatıcı, yok edici ve bölücü " konuşma yaptığı gerekçesiyle İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 Numaralı Askeri Mahkemesinde 1 yıl hapis cezası verildi.

8 DEVRİMCİ SOL'CU 60 YIL HAPSE MAHKUM OLDU: Aydınlıkevler'de otobüs taramak suçundan **Hasan Öztürk 13, Gülbek Gerger 29 yıl, Ayhan Işık, Erdoğan Aydın, Erol Bekgeli** 2'şer yıl 8'er ay hapis cezasına mahkum oldular.

KONYA'DA İKİ DEVRİMCİYE 72 YIL HAPİS CEZASI VERİLDİ: Konya Askeri Mahkemesi **Turgut Serbest'e** ve **Hasan Hüseyin İbil'e** 36'şar yıl hapis cezası verdi.

İSTANBUL'DA 5 YENİ MAHKUMİYET: Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği üyesi **Murat Güven, Valettin çetinkaya, Ayhan Ekinci** 6'şar yıl, **Osman Nuri Koçak** ile **Hayrettin Tanguç** ise 5'er yıla mahkum oldular.

OSMAN FİLİZ'İN ÖLÜM CEZASI 24 YILA ÇEVRİLDİ :Adana'da adam öldürmekten ölüm cezasına çarptırılan **Osman Filiz'in** Askeri Yargıtayca bozulan cezası 2 nolu mahkemece bu kez 24 yıl hapis cezasına çevrildi. ●

CUNTACI BASIN ve İDAMLAR

Ülkemiz Türkiye'de her gün insanlara kefen biçiliyor. Burjuva basını kasıtlı bir suskunluk içinde. Askeri savcılar iddianamelerinde 40, 80, 100, 180, 200 kişinin ayrı ayrı guruplar halinde idamlarını istiyorlar. Kılını kıpırdatan yok! 4 bini aşkın insan idamla yargılanıyor mahkemelerde. Hukuk dışı işlemler, hukuk dışı baskılar birbirini izliyor. Cuntacı basın için haber bile değil bu olaylar. İdam kararları onaylanıyor yargıtayda, usulen de Danışma Meclisi denen komisyonda ve de kendilerine Milli Güvenlik Konseyi adını yakıştıran beş generalin ortaklığında, ölüm fermanları kesinleşiyor. Burjuva basınında yine ses yok! Korkular, yasaklamalar bir gerekçe yapılamaz. İdamlar yazılmayacak, ya da falanca sayfada, falanca büyüklükte yayınlanacak diye bir sansür yok. Yayınlanmasınada yayınlanıyor, ama sıradan bir haber gibi, bir kayıp ilanı gibi, birinci sayfada tek kare içinde tek sütun, ya da iç sayfaların bir köşesinde bir yitik cüzdan ilanı büyüklüğünde...

Bunca zulüm, dökülen bunca insan kanı karşısında böylesine vurdum duymaz olan cuntacı basın, Kenan Evren'in bir hapşırmasını bile beş sütun, sekiz sütun manşet yapar birinci sayfada. Gazete köşelerini tutmuş bazı kiralık kalemler de bir yarış içinde yorum üstüne yorum döktürürler, " Evren Paşa ne amaçla hapşırdı?..." diye. Ve hikmetler sıralarlar karşılıklı, " Evren hapşırmadı, demokrasi demek istedi. "," Evren Paşa bu hapşırmasında demokrasiye geçişi ima etmiştir!", " Evren paşa aslandır, kaplandır!.."

İnsan onurunun ve insan denilen yaratığın bu denli alçaldığını görebilmek için böyle dönemlerin yaşanması gerekmiş meğer!

ÖRNEKLER

Söylediklerimizin gerçekliğinden kuşkusu olanlar açsınlar Hürriyet, Milliyet, Tercüman gazetelerini gözden geçirsinler haberleri yeniden, bir de Mehmet Barlas denen kişinin Milliyet'teki **yorumlarını** unutmasınlar...

Tüm örnekleri burada sıralamanın olanağı yok. Biz bu gazetelerden yalnız birisini (Milliyeti)örnek seçerek bir kaç haber örneği sergilemekle yetinelim:

29 NİSAN 982 (Milliyet)

" Cengiz Bektemur'un idam cezası MGK'ca onaylandı (8. sayfada)

" Kulak çivisi ile zayıflama metodu "(Birinci sayfada çift sütun, renkli resim. Ve yine birinci sayfada" Dört koruyucusu ile birlikte " bir at resmi. Beş sütun renkli resim).

28 NİSAN 982(Milliyet):

" Mahmut Aktaş, Adana Sıkıyönetim Kom. Askeri Mahkemesince idam cezasına çarptırıldı."(11. sayfada tek sütun).

" Vakıflar " a ait bir dükkanın " kira artışı " haberi (birinci sayfada çift sütun manşet, renkli resim le kocaman verilmiştir.

23 NİSAN 1982(Milliyet)

" Ali Bülent Orhan'ın ölüm cezası Danışma Meclisi Adalet Komisyonunda onaylandı. "(14. sayfada tek sütun verilmiştir.)

Kenan Evren'in," Hürriyetlerin düzenlenmesi en hassas uğraşımızdır. " sözü birinci sayfada iri puntolarla çift sütun yayınlanmıştır.

Aynı biçimde " Evrovision yarışması " haberi de birinci sayfada filaş haber olarak verilmiştir.

16 NİSAN 1982 (Milliyet):

" Danışma Meclisi Adalet Komisyonunda 4 İdam onaylandı. "(9. sayfada tek sütun, küçücük bir haber).

" Dansöz Hülya Nastaş'ın " bir trafik kazasında ölümü, birinci sayfada boy boy renkli flaş resimlerle yansıtılmıştır...

Bu örnekleri daha da çoğaltabiliriz. Kendisini daha liberal. demokrat ve hatta ilerici olarak lanse etmeye çalışan Milliyet Gazetesini özellikle seçtik. Cumhuriyet dışında kalan öteki gazetelerin " marifetlerini " de okuyuculara bırakıyoruz!

Basın ahlak yasası falan filan bir yana, bir de insan olanın kendisine insanım diyenin " ahlak yasası " yok mu? Bu düpedüz insanların öldürülmesiyle alay etmektir. Bu düpedüz bir ahlaksızlıktır!

Gün olur bu belgeler birer birer sergilenir, ve elbet de hesabı sorulur!

Temel TEPER

Abdullah Baştürk

"...Tarihsel görev faşizme karşı mücadele..."

Elli iki kişinin idamı istenen DİSK davasına geçtiğimiz ayda devam edildi. DİSK davası hem yurt içinde hem de yurt dışında güncelliğini koruyor. Gazetemizin baskıya verildiği günlerde Evren Cuntasının askeri savcısı DİSK genel başkanı Abdullah Baştürk'ü, onun ve DİSK'in kişiliğinde işçi sınıfını, işçi sınıfının 1967'lerden günümüzedek verdiği demokratik hak ve Özgürlükleri, ekonomik çıkarları koruma savaşını sorguya çekiyor. İşçi sınıfına duyulan büyük bir düşmanlıkla iç ve dış sömürü güçlerinin çıkarı uğruna Evren cuntası tarafından hazırlatılan iddianame tahrifat ve saptırmalarla doludur. Cunta savcısının böyle bir iddianameden yola çıkarak Baştürk'e yönelttiği provakasyon dolu sorular, Cunta'nın sinsi ve karanlık niyetlerini ele veriyor. Cunta bu davayla yalnız DİSK'i mahkum etmeye değil, işçi sınıfının yıllardan beri canı kanı pahasına elde ettiği demokratik hak ve özgürlükleri boğmaya, böylece çıkaracağı yeni sendikalar yasasına, faşist tipi sendikal örgütlenmeye ortam hazırlıyor.

DİSK genel başkanı A. Baştürk'ün cunta savcısına verdiği yanıtlar önem taşıyor. Dava seyri içinde Baştürk'ün verdiği yanıtlar özetle şöyle: "... **Biz sendikal bir kuruluş olmanın gerçeğini unutmadan sosyalizmden yana olduğumuzu söylüyoruz, elbette sosyalizmin siyasi temsilcisi değiliz.**"

"İşçi sınıfının ekonomik mücadele örgütleri sendikalardır. DİSK'de böyle bir örgüttür..."

"Türkiye Cumhuriyet Devleti, verdiğimiz bağımsızlık savaşı sonunda kurulmuş bir devlettir. DİSK bağımsızlık konusunda çok duyarlıdır. DİSK'in bağımsızlık anlayışı ülkemizin hem ekonomik hem siyasal hem askeri alanlarda bağımsız olması anlamındadır... Bir alandaki bağımlılık diğer alanlarda da bağımlılığı getirir."

Baştürk Türk Ceza Yasasaındaki **141 ve 142.** maddelerin neden kaldırılmasını istedikleri yolundaki soruyu kısaca şöyle yanıtladı "... **141-142'nin kalkması ile düşünen, üreten, ekonomik, sosyal alanda ilerlemek isteyen herkesin baskıdan kurtulmuş olacağını düşünüyoruz...**"

Baştürk cuntanın duruşma yargıcının "sınıf bilinci", "toplumcu düzen", "işçi sınıfının politik ve ideolojik mücadeleleri", "sosyalist düzen" konularındaki sorularını yanıtladı. Ve 6. Genel Kurulda alınan "**Cephe Kararı**" na ilişkin soruyu yanıtlarken şöyle dedi: **"Ülkemizin geçirmekte olduğu o günlerin bunalımı içinde işçi sınıfının güç ve eylem birliğine katılacak demokratik, kitle, meslek, örgütleri ile demokrasiye, insan hak ve özgürlüklerine yönelik saldırılara karşı bir platformda toplanarak ortak demokratik mücadele vermeyi amaçlayan bir karardır..."**

Daha sonra cephenin faşizme, emperyalizme, tekellere ve bu yolda olan kişi ve kuruluşlara karşı olduğunu belirten Baştürk, devamla: **"Elbetteki bu mücadelenin şekli yasal ve anayasal sınırlar içersinde düşünülecektir... Yönetim kurulu bunu demokratik platform şeklinde yorumlamıştır."** dedi.

Daha sonra: **"İşçi sınıfının tarihsel görevi faşizme karşı mücadele etme ilkesine dayanır. Emperyalizme ve uluslararası kuruluşlarla olan tekellere karşı mücadele etmeye dayanır."** diyen Baştürk, o günlerde cephenin görüş ayrılıkları nedeniyle gerçekleşemediğini, durumun bir raporla 7. genel kurula bildirildiğini söyledi.

Baştürk, ulusal bağımsızlık isteminin siyasal olup olmadığı sorusuna karşılık **"Ulusal bağımsızlık istemek her yurttaşın görevidir. DİSK ulusal bir kuruluş olarak elbetteki bağımsızlık savunucusu olacaktır."** dedi. Cunta yargıcının, **"işçi sınıfı ne yapmak istiyor ki, 141, 142 kalksın istiyor ?"** sorusuna Baştürk, **"817 sayfalık iddianame içinde ihtilal yapmaya ilişkin en ufak delil yok. İşçi sınıfının sömürüden kurtulması, demokratik hak ve özgürlüklerinin elde edilmesini isteyenler üzerinde bir baskı unsuru olarak gördüğümüz için, 141-142'nin kaldırılmasını istedik"**, şeklinde yanıt verdi...

"141,142 varken işçiler düşünemiyor mu ?" sorusunu yönelten cunta yargıcına şunları söyledi: **"Düşündük, düşündüklerimizi kamuoyu önünde açıkça söyledik. Şimdi huzurunuzdayız. Söylediğimiz gün yaptığımız bir suç olarak karşımıza çıkıyor."**

Cunta yargıcının kışkırtma dolu sorularını soğuk kanlılıkla yanıtlayan Baştürk, bir soru karşısında şöyle dedi: **"...Sermaye sınıfı ile işçi sınıfı arasında uzlaşmazlık vardır. Böyle olması da doğaldır. Sınıf uyuşmazlığı, çıkar uzlaşmazlığı olmasa idi, bunların ayrı ayrı sınıf olmalarına gerek yoktu. Sendikalar yasası her iki sınıfa ayrı ayrı sendika kurma hakkı tanımış, böylece iki sınıfın varlığını ve uzlaşmazlığını kabul etmiş, sendikaları araç olarak görevlendirmiştir."**

" Ekonomik mücadele araçları olan sendikalar, sermaye sınıfına karşı toplu sözleşmeler yolu ile bir ölçüde, ekonomik açıdan işçilere olanaklar sağlıyorlar. Öte yandan siyasi iktidarlar aldıkları ekonomik kararlarla, işçi sınıfının ekonomik alandaki kazanımlarını bir çırpıda ortadan kaldırıyorlar. Sendikal alanda elde edilenler yok oluyor. Bunu önleyebilmek için, işçilerin ekonomik alanda yürüttükleri mücadeleyi, siyasi alanda da yürütmesi gerekir diyoruz. Siyasi partiler içinde mücadele etmek, işçiler için de bir anayasal haktır." diyen Baştürk, yargıcın soruları üzerine Türk'İş'in sarı bir sendika olduğunu belirterek bilimsel sosyalizm deyimi ve demokratik platforma ilişkin karar ile ilgili açıklamada bulundu. Yargıcın bir başka sorusunu ise şöyle yanıtladı: **"Emperyalizm-Kapitalizm sözcüğünün patenti ne bana ne de DİSK'e aittir. Atatürk 1920'lerde (bizi mahvetmek isteyen emperyalizm ve kapitalizmin tanımını yapmıştır. Sömürü ve sömürgeciliği emperyalizm ve kapitalizmin amaçladığını böylece belirtmiştir. İşçi sendikalarının kuruluş amacı, sömürüyü önlemek ve giderek bütün emekçi katmanlar ve sınıfların refahına yönelik çalışmalarda bulunmaktır. Biz buna sömürünün olmadığı, asgariye düşürüldüğü düzen diyoruz. Demokratik hak ve özgürlüklerin olduğu çoğulcu ve katılımcı, siyasi iktidarların oyla gelip gittiği bir düzen olarak görüyoruz."**

KURULDUGU ZAMAN GÖRECEGİZ

Davanın seyri sırasında cunta yargıcının bazı sorularını ve aldığı yanıtları kısaca izleyelim.

Yargıç: **"Dişe diş mücadele ne demek ?"**

Baştürk: **"Dişe diş mücadele, işçi sınıfının yıllarca süren örgütlenme, sendikalaşma, ekonomik mücadelede karşılaştıkları güçlüklerin anlatımıdır."**

Yargıç: **"Kimle ?"**

Baştürk: **"Sendika kurma hakkını tanımak istemeyen, toplu sözleşme hakkına karşı çıkanlarla. İşçilerin güçlenmesini hazmedemeyen sınıf ve düşünce sistemine karşı verilen mücadeledir."**

Yargıç: **"Hangi sınıf ?"**

Baştürk: **"Sermaye sınıfı."**

Yargıç: **"DİSK militanları tanımını açıklayın."**

Baştürk: **"Militan bilinçli işçi sınıfı öncüsüdür."**

Yargıç: **"Ne yapıyor ? Karşıda düşman olur, öncü birlikler yürür. Askerlikte bu böyle. Direnişte öncülük mü yapıyorlar ?"**

Baştürk: **"Direnişte bilemem. Ancak grevlerde, demokratik haklar elde edilmesinde rehberlik eden kişilere militan diyoruz. Bu bir yönetici ya da işyeri temsilcisi işçi olabilir."**

Yargıcın benzer sorularını yanıtlayan Baştürk bir soruya karşılık da şunları söyledi: **"Ekonomik mücadele, politik mücadele birbirinden ayrı şeyler değildir. Politik örgütlenmenin, politikanın amacı insanların ekonomik sosyal gereksinmelerine yeterli cevap bulmak içindir. İşçilerin ekonomik çıkarları, politik kararlardan soyutlanamaz. Sömürü ve baskının ortadan kalkmasının ekonomik mücadelesini DİSK yapar. Politik alandaki mücadelenin yapılacağı yer işçi sınıfı partisi ve siyasal partilerdir."**

"Tüzüğü organ kararları, temel ilkelerinde, her yerde DİSK'in siyasi parti olmadığını anlatmışız. İddia makamı nedense bizi zorla parti yapmak istiyor" diyen Baştürk, **"Sosyalizmin kurulması ne oluyor"** sorusunu yönelten cunta yargıcını **"Kurulduğu zaman göreceğiz"** diye yanıtladı. Evren cuntasının yargıcı 141-142'nin kaldırılmasıyla ilgili olarak sorular yöneltti Baştürk'e. Bu madde metinlerini okudu ve sonra (bu maddeler) "Komünist düzene karşı olduğuna göre, işçi sınıfı bilimini engellemediğine göre kalkmasını neden istiyorsunuz ?" sorusunu sordu. Baştürk yanıtladı: **"Bize göre gerçek demokrasilerde her türlü düşüncenin söylenmesi ve örgütlenmesi esas olmalıdır. Bu düşünceden hareketle, ülkemizde işçi sınıfının politik örgütlenmesini ve işçi sınıfının biliminin yayılmasını engellemeye yönelik TCK'nun 141. ve 142. maddeleri yürürlükte iken Türkiye'de gerçek bir demokrasiden söz edilemiyeceğini söylüyoruz."**

İSVAN SİLAHLANARAK İHTİLALE YARDIMCI OLMUŞ

18 aydan beri Davutpaşa Askeri Cezaevinde tutuklu bulunan İstanbul eski Belediye Başkanı Ahmet İsvan, 14 nisan günü DİSK davası duruşmasına 53. sanık olarak katıldı. DİSK davasında idamı istenmeyen tek sanık olan Ahmet İsvan, **"silah bulundurmak, DİSK'le ideolojik işbirliği içinde amaçladığı ihtilale yardımcı olmak"** iddiasıyla 6 aydan 16 yıla kadar hapis cezası istemiyle yargılanacak. Savcı Süleyman Takkeci'nin DİSK iddianamesinde ek olarak hazırladığı iddianamede özet olarak şu ifadelere yer verildi: **"1973-77 yılları arasında İstanbul Belediye Reisliği görevini ifa etmiş olan Ahmet İsvan, proleterya diktatörlüğü özlemi içinde bulunuyordu. Bu amaçla DİSK'in 5. Genel Kurulunda devleti ele geçirme ve tehdit gösterisi olması kararlaştırılan 1977 yılında yapılan 1 Mayıs gösterilerinde belediyenin bütün imkanlarını, telsizlerini, büyük iş makinelerini DİSK'in emrine verdi.**

(...) Ayrıca ellerinde Atatürk resmi ve Türk bayrağı yerine, yalnızca Marksist liderlerin resimlerini ve kızıl bayrakları taşıyan göstericilere (...) şeref tribününe el sallamış ve alkış tutmuş, (...) DİSK Genel Baskanı Kemal Türkler'in (...) Taksim Alanının adının 1 Mayıs alanı olarak değiştirilmesini istiyor musunuz?.." sözlerini söylemesine amil olmuş ve desteklemiş, bu suretle gözleri önünde işlenen suçları tasvip ederek, arzu edilen ve tahakkuku istenen komünist rejim doğrultusunda üzerine düşen görevleri yerine getirmiştir."

DİSK İDDİANAMESİ CUNTA MANTIĞININ BİR BELGESİDİR

DİSK iddianamesi, gerek mantığının çarpıklığı ve gerekse hukukun en temel ilkelerini hayret verici bir pervasızlıkla çiğnemesi bakımından eşi az görülür bir belgedir. 12 Eylül'ün ilk günlerinden beri DİSK'i dünya ve Türkiye kamuoyu önünde karalamak için elden gelen her çabayı gösteren çoğu iğrenç yalanlara başvurmaktan bile çekinmeyen Askeri cunta'nın savcısı Bay Takkeci bir yıllık hazırlıktan sonra, söz konusu iddia ve yalanların tamamen asılsız olduğunu ortaya koymaktan başka bir işe yaramayan bir iddianame çıkarabilmiştir. Askeri Savcı Takkeci bu boşluğu ve suçlarını örtmek için bol bol demogijiye ve laf salatasına baş vurmak zorunda kalmış ve bunu yaparken de sahip olduğu siyasi anlayışın demokrasiye düşman kimliği de apaçık sırıtmıştır. Aşağıda işte bu **"secaatini arzederken sirkatini söyleyen"** *iddianamenin bazı noktalarına kısaca değineceğiz.*

Süleyman Takkeci ve dört savcı arkadaşı tarafından hazırlanan 897 sahifelik DİSK iddianamesi üç ayda ancak okunabildi. Mahkemenin ilk günlerinde sanık ve avukatların yaptıkları hukuki itirazları "davayı geciktirmeye çalışıyorlar" diye suçlayan Bay Takkeci'nin kendisi böylece davayı uzatma rekoru kırmış oluyordu.

Fakat DİSK iddianamesinin baş hazırlayıcısı Takkeci'nin kırdığı rekorlar bundan ibaret değil. Öyle anlaşılıyor ki Bay Takkeci dünyanın en fazla sanıklı davasını gerçekleştirmeyi kafasına koymuştur. Üstelik sanık sayısını keyfi istediği zaman arttırma imkanı da var. nitekim iddianamenin başında şöyle diyor Bay Takkeci:

".....bu soruşturma Devrimci İşçi sendikaları Konfederasyonu ve bu Konfederasyona bağlı sendikalar ile birlikte bu teşekküllerle amaç ve ya eylem birliği içinde bulunan kişi, dernek v.s. teşekkülleri de kapsamı içinde bulundurmaktadır. Bu kapsama göre şimdiden 2000'e yakın sanığı bulunmaktadır. Türkiye genelinde teşkilatlanmayı da gözönünde bulunduracak olursak sanık adedinin ilerde bu sayının da üstüne çıkacağı açıkça ortadadır."

(İddianame Shf.15-16)

Şimdi durup düşünelim. Savcı DİSK'i bağlı sendikaları ve bunlarla **"amaç veya eylem birliği içinde"** bulunan herkesi, her kuruluşu yargılamaktan söz ediyor. Şimdilik iki bin kişi tesbit etmiş. DİSK'i "sosyalizm" amacına sahip çıktığından dolayı suçladığı düşünülürse, DİSK'le aynı amacı benimseyen her kişi, her kuruluş savcıya göre suçludur, ve ilerde davaya dahil edilebilirler.

Bazıları rahatlayabilir "ben sosyalizm amacını benimsemiyorum, hiç bir yerde bu amacı benimsediğimi söylemedim, o amaç için davranmadım" da diyebilir. Böyle düşünenler fazlasıyla yanılıyorlar. Çünkü bu konuda kararı verecek olan Bay Takkeci'dir. Onun müthiş mantığında herhangi bir kişiyi amansız bir "Marksist-Leninist" ve bir " ihtilalci " gibi göstermek pek kolaydır. Örneğin bir kısım CHP'li Milletvekili ve senatörler şimdi bu durumdadırlar. Bay Takkeci onların ne yaman bir Marksist-Leninist olduklarını iddia etmektedir.

NASIL MI?

Örneğin 6. Genel Kurul için gönderilen telgrafta 35 Milletvekili ve senatör: **"DİSK'in.... sömürüsüz bir topluma varmak, demokrasi, barış ve özgürlüğü hayata aktarmak..."** için verdiği mücadeleyi selamlamışlardır. Askeri Savcı işte bu içerikteki telgrafı şöyle değerlendirmektedir:

"Mesaj bir kongrenin yapılmasını kutlamaktan ziyade, tamamen Marksist-Leninist fikir ve görüşleri ihtiva eden DİSK'in kanun dışı eylemlerini öven, politik ve ideolojik faaliyetlerini benimseyen görüşleri aksettirmektedir."

"..... **ilerde vuku bulacak halk ihtilalini destekleyeceklerini açıklamaya çalışmışlardır.**"

(Iddianame Shf. 768)

Askeri Savcı Takkeci, 1 Mayıs 1978 tarihinde bulunan 24 CHP'li Milletvekili ve senatörün, terönde bulunmakla "gözleri önünde işlenen suçları tasvip ettiklerini" söylemekte, ayrıca "komünist rejimi benimser görünmüş" olduklarını iddia edebilmektedir. Töreni sırf seyredenleri böyle niteleyebildiğine göre Askeri Savcı'nın törene katılan yüzbinler hakkında neler diyebileceğini, eğer tek tek ele geçirse bunları nasıl suçlayacağını varın düşünün.

Daha da ibret verici bir örnek verelim : 70 parlamenter 15-16 Haziran olaylarının 1979'daki yıldönümünde DİSK'e çektikleri telgrafta DİSK'in "sınıf sendikacılığını koruyup geliştirdiğin"den söz etmiş, "DİSK emekçilerin daha iyi bir yaşama kavuşması, ülkemizin politik, ekonomik bağımsızlığının sağlanması ve düşünce özgürlüğünün bir daha sökülmeyecek biçimde yerleşmesinin önemli bir gücüdür" ...."DİSK anti-emperyalist, anti-kapitalist, anti-faşist bir savaşımın sürdürülmesi için üzerine düşeni yapmıştır..." demişlerdir.

(İddianame Shf. 771)

Askeri Savcı'nın bu konuda söyledikleri aynen şöyle:

"Bu kişiler kendilerinin kimlerin temsilcisi olduklarını unutup, yaptıkları namus yeminlerine ihanet ederek Devlet'e, Cumhuriyet'e ve Rejim'e sadık kalıp bunları koruyacak yerde aksine Marksizim ve Leninizmin prensiplerini benimsemiş şahıslar olarak aynı prensipleri benimseyen DİSK'le ortak gaye ve faaliyetler içinde oldukları kesin bir şekilde ortaya çıkmış bulunmaktadır." (İddianame Shf. 774.a.b.ç)

Telgraf metinleri dışında hiç bir başka olgu ve belge göstermiyor Askeri Savcı. Telgraf metinlerinin içeriği de yaptığımız alıntılardaki gibi. Askeri Savcı için bunlar tamamen "Marksist-Leninist". Nasıl olur demeyin. Bay Takkeci öyle buyuruyor. Ne kanıta, ne belgeye ihtiyacı yok onun.

Askeri Savcı Takkeci işte bu yollarla kişilerin Marksist-Leninistliğini **"kesin bir şekilde"** ispatlıyor! Bu mantık doğrultusunda gidilirse yukarıdaki gibi keyfi ve kestirme usullerle Türkiye nüfuşunun en azından yarıya yakının mahkemeye sevkedilmesi mümkün.

Normal bir mantığın, asgari bir demokrasi anlayışına sahip birinin, yukarıda özetlenen telgraf metinlerinden ve sırf bunlardan yola çıkıp böylesi iddialara varması düşünülemez. Ama Bay Takkeci, uşaklığını ve memurluğunu yaptığı Askeri Yönetim adına " Ben yaptım oldu " diyerek ve akıl almaz bir pervasızlıkla hiç bir ciddi kanıta dayanmaksızın önüne geleni mahkeme ediveriyor.

Bu hasta zihniyet, elinden gelse tüm dünyayı sanık sandalyesine oturtacaktır. Nitekim, iddianamenin başlarında, "dünyadaki sendikal akımlar"ın sözde tanıtıldığı inciler (!) le dolu bir bölüm var.

Burada Bay Takkeci, hızını alamayıp ICFTU hariç dünyadaki hemen tüm sendikal kuruluşlara hücum ediyor.

Kaldı ki ICFTU genel sekreteri Türkiye'ye gelip döndükten sonra cuntayı ve DISK hakkında soruşturma açılmasını ağır biçimde suçlayan demeçler verdi. Anlaşılan iddianame bu demeçten önce hazırlanmıştı. Yoksa Bay Takkeci onun da "komünist"liğini " açık bir şekilde " gösterir, iddianamesini böyle tanzim ederdi.

Türkiye tarihinin en büyük işçi davası

YENİ ÇELTEK DAVASI BAŞLADI

● Türkiye'de ilk kez bu kadar işçinin bir arada yargılandığı Yeni Çeltek Davası'nda suçlamalar arasında "yasadışı üretim yapmak"da yer alıyor.

● 'Savaş Hali' Hükümlerinin uygulandığı davada askeri savcı 73 işçinin idamını istiyor.

● Davayı açış konuşmasında Duruşma Yargıcı Arif Korkmaz, "Mahkememiz İran'da 3 dakikada idam veren Halhali'nin mahkemesi değildir" dedi.

510'u yeraltı maden işçisi toplam 689 sanığın yargılandığı Türkiye tarihinin en büyük işçi davası 15 nisan 1982 günü Amasya'da başladı. Üçüncü orduya bağlı 15. Er Eğitim Tugayı 22'ci Piyade Alayının duruşma salonuna çevrilmiş yemekhanesinde yapılan "**Yeni Çeltek Davası**"nın ilk duruşması, saat 9.40'da açıldı. 5 kişilik mahkeme heyetinin duruşma yargıcı Arif Hikmet Korkmaz, kimlik tespitinden önce yaptığı açış konuşmasında, "**Mahkememiz devrim mahkemesi değildir. İran'daki Halhali'nin 3 dakikada 12 yasındaki kıza idam kararı veren mahkeme de değildir. Biz tüm hukuki sorumlulukları yerine getireceğz. Mahkemeye güveniniz**"dedi. Korkmaz, "**Savaş Hükümleri**'nin, davanın salimen ve uzamadan bitirilmesi için uygulandığını açıkladı.

Daha sonra kimlik saptamasına geçildi. 689 Sanığın tek tek adı okunarak kimlik yoklaması yapıldı. Yoklamada 42 sanığın duruşmada bulunmadığı, iki sanığın firarda, 4 sanığın ise, "**bilinmeyen nedenlerden**" hastahanede olduğu belirlendi. Bu arada isim benzerliği nedeniyle iki sanığın yanlış getirildiği anlaşılarak bu sanıklar duruşma salonundan çıkarıldı.

Sanıklar, iki kez polis otosunu bombalama, parti binalarına saldırı, bombalı pankart asmak, mahalle ve okul komiteleri kurmak, yasadışı grev ve işgal eyleminde bulunmak, yasadışı üretimde bulunmak ve **Devrimci Yol**'a üye olmakla suçlanıyorlar.

Askeri Savcılığın hazırladığı iddianamede haklarında ölüm cezası istenen sanıkların adları şöyle: **Osman Fahri Şanlı, Selim Şahin, Asur Eker, Yahya Arköse, Sefer Birvar, Recep Sicel, Sefer Akkuş, Metin Durna, Haydar Elmataş,Mehmet Sepetçi, Haydar Köseibiş, Metin Irmak, Kıdir Kabaktan, Selamet Taşdan, Rıza Pekeşen, Melih Mercan, Elvan Yılmaz, Sadık Köse, M.Ali Canıklı, Rıza Yiğit, Abdullah Karatav, Ismet Güngör, Ekrem Savcı, Hüseyin Özbudak, Mehmet Kök, Sebahattin Sosyal, Ahmet Çelik, Takı Akbaş, Dursun Yolcu, Yaşar Yılmaz, Ali Duran Taşkın, Rahmi Kömür, Ertan Bülbül, Rüstem Kaplaner, Necati Ayvalı, Kasım Erime, Hüseyin Satılmış, Ömer Lütfü Kaya, Sadık Lacın, Hikmet Hamarat, Oğuzhan Öztürk, Ahmet Özcan, Cemalettin Cağlar, Bektaş Gol, Hüseyin Turan, Bayram Yalçıntürk, Ahmet Sabri Yavuz, Farettin Faki, Ismail Kuzubaş, Hasan Kaplan, Mehmet Pak, Doğan Tokoğlu, Musa Esen, Mustafa Durna, Muharrem Karslı, Hasan Tüzün ve Hıdır Sevindi.** ●

Yeni Çeltek işçileri bir grev sırasında toplu halde

MHP davasında 190 sanık salıverildi

Bilindiği gibi MHP ve yan örgütleri olan Ülkücü Kuruluşlar'la ilgili davada baslangıcta 498 sanık yargılanıyordu. Ancak Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 No'lu Askeri Mahkemesi bugüne kadar, yargılanmakta olan 190 MHP'-liyi salıverdi. Serbest bırakılan 190 MHP'linin 20'si idamla yargılanıyor. İddianamede idamları istenmesine karsın mahkemece salıverilenler arasında Agah Oktay Güner, Cengiz Gökçek, Taha Akyol, Nevzat Köseoğlu, Ömer Cakıroğlu, Ahmet Er, Avni Çarsancaklı, Tahsin Ünal gibi elebaşılar da bulunuyor. Bunların yanısıra haklarında ağır hapis cezası istenen bazı MHP'liler de serbest bırakıldılar. Örneğin salıverilen Turan Koçal, 15 yıl ağır hapis cezasıyla yargılanıyordu. Su anda MHP yönetici kadrosundan sadece 6 kisi tutuklu kalmıştır.

MHP ve Ülkücü Kuruluşlar ile ilgili dava, toplam 498 sanıkla 30 Nisan 1981'de açılmış, ancak ağustos ayında baslatılabilmişti. Bir süre sonra bazı askeri hakim ve savcılar ağır baskı ve hakaretler sonunda geri çekilmis, dava 6 bölüme ayrılarak İstanbul, Adana, İzmir, Balıkesir, Erzurum ve Bafra'da ayrı ayrı sürdürülmeye baslanmıştı.

Mahkeme, içiçe geçmiş bulunan MİT, Kontr-Gerilla, MHP ve Evren Cuntasının, üniformalı üniformasız fasistlerin oyunlarıyla, MHP'yi aklama çabalarıyla sürüp gidiyor. Hicabi Kocyiğit olayı da bu oyunlar bütünlüğü içinde değerlendirilmektedir.

Bu arada geçtiğimiz günlerdeki bir durusmada yeniden rahatsızlandığı ve tedavi altına alındığı belirtilen Türkeş'in bu "fenalık geçirmelerinin daha ne kadar süreceği merak konusudur.

Ayrıca geçtiğimiz günlerde, Uyuşmazlık Mahkemesi Ülkü Ocakları Derneğinin MHP ile ilişkisi bulunduğu için, dernek yöneticilerinin askeri mahkemede yargılanmaları yolunda karar aldı.

Öte yandan MHP Kırıkkale Davasında yargılanmakta olan 56 yaşındaki 4 çocuk babası, 5 torun sahibi Muhittin Yılmaz adlı bir sanık da şöyle demistir: "Hergün bir cinayeti aydınlanan bu terör ve katliam çetesi içinde değerlendirilmekten utanıyorum. Vahsice cinayetlerin sorumlusu olduğu anlasılan bu örgütlerin yöneticileri ile birlikte yargılanmayı şerefsizlik kabul ediyorum." ●

8 yeni idam kararı daha verildi

Sıkıyönetim Komutanlıklarına bağlı çeşitli Askeri Mahkemelerce 8 yeni idam kararı daha verildi. İstanbul'da *Tekosin* üyesi iki kişiye, Adana'da ikisi *Devrimci Halkın Birliği (TKP-ML)* davasından, biri *Devrimci Yol*'dan, biri *Halkın Kurtuluşu*'ndan ve birde gurubu belli olmayan Gaziantep'li devrimci toplam 5 kişiye, yine İstanbul'da *Kurtuluş* davasından bir kişiye idam cezaları verilmiştir.

İKİ TEKOŞİN TARAFTARI İDAMA MAHKÜM OLDU

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde, «*Tekosin* adlı örgüte üye olmak ve Türk Devletinin Hükümranlığı altında bulunan bölgede ayrı bir Kürt Devleti kurmak için eylemler yapmak» iddiasıyla yargılanan 10 kişiden ikisi ölüm, üçü ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Diğer sanıklara da çeşitli hapis cezaları verildi.

Mahkemenin haklarında idam kararı verdiği kişiler şunlar: **Hüseyin Aydın, Ferhat Kesemen.** Diğer üç sanık **Kerem Ay, Salih Ceylan, Melih Palavaroğlu**'na ise idam cezaları aynı mahkeme heyetince müebbet hapse çevrildi.

ADANA'DA 5 YENİ İDAM KARARI

Adana Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde devam etmekte olan *Gaziantep TKP-ML/Devrimci Halkın Birliği* davasında iki kişiye idam cezası verildi. "Adı geçen örgüte üye olmak ve adam öldürmek" iddiasıyla yargılanan 8 kişiden **Cuma Keklikçi** ve **Hanifi Yılmaz**'a ölüm, diğerlerine de 10 yılla 24 yıl arasında değişen hapis cezaları verildi.

Gaziantep'te "Taammüden adam öldürmek, adam öldürmeye teşebbüs" suçlarından sanık **Mahmut Aktaş** Adana Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde 27 Nisan günü yapılan yargılanması sonucunda idam cezasına carptırıldı.

Adana Sıkıyönetim Mahkemesi bir başka davada da *Devrimci Yol* militanı **Şehzade Kaygısız**'ı idama mahkûm etti.

Adana Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesi *Halkın Kurtuluşu* taraftarı **Ali Çankır**'ı 29 Temmuz 1980 tarihinde Dörtyol Emniyet Amiri Tekin Sungur'u öldürmek iddiasıyla ölüme mahkûm etti. Askeri Mahkeme idam cezasının yanısıra Ali **Çankır**'ı "yasadışı örgüte üye olmak"tan 5 yıl ağır hapis cezasına çarptırdı.

THKP-C/KURTULUŞ DAVASINDA BİR İDAM KARARI

İstanbul'da sona eren *THKP-C/Kurtuluş* davasında İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 2 No'lu Askeri Mahkemesi **Mehmet Tekbaş**'ı Türk Ceza Yasası'nın 146/1. maddesi uyarınca idama mahkum etti. İdam cezasına gerekçe olarak sanığın "Kemal Türkkan ve Mustafa Başalp'in öldürülmeleri olayına karışmasını" gösterdi.

Aynı davada idam cezasına çarptırılan **Metin Yurtseven, Kudret Cevherli, Çetin Çakmak, Recep Kotiloğlu, Faruk Baranoğlu ve Zafer Yalçın**'ın cezaları ise ömür boyu hapis cezasına ●

91 bayan tutuklunun yargılanmasına devam edildi

"Erleri üzerimize saldırttılar"

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde, "Mamak Özel Askeri Ceza ve Tutukevi'ndeki açlık grevi sırasında görevlilere karşı koydukları" iddiasıyla yargılanan 91 bayan sanığın 15 Nisan 1982 günkü duruşmada sorgulamaları devam etti.

Sorgusu yapılan sanıklardan Hatice Ateş, "Arkadaşlar açlık grevine gitmek istemişlerde. Bu yüzden bize saldırdılar. Iddia edildiği gibi kendilerine mukavemet teşkil edecek bir davranışta bulunmadım" dedi.

Sanıklardan Ferar Durur suçlamaları reddederek "Erlerin üzerlerine saldırdığını" söyledi. Latife Aksa da suçlamaları redederek, cezaevi yöneticilerinin, "erleri bayan tutukluların üzerine saldırttığını açıkladı. Latife Aksa şunları söyledi: "Ertesi gün cezaevi müdürünün emri üzerine beni kafese aldılar. Üç gün kafeste aç susuz bıraktılar. Yemek vermediler...Bu yüzden hastaneye kaldırıldım." Daha sonra ifadesi alınan Hatice Ulu, "Emniyette ifadesini alan polislerin kendisini belinden sakatladıklarını" belirterek "durumunun erlere saldırmaya elverişli olmadığını" söyledi. Cezaevi müdürü tarafından "**ağıza alınmayacak küfürler ettiği**" iddia edilen Nuriye Kayalı'da diğer sanıklar gibi askerlerin saldırısına uğradığını söyledi. Bundan sonra söz alan Meral Bekar, "**Ufacık bir koğuşta 55 kişi kalıyoruz. Gerek koğuşun küçüklüğü, gerekse açık havaya çok az çıkarıldığımız için hepimizin sağlık durumu kötü**" dedi.

Mahkeme duruşma sonunda Meral Bekar'ın söylediklerini içeren bir yazının Ankara Sıkıyönetim Komutanlığına ulaştırılmasını ve Mamak Cezaevi Müdürü Albay Raci Tetik'in gelecek duruşmada tanık olarak dinlenmesini kararlaştırdı.

Öte yandan 12 mayıs günü yapılan duruşmada sanıkların sorguları tamamlandı ve tanıkların dinlenmesi için mahkeme bir başka güne bırakıldı.

İdam edilenlerin sayısı 16'ya yükseldi

Danışma Meclisi'nin 15 Nisan perşembe günkü Genel Kurulca benimsenen Sabri Altay'ın idam kararı, MGK tarafından onaylanarak 24 Nisan günü Sakarya Cezaevinde infaz edildi. Sabri Altay 25 Ağustos 1974 tarihinde karısını öldürmüş ve 1975 tarihinde idama mahkum olmuştu. Bu, cuntanın uyguladığı ilk siyasi olmayan idam kararıdır.

24 Nisan günü idam edilen Sabri Altay'ın ardından, 1 Mayıs 1982 de Cengiz Baktimur'un da cezasının infaz edilmesiyle 12 Eylül darbesinden bu yana asılarak öldürülenlerin sayısı 16'ya yükseldi.

Malatya Doğanşehir CHP Gençlik Kolları Başkanı Hasan Doğan'ı öldürmek suçundan idama mahkum edilen Cengiz Baktemur'un cezasıda Elazığ'da 1 Mayıs 1982 de infaz edildi.

BU GÜNE KADAR UYGULANAN İDAMLAR

1 Mayıs 1982 gunune kadar uygulanan diğer idam kararları şunlardır: **Necdet Adalı** (8.10.1980, solcu), **Mustafa Pehlivanoğlu** (8.10.1980, MHP'li), **Serdar Soyergin** (26.10.1980, solcu), **Erdal Eren** (13.12.1980, solcu), **Cevdet Karatay** (4.6.1981, MHP'li) **Veysel Güney** (11.6.1981, solcu, isçi), **Kadir Tandoğan** (25.6.1981, solcu), **Ahmet Saner** (25.6.1981, solcu) **Mustafa Özenç** (21.8.1981, İşçi-solcu), **İsmet Şahin** (21.8.1981, solcu), **Seyit Konuk** (13.3.-1982, sendikacı, solcu), **İbrahim Ethem Coşkun** (13.3.1982, İşçi solcu), **Necati Vardar** (13.3.1982, İşçi, solcu), **Fikri Arıkan** (17.3.1982, MHP'li), **Sabri Altay** (23.4.1982, adi suclu), **Cengiz Baktemur** (MHP'li) ●

İnfaz edilen 16 İdamın 8'inde Danışma Meclisi'nin imzası var

Danışma Meclisi bu güne kadar kendisine ulaşan idam kararlarından 8'ini onaylayarak infaz edilmelerini sağladı. Başbakanlık tarafından kendisine gönderilen 36 idam kararından 8'i Danısma Meclisi ve MGK tarafından onaylanarak infaz edildi.

Ramazan Yukarıgöz, Ömer Yazgan, Erdoğan Yazgan ve Mehmet Kambur'un idam kararları ise 3 mayıs 1982 günü Danısma Meclisi tarafından kabul edilerek MGK'ne gönderildi. Yapılan açık oylamaya 136 üye katıldı. 131 üye kabul, bir üye red, ve dört üye çekimser kaldı. Tasarıya **Ertuğrul Alatlı** red, **Lütfullah Tosyalı, Türe Tunçbay, Şerafettin Yarkın** ile **Ferdağ Kurtoğlu** çekimser oyu kullandılar.

Öte yandan **Eşref Özcan, Veli Acar, Dudu Gül ve Sabahattin Ovalı**'nın idam kararları Danısma Meclisi Komisyonunda kabul edildi. Su anda Meclisi'nin gündeminde 20'si Komisyonlarda 24 idam isteği var.

Danışma Meclisi Adalet Komisyonunda bulunanlar şunlar: **Adnan Kavaklı, Halil Feyzi, Uyguntürk, Kazım Ergün, Adem Özkan, Muzaffer Öner, Osman Demiroğlu, Cafer Aksu Altıntaş, Hüseyin Çaylı, Ahmet Mehmet Ulubay, Duran Bircan, Seviye Ersen, Rıdvan Karaköse, Fatih Bacıngil, Mehmet Ali Uslu, Faik Güngörmez, Erhan Buldanlıoğlu ve Cavit Karaköse.**

DANIŞMA MECLİSİ ÜYELERİ HER YERDE SİLAH TAŞİYABİLECEK

Bakanlar Kurulu Kamu Personelinin silah taşıması ile ilgili yasada yaptıgı bir degisiklikle Danışma Meclisi üyelerinin sürekli ve her yerd silah taşıyabilmelerine karar verdi. ●

Ecevit için 5 yıl hapis isteniyor

●Çok sayıda milletvekili, bakan ve sendikacı Ecevit'e dayanışma mektubu yolladı.
●Ecevit 3 haziranda duruşmaya çıkacak

Kapatılan CHP'nin eski Genel Başkanı Bülent Ecevit Norveç'te yayınlanan bir gazeteye verdiği demeçle ilgili soruşturma açıldı. MGK'nin 52 numaralı bildirisine ve Türk Ceza Yasasının 140.maddesine karşı koymaktan tutuklu bulunan Ecevit'in 5 yıldan az olmamak koşuluyla hapisle cezalandırılması istendi. CHP eski genel başkanı'nın 4 mayıs 1982 günü ikinci kez savcılığa çıkarılarak ifadesi alındı.

Bülent Ecevit 10 nisan 1982 günü, bir Norveç gazetesinde yayınlanan demecinde "devletin dışarıdaki itibarını düşürücü, milli menfaatlere aykırı tarzda beyanda bulunduğu" gerekçesiyle, gözaltına alınmış ve çıkarıldığı 2 numaralı Askeri Mahkemece serbest bırakılmıştı. Ancak Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının bu karara itiraz etmesi üzerine, 3 nolu Askeri Mahkeme dosyayı tekrar inceleyerek Ecevit'in tutuklanmasına karar vermiş, avukatların tüm itirazları reddedilmişti. Bu arada Ecevit'in Hollanda TV'sine ve "Der Spiegel" dergisine verdiği demecin bu kez de BBC'de yayınlanması üzerine, 26 nisan günü tekrar mahkemeye çıkarılarak ikinci kez tutuklanmıştı.

Bülent Ecevit Hollanda TV'si ve "Der Spiegel" dergisindeki demeçleriyle ilgili olarak 29 nisan 1982 günü hakim karşısına çıkarılmış. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 2 nolu Askeri mahkemesinde yapılan Duruşmada savcı "MGK'nin 52 sayılı kararına aykırı davrandığı" gerekçesiyle Sıkıyönetim Yasasının 16.maddesinin 2 kez uygulanarak Ecevit'e 6'şar ay hapis cezası verilmesini istemişti.

Askeri savcının iddianameyi okumasından sonra savunmasını yapan Ecevit, Türkiye'nin siyasi ve hukuki yapısı ile ilgili demeçler vermediğini belirterek;

Benim Türkiye'nin geçmiş ve gelecekteki siyasi yapısıyla ilgili olarak demeç vermem sözkonusu değildir. Vermiş olduğum demeç benim özgürlük anlayışımdan kaynaklanmaktadır. Bu demecimin birinci paragrafı daha önceki mahkumiyetimle ilgili objektif bilgileri içerir. 52 sayılı karar açık yapılan duruşmaların tutanaklarında yayın yapılmasına mani olmadığı halde bu benim için önlenmiştir. İkinci paragraftaki sözlerse benim demokrasi ve özgürlük konusundaki düşüncelerimi içermektedir. demişti.

Ecevit'in avukatlarının "Der Spiegel"-de yayınlanan demecin aslının getirtilerek bilirkisice türkçeye çevrilmesini istemeleri üzerine mahkeme duruşmayı haziran'a bırakmıştı.

Daha sonra Ecevit'in avukatlarını 1 nolu askeri Mahkemeye yaptıkları itiraz üzerine, Bülent Ecevit bu suçtan tahliye edilmesine karar verildi.

Ecevit'in Norveç gazetesine verdiği demeç nedeniyle tutukluluğu devam ediyor. Tahliye istemi 3 haziran günü görüşülecek.

"BİR KAÇ YIL SUSMALARI GEREKİR"

Devlet Başkanı Öztrak Amerika'nın "Time "dergisine verdiği bir demeçte bir soru üzerine yargıya intikal etmiş bir konu hakkında yorum yapamayacağını ifade ederek "Türkiye'de yasalar vardır. Bu yasaları ihlal edenler için ne uygulanıyorsa Ecevit için o uygulanır. (...) Demokrasiye geçiş döneminde bazı kısıtlamalar getirilmiştir. Bunlara uyulması gerekir" dedi.

Öztrak, **"Ecevit ile ilgili dıştan eleştiri yapılırsa ne diyeceğine"** ilişkin bir soru yöneltilmesi üzerine şu yanıtı verdi: "Kimseye hesap vermeyiz. (...) 12 eylül'e gelen duruma dolaylı, ya da doğradan sebep olanların bir kaç yıl susmaları gerekir. Yapabilecekleri daha iyi bir şey olsaydı Türkiye bu duruma gelmezdi."

CHP SORUSTURMASI SÜRÜYOR

MHP davası sanıklarından Alpaslan Türkes ve arkadaşlarınca CHP ile ilgili olarak MGK'ne yapılan suç duyurusu üzerine baslatılan soruşturmaya devam ediliyor.

AVRUPA ÜLKELERİNDEN ECEVİT'E DAYANIŞMA MEKTUBU GÖNDERİLDİ

Türkiye'de tutuklu bulunan CHP eski Genel Başkanı Bülent Ecevit'e bir dayanışma mektubu gönderildi. Mektuba imza atanların arasında çok sayıda kabine üyesi Sosyal Demokrat Bakan, milletvekilleri, Başbakan, parti başkanları ile bazı sendikacılar da bulunuyor. Ecevit'e gönderilen dayanışma mektubunda şöyle deniliyor: «Türkiye'nin gerçek demokrasiye dönüşmesi için giriştiğiniz haklı kavgayı destekliyor, sınırsız bir dayanışma içinde olduğumuzu bildiriyoruz.»

Mektupta yer alan imzaların bazıları şunlar:

Avusturya Başbakanı ve Sosyal Demokrat Parti Başkanı Bruno Kreisky, Alman Sosyal Demokrat Parti Başkanı Willi Brandt, İsveç SPD Başkanı Olaf Palme, Sosyalist Enternasyonal Genel Sekreteri Bernd Karlsson, DGB Genel Başkanı Heinz Oskar Vetter, Federal Adalet Bakanı Jürgen Schmude, Bilim ve Eğitim Bakanı Björn Enkholm, Teknoloji Bakanı Andreas Buro, Kuzey Vestfalya Başbakanı Johannes Rau, Posta Bakanı Hans Matthöfer, Savunma Bakanı Hans Apell, Bremen Belediye Başkanı Koschnick

Avrupa Konseyinde Türkiye

Avrupa Konseyi Parlamentosu, Türkiye'deki siyasal durum üzerine son görüşmelerini 24-26 Ocak günleri yapmış ve ocak ayının ikinci haftasında Türkiye'de incelemelerde bulunmuş üyelerinin hazırladığı taslak üzerine görüşlerini 28 Ocak tarihinde 765 sayılı karar olarak açıklamıştı. Türkiye'deki siyasal oluşumları, özellikle insan haklarının çiğnenmesini, işkence uygulamalarını, siyasal partilerin ortadan kaldırılmasını, anti-demokratik yasalar çıkarılmasını, sendikal örgütlerin kapatılmasını, yeni Anayasa konusundaki belirsizlikten duyduğu kaygıları dile getiren parlemento 18 madde halinde belirttiği görüşlerini, Türkiye'deki hükümete bir çağrıyla belirtmişti. Konsey, Türkiye'de yeni hazırlanan Anayasanın Türk halkının demokratik dileklerine uygun olmasını, seçim sistemine dönülmesini, bu anayasanın **Avrupa Konseyi Statüsü** ile **Insan Hakları Avrupa Sözleşmesi**'ne uygun olmasını istemekteydi. Aynı zamanda Konsey, işkencenin ortadan kaldırılmasını, bir Kızıl Haç Heyetinin Türkiye cezaevlerindeki durumu incelemesini, sanıkların tamamen bağımsız olan mahkemeler önünde yargılanmasını ve yaşama haklarının garantı altına alınmasını haksız olarak tutuklu sanıkların hepisinin serbest bırakılmasını, düşünceleri açıklama özgürlüğünün, siyasal partilerle sendikaların etkinliklerinin serbest bırakılmasını, haberleşme özgürlüğünün garanti altına alınmasını, kısa bir sürede demokrasiye dönülmesini talep etmekteydi.

Avrupa Konseyi Parlementosu' nun 28 Ocak 1982 tarihli, Türkiye' deki siyasal durumla ilgili kararı eksik de olsa, Türkiye kamuoyuna yansıtmıştır. 765 sayılı bu karara ek olarak, o günden bugüne Konsey Siyasal Sorunlar Komisyonu başka kararlarda yayınladı. Türkiye'nin genel politik durumu ve Avrupa Konseyi'nin 28 Ocak tarihli kararı karşısında gösterdiği durum, Konsey'de yeniden sonbaharda ele alınacak. Bu arada Konse'ye bağlı Sürekli Komisyon'un 12 Mart 1982'de, Barış Derneği Yöneticilerinin tutuklanmaları konusunda aldığı 938 sayılı kararı, ayrıca belirtmek gerekir.

Konsey, 938 sayılı ve 12 Mart 1982 tarihli kararında, Barış Derneği dolayısıyla tutuklanan aydınların adlarını saymakta ve Sürekli Komisyon kararının 1.No.lu bendinde özellikle İstanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın'ın tutuklanması üzerine durmaktadır. Orhan Apaydın'ın kişisel etkinliğinde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi çerçevesinde davranan bir kişi olarak, Konseyle ilişkisi belirtilmekte, ayrıca, Avrupa Konseyi Heyetinin 7-14 Ocak tarihleri arasında Türkiye'yi ziyaretleri sırasında, Istanbul Barosu'nda Av. Orhan Apaydın Başkanlığında düzenlenen bir toplantıya katıldıkları hatırlatılmakta. Orhan Apaydın'ın tutuklanmasının Türkiye'de savunma hakkını ortadan kaldıran bir girişim olduğu yazılmakta, daha birçok avukatla, bazı parlementerlerin tutuklu olduğundan sözedilerek bu kişilerin serbest bırakılması ve içinde bulundukları durumdan Konsey'in hemen haberdar edilmesi istenmektedir. Konsey Sürekli Komisyonu raporu 8 madde halinde düzenlenmiştir.

Konsey'in Istanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın ve öteki tutukluların durumlarını yakından izlediği anlaşılmaktadır. Öte yandan, Türkiye'de işkencenin sürmesi, cezaevleri koşullarının insan-dışılığı, demokratik kurumların ortadan kaldırılması ve insan haklarına aykırı işlemler dolayısıyla Hollanda, Danimarka, Isveç ve Norveç hükümetlerinin **Adelet Divanı'na Türkiye aleyhine dava açma hazırlıkları içinde oldukları da gelen haberler arasındadır.** ●

TERÖRÜN GİZLİ ÇİZGİSİ

Demir ÖZLÜ

Avrupa Konseyi'nin hukuksal temelini teşkil eden 4 Kasım 1950 tarihli sözleşmenin 1. başlığının 2. maddesinin 2 no.lu bendinin (a) fıkrası, sözleşmeyi imzalayan devletlere, kendi ülkelerinde yaşayan "*bütün insanların yasa-dışı şiddet karşısında savunmalarını sağlamak*"görevini yükler.

Bu sadece avrupa konseyi'nin temel hukuksal yapısını oluşturan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin bir emri değildir. Çünkü, bu sözleşme, sadece Avrupa ülkeleri çevresinde ortaya çıkmamıştır. Aynı sözleşme 10 Aralık 1948 tarihli Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun kabul ettiği Evrensel İnsan Hakları Bildirisi'ne bağlıdır. Yani, açıkçası evrensel hukuk emretmektedir bunu.

Evrensel Hukuk insanlığın bu alanda vardığı çağdaş aşamadır.

Türkiye'de 12 Eylül 1980, askeri darbesinden önce, insanların can güvenliklerinin korunmadığı, tersine demokrat, humanist ve sosyalizm yanlısı insanların tek tek öldürüldükleri doğrudur. Türk Devleti, daha o zamanlardan başlayarak, uluslararası hukukun dışında yer alıyor, yurttaşlarının yaşamını korumuyordu.

Ama burada başka bir gerçeğe- çok önemli bir gerçeğe- de dikkati çekmek gerekir. Çünkü içinde yaşadığımız dönemi belirliyen temel gerçek budur:

Kimdi terörü ve kanlı dönemi başlatan? Bizzat devletin yedeğindeki güçler..

-1968 yılında halkın, öğrenci eylemleri yoluyla dile getirilen toplumsal ve demokratik istemleri karşısında, Türkiye toplumunda demokratik istemleri cinayetler yoluyla susturmak yolunu seçen kimdi ? Bizzat polis içinde yuvalanmış bazı güçlerle, polis yedeğinde korunan güçler. İlk ölü: Vedat Demircioğlu, bizzat polisler tarafından Teknik Üniversite yurdunun penceresinden atılarak öldürülmüştü. Yıldız Mimarlık Mühendislik Akademisi öğrencileri Battal Mehetoğlu ile Mehmet Büyüksevinç, okul yakınındaki Yıldız camiinde sabah namazı kılan ve polisce korunan kimselerce öldürülmediler mi ?

12 Mart 71 rejimi öncesi başlatılan terör bu. 12 Mart Muhtırasını veren kuklaların başı Memduh Tağmaç'ın kendi sözleriyle belirttiği gibi,"Ekonomik Gelişmeyi aşan toplumsal uyanışı durdurmak için tezgahlanan terör...

Sosyalist teorinin belirttigi gibi şiddet, sadece ve sadece egemen sınıflardan geliyordu ve bu şiddet yalnızca egemen sınıfların sömürülen sınıfları tarih boyunca sömürmesi olgusunda görüldüğü gibi, sınıfsal konumların sürdürülmesi durumunda kalmıyor, sokağa dökülüyor, elinde silah en haksız, en iç yaralayıcı, en haksız olduğu için de en kışkırtıcı cinayetleri işliyordu.

Daha önce kurulan, Anayasa ve yasalar çerçevesinde etkinlik gösteren, sosyalist eğilimli Türkiye İşçi Partisi yöneticilerine egemen çevrelerden yapılan ve devletçe desteklenen taşlı-sopalı saldırıların, cinayete dönüşmüş vahşi bir devamıydı bu. Nitekim o dönemde bazı TİP yöneticileri de, yurt düzeyinde öldürülmeye başlanmıştı. 1968'den sonra uzun yıllar sol kesimin cinayet biçimine dönüşmüş karşı saldırısı yoktur.

1970' de sözde anarşi tırmandırılıyor, ardından da toplumsal uyanışı ezmek ve ordu içindeki genç radikal unsurları tasfiye etmek, tekelci burjuvaziye bir kaç yıl nefes aldırmak ve büyük karlar sağlamak üzere 12 Mart 71 faşizm provası yapılıyordu.

Tabii bu faşist prova, soruşturmalarda solu bölmek, soldaki bölünmeleri körüklemek için her çeşit yönteme de başvuracaktı.

Ne yazık ki sol, 12 Mart faşizm denemesinden daha da bölünerek çıkmıştır.

O dönemi düşünürken, Türkiye burjuvazisinin 15-16 Haziran 1970 işçi sınıfı hareketinden duyduğu büyük paniği asla unutmamak gerekir. 1970 Sıkıyönetimde DİSK aleyhine açılan koğuşturmanın bugüne kadar kapatılmaması ve şimdi masum sendikacılara karşı idam cezası taleplerine dönüştürülmesi, bu gerçeğin, hukuksal alandaki en büyük kanıtıdır.

-Burjuvazi ile onun müttefikleri: bürokrasi içindeki uzantıları, ordudaki yandaşları ve emperyalist dış dünyadaki çağdaş ve tarihsel ortakları 1971 rejiminden, siyasal alanda umduklarını fazlaca elde edemeden çıktılar. Bunun nedeni Türk toplumunun iç dinamikleri, halkın demokratik talepleri yanında, Batı demokrat kamuoyunun ilgisi ve bloklar arası dengenin '*detand*' a doğru gidişidir. 1975 Helsinki Sözleşmesi'ne doğru giden dünyada, ve iç demokratik direnişler karşısında Türkiye oligarşisi baskı rejiminde kazandıklarıyla yetiniyor, halka karşı mücadeleyi geçici bir süre için tatil ediyordu.

Oligarşinin tatili kısa sürmüştür. O Türkiye'deki toplumsal istemlere, demokratik gelişimlere karşı savaşını yeniden 1974 yılında bir çok cepheden birden başlattı.

Bu savaşın siyasal görünüşü çok yalındır: önce sağda "cepheleşme" politikası, bu da yürümeyince"toplumsal gerilim" ve "askeri darbe". Bunun mimarları Süleyman Demirel ve Türkeş'se, yarı görünür görünmez güçleri MİT, asker-sivil kontr-gerilla, CİA ajanları ile tekelci kapitalizmin sivil gizli örgütleri: Rotary Kulüpler, bazı Mason dernekleri ve benzeri uluslararası gizli örgütlerdir. Bunlar, Türkiye halkını soyan uluslararası sermayenin bağdaşığı yerli burjuvaziyle birlikte Türkiye oligarşisisini oluştururlar. Bu egemen çevreler, toplumsal ve ekonomik gelişmelerden, tek yanlı olarak yalnız kendileri yararlanmak istediği için, toplumun sınıfsal yapısını koruyarak kullandıkları şiddeti sokak şiddetine çevirmekte, gençlik kesimini de bu çatışmanın içine çekerek, olayı sağ ve sol çatışması biçiminde göstermeye çalışmaktadır. Ama yaşanan bu kaosun zemini, dıştan körüklenen ve tekelci burjuvazi eliyle yürütülmeye çalışılan çarpık kapitalizmse, esas kışkırtıcıları ve esas olarak düzenleyicileri de bu resmi-yarı resmi güçlerdir.

1978'de ilan edilen sıkıyönetim bu güçlerin sabote etmesiyle ve komutanların görevlerini savsaklamasıyla başarılı olmamış ve bu fırsat bugünkü askeri rejimin yaratılması için kullanılmıştır. Terörü, en etkin biçimde, esas olarak düzenleyenlerle, bugün iktidara el koyanlar arasındaki zımni birlik bugünkü yönetimin anti-demokratik bütün uygulamalarıyla belli olmaktadır. Çünkü Türkiye'yi iç çatışmaya yaklaştıran sansasyonel cinayetleri yaratan silah, oligarşi içine yuvalanmış güçlerin resmi silahıdır.

Yaşar Ümit Doğanay'ı, Cahit Orhan Tütengil'i, Abdi İpekçi'yi, Kemal Türkler'i dünyamızdan uzaklaştıran sağ ve sol çatışması değil, bugünkü politikayı yaratmak için bu oyunu tezgâhlayan oligarşidir. ●

OPERASYONLAR

Bir yılda 60 bin kişi gözaltına alındı 47 bin kişi yargılanıyor

Cunta tarafından " Türkiye genelindeki toplumsal olaylarla ilgili " hazırlanan bir istatistikte, 1981 yılı içinde siyasi nedenlerle 60.000 kişinin yakalanarak gözaltına alındığı açıklandı. Sözkonusu istatistiğe göre 12 Eylül 1980'den bu yana Türkiye genelinde Askeri Mahkemelerde açılan ve halen devam etmekte olan siyasi davalarda yargılanan sanık sayısı ise 47.000'e ulaştı. Yargılanmakta olan bu sanıklardan 44 bini çeşitli örgüt, 2.075'i sendika ve 660'ı da siyasi parti üyesi.

1981 yılında ülke genelinde meydana gelen toplumsal olay sayısının 2084 olarak verildiği istatistikte günde ortalama 1 yurttaşın siyasi olaylarda yaşamını yitirdiği belirtildi.

TUNCELİ VE YÖRESİNDE «MEŞE-1» OPERASYONU BAŞLATILDI

Cunta güçlerinin, Tunceli ve çevresinde 300 kadar yabancının barındığı istihbaratına dayanarak «Meşe-1» adıyla bir operasyon başlatacağı öğrenilmiştir. Bu operasyon için Kayseri'den hava indirme birliğinin getirileceği ve bölgenin tümüyle taranacağı bildirilmektedir. «Meşe-1» operasyonunun ön hazılığı sırasında 5 *TİKKO* militanı cunta güçleri tarafından katledilmiştir.

Cunta güçlerinin özellikle kırsal alanda yaygınlaştıracakları bir dizi operasyon zincirinin ilki olan «Meşe-1» operasyonunun 15-20 Mayıs tarihleri arasında başlaması bekleniyor.

Ayrıca, özellikle İstanbul ve Ankara'da da yeni bir tutuklama kampanyasının başlayacağı bildirilmektedir.

ANKARA:

Sıkıyönetim Kuvvetlerinin Ankara'nın çeşitli semtlerinde yaptıkları operasyonlarda 19 *Devrimci Yol* taraftarını yakaladıkları açıklandı. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığınca gözaltına alınan biri bayan 19 kişinin 1977 yılından beri *Devrimci Yol* içinde çalıştıkları ve birçok eyleme katılmış oldukları ileri sürüldü. Operasyonlarda çok sayıda silah ve yasak yayının ele geçirildiği açıklamada yer aldı.

Sıkıyönetim Kuvvetleri Ankara'da sürdürdükleri operasyonlarda 20 *Devrimci Yol* taraftarını daha yakalayarak gözaltına aldıklarını açıkladılar. Gözaltına alınan kişilerin "12 Eylül'den önce silahlı eylemler yaptıkları" ileri sürülen açıklamada, sahte kimlik, döküman ve silah ele geçirildiği yer alıyor.

ANTALYA:

Sıkıyönetim Kuvvetlerinin Antalya ve ilçelerinde sürdürdükleri operasyonlarda *TKEP* taraftarı 13 kişinin yakalanarak gözaltına alındığı açıklandı.

BİNGÖL-ELAZIG:

Sıkıyönetim güçlerinin Bingöl ilinde yaptıkları operasyonlarda sağ ve sol görüşlü 17 kişiyi gözaltına aldıkları açıklandı. Çok sayıda silaha el konulduğu belirtilen açıklamada, operasyonların sürdürüldüğü bildiriliyor.

İZMİR:

Sıkıyönetim güçlerinin yaptığı seri operasyonlarda 24 *TDKP* üyesinin yakalandığı açıklandı. Ege Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı'nın açıklamasında, operasyonlarda çok sayıda silah ve yasak yayınla, yasadışı yayınlanan *'Devrimin Sesi'* dergisinin dağıtım hücresi sorumlularının ele geçirildiği ifade edildi.

İzmir Emniyet Müdürlüğü Basın ve Halkla İlişkiler Bürosu'nun yaptığı açıklamada *TDKP* ile buna bağlı *Genç Komünistler Birliği* üyesi oldukları söylenen 42 kişinin yakalandığı bildirildi. Açıklamada sanıkların 1978 ve 80 yıllarındaki üniversite sınavlarına başkasının yerine katılarak partilerine taraftar kazandırmayı ve böylece demokratik düzeni değiştirip yerine marksist bir düzen kurmayı amaçladıkları söylenmektedir. Yakalananların evlerinde yapılan aramalarda bir tabanca, bir teksir makinası ve bir kama ile çok sayıda yasak yayın bulunduğu ileri sürüldü. ●

Türkiye satışa çıkarıldı

Oya YAYLALI

Türkiye burjuvazisi 100 milyon liranın üzerinde bir harcama yaparak, Amerika'nin en etkili yayın organlarından biri olan **Newsweek** dergisinin 5 Mart tarihli sayısında 32 sayfalık bir özel reklam eki çıkarttı. Olay, çok sınırlı ve bir hayli çarpık olarak Türkiye basınına da yansıdı. Yerli basın, yazıların bir bölümünde yer alan ermeni sorunu ve kıbrıs olayına ilişkin iddiaları eleştirmekten öteye gidemedi.

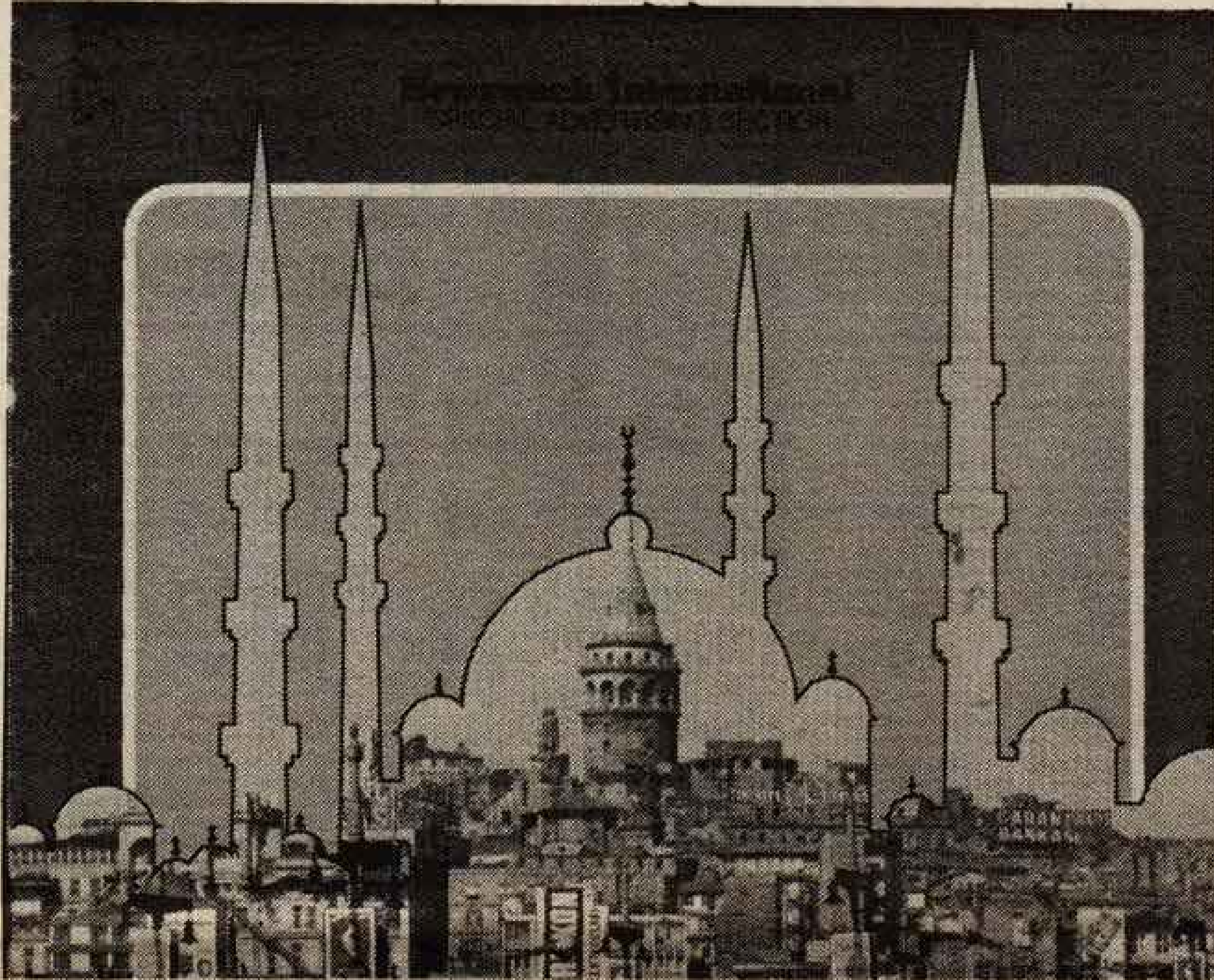
Oysa bu yayın, faşist iktidarın kendilerine tanıdığı güvencelere dayanarak büyük burjuvazisinin, Türkiye'yi topyekün satılığa çıkarışının eşsiz belgelerinden birini oluşturmaktadır.

"TÜRKIYE ŞİMDİ SİZLERE NELER İKRAM EDEBİLİR"

Reklam veren firmalar arasında sermayenin hemen hemen tüm temsilcileri yeralıyor; 20 kadar kuruluş arasında Koç, Akbank, Transtürk holding, Kozanoglu-çavuşoğlu v.b. isimler dikkat çekiyor.**Reklamlar, uluslararası ve özellikle Amerikan sermayesine, Türkiye'nin artık içinde serbestçe at oynatılacak bir meydan durumuna geldiğini duyurmak için kaleme alınmış .Oldukça ilginç** bir dil kullanılıyor. Ticari çıkarlar,- "Türkiye"adına savunuluyor. "Türkiye artık şunu şöyle yapacak, bunu böyle istiyor..." gibi ifadelerle burjuvazi, **"Türkiye, biz'iz"demeye getiriyor.**

Örneğin Koç grubunun reklamı, **"Türkiye Şimdi Sizlere neler ikram edebilir"** sözleriyle başlıyor ve "1980 yazında enflasyon ve terörizm Türkiye'nin neredeyse parçalanmasına yol açacaktı . Aradan 18 ay geçtikten sonra şimdi durum farklıdır. 1982 kışında Türkiye nihayet iç sorunlarla uğraşmaktan kurtulmuş ve dış dünyaya neler ikram edebileceğini düşünmeye başlamıştır."diye devam ediyor. Sanki Türkiye babalarının çiftliğiydi de, nimetlerini ikram ediyorlar!

BİZ SİZİN DİLİNİZİ KONUŞURUZ " Koç holding ikram eder de öbürü geri kalır mı? Sabancı'nın Yapı Kredi Bankası da verdiği reklama başlık olarak "Yapı Kredi Bankası, sizin dilinizi konuşan Türk Bankasıdır" sözlerini yazmış. Reklam içeriğinde, aynı tema defalarca işleniyor. **"Siz bakmayın bizim Türklüğümüze, biz sizin ne istediğinizi, n e yapacağınızı anlar, planlarınızı uygulamanıza yardım ederiz"** deniyor, özet olarak. Sermayenin dili ortaktır!

GENERALLER TÜRKİYE'Sİ

Reklam ekinde Türkiye üzerine yorum yazılarada yer verilmiş. İlk yazı "Generaller Türkiye'si : Demokrasinin Yeniden İnşası" başlığı altında 12 Eylül darbesinin haklılığını savunuyor. **Halen mahkemelerde dinci hareketle, "Anadolu köylülerinin üniversiteye gidip marksist olan oğulları"nin yargılandığı, marksistlerin** ardında **Sovyet desteği olduğu v.b. alışık olduğumuz görüşler yer alıyor. "Aşırı sağ" olarak sadece dinci harekete atıfta bulunuluyor; MHP' nin hiç sözü edilmiyor. Aynı yazıda, işkence iddialarının, ABD'de güçlü olan Yunan kulisinin marifetiyle Avrupa'da yaygınlaştırıldığı gibi bir sav da(!) ileri sürülüyor.**

Daha geniş bir yazıda ise, "Türkiye Ekonomisinde Yeni Planlar" başlığı altında, 24 Ocak kararları, Turgut Özal'ın dehası ve IMF'nin Türkiye'yi kurtarıcı hamilik rolü anlatılıyor. Yazı, Türkiye'nin İMF'nin tüm dediklerini yapmaya devamda kararlı olduğunu, ama bunun için "siyasi sukunet'in mutlaka korunması gerektiğini defalarca vurguluyor. "Siyasi sukunet"in korunabilmesi ve işlerin "tıkırında" gidebilmesi için Özal'ın Evren'e, Evren'nin de, Özal'a daha çok uzun yıllar muhtaç olacağı belirtiliyor.

Bir başka yazıda Türkiye emekçileri uysal ve çalışkan insanlar olarak tanıtıldıktan sonra, "başka bir ülke için politik patlamalara yolaçabilecek sıkı ekonomik tedbirlere, artan işsizlik ve pahalılığa rağmen, Türkiye için durum farklıdır" deniliyor.

Bu yazının bir yerinde Sanayi-Ticaret Odaları başkanı Mehmet Yazar'ın eşsiz bir yorumu var. Mehmet Yazar, Türkiye'de işsizlerin henüz "patlamamış olmasını" aynen şöyle açıklıyor:**"Türkiye için işsizlik, ekonomik terimlerden çok, kültürel ve sosyal terimlerle açıklanabilir. İşsizlik, ekonomik bir olgu olarak tanımlanamaz". Daha sonra, işsiz kalan bir kişiye geniş Türk ailesinin destek olduğunu, işsizlerin kalkıp köylerine döndüklerini ve sorun çıkarmadıklarını söylemiş. Böylece Mehmet bey tüm dünyaya Türk kültürünün enginliğinin yanısıra "Türk tipi" işsizliğin seyri konusunda harika bir bilgi aktarmış oluyor. Tabii, hemen ardından, DİSK'in kapatılması ve yöneticilerinin ne büyük bir şiddetle cezalandırılmasının düşünüldüğü anlatılıyor. Böylece yabancı sermayeye, siyasi istikrarın olabildiğince sağlandığı, gelecekte de bozulmaması için her gerekenin yapıldığı söylenmek isteniyor.**

KIT'LERI ALIR MISINIZ?

Ekonomik yorum yazısında Özal'ın en büyük derdi olarak KIT'ler sorunu ortaya konuluyor. Devlet subvansiyonları ile ayakta kalan, gerektiğinden çok personel çalıştıran, uzun yıllar düşük fiyatla mal satarak burjuvazinin canını sıkan KIT'lerin özel sektöre devri konusunda bay Özal'ın henüz bir strateji geliştiremediği anlatılıyor. Turgut bey aslında, satın alacak kadar güçlü yerli özel girişimci bulamıyormuş. Açıkça söylenmemekle birlikte, yazının genel havası, KİT'lerin yabancı sermayeye devredilebileceğini ima eder nitelikte.

Türkiye emekçilerini "uysal ve çalışkan" olarak tanıtan yazıya karşılık, işverenlerin de atılgan ve kararlı olduğunu belirtmek için "Genç Türkler"başlığı altında Fethi Ağalar isminde, Şikago ve Paris diplomalı bir "genç"tanıtılıyor. Halen Altınyıldız grubunun genel müdürlüğünü yapan bay Ağalar, verdiği demeçte, özet olarak, "Ruslara karşı sizi koruduğumuz halde neden bize para vermiyorsunuz, Dünya Bankası enerji yoğun fabrikalara yatırım yapacağı yerde neden emek-yoğun küçük işletmelere para vermiyor? Biz bu işsizleri n'apıcaz yani? Sözleriyle "genç Türk" kararlılığını gösterdikten sonra, sözlerini parlak zekasının kanıtlarıyla bitiriyor:"Şimdi, en sonunda, yarından korkmaksızın işlerimizi yürütebiliyoruz. Türkiye'ye gerçek demokrasi şimdi geldi."

Fethi bey haklıdır. Gerçektende işlerini fevkalade iyi yürütebiliyorlar. Burjuvazi açısından demokrasi zaten her zaman kendi işlerini "yürütebilme" hakkı olarak algılanmamış mıdır? ●

VUR ABASI YANIGA

30 Nisan 1982 günlü Hürriyet Gazetesi iri, kara puntolarla yedi sütun üstünden bir haber verdi: "Boğaz köprüsü satılıyor" diye. Bu konuda Devlet Bakanı Mehmet Özgüneş bir açıklama yaparak şöyle diyor: "Boğaz köprüsünün satışa çıkarılması karar aşamasına gelmiştir. Buradaki amaç Boğaz Köprüsü yurt dışında çalışan yurttaşlarımıza hisse karşılığı satılarak yurt dışındaki dövizlerin yurdumuza kanalize edilmesidir. Ikinci bir amaç ise, kazanılan bu paralarla ikinci bir köprünün gene boğaz üstünde yapımına başlamaktır."

Ne diyelim? Sağolsunlar. Onlar da düşünmeseler gurbet ellerde bizi kim düşünür başka. Cunta hükümeti de olmasa hali duman yurtdışındaki işçilerimizin. Kovulmak istenir, sokak ortalarında önü kesilir, dövülür, gece evlerine baskınlar düzenlenir, her Eyalet toplantısında üstüne paha biçilir. Neyseki Cunta hükümeti yetişti imdada. Bir ekmek kapısı açtı ki sorma gitsin. Çek bankalardaki yılların alın teri olan bir kaç markını, fuankını gönder Türkiye'ye, al köprünün bir kaç küplük bir beton direğinden bir yer, hem kendi geleceğini kurtar, hem çocuklarının. Hatta paranı göndermeden sen göç çoluk çocuğunla. Nasıl olsa işin garanti. Arkan garanti, gelçeğin garanti. Arkan Cunta Hükümeti, geleceğin Boğaz Köprüsündeki bir kaç metre küplük betonun. Yerleş boğaza betonunun görülebileceği bir apartmana gel keyfim, gel. Çalışsın beton, gelsin paralar. Hem sen kurtul, hem memleket. Çocuklarını da kaydettir Boğaziçi Üniversitesine, tamam. Olmasa ilk torunun adını bile "Boğaz" koy.

İşin şakasını bir yana bırakalım, bu, doğrudan doğruya yurt dışında çalışanlarımıza bir hakarettir, afedersiniz bilmem ne yerine koymaktır.

Önü yok arkası yok yaban ellerde alın teri dökenlerimizin. Önü Alman, kovmak ister, arkası Cunta Hükümeti, soymak ister. Buradan Eyalet Başkanları, oradan Ziraat Bankası. Pardon bir de Mehmet Özgüneş çıktı. Buradan Mathöffer, oradan Turgut Özal. Vur abası yanığa. Bu gün Boğaz Köprüsü'nü satışa çıkarırsın, yarın Çukurova'yı. Nasıl olsa memleket geniş. Sat parsel parsel. Sonrada ne zaman canın isterse iflas ettiğini ilan et, vur tekmeyi. Daha öncede bin bir vaatla yurt dışından, işçilerin dövizleriyle onların ortak ettiğin binlerce şirket ne oldu? Hepsi battı, iflas etti. Ya marklar, franklar? Beylerin ceplerine. Ne diyelim, sizde utanma olmadıktan gayri. Bir halk ozanımızın iki dizesiyle bitirelim haber-yorumumuzu: " Taze tavuk eti pirinç pilavı / ye babam ye, böyle devran bulunmaz. "

IMF baskın yaptı

Uluslararası Para Fonu (İMF) Türkiye Masası Şefi ile Türkiye'nin İMF temsilcisi Jack Groote 2 mayıs günü ansızın Türkiye'ye geldiler.İki gün süren teftisten sonra ekonomik uygulamaları beğenmediklerini ifade ettiler. Özellikle "fiyat artışlarını" yüksek buldular, "sıkı para politikasının gevşetilmesi bu artışları kamçılamıştır" dediler.

Bilindiği gibi İMF'nin her üç ayda bir Türkiye Ekonomisini teftiş etme hakkı vardır ve bu özel bir anlaşma ile karara bağlanmıştır. Heyet'in önümüzdeki haziran ayında bu teftişi yapması gerekirken, bir ay önce ani bir baskınla gelmelerinin sebebi anlaşılamamıştır.

Heyet, 3 mayıs günü teknik düzeyde bilgi alışverişinde bulundu ve daha sonra Maliye Bakanı Kaya Erdem ve Başbakan Yardımcısı Turgut Özal ile ayrı ayrı görüşmeler yaptı.

Bu görüşmelerde Heyet, Türkiye'deki fiyat artışlarının "tehlikeli bir eğilim içinde" bulunduğu ve bu nedenle "sıkı para politikasının kesintisiz sürdürülmesi" gerektiği yolunda sorumluları uyardı. Ayrıca Halk Bankasının esnaf kredileri ile Merkez Bankasının verdiği ihracat kredilerindeki faiz oranlarının arttırılması gerektiği direktifini de verdiler.

Daha sonra Türkiye'nin dış ödemeler dengesi konusunda da ayrıntılı bilgi alan İMF Heyeti, uygulanan ekonomik programın ayrıntıları üzerinde de incelemeler yaptı. Bu incelemelerin sonucu ise henüz öğrenilemedi.

Türkiye'de işsizlik çığ gibi büyüyor

Ocak ayında 49 bin kişi iş istedi, sadece 5 binine iş bulundu.

İş ve İşçi Bulma Kurumu'ndan iş isteyenlerin sayısı ocak ayı sonunda 579 bin 756'ya yükseldi. Ocak ayında iş istemek için kuruma başvuran 49 bin 381 kişiden sadece 5 bin 379 kişiye iş bulunabildi.

Türkiye'de iş arayanların büyük çoğunluğunun Kurum aracılığıyla iş aramadığı düşünülürse, işsizliğin ulaştığı boyutların korkutucu olduğu ortaya çıkar.

İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğünün basına verdiği bilgiye göre kayıtlı işsizlerin yüzde 62.6'sı okur yazar, yüzde 31'i orta öğrenim görmüş, yüzde 4.4'ü okuma yazma bilmeyenlerden oluşuyor. Yüksek öğrenim görmüş işsizlerin sayısı ise yüzde 2'yi bulmaktadır. ●

Avukat Şerafettin Kaya:

TÜRKİYE'DE İMHA PLANI UYGULANIYOR

Askeri Cuntanın Sıkıyönetim Mahkemelerinde, çeşitli siyasetlerden bir çok devrimcinin avukatlığını üstlenen Şerafettin Kaya, 15 Şubat 1981'de gözaltına alındı. 16 gün işkencede kaldı. Gözaltı süresini tamamladıktan sonra 23 Mart 1981 tarihinde tutuklanarak Diyarbakır Askeri Cezaevine kondu. 10 Eylül 1981 tarihinde tahliyesine karar verildi, ancak 23 Eylül 1981 tarihinde cezaevinden salıverilebildi.

Şimdi Federal Almanya'da bulunan avukat Kaya'nın Demokrat Türkiye'nin sorularına verdiği yanıtları özet olarak aşağıda okuyacaksınız.

Demokrat Türkiye:- Türkiye'deki askeri cunta yönetimine ilişkin kısaca söyleyecekleriniz nelerdir?

Türkiye'de Cunta canavarlaşmış, kana doymamakta!.. Her gün biraz daha azgınlaşıyor.. Ve demokrasi vaadleri ile Türkiye ve dünya demokrat kamuoyunu aldatarak, tekelci-işbirlikçi burjuvazinin çıkarına hergün insanlara kan kusturuyor.

Türkiye genelinde köylü, işçi, esnaf ve memur uygulanan ekonomik politika nedeniyle açlığa ve sefalete mahkum, hergün biraz daha sıkışırken Kürt halkı da (**bilhassa köylü**) jandarmanın, polisin ve askeri timlerin hergün şiddetlenen baskı ve zulmünden dolayı kan ağlamakta ve yaşamı kanla-irinle yoğrulmaktadır.

İşkencehaneler birer kasap dükkanı, işkenceciler zalim bir kasap. Burada insanlar öldürülmekte veya sakat bırakılmakta. Sorgulamaya alınan genç ihtiyar, kadın ve erkek her demokrat, devrimci ve yurtsever vücudunun bir parçasını, ya sağlığını kaybederek veya yaşamının üçte birini ruhen veya fiziken zindanlarda yitirerek yaşamına dönmekte.

D.T.- Bu konuyu biraz daha açarmısınız?

Siyasi tutukluların bulunduğu askeri cezaevleri bir esir kampı, bir Nazi kampından öte, tarihte eşi görülmemiş uygulamaların sahnelendiği birer vahşet kampı, kan, ve irin!... Buralarda, taşıdıkları düşünceden ve sahip oldukları direniş gücünden korkulan yiğit devrimci-demokrat ve yurtsever insanların yokedilmesidir gündemde olan. Cuntanın binbaşıları, yüzbaşıları, teğmenleri, assubayları ve erleri inatla ve hınçla yoketme planını uygulamaktadır.

Cunta Türkiye'nin genelinde demokrat işçiler, köylüler ve memurlar üzerinde baskıyı sürdürürken, tutuklu devrimci, demokrat ve yurtseveri ve bunun yanında Kürt halkını imhayı planlamıştır. Bu nedenledir, 12 Eylül 1980 tarihinden hemen sonra Kürt köyleri (**bir çok ilde**) beyaza boyatılmıştı. Bu imha cezaevlerinde sürdürülmektedir. Kürt halkının soykırımı da halen gündemdedir.

D.T.- Askeri hapishaneler? Siz Diyarbakır Askeri Cezaevinde bir süre yattınız?

Banyo yok.. içmeye yeterli su yok.. Dışardan gıda sağlama olanağı yok. Üç kişiye, ancak bir kişi için yeterli ekmek ve yemek verilmekte. Radyo, televizyon, kitap, kağıt-kalem yok. Okumak ve yazmak yasak. Bunun yanında her gün dayak ve her gün işkence, adice ve vahşice şovenizm uğruna, Milli ruh-Milli düşünce safsatasıyla tarihte eşine ender rastlanan canavarlıklar ve barbarlıklar sergilenmekte... Binlerce, onbinlerce yiğit insan, açsusuz, bitlerle koyunkoyuna, pislik ve sefalet içinde, dayak ve işkence altında, şovenist uygulamalara karşı başı dik yaşam direnişi içinde, ama, hergün biraz daha çökerek ve biraz daha eriyerek...

D.T.- Tüm bunlar yargıç önünde duruşmalarda açıklanıyor. Nasıl bir sonuç alınıyor?

U.S.A. patentli cuntanın şefleri ve emirlerindeki işkenceciler, şovenizmin girdabında ağızları salyalanarak bu vahşeti işkencehanelerde, cezaevlerinde ve Kürt köylerinde sergilerken yargıçlar ve savcılar yasal duruma nazaran viedani körlük içinde. Beyinleri ve yürekleri ile sermayenin, onun uşağı cuntanın emrinde kör ve sağırlar. İnsanlık dışı uygulamalar onay verdikleri gibi, sanık sandalyesine oturttukları devrimci, demokrat ve yurtseverlere, yakıştırmanın doğruluğunu, kanıtların varlığını ve hukuksal geçerliliğini araştırmadan, değerlendirmeden idam ve en ağır cezalar vermekteler.

Savunma dizgesi ve savunuculuk gerçek niteliğini yitirmiş ve gereksiz bir kurum haline gelmiştir. Sanıkların duruşmada sorgulanmaları, savunmalarının alınması, avukatların duruşmada hazır bulunmaları göstermelik ve görünümde savunma dizgesinin korunmasından başka bir şey değildir. Cezaevlerindeki koşullar, savunucular üzerindeki baskılar, yaratılan korku, sanıklara duruşma salonlarında yapılan yasa dışı baskı karşısında zaten savunma söz konusu olamaz.

D.T.- Dışarda olan yazar, gazeteci, demokrat aydınların, bu olaylar karşısındaki tavırları nasıl?

Bir taraftan işkencehanelerde, cezaevlerinde, köylerde, mahalle meydanlarında ve mahkeme salonlarında bu dram yaşanırken, diğer taraftan sayın demokrat bilim adamları, hukuk adamları, aydınlar, basın mensupları, demokrasi havarisi yazarlar da kemalizmi sergilemenin ve kemalist görünmenin kavgasındalar. Nazlı Ilıcak, Ahmet Kabaklı, Ergun Göze, Tahsin Öztin ile kemalistlik yarışına girişmişler, bir türlü kemalistliği paylaşamamaktadırlar.

Şu anda: radyo, televizyon, basın, saygı değer demokrasi havarisi zamanın keskin sosyalist veya hümanist yazarları, insan hak ve temel özgürlüklerinin kısıtlanmasına karşı çıkan bilim adamları, bırakalım olanları, yapılan işkenceleri gerçek biçimi ile kamuoyuna yansıtmalarını ve sorunun üzerine eğilmelerini, cuntanın Türkiye, dünya demokrat kamuoyunu ve uluslararası demokratik kuruluşları yanıltmak ve yapılan vahşeti gizlemek için sergiledikleri oyunların yapımcısı ve aktörleri durumundadırlar.

D.T.- Ya hukukçular?..

Hukuk kuruluşları ve hukuk adamları da, cuntanın halk üzerindeki baskı ve zulmüne, işkencehanelerdeki ve cezaevlerindeki canavarlığına, demokratik anlayışa işçi haklarına, özgür düşünce ve gelişime ters, tekelci işbirlikçi burjuvazinin çıkarları doğrultusundaki kurumlaşmasına hukuki kılıf aramaktalar.

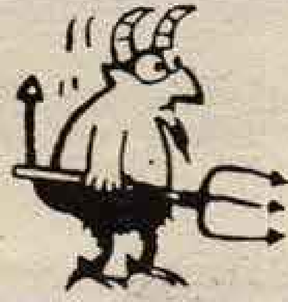
D.T.- Anayasa, hazırlıkları, demokrasiye dönüş konularında kısaca görüşleriniz?

Türkiye'de askeri cunta kararlı. A.B.D. ve diğer emperyalist ülkelerin İran'daki gelişme, İran-Irak savaşı, ortadoğu ülkelerinde yükselen ulusal ve toplumsal muhalefet (anti sömürgeci, anti emperyalist) karşısında, stratejik durumu itibariyle T.C. devleti üzerindeki hesapları ve hedefleri de belirgin. Dönüşü amaçlanan demokrasinin muhtevası da belirli ve buna dönüşte endişeli.

Cunta demokrasiyi sürdürebilmeyi değil, örgütlemenin kalıcılığını sürdürebilmenin çabasında. Bunu biçimlendirmiş, oluşturduğu kukla danışma meclisine hazırlatacağı anayasa ile hukukileştirecek.

Bilinmelidir ki, hazırlanacak anayasa diktatörlüğü kalıcı kılmayı amaçlayan kurallar bütünü olacaktır. Tekelleşmiş sanayi burjuvasinin çıkarları ön plana çıkarılacak ve burjuvazinin diğer kategorilerinin çıkarları ile uyum sağlanması gayreti gösterilecektir. Devlet, egemen burjuvazinin çıkarlarına denk düşen siyasi gericilik üzerine kurulacak, generaller yine değişik biçimde (görünümde sivile devredilmiş olacak) devletin ve ordunun başında kalacak, parlamento militarist ve bürokratik çerçeve içinde düğümlenecektir. İnsan hak ve temel özgürlükleri açısından, şu anda varolan kısıtlamalar hukukileştirilecek, politik ve ekonomik muhalefet odakları, ırkçı-şoven ilkeler doğrultusunda dizgeleştirilecektir.

6 Mayıs 1982

LANET KÖR ŞEYTANA!..

Kürtler sabırlı olsun

Cunta kuvvetleri, Diyarbakır'da yaptıkları çeşitli baskınlarda "PKK mensubu" 39 Kürt'ü yakalamışlar. Kürtlerin evinde ele geçirdikleri iki adet daktilo makinasını da "suç aleti" olarak müsadere etmişler (Hürriyet, 6 Nisan)

İyi etmişler. Onca kürt okur-yazar değilken daktilo ile yazmak neyine Kürtlerin! Yani biraz lüks sayılmaz mı?

Doğrusunu söylemek gerekirse Kürtlerin işi zor.

Kürtçe konuşmak yasak! Yazmak yasak!

Türkçe kitap okumak yasak! Daktilo ile yazmak büyük suç!

Çalışmak isterler, iş yok! Toprak isterler, yok yok!

Kaçakçılık tehlikeli, kurşuna dizilirler. Dağa çıkarlar, peşlerinde komando birlikleri.

Köye inerler, baskın, operasyon, işkence!..

Peki ama ne yapsın Kürtler?

Biraz sabırlı olsunlar canım, hapishaneler çoğalıyor işte.

Yakın bir zamanda tek Kürt açıkta kalmayacaktır:

Öldürülenler mezara, sağ kalanlar hapishaneye...

Tekzip

Yabancılar sorununun Almanya'da popüler kişisi Bayan Funcke'nin bir toplantıda yaptığı konuşmayı, Hürriyet gazetesi, "**Bayan Funcke bir Türk gibi konuştu.**" başlığı altında yayınladı.

Funcke bu konuşmasında:

Türkiye Ortadoğu'da bizim bekçiliğimizi yapıyor, komünizmden koruyor." diyor ve ekliyor, "**Türkleri Almanya'dan toplu olarak kovarsak ekonomik durumları sarsılır, bekçiliğimizi yapamazlar.**"

O da Alman ama önce "insan"

Bayan Funcke, Türk gibi konuştu

Hayır, Türkiye halkı böyle konuşmaz ve de emperyalizmin üniformalı, smokinli resmi bekçileri dışında kalanlar, kendilerini bekçi köpeği yerine koymazlar.

İftirayı halkımız adına asıl sahiplerine iade ederiz.

Tekerleme

Kaçtı kaçtı
Kim kaçtı
Orhan Aldıkaçtı
Neyi aldı kaçtı
Anayasayı
Nereye
Kefenleyip gömmeye
Ruhuna fatiha!

İpin ucu kimde?

ABD Dış Bakanı Haig:

"Türkiye seyahatimi iple çekiyorum!.." demiş.

Hımm!.. Biz de merak eder dururduk "İdam sehpalarındaki ipin ucu kimin elinde?" diye.

Şimdi anladık. Meğerse ipin ucu puştun elindeymiş!..

Bekçinin Görevi

Devlet Bakanı İlhan Öztırak basına verdiği demeçte, "**Biz Batı'nın sınır bekçisiyiz.**" diyerek patronlara serzenişte bulundu.

Öztırak bu demecinde demek istedi ki, "**Biz Türkiye'de hapisaneleri sizin için doldurduk. Operasyonlar, işkenceler, idamlar hep sizin için ! Siz yine de bizi kınıyor, ücretimizi kısıyorsunuz !**"

Burada biz bekçi ile patron arasına girecek değiliz. İşin ötesini alan ile satan, birlikte yatan bilir. Bizim bildiğimiz, Batı kan için haydut bekçilerden hoşlanmaz.

Adamlar, "**vur**" dediler ama "**öldür**" demediler !

Sünnetli Köpekler

Samsun'da bir köpek sünnet edi'di diye kıyametler koptu. Danışma Meclisinde hararetli tartışmalar yapıldı. " **Sünnet olanların müslüman olması** " lazımmış. " **Köpekten müslüman olmaz** "mış falan filan...

Peki ama koyu müslüman olduğu halde hızlı Atatürkçü olan, koyu solcu olduğu halde cuntacı olan sünnetli köpeklere ne demeli!...

Yalnız protokolde bir eksiklik var. Köpeğin sünnetine Danışma Meclisinden, sağcı basından, cuntanın akıl hocalarından da birer temsilci çağrılmalıydı. Köpeğin kirvesi de sözgelimi Ahmet Kabaklı olmalıydı.

Hepsi bu kadar.

Sadi Irmak neden ağladı?

"Ulusal Eğemenlik ve Çocuk Bayramı" nedeni ile Danışma Meclisi, "**özel proğram**"lı bir toplantı yaptı. Toplantıda 1920 yılı ilk meclis üyelerinin adları "**Divan Kâtibi**" tarafından okundu. Sıra "**Ankara Mebusu Mustafa Kemal**"e gelince üyelerin hepsi birden:

"**Burada!**" diye bağırdılar.

Bu olay karşısında Başkan Sadi Irmak dayanamadı, iki gözü iki çeşme ağladı. Irmak'ın gözyaşları çeşitli yorumlara yol açtı.

Acaba Sadi Irmak neden ağladı?

- Türkiye Büyük Millet Meclisinde böyle bir komedi oynandığı için ağladı?
- Kendisini Locadan izleyen MGK. üyelerine şirin görünmek için ağladı?
- Adı profesöre çıkmış kart bir adamın Büyük Millet Meclisinde bir Harbokulu öğrencisi gibi bağırtıldığına ağladı?
- Halkın kan ağladığı bir memlekette bu olayı bir fırsat bilerek ağladı?
- Halk oyu ile o meclise hiç bir zaman girmediğini, bundan böyle de asla girmeyeceğini ve hayatının en son fırsatını yaşadığını düşündüğü için ağladı?

Bilin bakalım Sadi Irmak neden ağladı?

Sülün Osman dirildi mi?

Sülün Osman'ın ünlü öykülerini bilmeyen yok. Anadolu'dan İstanbul'a gelen gariplere, İstanbul'da hayran oldukları ne varsa, her şeyi, her yapıyı, her yapıtı satardı, hem veresiye hem de çok ucuz fiyatlarla!..

Galata köprüsünü de satmıştı, bir kez değil, birkaç kez satmıştı, köylülere!..

Bu öykünün tadı damaklarımızdayken, geçtiğimiz günlerde bir köprü satışı daha çıktı ortaya. Gazetenin birisi sürmanşet vermişti haberi

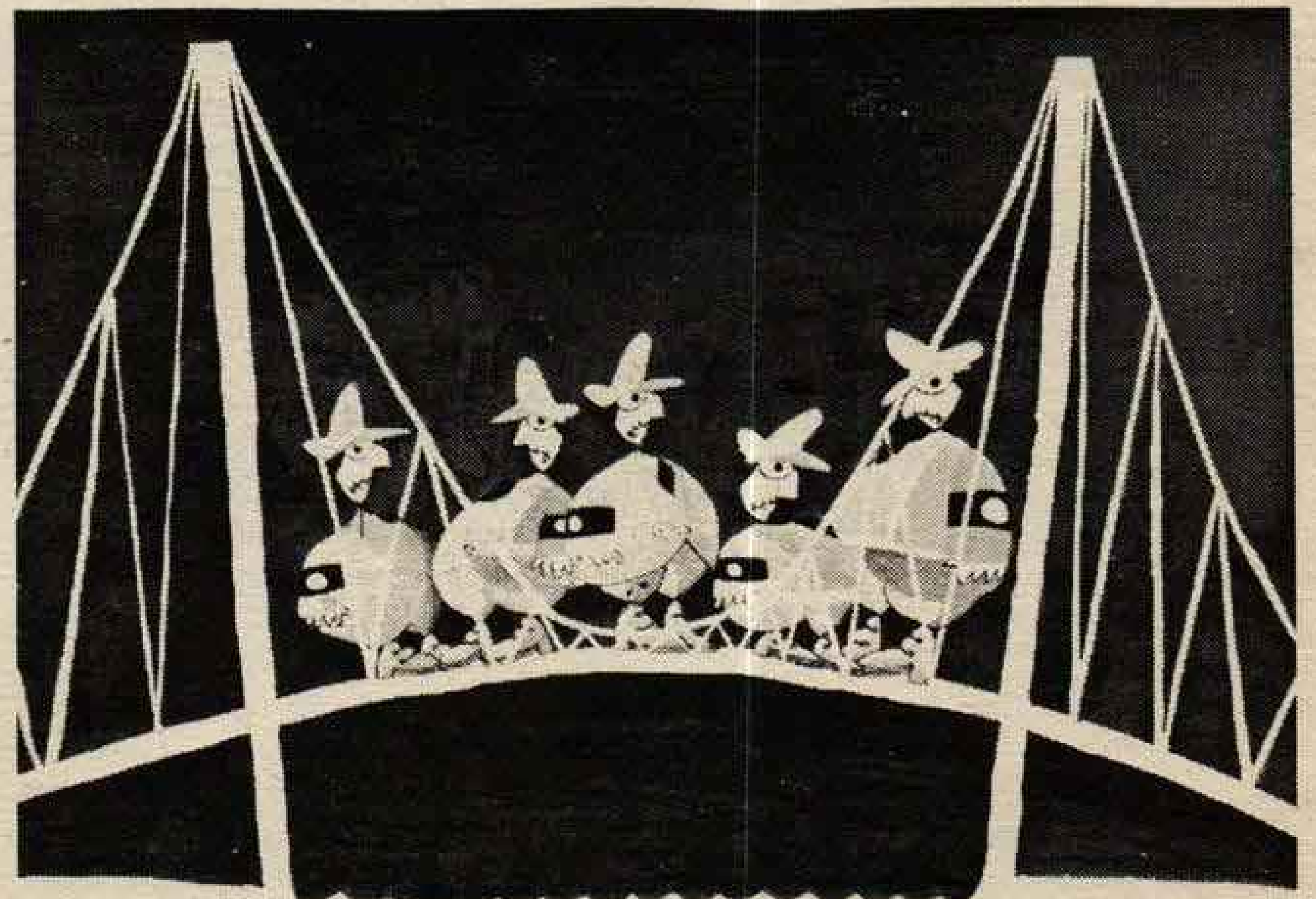
şaşırdık... **Sülün Osman mı dirilmişti yoksa?..**

Hayır, hayır!.. Köprü satışı doğruydu ama satan sülün değil, Devlet Bakanı Mehmet Özgüneş'ti!..

İstanbul'un ikinci büyük köprüsünü, Boğaz köprüsünü bu kez de cuntanın bakanı satıyordu!

Ancak Özgüneş, Anadolu'daki köylülere değil, Almanya'daki Türkiyeli işçilere satıyordu! Sülün gibi öyle veresiye, ucuza falan da satmıyordu! Türk parasına da değil, Alman Markına satıyordu.

Eh, aralarında bu denli küçük bir fark olsun canım! Biri koskoca bir devlet bakanı, öbürü halktan bir başıbozuk, bir zübük!

"YENİ SÜLÜN OSMANLAR"

Demokrat Türkiye Mamak kapısında...

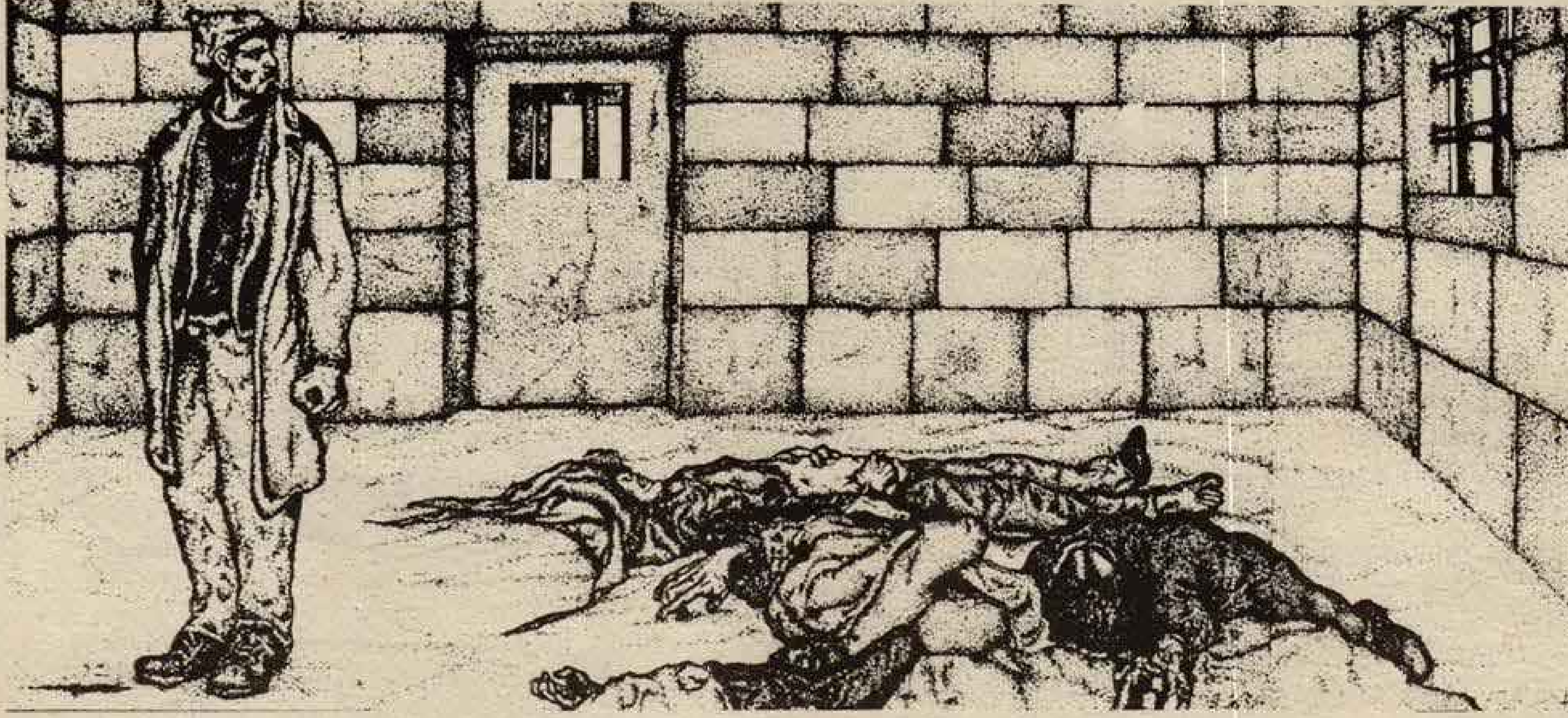
Ahmet ÇELİKEL

Gel aslanım MAMAK'TAN

Halkımız yaşanan gerçekleri anlatıyor

Demokrat Türkiye'nin Muhabiri Ahmet Çelikel, Türkiye'de gezdi, gördü, çesitli çevrelerle görüştü, yazdı. Baskılar, yasaklar altında sesi duyulmayan halkımız, yaşanan olayları nasıl değerlendiriyordu, ne diyordu?.. Özlemleri, acıları, öfkeleri neydi? Geleceğe nasıl bakıyorlardı?

Ahmet Çelik, araştırdı, sordu, dinledi, gözledi, yazdığı röportajları Demokrat Türkiye'ye yolladı. İlk seriyi bu sayımızda okuyacaksınız. "Gel aslanım Mamak'tan..."

MAMAK HASTALIĞI

Burası Mamak. Nizamiye Kapısı. Hava soğuk mu soğuk. Mizamiye Kapısının yüzü daha soğuk. Askerler, subaylar, namlular, süngüler, kelepçeler, cipler... Nizamiye kapısı Ana-Baba günü. Nizamiye Kapısı bir savas kapısı.

Analar, babalar, bacılar beklesiyorlar. Ellerinde torbalar, fileler... Kimilerin kucagında bebeler, sıra sıra, dal dala beklesiyorlar. Kaşlar catık ama başlar dik. Anaların gözleri buğulu ama bakışları kurşun gibi...

Korkarlar sanmıstım, korkmuyorlar. Konusmazlar sanmıstım, yanıldıgımı anladım. Yaslı bir kadın, ama mutlaka "ana" olmalı. Adı Ayse mi, Fatma mı, Satı mı ne bileyim! Bekliyor, iste, basma enterasi, asınmıs bir yün ceketi ile bekliyor. Oğlunu mu, kızını mı?.. Torunu da olabilir. Daha uzaktan bir yakını icin gelir miydi bu soğukta bilemem?

"Sıra bekliyorum oğul... Oğlumu bekliyorum. Oğlum evli, oğlumun iki oğlu bir kızı var. Kız kücük, evde, oğlanlar okulda... Anaları mı? İse gitti, temizlik isine!.. Burada beklemek uzun, iki saat mı, uc saat mı, cok uzun dedim ya!"

Bir baska görücüye baktım yaslı değil, genc de sayılmaz. Yüz cizgilerinden cok cekmisliği anlasıyor:

"Kocamı göreceğim. Sırası gelenler, kart alacaklar, kuyruk olacaklar, kart alanların adları okunacak, sıraya sokulacaklar... Iskence olsun diye böyle bekletiyorlar...Ne yapalım, onca insan iskenceden gecti. Bizim payımıza düsen iskence de bu!.."

Saclar belden asağı genc kız kulak misafiri, tertemiz bir yüz, dupduru gözler. Ama dünyaya meydan okuyan bir hali var:

"Nisanlım icerde... Ben görüsmeyeceğim. Soyadımız tutmuyor. Nikâha fırsat vermediler, attılar hücreye... Camasır, öte beri getirdim, onları göndereceğim."

Kocası tutuklu kadın konusmak istiyordu. Sordum:

"Görüs süresi ne kadar?.."

"Bes dakika ama uc dakika ancak"

"Neden?"

"Iki dakika bos kafesin önünde gecer. Sonra kocam gelir koşar adımlarla, kafesin öte yüzüne. Eli kıcında, esas durusta ve basında askerler..."

"Rahat konusabilirmisin?"

Acı bir gülumseme yayıldı dudaklarında:

"Askerler rahat konusmamızı sağlamak icin basında beklerler! Sözlerimiz bellidir her hafta, tek düze, Nasılsın? 'Iyiyim?', 'Sen nasılsın?', 'Ben de...', 'Çocuk nasıl?', 'Iyi.' 'Yakıt alabildin mi?' 'Bosver, camasırlarını getirdim.' Ve düdük calar. 'Mars mars.' komutu ile döner, kocam, görüs biter. Yarım kalan sözcükler düğüm düğüm yüreğime iner..."

"Uc dakika icin uc saat!.."

"Uc saat değil bir gün, tam bir gün..."

Bir "ana" atıldı oradan:

"Sen Mamak hastalığı nedir, bilir misin?"

"Bilmiyorum!.."

"Otobüs bulmak, sıra almak icin erken cıkacaksın yola. Mamak, yakın mı, Ankara'nın dısında. Gelmeyi hesaba kat, gitmeyi hesaba kat, bir de yollar da otobüs beklemeyi... Ve bir gün ayaz yiyeceksin, bıcak gibi Ankara ayazını..bir gün... Eve varır varmaz da yatağa... Dayananlar da var ama coğunluk hasta düser o gün. Yediğimiz ne, giydiğimiz ne? Ulser, siyatik, sinir, romatizme... Sağlam hasta olur. Biz her görüs günü hasta oluruz."

Yaslı ana içine çekti:

"Simdi anladın mı oğul, bu hastalığın adı Mamak hastalığıdır."

BURADA BİR BARUT FICISIDIR İNSANLAR

Ak saclı adam yavaş yavaş yaklastı. Asınmıs bir palto vardı sırtında. Ak gömlek, kara kıravat. Kıravatın düğümü bağlandıktan sonra sanki hic cözülmemisti.

"Biraz dikkatli olun, karsıdan gözleyenler var!" dedi.

"Umrumda değil!" diye karsıladı kadın.

Ötekileri de gürlesti hep bir ağızdan:

"Askerinden kork, polisinden kork, itinden kurdundan kork!.."

"Canımız boğazımıza geldi yeter be!.."

"Tüküreyim böyle yasamın içine.."

Ak saçlı adamla tanıstık. Emekli bir memur. 55 yasında. Adını saklamadı ama yazmıyorum. Memurun iki oğlu tutuklu. Biri Mamak'ta, öbürü İstanbul'da. İkisine de ölüm cezası istiyor askeri savcılar.

"Ben ... mezunuyum. Biz çok cektik, simdi sıra çocuklarımızda. Ama şimdi daha bir zulüm, daha bir kara belâ onların basında..."

Koluma girdi:

"Şöyle uzaklasalım. Bir hiç yoluna basım belaya girmesin istiyorum!" dedi.

Sigarasını yaktı. Alnında damarlar oluk oluk. Öfkeli, kaygılı. Bası duman duman:

"Otobüs ücreti 25 lira, gidis-dönüs 50 lira. Her şey onun gibi, her sey kan pahası. Elde para da yok. Kan ağlıyor halk. Ev kirası, asgari ücretin iki katı. Benzin ates alev. Benim arabam vardı. Benzine gücüm yetmedi, sattım. Değilse çürüyecekti. Etin yanına yaklasamazsın, yumurtanın semtine uğrama...

"Yoksul halkı düsün bir, aksamdan sabaha ekmek parası bulamayanları düsün bir, evine kömür alamayanları, iki yakası bir araya gelemeyenleri düsün bir... Şurada iceriye tıkılanlar kimin cocukları? Yoksul halkın, dar gelirli memurun, işçinin, köylünün... Varlıklı aileden olanlar da var, baba mülkünü tepenler, yoksulun yanında yer alan yiğitler de... Ama çoğunluğu...

"Çocuğunu tıkmışlar buraya, oğlunu, gelinini, kızını. Zorunlu her hafta geleceksin. Gelmezsen derdinden ölürsün, gelmezsen utanır, yerin dibine girersin. Gelişgidis 50 lira. Eli bos mu geleceksin. Harclık getireceksin, betona kıstırılmıs canına üç beş kuruş vereceksin, kantinden bir şeyler alsın, cay parası versin. Zaten tek lüksleri cay, kap kara kirli çay. Dısardan da bir şey almıyorlar. Karavana veriyorlar zehir zıkkım. Paranın ne değeri kaldı. Haftada en az 250 lira harçlık vereceksin. sigara içiyorsa sigara getireceksin. Hemen hepsi icer, zehirlenir, oyalanırlar. Bir sigara 60 lira. Günde bir paket hesap et, çarp yedi ile, etti mi 420 lira. Ekle, topla ötekileri: 50+420+250=720 TL. haftada. Çarp dörtle 720X4= 2880 lira. Alsana aylık asgari harçlık. Bu parayı vermek zorundasın, canından cigerinden sökerek vermek zorundasın..."

Yutkundu. Mantosuz, bir hırka, bir entari katında titreyen köylü kılıklı kadının gösterdi:

"Bu kadın gecekondu mahalesinde oturur. Sor bakayım bu sabah ne yedi? Ayaklarına bak, lastikleri yırtıktır. Bu soğuklarda nasılda dayanır bilemem? Oğlu tutuklu burada. Kocası çoktan size ömür. Her salı gelir gider. Bugün gelirken gördüm, koynunda üç paket sigarası var, oğluna verecek. Üç paket, üç gün. Ya sonraki günler?.. Sor bakalım, bu kadının bilet parası var mı? Vardır kuskusuz. Borçlanmıs, ekmeğinden kesmis. Ana bu, yürek bu, can bu, dayanır mı, gelmesin de ne halt etsin!..

"Ailesi buralarda olmayanlarda var, parası pulu, avukatı, hic gelip gideni olmayanlar da var. Ya onlar ne olacak? Arkadasları onları sebil bırakmazlar. Paralarını ortak harcarlar. Biz de öyle deriz, aman oğul kimsesiz yiğitlere dikkat... Camasırlarını da biz yıkatırız. Bu ziyaretciler var ya bu ziyaretciler, her hafta birkac kisinin camasırını yıkarlar. Hepsi bizim c...umuz, kardesimiz... Bizler dısarda, onlar icerde dayanısma icindeyiz.

"Dedim ya bu sabah otobüste olmalıydın. Konustular sessizce. Birden öfkeler büyüdü, yumruklar sıkıldı. Otobüsü kaçıracaklar sandım inan, şaka değil, bayağı öyle sandım..."

Emekli memur gözlerini gözlerime dayadı:

"Bırak ötekileri, yalnız tutuklu yakınlarını düsün, akrabalarını, yakınlarını, dostlarını düsün. Ve de hapishaneye düşenlerin sayısını, içeri girip çıkanların, çesitli biçimlerde öldürülenleri düsün. Az mı bunlar! Bir de içi içini yiyen sessiz çoğunluk var. Korkudan dili bağlanmışlar... Hepsi bir barut fıçısı bilesin. Birden patlayacaklar. Ama şimdilik dayanıyorlar. Çünkü bir örgüt yok, bir alternatif yok. Yarın böyle bir umut doğsun bir, o zaman görürüz! Tasan selin altında kimler ılır, görürüz...

"Bilirsin, 46 yasında askerlik yoklaması biter. Ihtiyat asker bile olamazsın. Ben 46'ya vardığım zaman, 'Savaş olursa gitmem, yaşım tamam!' diyordum. Şimdi 55 yasındayım. En önde giderim düşmanın üstüne..."

Öfkesini bosalttı. Soluklandı:

"Çocuklarıma kızardım önce, rahat durun oğlum, basınıza dert açılır derdim, öğüt verirdim. Dinlemezlerdi. Şimdi bu durumları yaşadıkça hak veriyorum oğullarıma, hatalarımı anlıyorum. Düpedüz saldırıyorlardı silahlı faşistler, halka saldırıyorlardı, evlere, otobüslere, mahalelere saldırıyorlardı, katlediyorlardı masum insanları. Bu delikanlılar onları korumaya çalışıyorlardı. O zaman da hükümet vardı, sıkıyönetim vardı, asker vardı, polis vardı, bugünkü beş egneralin beşi de vardı. Ama ortalarda kimse görünmüyordu... Ama şimdi!.. Neyse söyletme beni!.."

ONLAR CASUS

Ben sormadan anlatıyordu, hep anlatıyordu. Sözünü bölerek araya girdim:

"Tutuklular koğuslarda rahat mı? Havaları..."

Sözümü böldü:

"Tek kisilik hücrelerde dört kisi... Diri diri sokmuslar..."

"Hücreler gecici bir 'tecrit' değil mi?.."

"Onu külahıma anlat... Bir bucuk yıldır hücrede yatar benim oğlum, arkadaşları da... Ötekiler de balık istifi... Her gün talim yaparlar..."

"Sağcılarla solcuların aynı koğuşta kaldıkları doğru mu?.."

"Hem doğru, hem yanlış... Kaç sağcı var içerde?.. 50 kişinin arasına iki üç sağcı koyuyorlar, casusluk yaptırıyorlar. Pişman olmuşlar, barışmışlar diye yaygara yapıldı. ...Ben karşı değilim, barışsınlar, konuşsunlar. Nice fakir fukara çocuğunu cinayetlerde maşa olarak kullandı faşistler. Pişman olsalar ne iyi. Kendi sınıfından halkı öldürmenin utancını duysalar ne iyi. Belki bu tür örnekler vardır..."

Voltamız birazcık uzamıştı:

"Sıranız gelebilir?.."

"Daha var. Görüyorsun kimse kuyruğa girmedi."

"Hapishane görevlilerinin sizlere karşı tavırları nasıl?.."

"Görüyorsun işte... İçlerinde iyi insanlar da var. Ama bu insanları rahat bırakmıyorlar, sürekli "komünistlere karşı" şartlandırıyorlar. Hele erler, bizim çocuklarımız. Onlar bile rahat ve sıcak yaklaşmıyorlar.

"Sana bir olay anlatayım.Geçen hafta görüşte kızcağızın birisi, içerdeki ablasına bir makara iplik getirmişti. Er'e verdi. Er ikircikli. Götürdü karşıda duran yüzbaşıya gösterdi. Yüzbaşı, ağzını açmadan elinin tersiyle itti. Meğer bu "Evet!" anlamına gelirmiş. Er makarayı kıza uzatırken bağırdı yüzbaşı. "Teslim al dedim sersem, anlamadın mı?..' Ilişkimiz bu düzeyde..."

KOMÜNİST OROSPU

'Kızlarımız yaman!" diye sürdürdü konuşmasını. "Baskılara başeğmiyorlar. Onların öfkesi erkeklerden fazla. Gözaltı hücrelerinde neler çektiler, neler, nice aşağılık işkencelerden geçtiler. Tuylerin diken diken dinlersin!"

Yaslı memur sigaranın birini söndürmeden öbürünü yakıyordu. Sigarasını tekrar yeniledi:

"Hicabi Koçyiğit diye MIT'in bir düzmece adamını duymuşsundur mahkeme haberlerinden. Bu adamın geçen kapalı celsede anlattığı bir yüzbaşı vardı. 'MHP hakkında ifade vermezsen seni toz ederim!' diye tehdit ettiğini söylemişti. Bu yüzbaşının adı Mehmet Bozdemir.

İste Koçyiğit değilde pustyiğidin bu ifadesi doğru. O fasist yüzbaşıyı herkes tanır. Ama yerinde duruyor, kimse kılına dokunmuyor!"

"Hep böyle adamları, yani faşistleri seçer göndeririler herhalde. Bizim oğlanın bölümünde iç hizmet şefi de böyle birisi. Hitap tarzı, "Komünist orospu!" Önüne çıkanın copla kafasına vurur. O coplarken esas durusu bozmak, yerinden kıpırdamakta suç. Cezası ayrı bir iskence. Iskenceden geçmeyen yok o bölümde. Duruşma sırasında bir bir anlattılar. Ama adam yine yerinde..."

Dişlerini gıcırdattıktan sonra yumruklarını sıktı:

"Bu acılar yalnız tutukluların değil, bizim de yüreğimizde damla damla büyümüştür. Bu yürek, bu can daha ne denli dayanır, bilemem?.. Dedim ya herkes patlayacak bir gün ve o zaman bu zulümleri yapanlar, yaptıranlar kaçacak yer bulamayacaklar...

"Onlar da bunun farkında. Yumurta kıçlarına dayandı. Kaçmak istiyorlar, bir an önce kaçmak istiyorlar. Anayasa, demokrasi, seçim diyerek acele ediyorlar. Sorumluluğu böyle bir mizansenle başkaları üstüne bırakarak kurtulmak istiyorlar, ama kurtulamayacaklardır elimizden..."

Enver Gökçe'nin dizeleri döküldü dudaklarından:

Gel aslanım Mamak'tan
Erzincan'dan Kemah'tan
Düşmanlar selâm ister
Gezden gözden arpacıktan

(Devamı gelecek sayıda)

Bir baba, 12 aydır oğlunun ölüsünü arıyor

Cesetleri Gizlenen işkence Kurbanlarının Belgeleri

«Oğlumun Ölüsü Nerede!»

Yüzden fazla devrimci ve yurtseverin ölümüne, onbinlercesinin sakat kalmasına yolaçan işkence olayları karşısında cuntanın senaryosu sürekli fiyasko ile sonuçlanıyor, yalanlar, düzeme oyunlar her geçen gün belgelerle açığa çıkarılıyor.

Yer darlığı nedeniyle biz bu belgelerden yalnız ikisini bu sayımızda yayınlayabiliyoruz.

Türkiye'de ve yurt dışında korkunç işkence olaylarının duyulması ve buna karşı tepkilerin büyümesi Karşısında savunmaya geçen Cunta generaller, basını ve hükümeti aracılığı ile yoğun bir kampanya başlattılar ve buna halen sürdürüyorlar. Bu amaçla düzenlenen sonaryolar bir birini izliyor. Ne var ki mızrak çuvala sığmıyor, kanlı surat-larını maskeler örtmeye yetmiyor.

Cuntanın bugüne kadar hiçbir açıklama yapmadığı olaylardan birisi'de şu:

Nurrettin Yedigöl adında bir devrimci, Nisan 1981'de polis tarafından gözaltına alındı. Nurettin Yedigöl'den uzun süre haber alamayan babası, kısa süren bir araştırma sonunda oğlunun Istanbul Emniyet Müdürlüğü Operasyon timleri tarafından gözaltına alındığını ve emniyette olduğunu öğrendi. Bütün girişimleri sonuçsuz kalınca Milli Güvenlik Konseyi'ne aşağıdaki dilekçeyiyazdı:

Milli Güvenlik Konseyi Genel Sekreterliği'ne

Oğlum Nurettin Yedigölden 10 Nisan 1981 gününden bu yana hiçbir haber alamadım.

Oğlum Istanbul Emniyet müdürlüğünde olduğu yolunda bazı bilgiler almam nedeniyle gerekli yasal işlemlerin yapılması için Avukatın aracılığıyle ekte sunulan dilekçe ile Istanbul Sıkıyönetim Komutanlığına başvuruda bulunduk. Ancak bir ayı aşkın bir süredir cevap alamadık.

Bu arada çeşitli çevrelerden bazı bilgiler aldık. Aşağıda belirteceğimiz bilgileri, adı geçenlerin ifadelerine başvurmak sureciyle teyit ettirip, bu yönde bir soruşturma yapmak suretiyle oğlumun akibetinin öğrenilmesi kolay alacaktır.

1- İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri mahkemesinde görülmekte olan Erim - Dikler Davası sanıklarından Aslan Şener Yıldırım'ın duruşma tutanaklarına geçen beyanları.

2- İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığının 1981 2116 hazırlık sayılı dosyası sanıklarından Muharrem Karaağıl'ın emniyet ve savcılıktaki ifadeleri.

3-Metris Askeri Cezaevinde tutuklu bulunan Ümit Efe Kutluk'un açıklamasına göre"12 Nisan 1981 pazar günü oğlum Nurettin Emniyette imiş ve adı geçen gördüğünde" ayağa kalkamıyacak durumda kaburgaları kırık kafasında açılan delikten ceryan veriliyormuş- kayıtlara ismi geçirilmemiş ve oğlumdan Muhammet diye söz ediliyormuş.

4- Benzeri açıklamaları o günlerde Şubede bekleme denilen oda da bulunan Neşe Incioğlu, Nalan Gürateş, Iffet Sema Oğuz isimli sanıklarda yapmaktadırlar.

İsimlerini belirttiğimiz bu kişiler halen Metris Askeri ceza ve tutukevinde tutuklu bulunmaktadırlar.

5- Halen Kars'ta tutuklu veya gözetimde oldukları söylenen şemsi Aydemir ve Battal Uğur, Sultanahmet Askeri ceza ve tutukevinde bulunan Bedri Yağan, Haydar Yıldız isimli sanıklar, keza Metris tutukevinde bulunan Buket Öktülmüş 'ünde Istanbul Emniyet Müdürlüğü 1.Şube Müdürlüğü nezarethanesinde oğlum Nurettin'i gördüklerini ve durumundan haberdar olduklarını öğrenmiş bulunmaktayım.

Bu açıklamalar çerçevesinde soruşturma yapıldığında gerçek ortaya çıkacak, oğlumun durumu aydınlanacaktır.

Bu, şahısların oğluma ilişkin açıklamalarınında nazara alınmadığı bizzat bu şahıslarca söylenmektedir.

Yapılacak soruşturmada bu şahısların dinlenmeleri halinde oğlumun akibetinin ne olduğu ortaya çıkacağı gibi bazı güçlerin nelere kadir olduğu ve memleketimizde neler yaptıklarıda öğrenilecek ve suç olduğu açık olan işkence ve öldürmelerin vede yoketmelerin önüde alınacaktır. Böylece Sayın Devlet Başkanı tarafındanda yapıldığı kabul edilen ve fakat bu dönemde soruşturulan işkence önlenmiş olacaktır.

Öğrendiğimize göre oğlumdan sorumlu emniyet timinin numarası 860 imiş. Ve Soruşturma sırasında birbirlerine"asker""dandi"v.b. şekilde hitap ediyorlarmış.

İşkence ile öldürüldüğü söylenen oğlumun cesedini, sağ ise yerini, sorumluların cezalandırılmasını ve gereğinin yapılması için ilgililere emir ve müsadelerinizi saygı ile dilerim.

Bu dilekçeye, tahmin edileceği üzere hiçbir cevap verilmedi. Baba Ismail Yedigöl birçok baba gibi acısını yüreğine gömdü. ●

MİLLİ GÜVENLİK KONSEYİ GENEL SEKRETERLİĞİ'NE

Oğlum Nurettin Yedigölden 10 Nisan 1981 gününden bu yana hiç bir haber alamadım.

Oğlumun İstanbul Emniyet müdürlüğünde olduğu yolunda bazı bi

Bu şahısların oğluma ilişkin açıklamalarınında nazara alınmadığı bizzat bu şahıslarca söylenmektedir.

Yapılacak soruşturmada bu şahısların dinlenmeleri halinde oğlumun akibetinin ne olduğu ortaya çıkacağı gibi bazı güçlerin nelere kadir olduğu ve memleketimizde neler yaptıklarıda öğrenilecek ve suç olduğu açık olan işkence ve öldürmelerin vede yoketmelerin önüde alınacaktır. Böylece Sayın Devlet Başkanı tarafındanda yapıldığı kabul edilen ve fakat bu dönemde soruşturulan işkence önlenmiş olacaktır.

Öğrendiğimize göre oğlumdan sorumlu emniyet timinin numarası 860 imiş. ve Soruşturma sırasında birbirlerine"asker" "dandi" v.b. şekilde hitap ediyorlarmış.

İşkence ile öldürüldüğü söylenen oğlumun ce yerini, sorumluların cezalandırılmasını ve gereğini ilgililere emir ve müsadelerinizi saygı ile diler

İsmail Yedigöl

nini vermek istediler Aslan Şenerin gömleği ... parçalanmıştı A.Şener o elbiseler Nurettine lazım olur gelince giy ... bana kendi gömleğimi getirin dedi. Polisler artık Nurettine elbise lazım olmıyacak elbiseleri size miras kaldı diyorlardı. Nurettin Yedigölü o günden sonra bir daha görmedim. Aynı dönemde kaldığım oda A.Şener Yıldırım, Buket Öktülmüş, Nalan Gürateş ve Muharrem isimli bir şahıs daha bulunuyordu

HARUN KARTAL

... açılmadığından süt içiremediler. Sonra ... geri getirmediler, ayakkabıları ve elbiseleri odada kaldı sorguda askıya asılırken elbiselerimi soyuyorlardı sorgu sonrası getirdiklerinde elbiselerim bazen sorgu odasında kalıyordu. Nuretti götürdüklerinden iki gün sonra sorgudan elbisesiz gelmiştim. Elbiselerimi istediğimde al bunları giy diye Nurettinin kileri verdiler. Bende onlar Nurettinin ona lazım olur benimkileri getirin dedim. O zaman polis "Artık onun elbiseye ihtiyacı yok, size miras bıraktı" dedi. Bir daha Nurettini görmedim. O dönemde aynı odada kalorifer radyatörüne kelepçeli Harun Kartal, karyola hurdasına kelepçeli Buket Öktülmüş ve Nalan Gürateş, Ayakları patlak olduğu için yürüyemeyen bu yüzden aşağı hücreye indiremedikleri Muharrem diye bir şahıs vardı.

Aslan Şener Yıldırım

Mahkemenin işkenceci diye bir yıl ceza verdiği polis halen görevde

Cuntanın işkence iddiaları ile ilgili olarak kendisini aklayabilmek için Şubat ve Mart ayı içinde görevlilerine yapılan açıklamada " **iki işkencecinin cezalandırıldığını** " ısrarla belirtiyor. Bunlardan Mustafa Haskırış'ın nasıl cezalandırıldığını (!) yukarda belirttik. Şimdi, "**cezalandırılan**" ikinci işkenceci Komiser Yardımcısı Enver Göktürk olayının gerçek yüzünü öğrenelim:

Hasan Asker Özmen adındaki devrimciyi işkenceyle öldürdüğü iddiasıyla hakkında dava açılan Ankara Emniyet Müdürlüğü 1. Şube komiser muavinlerinden Enver Göktürk, yargılanması sonunda 1 yıl ağıre hapis, 6 ay memuriyetten men cezasına çarptırıldı. Ancak yapılan bir araştırmaya göre, Enver Göktürk'ün Emniyet Müdürlüğündeki görevinin başında olduğu saptandı.

İşkenceci Komiser Muavininin, Hasan Asker Özmen'i katlettiğinin bütün kanıtlarıyla ortaya çıkmasına ragmen, askeri mahkemenin Enver Göktürk'e 1 yıl ağır hapis cezası vermesindeki adaletsizlik bir yana, katilin halen emniyet müdürlüğünde görevinin başında olmasına ne denir?

Devrimciler ve yurtseverler tarafından halen görevinin yani işkence tezgahının başında olduğu saptanan komiser muavini, Ekim 1980'de Hasan Asker Özmen'e ağır şekilde işkence etmiş ve bu devrimcinin ölümüne sebep olmuştu. Hasan Asker Özmen'in ailesinin ve arkadaşlarının kararlı çabaları sonucu, Enver Göktürk hakkında dava açılmış ve Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1. Numaralı Askeri Mahkemesi, kanıtların son derece açık ve somut olmasına rağmen, işkenceci polise ancak 1 yıl ağır hapis ve 6 ay memuriyetten men cezası vermişti. Mahkeme, 18 Ekim 1981 tarihli gerekçeli kararında, şöyle diyordu: "Hasan Asker Özmen'e cürümlerini söyletmek için işkence yaptıkları, zalimane, gayri insani ve haysiyet kırıcı muamelelerde bulundukları, toplanan doktor raporları, otopsi açıklamaları, adli tıp raporları, tanıkların beyanları ve tüm dosya içeriğide sabit olmuştur."

Bir Başka Oyun

Mahkemenin bu kararına karşı Hasan Asker Özmen'in ailesi ve avukatları, verilen cezanın azlığı karşısında yargıtaya başvurmak istediler. " **üç yıla kadar cezaların temyiz edilemeyeceği, ancak sıkıyönetim komutanının başvurusuyla temyiz yolunun açılabileceği**" şeklindeki cunta yasasının yürülükte olması nedeniyle, temyiz için Ankara Sıkıyönetim Komutanlığına başvurdular. Komutanlık, kararın "**leyhte ve aleyhte temyiz edilmesine gerek görmediğini**" resmi bir yazıyla avukatlara bildirdi. Yani, bir katile bir yıl ceza verilmesinin temyiz edilmesine gerek görmüyordu sıkıyönetim komutanı.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi ve üstelik mahkemenin Enver Göktürk'e 6 ay memuriyetten men cezası vermesine ragmen, emniyet müdürlüğü, işkenceciyi görevine devam ettiriyordu.

Evet, cuntanın işkence iddialarını soruşturduğuna ve suçluları cezalandırdığına kanıt olarak kamuoyuna açıkladığı Enver Göktürk olayının iç yüzü böyleydi.

Işkenceci diye ceza verilen bir komiser muavinini görevi başında tutan bir rejimin "**işkencecileri cezalandırıyoruz**" şeklindeki iddialarına kim inanır? ●

Olayın tanıkları:

BİZE NURETTİN'İN ELBİSELERİNİ GİYDİRMEK İSTEDİLER

Işkencede öldürülen Nurettin Yedigöl'le birlikte gözaltında bulunan ve yapılan işkencelerin tanığı bulunan Devrimci Sol sanıklarından Harun Kartal ile Aslan Şener Yıldırım, cezaevinden kendi el yazıları ile yazdıkları ve dışarıya çıkarmayı başardıkları iki mektupta Nurettin Yedigöl'ün nasıl öldürüldüğünü açıklıyorlar.

Bu uzun mektuplardan bazı bölümleri aynen yayınlıyoruz.

Ben Harun Kartal

29 Mart 1981 siyasi şubede gözaltına alındım. Siyasi şubede sürekli olarak sorgulama odası dedikleri işkencelerin yapıldığı odanın karşısındaki bekleme odalarının birinde kalorifer radyatörüne kelepçeli olarak kaldım. Bu bekleme odasının işlevi şuydu.sabahları aşağılardaki hücrelerden sorgusu yapılacak olanlar toplu olarak yukarıya çıkartılıp bu odalara konulurlar tek tek buradan alınıp dar koridorun karşısındaki sorgu odasında işkenceye çekilirler. Kapılar açıldığında odaların içi birbirini görür sesler konuşmalar her zaman duyulur. Yaklaşık olarak 9-10 Nisan akşamı Nurettin Yedigöl ve birkaç kişiyi getirdiler benim kaldığım odaya attılar. Sonra birer birer işkenceye aldılar.En çok Nurettin Yedigöl'ün üzerinde duruyorlardı. Bütün gece yarımşar saat arayla sorguya alıyorlar. baygın vaziyette odaya tekrar bırakıyorlardı. Yarım saat sonra tekrar gelip alıyorlardı. Odaya bıraktıklarında sürekli titriyor arasıra kendine gelir gibi olduğunda su istiyordu. Dördüncü gün durumu oldukça ağırlaşmıştı. Daha sonra kendisinin şube müdürü olduğunu öğrendiğim Tayyar Sevenler Nurettin'i kontrole geldi, Nurettin'in o baygın ve yaralı bereli halini görünce sorgulamayı yürüten THKO-B timini bizlerin yanında azarladı bu işi bu kadar aleni yapmayın be, işi bir türlü öğrenemediniz. Bizim öldürdüğümüz adamlarda iz kalmamalı diye bağırıp çağırmıştı. Daha sonraki gün Nurettin'i alıp götürdüler bir daha geri getirmediler. Daha sonraları benim sorgulamamda sürekli beni ölümle tehdit edip konuş yoksa sonun Nurettin gibi olur işte gözlerinizle gördünüz onu öldürdük, bize kimse hesap sormaz diyorlardı.Nurettin'i götürdüklerinde üzerinde sadece kilotu vardı diğer elbisesi bizim odada kalmıştı. Bir gün aynı odada benimle beraber duvara zincirle bağlanmış olarak duran A.Şener Yıldırıma polisler Nurettin'in elbiselerini vermek istediler. Aslan Şenerin gömleği sorgulaması esnasında parçalanmıştı.

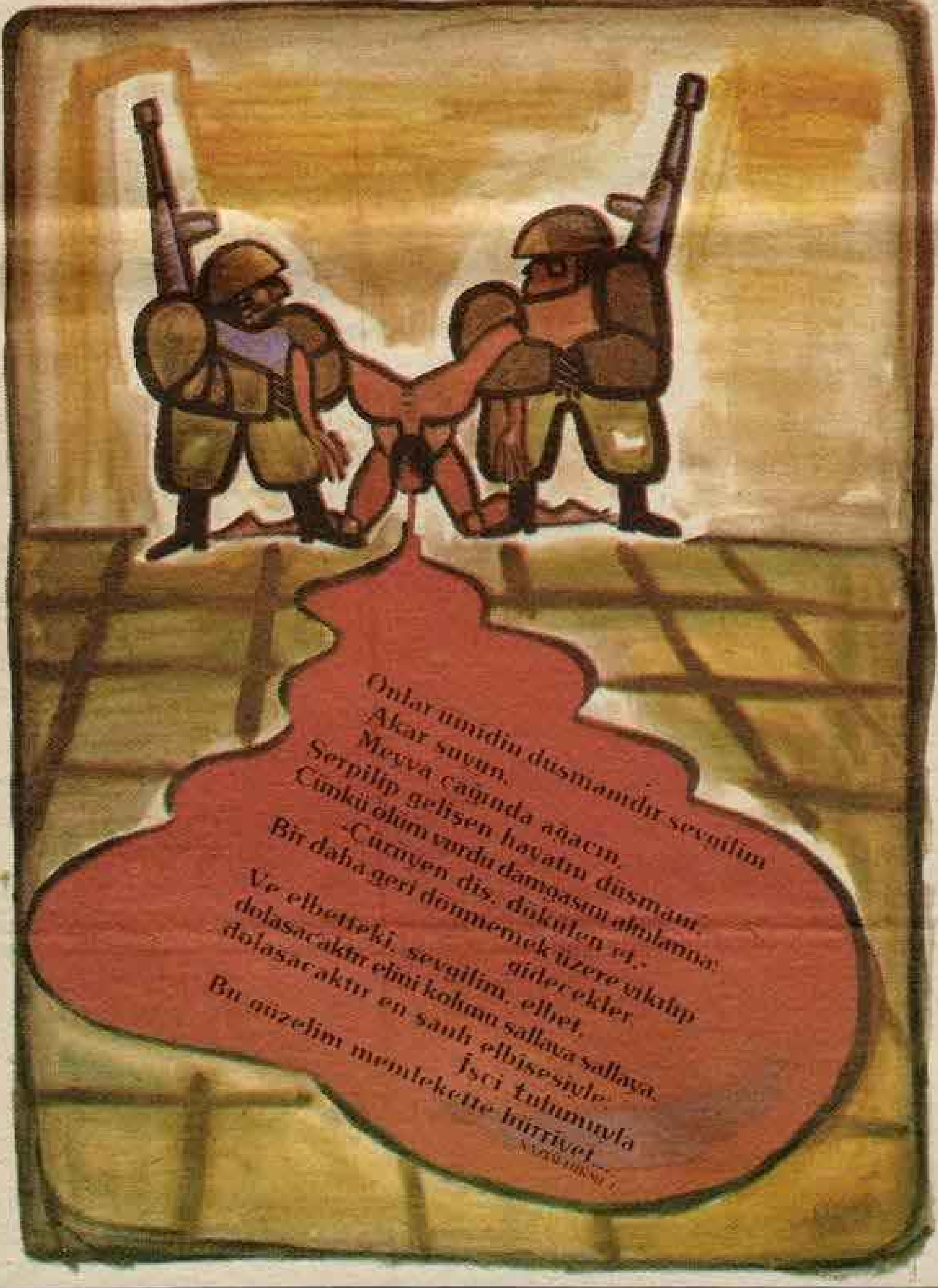
A.Şener o elbiseler Nurettin'e lazım olur gelince giyer bana kendi gömleğimi getirin dedi. Polisler artık Nurettin'e elbise lazım olmıyacak elbiseleri size miras kaldı diyorlardı. Nurettin Yedigöl'ü o günden sonra bir daha görmedim.Aynı dönemde kaldığım odada A.Şener Yıldırım, Buket Öktülmüş, Nalan Gürateş ve Muharrem isimli bir şahıs daha bulunuyordu.

Ben Aslan Şener Yıldırım

Üç nisan 1981'de siyasi şubede gözaltına alındım. Siyasi şubede sürekli olarak sorgulama odası dedikleri işkencelerin yapıldığı odanın karşısındaki bekleme odalarından birinde duvardaki zincire kelepçeli olarak kaldım. Bu bekleme odasının işlevi şuydu,sabahları aşağılardaki hücrelerden sorgusu yapılacak olanlar toplu olarak yukarıya çıkarılır bu yan yana iki bekleme odasına konulurlar, tek tekde buradan alınıp dar koridorun karşısındaki sorgu odasında işkenceye çekilirler. Kapılar açıldığında odaların içi birbirini görür, sesler konuşmalar her zaman duyulur. Yaklaşık 9-10 Nisan akşamı Nurettin Yedigöl ve birkaç kişiyi getirdiler benim kaldığım odaya attılar. Sonra birer birer işkenceye almaya başladılar. En çok Nurettin Yedigöl'ün üzerinde duruyorlardı. Onu aldıktan 2-2,5 saat sonra baygın bir şekilde üzerinde sadece donuyla getirip odanın ortasına yatırdılar. Sık sık gelip kendine gelip gelmediğine bakıyorlardı. Bir saat kadar sonra kendine geldiğinde tekrar aldılar bir müddet sonra gene baygın bir şekilde getirip odanın ortasına yatırdılar, sürekli titriyordu ara ara kendine gelir gibi olduğunda su istiyordu. Sorgu seansları sonraki günlerde bu şekilde sürdü. Üçüncü ya da dördüncü gün durumu çok ağırlaşmıştı. Artık kendine gelemiyordu, temasları duyup duymadığını öğrenmek için sürekli sopayla ayaklarına,ellerine,vücuduna,suratına vuruyorlardı ama hiç bir tepki göstermiyordu. Benimle daha önce hem sorgumda hemde sorgu sonrası konuşan kendisini şube müdürü Tayyar Sevenler olarak tanıtan şahıs Nurettin'i kontrole geldi durumunu o şekilde görünce sorguyu yürüten THKO-B timi diye adlandırılan timin şefine-siz bu işi bilmiyorsunuz. Okul bitirmekle adam olduk sanıyorsunuz. Biz on senedir bu işi yapıyoruz. Artık sözümüz de dinlenmiyor. Bu işte karıncayı S.keceksin belini incitmiyeceksin. Öldüreceksenız bununda yöntemi var bu şekilde olmaz. Buna biraz süt verin"dedi. Ama çenesi açılmadığından süt içiremediler. Sonra alıp götürdüler bir daha geri getirmediler, ayakkabıları ve elbiseleri odada kaldı. Bende sorguda askıya asılırken elbiselerimi soyuyorlardı sorgu sonrası geri getirdiklerinde elbiselerim bazen sorgu odasında kalıyordu. Nurettin'i götürdüklerinden iki gün sonra sorgudan elbisesiz gelmiştim. Elbiselerimi istediğimde al bunları giy diye Nurettininkileri verdiler.Bende onlar Nurettin'nin ona lazım olur benimkileri getirin dedim, o zaman polis "artık onun elbiseye ihtiyacı yok size miras bıraktı"dedi. Bir daha Nurettin'i görmedim. O dönemde aynı odada kalorifer radyotörüne kelepçeli Harun Kartal,karyola hurdasına kelepçeli Buket Öktülmüş ve Nalan Gürateş ayakları patlak olduğu için yürüyemiyen bu yüzden aşağı hücreye indiremedikleri Muharrem diye bir şahıs vardı. ●

İşkencede Ölenlerimiz

1.	İrfan ÇELİK	14.9.1980 İst. Em. Md.
2.	Zeki YUMURTACI	18.9.1980 İst. Em. Md.
3.	Z. Abidin CEYLAN	24.9.1980 Ank. Em. Md.
4.	Şadan GAZETECİ	26.9.1980 İzmit cezaevi
5.	Mustafa ÇEVİK	... / ... 1980 ......
6.	Ali ÇAKMAKLI	26.9.1980 İst. Em. Md.
7.	Ali İNAN	27.9.1980 İst. Em. Md.
8.	Hüseyin KARAKUŞ	27.9.1980 İst. Em. Md.
9.	A. Hilmi VEZİROĞLU	2.10.1980 Bursa Em. Md.
10.	Mehmet CİZRELİ	6.10.1980 MİT Böl. Mer.
11.	Hasan Asker ÖZMEN	7.10.1980 Ank. Em. Md.
12.	Gülden ERDEM	12.10.1980 Ank. Em. Md.
13.	Ekrem EKŞİ	14.10.1980 İst. Em. Md.
14.	Ahmet KARLANGAÇ	18.10.1980 İst. Em. Md.
15.	Metin AKSOY	21.10.1980 Ağrı Em. Md.
16.	İlhan ERDOST	7.11.1980 Mamak Ask. Cv.
17.	Cengiz AKSAKAL	10.11.1980 Artvin MİT Mrz.
18.	İbrahim ESKİ	16.11.1980 Ank. Em. Md.
19.	Şükrü GEDİK	19.11.1980 Gebze Karakolu
20.	Süleyman ÖLMEZ	20.11.1980 Tunceli Em. Md.
21.	Yaşar OKCUOĞLU	5.12.1980 Ank. Em. Md.

KAYIP KİŞİLER

RAMAZAN DOĞUMCU,21 YAŞINDA ASKER

İstanbul Metris Topçu alayında askerliğini yapmakta olan Ramazan Doğumcu, 24 şubat günü 1. Şube polisleri tarafından alınarak bilinmeyen bir yere götürülmüş ve 16 nisan tarihine kadar hiç bir bilgi alınamamıştır. Olay, Ramazan Doğumcu'nun babasının 1 nisan tarihinde oğlunu Metris'te ziyarete gitmesiyle ortaya çıkmıştır. Komutanlarıyle konuşan Ramazan'ın babasına hiç bir bilgi verilmemiştir. İstanbul 1. Şube Müdürlüğüne yapılan yazılı ve sözlü başvurulara da **"Bizde böyle bir kişi yoktur"** denilmiştir. Oğlunun sağ olup olmadığını. araştıran baba Elazığ ve Tunceli Sıkıyönetim Komutanlarına da başvurmuş ve yine hiç bir cevap alamamıştır. En sonunda Tunceli Emniyet Müdürü **"Oğlunuz askerse bir gün biryerde ortaya çıkar, ama sağ ama ölü bilemem? "** diyerek babayı İstanbula geri yollamıştır.

MUSA ÇIMEN, 59 YASINDA. 7 AYDİR KAYIP

Musa Çimen, 59 yaşında biri 1980 yılında faşistler tarafından öldürülen 7 çocuk babası. 10 ekim 1981 tarihinde oturmakta olduğu Tunceli'nin Tülük köyünden, sıkıyönetimin kolluk kuvvetleri tarafından alınmış ve bilinmeyen bir yere götürülmüştür. Bu tarihten sonra gerekli yerlere yapılan bütün başvurular cevapsız bırakılmıştır. 17 nisan 1982 tarihine kadar kendisinden bir haber alınamamıştır. Cunta 59 yaşındaki Musa Çimen'in başına ne geldiğini açıklamalıdır.

Yazdığım mektubun kapatmak zarfını ve

AYDI

"Haksızlığın envaını gördük...
Bu mu kaanun?
En gamlı sefaletlere düştük...
Bu mu devlet?
Devletlse de, kanunsa da,
artık yeter olsun;
Artık yeter olsun bu deni
zulm ü cehalet..."
TEVFİK FİKRET

Zaman Kızıl Sultan Abdulhamid zamanı. Her şey susmuş. Bir, kara cübbeli muhbirler dolaşıyor gece sokaklarda. Her gece insanlar boğduruluyor kıllı elli cellatlara karanlık mahzenlerde. Ne yasa var, ne devlet. Basın susmuş, geniş zamanda bülbül misali öten diller susmuş. Şairler Lale Devri'ne gitmişler, ud çaldırıp aşk, bülbül üstüne şiir söylemekteler. Halkın üzerinde kara bulutlar, sırtlarında Abdulhamid'in şimşek kamçısı. Her şey yoksulluğa acıya gömülmüş. Zulmün karşısında herkes susumuş. Yalnız bir kaç aydın ayakta, dimdik, ölüm göze alınmış, boynu cellat eline hazır, ama gözlerde inanç, halkın sesi olma yüceliği, korkusuz ve alnı açık: Tevfik Fikret. Yüce ozan, yiğit ozan. Çağının gerçek aydını. Korkmuyor, haykırıyor. "Devletde de, kanunsa da, artık yeter olsun; "diye. Üstüne gidiyor celladın, hayının. Vız geliyor ölüm. Haykırıyor:

"Zulmün topu var, güllesi var,
kal'ası varsa,
Hakkın da bükülmez kolu,
dönmez yüzü vardır;
Göz yumma güneşten, ne kadar
nuru kararsa
Sönmez ebedi, her gecenin gündüzü
vardır."
TEVFİK FİKRET

Yurdumuzda olanlar, bu gün . Abdulhamid devrine rahmet okutmakta. Köyler işkencehane, hapishaneler, mahkemeler işkencehane. Yurdumuz işkencehane. "Yiğit dar günde belli olur," demiş atalarımız. Doğru. Aydın da öyle. Geniş zamanda bülbüle taş çıkartıp, dar günde kargaya bile rahmet okutturan aydın da var şimdi yurdumuzda, zindanlarda inleyen aydın da var yurdumuzda, eşcinselliğe birden bire merak salan aydın da, gazete köşelerinde geniş zamanda dilinden faşizm sözünü düşürmeyip böyle dar günde ise gayrimeşru bir hükümetin gayrimeşru bir başkanına "Sayın Başbakanım" diye mersiyeler dizen aydın da var.

"Sönmez ebedi, her gecenin gündüzü vardır" demiş yüce ozanımız Tevfik Fikret. Boşuna dememiş. Gidecek bu kara günler, kara bulutlar tapulamadılar yurdumuzu, dağılıp gidecekler bir gün. Ve gök yüzü masmavi olacak. Fırtınaların yerini ılık dağ yelleri alacak. Esecek üstüne halkımızın Ağrı'dan, Süphan'dan, Toroslar'dan. Ama, ya aydınlarımız? Neye bu gayri meşru olana mersiye düzmek, neye bu suskunluk? Hem bu çağda. Kemikleri sızlıyor Nazım'ların, Fikret'lerin, Namık Kemallerin, Gazeteci Hasan Tahsinlerin, altı Rus topu üstüne kamçıyla giden Kurtuluş Savaşı kahramanı Abdulmecit beylerin.

Aydınlarımız suskun, aydınlarımız mersiyeci, aydınlarımız işkencede.

"Bağımsız Mardin Milletvekili Nurettin Yılmaz'a da çok işkençe yaptılar," diye başlıyor elimizdeki mektup ve devam ediyor: **"Önce hepimize yapılan kaba dayaktan geçti.**

Çok kötü küfürler ediyorlardı. Zorla "Türküm" diye bağırmasını istiyorlardı. Nurettin Yılmaz susunca da veriyorlardı dayağı. Sonra çırılçıplak ettiler hırslarını alamayınca. Falakaya yatırdılar sonra. Bayılıncaya kadar vurdular. Sonra yan yana hücrelerde kaldık. Her gün işkenceye götürüyorlardı. Boklu suyla banyo yaptırıyorlardı. Ayaklarının altında yaralar açılmıştı, yürüyemiyordu."

Evet Nurettin Yılmaz da bir aydın. Işkencede bir aydın. Halkının oylarıyla seçilmiş, halkının sorunlarını savunmuş yüreklilikle. Şimdi işkencede. Ama öbür yanda gene aydınlar meyhanelerde, kabuğuna çekilmiş karaya vuran midyeden beter. Aydınlar, anayasa tartışıyorlar şöyle mi olsun, böyle mi olsun? Şöyle olursa daha iyi olur değil mi Başbakan'ım? Tam Namık Kemal'in dediği gibi:

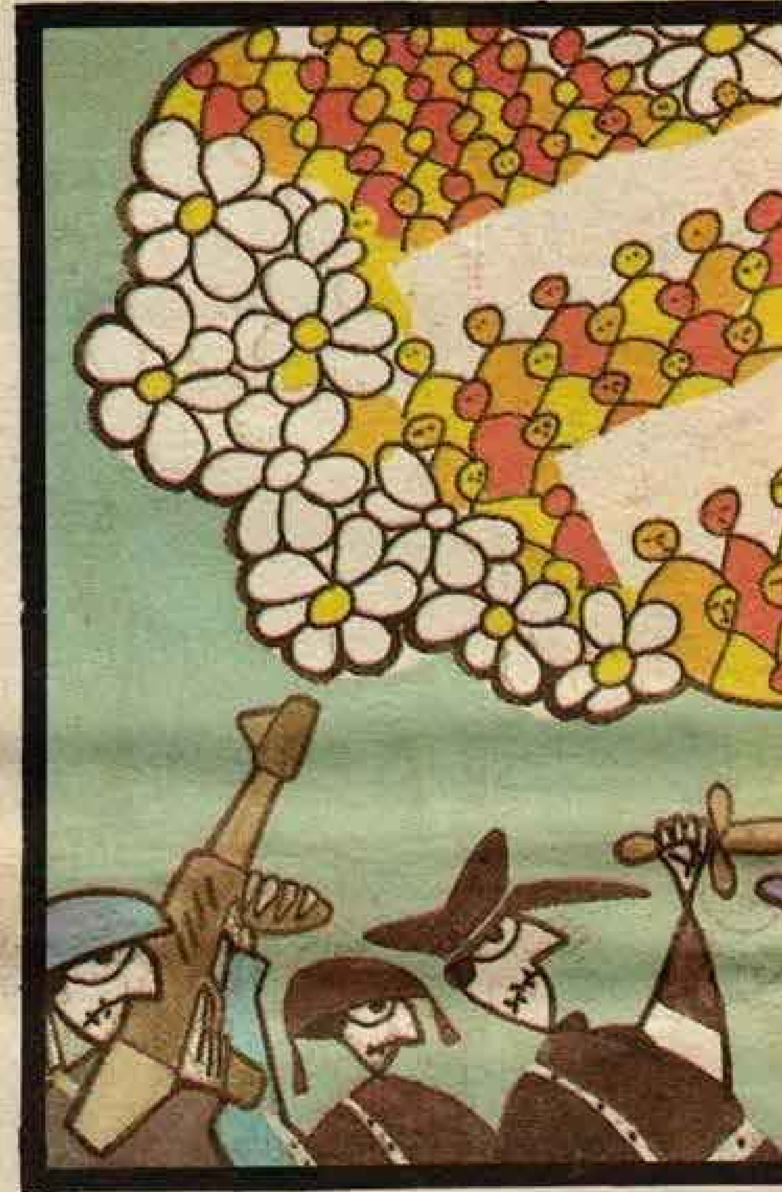
"Edepsizlikte tekleriz
Kimi görsek etekleriz
Hak'tan da ümit bekleriz
Ne utanmaz köpekleriz.

Gitme vatan gavgasına
Yetiş rütbe yağmasına
Daldık dünya safasına
Ne utanmaz köpekleriz.

Insan mı neyiz seçilmez
Bir zehiriz ki içilmez
Tavrımızdan da geçilmez
Ne utanmaz köpekleriz
NAMIK KEMAL

Namık Kemal, Abdulhamid zulmuna boyun eğen, susan aydına, yağcılık yarışına giren aydına içine kendisini de katarak böyle sesleniyor.

Susan aydını anlıyoruz. Korkuyor. Kınamıyoruz. Insan et ve kemik. Korkabilir. Sırasında susmak da bir erdemdir, susmasını bilene. Fazla üstüne gidemiyoruz susan aydınımızın. Çünkü sağdıca gerdek kolay gelir, bir de damada sor, demişler. Davulun sesi uzaktan hoş gelir de demişler. Onun için fazla sözümüz yok korkup

susan aydınımıza. Bizim sözümüz de, yukarıya aldığımız Namık Kemal'in dizeleri de dalkavukluk yarışına çıkıp generallere, onun kukla hükümetine, onun kukla danışma meclisine "medhiye" yakıp akıl verenleredir.

Bir aydın: Osman Nuri Koçtürk, bir aydın: Bülent Ecevit, bir aydın: Orhan Apaydın, bir aydın: Sadun Eren ve saymakla bitmeyecek çok aydınımız da hapishanelerdedir. Bağımsız Diyarbakır Belediye Başkanı Mehdi Zana işkenceden sakattır, kulağı duymuyor, beli çekmiyor. Aydın bir Devrimci Nazif Kaleli işkencelerden belden aşağısını kaybetti, tutmuyor. Hapisaneler direnen aydınlarla doludur, saygıyla eğiliriz önlerinde. Sözümüz Nazım Hikmet'in deyimiyle:

"Edepsizlikte tekleriz / Kimi görsek etekleriz / H

İşkencede ölen yoldaş için

Nihat BEHRAM

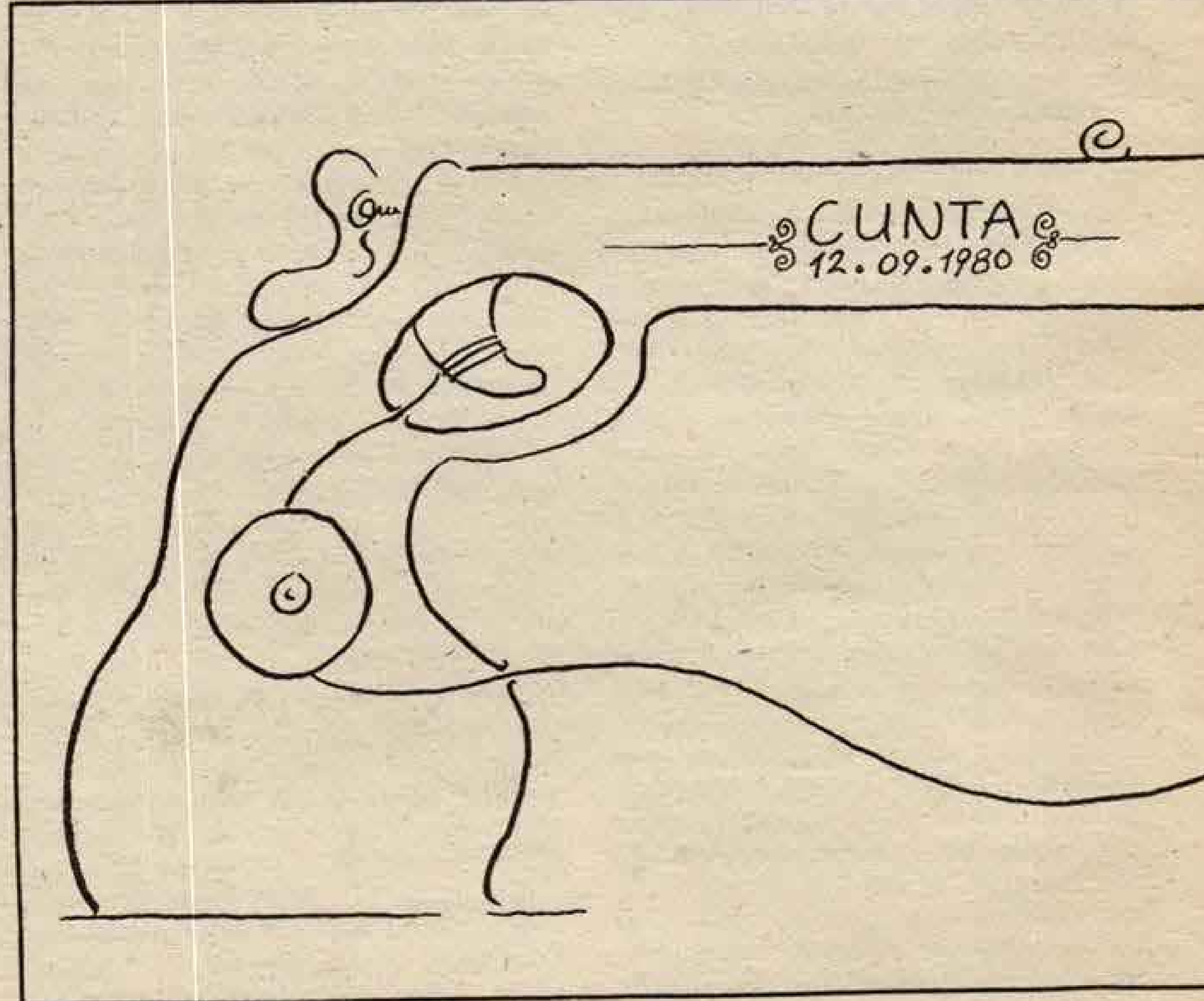
Senin alnındaki yaralar
halkın yaralarıdır;
seni kırbaçlayan el
halkı da kırbaçladı..

Boynuna vurulan zincir
halkı boğmak istiyor;
beynini sarsan elektrik
halkı da örseledi..

Toroslar ah Toroslar
Hozat, Silvan, Tunceli
açlık, esaret, keder
kavga sizin içindir;
elinde katillerin
yoldaş sizin için canverdi..

Kimbilir ne kadar vahşice sana
vurdular, dağladılar;
direnen bakışların
nasıl zalimce katledildi?

Alnındaki yaradan
boşa ldı belki bütün kanın
fakat nehirlerin akıyor, dağların
rüzgarlıdır,
bak: yine çarpıyor kalbin
ortasında kavganın.

arfi yırtılmamış mektup almak yasak...

NLAR

an da ümit bekleriz / Ne utanmaz köpekleriz" N. KEMAL

"Behey! kaburgalarında ateş
bir yürek yerine
idare lambası yanan adam!"

Sözümüz gene Nazım Hikmet'in dizeleriyle:
"Behey armut satar gibi
san'atı okkayla satan san'atkâr!
Ettiğin kâr
kalmayacak yanına!"
dediği aydınlaradır.

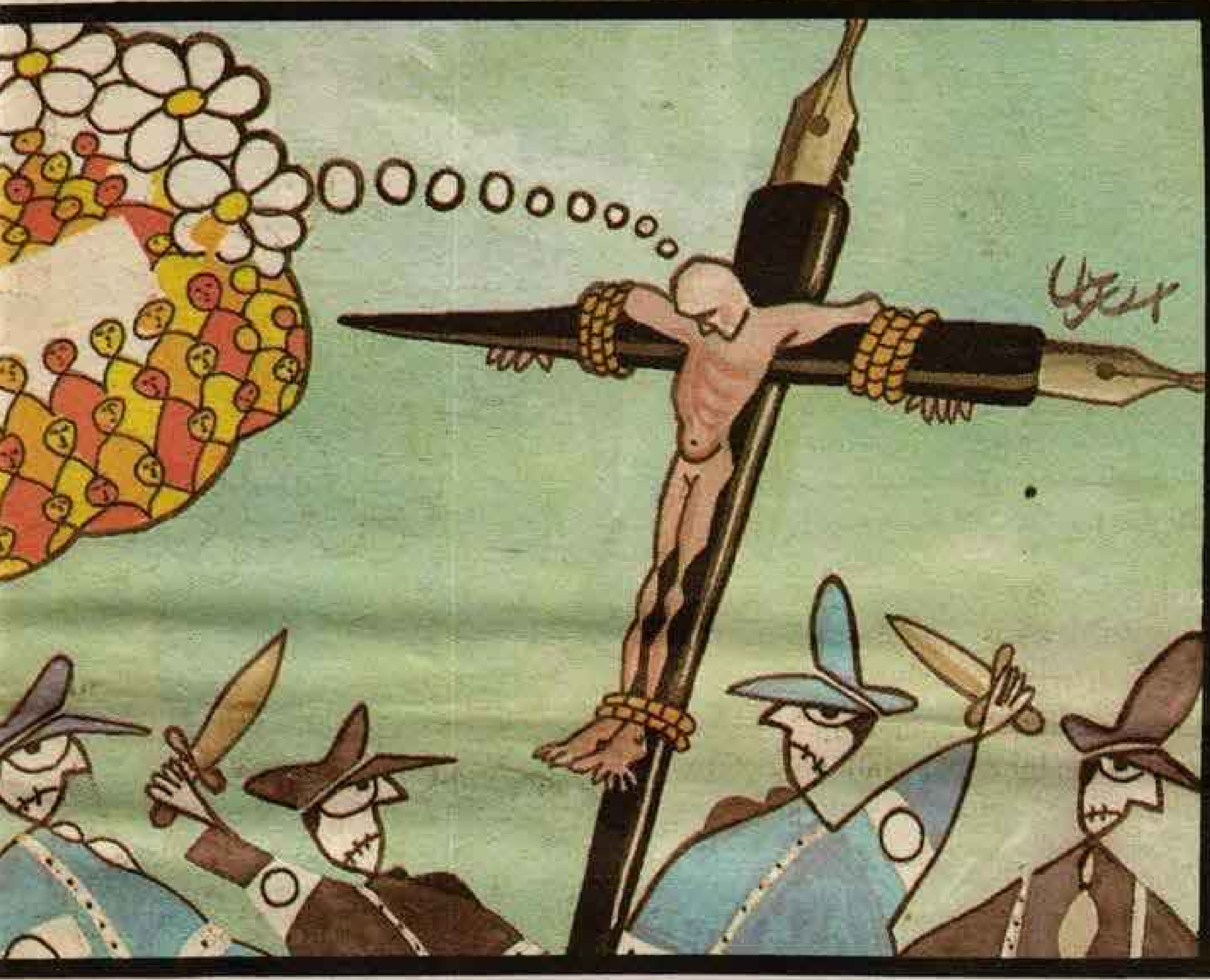
"Osman Nuri Koçtürk'ü yanımıza getirdikleri zaman ayakta duramıyordu. Ayakları şişmişti falakadan. Yüzünü yanımızda bizim gibi duvarc döndürdüler, parmaklarının ucuyla duvara dayandı.Ayak parmaklarının üstüne dikelttiler bizim gibi. Öyle durması gerekiyordu. Ağır gövdesi dayanamadı, yere yığıldı. Dövdüler, dövdüler. Bayılıyıncaya kadar. Önce tanımadım kim olduğunu. Hücrede tanıyanlar söylediler Osman Nuri Koçtürk olduğunu." diyor elimizdeki bir mektupta.

Osman Nuri Koçtürk değerli bir bilim adamımız, değerli aydındır. Yazdıklarından ötürü şimdi işkencededir. Yılmayacaktır, inandığı yolda yürüyecektir. Aydın olmanın gereklerinden biridir yılmamak, korkuya kapılıp sinmemek.

Aydın'ın bir sınıfı yoktur. İki temel sınıf arasında tercih hakkına her zaman sahiptir. Önüne hazineler de serilir, işkencehaneler de. Seçme hakkına sahiptir. Bu seçmede hazinelere el uzatırsa aydınlığından da olur. Çünkü hazineler şimdilik yurdumuzda egemen sınıfların elindedir. Egemen sınıf statüyü savunur, var olan durumunu pekiştirmek ister, tarihin akışını durdurmak ister.

Inzibat gücü elinde olduğundan baskı unsurudur. Fabrikaları ve hapishaneleri çoktur. Her zaman aydına gereksinimi vardır. Onu safına çekmek için her türlü girişimde bulunur. İdeolojisini sağlamlaştırmasında, kitleleri bir süre daha uyutmasında aydına gereksinimi vardır her zaman. Bu yüzden egemen sınıf ideolojisini benimseyen, hazinelere içi akan kişi aydınsa bile aydın olmaktan çıkar. Çünkü ülkemizde egemen sınıfın ideolojisi gerici, faşist bir ideolojidir. Aydın'ın ise gericisi olmaz. Olsa bile bir sıfatla olur: Satılmış aydın.

Ezilen sınıflardan yana olan aydın ise ileriyi gören, tarihin zorunlu akışında bu hızı artıran kişidir. Geriye değil, ileriye açıktır. Özgür düşünür, yaratıcıdır. Özgür yaratmasının karşısına çıkan her güçle savaşır. Ucunda ölüm de olsa, işkence de olsa.

Yurdumuzda bu gün bu üç aydın tipi de yaşamaktadır. Egemen sınıflara, generallere kuyruk sallayan, akıl hocalığı yarışına giren, gözleri işkencelere, zulme, yoksulluğa kapalı satılmış aydınlar.

Ürkek, serçe korkaklığında, işkencelere, zulme karşı. Ama sessiz, içine kapanmış korkak aydınlar.

Işkencelere "eyvallah" demeyen, yiğit, düşündüğünü haykıran, işçi sınıfı ve ezilen sınıflarla birlikte gelecek güzel günlerimizdeki yüz akımız aydınlar. Selamlarız.

Aynı sınıflama yurt dışında olan aydınlarımız için de söz konusudur. Yurt dışında da hapishanelerde süngülenen insanların çığlıklarını duymamazlıktan gelen, analarımızın göz yaşlarını görmek istemeyen, dünyasına kapanmış, kendini özel uğraşlarına bırakmış, dünyada yalnızmış gibi olan aydınlarımız da var. Oysa burada işkence de yok, zulum da. Ama içi kararmış aydınlar onlar. Korkak, ülkesinin sorumluluğunu taşıyamayan aydınlar. Ne diyelim, siz deyin ne diyecekseniz. Oysa haykırabilirler, yazabilirler. Sanki habersizler yurdumuzda olan bitenlerden.

"Telgrafın tellerinde serçeler
telgraftan habersiz biçareler
bakar kör ettiniz milletimi
yağlı urganlara gelesiceler."
NAZIM HİKMET

İşçilerin, köylülerin, gençlerin yanında aydınlarla da dolu zındanlar. İşkenceler akıl izan almaz boyutlarda. En büyük işkencehaneler hapishaneler.

Bir Ahmet Isvan, bir Sadun Aren, yaşları elliyi çoktan geçmiş. Zindanlarda çile dolduruyorlar, her günleri işkencede. Tekmeleniyorlar, hakarete uğruyorlar, kişilikleri yok edilmek isteniyor faşizmin kanlı zındanlarında. Ama direniyorlar, yılgınlığa düşmüyorlar, aydın olmanın gereklerini yerine getiriyorlar. Bir Ismail Beşikçi yıllardır hapislerde. Suçu kitap yazmak. Ama o oturup kendi derdine yanmıyor. Doğuda köylerin basıldığını, köylü kadınların, erkeklerin çırılçılak köy meydanlarında dolaştırıldığını şikayet için mektuplar yazıyor başka ülkelerin aydınlarına. On yıl ceza veriyorlar bu mektuplardan birine. Ama o yılmıyor.

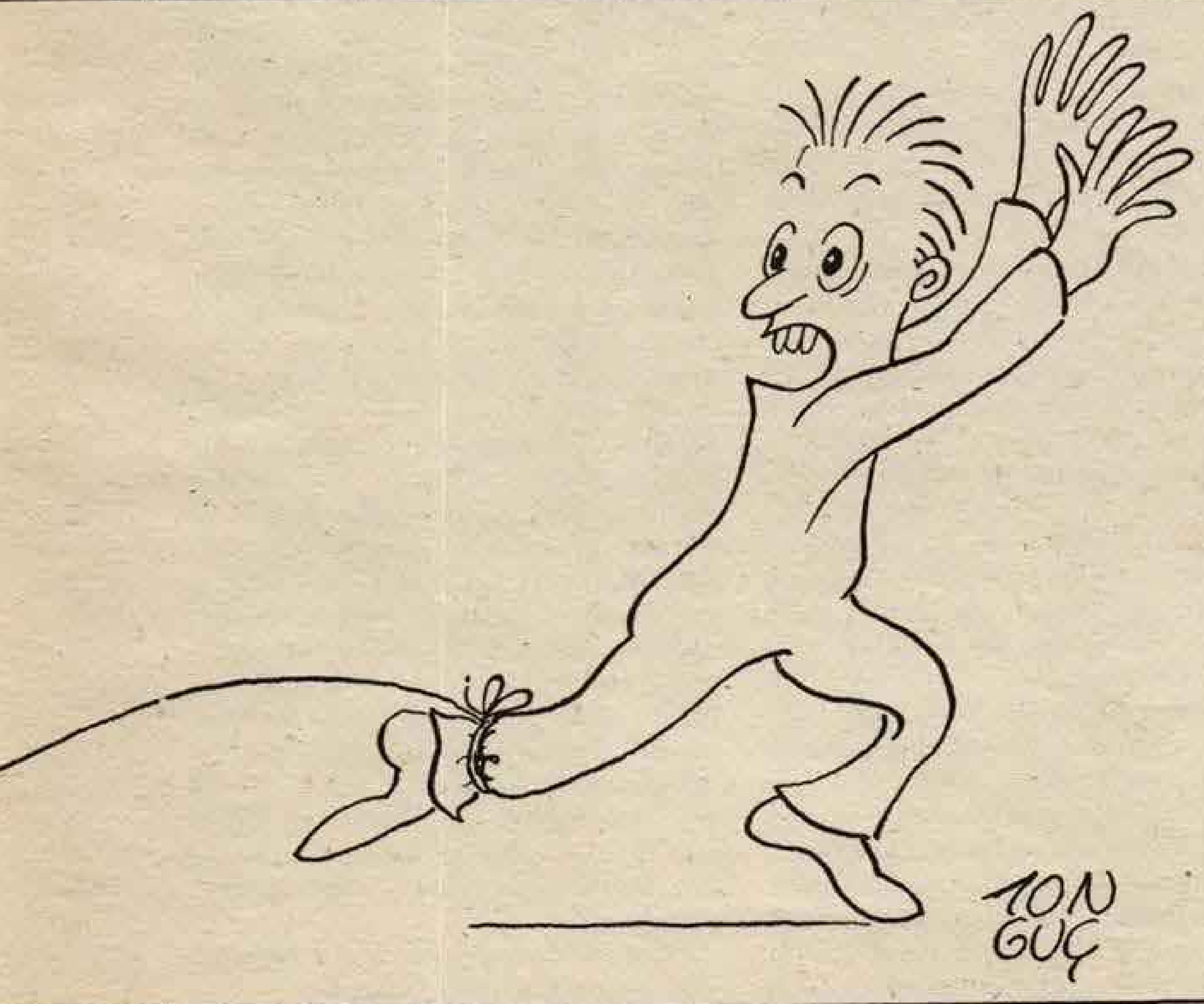
Binlerce öğretmen bir kalemde işten atıldı. Çoluk çocuk ortada zerul perişan. Ama direniyorlar. Faşist generallere minnet etmiyorlar. Binlerce öğretmen hapishanelerde. Işkencede öldürüyorlar, hapislerde çürütülüyorlar. Doktorlar, yazarlar hapishaneleri dolduruyor. Egemen sınıfa yardakçılık ederek pekala oturabilirlerdi boğaza nazır köşklerde. Altlarında arabaları, çocukları kollejde, gündüzleri pilajlarda, geceleri eğlence yerlerinde pekala olabilirlerdi. Olmuyorlar. Onun yerine zındanları, açlığı, işkenceyi seçiyorlar. Ne saflık efendim, değil mi?

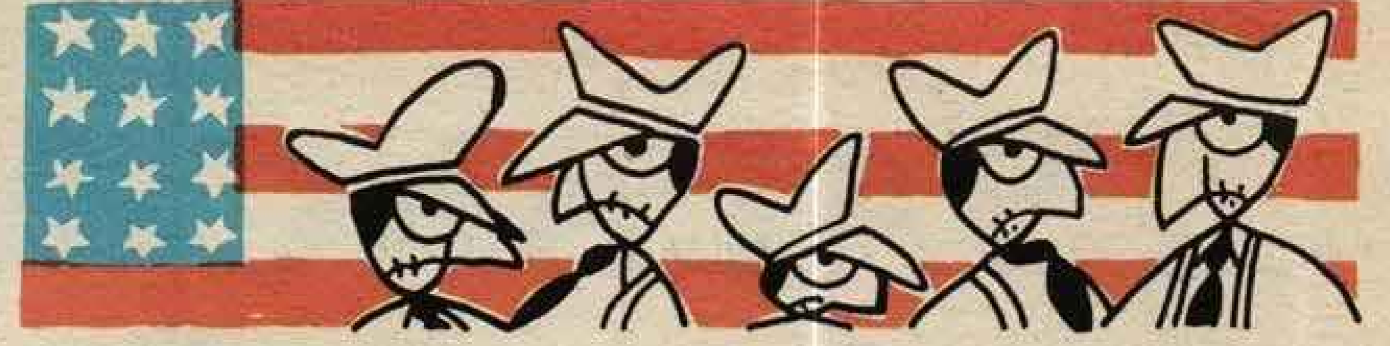
Değil, bir gün bir güneş doğacak karanlık bulutlar ardından. Akın akın gelecek işçiler, köylüler, ezilenler, yiğit aydınlar. Meydanlar almayacak, sığamayacaklar ovalara. En güzel türküler söylenecek hep bir ağızdan. Ülkem sömürüsüz, ülkem ağasız, patronsuz, generalsiz olacak. Çocuklar korkmayacak gece köyü jandarmalar basar diye. Mavi gök yüzünde bulutlara binmiş uçma düşleri görecek çocuklar, jandarma yerine.

Işte o zaman, o zaman bizden olmayan ey sizler, sizler nerede olacaksınız?

Ne diyecekler sizler için?

"Bu adam bugün açtır.
Açtır ama,
kaybetti bu adamda
kudretli ve büyük açlık bile kudsiyetini...
A dostlar, bu adam
güneş batınca bir akşam
sattı arkadaşını;
sattı altın bir tepside arkadaşının
kanlı kesik başını...
NAZIM HIKMET

İşkenceciler

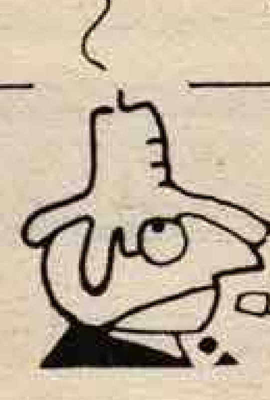
1. Ünal ERKAN — Ankara Emniyet Müdürü
2. Ülke MET — Ank. Em. Md. 1. Şubede müdür DAL grubundan
3. Kemal YAZICIOĞLU — Ank. Em. Md. 1. Şubede Em. Amiri DAL grubundan
4. Azmi DERİN — Ank. Em. Md. 1. Şube Md. DAL grubu
5. Mustafa HASKIRIŞ — Ank. Em. Md. 1. Şubede komser
6. Enver GÖKTÜRK — Ank. Em. Md. 1. Şubede komser muavini
7. Ali AKAN — Ank. Em. Md. muavini
8. Mustafa ÖNER — Ank. Em. Md. 1. Şubede komiser muavini
9. Davut BUCAK — Ank. Em. Md. 1. Şubede polis DAL grubu
10. Yusuf KÖKEN — Ank. Em. Md. 1. Şubede polis DAL grubu
11. Tugay TUĞRAK — Ank. Em. Md. 1. Şubede polis DAL grubu
12. Mahmet KOÇ — Ank. Em. Md. 1. Şubede polis DAL grubu
13. Rıfat .... — Ank. Em. Md. 1. Şubede polis DAL grubu
14. Bünyamin .... — Ank. Em. Md. 1 Şubede polis DAL grubun
15. Hamdi AKDI — Ank. Em. Md. 1. Şubede polis DAL grubu
16. Bekir PULLU — Ank. Em. Md. 1. Şubede polis DAL grubu
17. Hasan ALATAŞ — Ank. Em. Md. 1. Şubede polis DAL grubu
18. Harun BOZOKLUOĞLU — Ank. Em. Md. 1. Şubede polis

Güneş bir yara gibi açılmış gökte
akıyor kanı
Uçak alanı,
Karşılayıcılar, eller göbekte:
coplar, cipler
hapishane duvarları, karakollar
ve darağacında sallanan ipler
ve siviller göze görünmez
ve bir çocuk işkenceye
dayanamadı
attı kendini emniyette üçüncü
kattan
Ve işte Emniyet Müdürü Bey
uçaktan iniyor
Amerikadan dönüyorlar
mesleki tetkikattan.
incelediler uyku uyutmamak
usullerini
ve memnun kaldılar pek
hayalara bağlanan elektrodtan
ve bizdeki tabutlukların üstüne
bir de konferans vererek
açıkladılar faydalarını
koltuk altlarına kaynar yumurta
koymanın
boyun derisini kibritle ince ince
yakıp soymanın...
Emniyet Müdürü Bey uçaktan
iniyorlar
Amerikadan dönüyorlar
ve coplar, cipler
ve darağaçlarında sallanan ipler
üstad döndü diye seviniyorlar..
Yıl 1959. Nazım HİKMET

Sayın ve şerefli Türk basınından gelişi güzel seçmeler

YALANCININ MUMU

Antenler yalan söylüyorsa
Yalan söylüyorsa rotatifler

Olsa olsa yatsıya kadar söyler.

Şanar YURDATAPAN

NUR FÜR ERWACHSENE!!.

(18 yaşından küçüklerin okuması yasaktır)

Merhaba dostlar.

Olaylarla dolu bir ay yaşadık... Son otuz günün gazetelerini şöyle bir elden geçireyim dedim, neler olmamış neler!... Ne sular akmış nice köprülerin altından..- Ama gazetelerimize zaman zaman şöyle bir daha, bir alıcı gözüyle bakmak, bazı genel ve ortak yanlarını görmek için çok yararlı oluyor..

Anlı şanlı basınımız, döne döne kendini, en ufak eden bir değirmen taşından farksız. Her gazetenin her sayısında, yeni yeni birşeyler varmış gibi ilk bakışta... Ama biraz daha, biraz daha dikkatle okuyun göreceksiniz ki, aslında hep aynı şeyleri tekrarlayıp duruyorlar. «Kör değneğini beller» misali, alıştıkları, yıllar yılı herkese yutturdukları aynı bayat numaraları tekrarlıyorlar boyuna.. Konu değişiyor, kullandıkları usuller değişmiyor.

Bu defa, genel konuları bir yana bırakıp, bir çocuk sayfasına eğilmek istiyorum... Gazetelerin çocuk sayfalarını okur musunuz?.. Hiç sanmam..

Gazete eve alınır, büyükler haberleri ve politik yazıları okurlar, gençler spor sayfalarını.. Ve gazete çöp tenekesine -hak kettiği yere- atılıncaya kadar, evin içinde bir kaç gün sürünür.. Acaba bu arada evin çocuklarının eline geçer mi?.. Acaba geçerse, çocuk sayfasını okurlar mı?.. Okurlarsa ne okurlar o sayfalarda?.. Bakalım ne okurlarmış?...

Buyrun size, ünlü bir gazetemizin çocuk sayfası!..

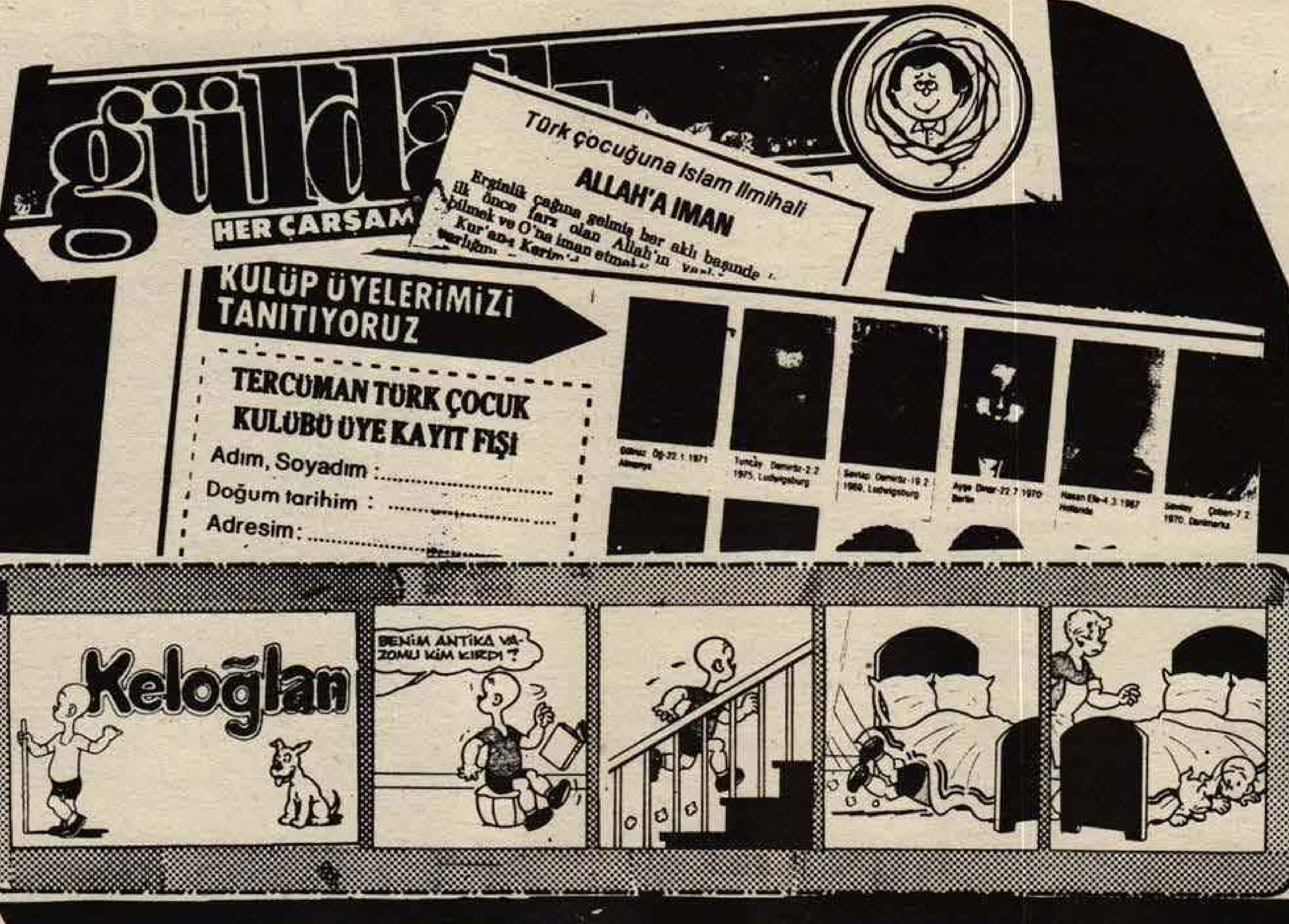
23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Günü (Eskiden bu gün birbayramdı) yaklaşırken bakın nelerle doldurmuşlar çocuk sayfasını:

En üstte, ortada Türk Destanları: ERGENEKON DESTANI!..

Sağda, Türk Çocuğunun İslam İlmihali: ALLAH'A İMAN..

Ortada bir iki resim bulmacası, hemen yanda SAYFAMIZIN TELEVİZYONU.

Bir TV ekranından tatlı bir çocuk gülümsüyor bize.. 10 yaşındaki spikerimiz imiş. Bizlere Falkland olayını anlatıyor.. Daha doğrusu bu tatlı çocuğun arkasına siper almış Aslan Gazeteci anlatıyor.. Vay haline, Falkland olayını onun kaleminden öğrenecek çocukların.. Biz gene de okuyalım, ilmimiz irfanımız artsın. ●

Masal köşesi:

Evvel zaman içinde bir Falkland varmış..

İşte böyle sevgili küçükler..10 yaşındaki cici kardeşiniz Özlem'in arkasına saklanan "büyük gasteci Cırcır Böceği Muhlis" Beyfendinin anlattığı gibi. Arjantin'le İngiltere, sırf spor olsun diye savaşıyorlar okyanusun taa ötesinde.. İngiliz donanması, 149 yıl önce evine dönerken yolunu şaşırmış. Güney Amerika'nın taa ucundaki bu adalara uğrayıvermiş. Eh hazır yolu düşmüşken de kraliyet bayrağını dikivermiş oralara. Yoksa sömürgecilik filan gibi ayıp bir niyeti olmadığını cümle alem biliyor.. Arjantin'de ise yıllardan beri faşist bir cunta munta yoktu tabii. Hal böyle olunca, halkın da canı burnuna gelmemişti ve hatta futbol antrenörleri bile baş kaldırmamıştı olmayan cuntaya.. Eh cunta olmadığına göre, olmayan cuntanın iç politikada kuyruğu sıkışıp "ucuz bir kahramanlık gösterisiyle durumunu kurtarmak" gibi bir derdi de olmadığına göre savaş neden çıkmışmış?.. Buralarda belki de petrol varmış ta onanmış!.. Ne kadar akla yakın, değil mi!...

Ben doğrusu çok ayıpladım Özlem kardeşimizi.. Hiç insan böyle önemli bir sırrı, böyle şappadanak açıklar mı?.

Canım kardeşim, ya mazallah bu gergi DALLAS'taki CEYAR efendi duyarsa?.. Vallahi yemez içmez, bu işe Amerika'yı bilem karıştırır, hatta CIA'yı da!.. Dahası da var: Rivayet olunur ki Ege denizinde de petrol varmış... Bir sürü de ada var, hem de Türkiye'nin burnunun dibinde!.. Olmadı Özlemciğim, olmadı.. Elalemin aklını çelme durup dururken.. Mazallah bizim oraları da ateşe bulaşırsa .. bu ateş seni de yakabilir sonunda .. Evet sen savaşa gitmezsin. Hem erkek değilsin, hem yaşın küçük... Ama cepheye Turgut Özal'ı yollamazlar, arkanda saklanan Muhlis bozuntusu da bir yolunu bulur sıvışır.... Olan babacığına olur. Sonunda sen de ağlarsın, anan da ağlar. Savaş mahallede oynanan bir oyun değildir...

Şimdi bırak dünyanın ta öbür ucundaki savaşı da, bir dolmuşa binip şöyle bir gece kondu semtine gidiver İstanbul'un...Bak orada nasıl sessiz ve acımasız bir savaş sürüp gidiyor. Senin yaşındaki kardeşlerin nasıl güç koşullarda savaş veriyorlar hayata karşı, onlara zorla zından edilen hayata karşı. Gör, öğren ve bunu yazmaya çalış e mi yavrum? Güzel resmine bakınca içim sızladı. Büyüyüp aklın erince sen de utanacaksın bu resimden, inanıyorum. ●

Koca Asya'da Türk oku ötmiyen, Türk kolu yetmiyen bir tek yer yoktu.Al atlara binmiş yağız yiğitler, rüzgarla yarışırlardı.Çocuklar mavi göllerde yüzer, yemyeşil çayırlarda oynarlardı.Genç kızlar, ince, yanık sesleriyle türküler söylerlerdi.Türk yurtlarında sevinç vardı, neş'e vardı.

Gelgelelim, Türklere düşman olan birçok milletler de vardı.Onların mutluluğunu kıskanıyorlardı. Ama karşılarına çıkıp dövüşmeye de cesaret edemiyorlardı.Birgün bütün düşmanlar birleştiler.Yer gök düşman askeriyle doldu.Karınca sürüsü gibi saldırdılar.Ama Türkler gene de üstün geldiler. Bunun üzerine düşmanlar hileye başvurdular. Türkleri kandırdılar.Çoğunu kılıçtan geçirdiler.Kimini de esir ettiler.Ellerini bağlayıp götürdüler.

Türk Hakanı İlhan'ın Kayan adındaki oğlu ile yeğeni Tukuz, bir gece kendilerini esir edenlerin elinden kaçtılar.Yanlarında kadınları da vardı.Yurtlarına geldiler.Hiçkimse yoktu.Koyunlar, develer, atlar ve sığırlar ortalıkta dolaşıp duruyordu.Kayan ile Tukuz düşündüler ki, burada, yurtta kalsalar, düşman tekrar gelip kendilerini de öldürürdü."En iyisi bizi kimsenin bulamayacağı bir yere gidelim" dediler.Dağlara tırmandılar.İnsan ayağı değmemiş yerlerden geçtiler.Sonra, nasıl geldilerse, dört tarafı dağlarla çevrili, kimsenin bilmediği bir yere kondular.Orayı yurt edindiler.Yeni yurtlarının adını Ergenekon koydular.Ergenekon, öylesine güzel bir yerdi ki, meyveler, sebzeler, ağaçlar çeşit çeşitti.Billur gibi sular akıyordu.Burada hayvanlar çiftler çiftler yavruluyordu.Kayan ile Tukuz çocuklarına başlarına gelenleri bir bir anlattılar."Türk olduğunuzu, Türk çocukları olduğunuzu unutmayın. Türk demek, yiğit demektir, çalışkan demektir, önder demektir!..Kuvvetlenin, büyüyün, yeniden dünyaya Türk adını duyurun!.." dediler.

Yıllar geçtikçe, Ergenekon'de binlerce oldular. Türklüklerini unutmadılar.Hep dedelerinin eski yurtlarını düşünüyorlardı.Birgün gene oralar bizim olacak diyorlardı.

Aradan tam dörtyüz yıl geçti.Artık Ergenekon Türklere dar geliyordu.Oturup konuştular.Dedelerinin eski yurtlarına çıkmaya karar verdiler.Dediler ki:

Ergenekon yurdun adı
Börteçene kurdun adı
Dörtyüz sene durdun hadi
Çık ey yüzbin mızrağımız!

Fakat Ergenekon'un etrafı öylesine yüce dağlarla çevriliydi ki, bu yüce dağları aşmak imkansızdı. Düşündüler, araştırdılar.Derken, içlerinden bir demirci dedi ki:

-Bu dağların orta yerinde büyük bir demir madeni var.Eğer onu eritirsek, dışarıya çıkmak için bize yol açılır.

Hemen işe giriştiler.Demir dağın üzerine odunlar, kömürler yığdılar.Yetmiş yere, yetmiş körük kurdular.Günlerce uğraştılar.Nihayet demir dağ eridi.Önlerinde geçebilecekleri genişlikte bir yol açıldı.Bu yoldan çıktılar.Uçsuz bucaksız Asya'ya yeniden çıktıkları bu günü yazıya geçirdiler."**Bu tarihi hiç unutmayalım**"dediler.Hem de unutmadılar.Yüzyıllarca Ergenekon gününü kutladılar. Atalarının başından geçenleri çocuklarına anlattılar.

Ergenekon'dan çıkan Türkler, yeniden büyük bir devlet kurdular.Çok çalıştılar.Çok kuvvetlendiler. Bütün düşmanlarını yendiler.Türk adını bütün dünyaya yeniden duyurdular.

Ev ödevimiz ALIŞTIRMALAR

Yandaki metin, eski Türk destanlarından en ünlüsünün, boyalı basınımız tarafından iyice çarpıtılmış ve çocuklarımızın önüne sürülmüş şeklidir. Şimdi hep birlikte okul günlerimize dönelim ve -aynen Türk çe ders kitabının yöntemine uyarak -bu dersin sonundaki açıklama sorularını cevaplayalım:

Sorular :

1 - Allahaşkına, bu parçadan ne anladınız?..Anlayan varsa bize de anlatsın..

2 - "Koca Asya"da Türk oku değmeyen yer kalmamışmış.. Yani atalarımız yemez içmez etrafa ok mu atardı? Ok, o zamanın kurşunu demek olduğuna göre, durmadan ona buna kurşun sıkıp öldürmeye mi çalışırlardı?.. Bu güzel destanımızdan örnek alıp biz de mi öyle yapalım?..

3 - "Gelgelelim, Türklere düşman birçok MILLETLER de vardı" deniyor. Allah allah!... Bizim tarih derslerinden öğrendiğimize göre MILLET kavramı, taa 18.yüzyılda, Avrupa'da çıkmış ortaya.. Demek bütün dünyayı aldatmış bu hain tarihçiler...Çok teessüf ederiz...

4 - "Düşmanlar daha çok olduğu halde Türkler gene üstün gelmişler".. Aman ne iyi!.. Ama sonra ne olmuş?.. "Düşmanlar hileye başvurmuş. Türkleri kandırmışlar. Ve çoğunu kılıçtan geçirmişler".... Hoppalaa Türkler onları kılıçtan geçirirse "YIĞITLIK", onlar Türkleri kılıçtan geçirirlerse "Hin düşmanın hilesi" mi oluyor?.. Bırakalım bir an Türkü-Düşmanı?.. Her iki durumda da kılıçtan geçirilen insanların karısı, çoluk çocuğu yok mu?..

5 - Aaa, pardon, meğer varmış.. Türk hakanı'nın oğlu Kayan ile yeğeni Tokuz -tabii karılarıyla birlikte- esaretten kaçmışlar. İnsan ayağı değmemiş bir yere varmışlar.. Ve yeniden çoğalıp üretmişler Türk neslini.... Hooop, bir dakika!.. Biz dinine, töresine, namusuna bağlı bir milletizdir. Lütfen birazcık açıklayınız...Hadi bu iki kişinin "Helal" karılarından çocukları oldu diyelim, neden olmasın?.. Ya ondan sonrası?... Bu çocukların hepsi ya kardeş, ya da birinci dereceden akraba olurlar.. Eğer aralarında çok ayıp ve günah ve de gayri meşru ilişkiler olduysa, bunu derhal hasır altı etmemiz gerekir, hele çoluk çocuğumuza hiç mi hiç duyurmadan.. Ama diyorsanız ki "Amma kötü kalplisin.. Galiba bozguncu ve komonist gibi bir halin var.. Hiç dedelerimiz öyle şey yapar mı?.." Eh, o vakit de cevap verin bakalım: Türk nesli tekrar nasıl üremiş, çoğalmış?...

"Canım destan işte, fazla karıştırma" diyorsanız ben susayım.

Ama aynı soruları, bu say faları okuyan çocuğunuz sormayacak mı? ●

Büyükler

Büyükler!.. Aman bu sayfayı dikkatli okuyun.. Okuyun ve kara kara düşünün.. Evinize açık saçık seks dergileri sokuyor musunuz?.. Onları uluorta, çoluk çocuğun görebileceği yerde bırakıyor musunuz?..

Çocuğunuzun gangster romanları, vurdu-kırdı filmleri seyretmesini istiyor musunuz?. Yoksa onları bu gibi yayınlardan uzak mı tutmaya uğraşıyorsunuz?..

Ya bu çocuk sayfasında okuduklarınız, ötekilerden daha mı az tehlikeli? Yarın öbür gün biricik oğlunuz bir Başbuğun kuyruğuna takılıp Ergenekon'a doğru yola çıkarsa, kabahati kimde arayacaksınız?.. Bunda şu okuduğunuz sayfanın ve bunun gibi binlercesinin payı yok mu?... Bu gazeteyi kim eve getirdi?.. Kim onu ortalıkta, çocuğun eli altında bıraktı?.. Onun da bir lokmacık suçu yok mu?.. Tabii "KASIT" yok, ama en azından "İHMAL" yok mu?..

Çocuklarımız gözbebeklerimiz!.. Onları sakınalım beyinlerine yapılan bu hain saldırıdan... Gelin dostlar, evimize ambalaj kağıdı alalım üç-beş Marka kıyıp.. Ama bu paçavralarla ambalaj bile yapmayalım.. Çocuklarımız görmesin tesadüfen.. Varsın Türk Basını denen eğri büğrü canavarı da bilmeyiversin, tanımayıversin.. Çok daha olumlu, mutlu bir insan olarak büyüyecektir çocuklarımız... ●

SAYFAMIZIN TELEVİZYONU YAYINLARINA BAŞLADI

BU HAFTAKİ Haber programında 10 yaşındaki spikerimiz Özlem Yenmez, sizlere FALKLAND ADALARI olayını anlatacak.

Yurt dışında cuntaya karşı protestolar artıyor

FEDERAL ALMANYA'DA

Yazarlar Birliği Cuntayı Protesto Etti

IG-Metal Sendikasına bağlı Alman Yazarlar Birliği, 23-24 Nisan tarihlerinde Herne'de yıllık olağan genel kurulunu yaptı. Toplantıda bir bildiri yayınlanarak Türkiye'deki baskı ve işkenceler protesto edildi. Çok sayıda tanınmış Alman yazarın da imzaladığı bildiride, «Tüm politik tutukluların serbest bırakılması, sendikal ve politik faaliyetlere konan yasakların kaldırılması» istendi.

DGB Gençlik Örgütü Gece Yaptı

Alman Sendikalar Birliği (DGB), Salzgitter'de bir gece düzenleyerek Türkiye'deki idam, işkence ve katliamları protesto etti. Çok sayıda Türkiyeli işçinin katıldığı gece 27 Nisan'da Sendika Binasında yapıldı. Sendika Gençlik Örgütü temsilcisi, yaptığı konuşmada, Cuntanın insanlık dışı uygulamalarına derhal son vermesini istedi.

Türkiye'den halk oyunlarının sergilendiği geceye, bölge basını tarafından geniş yer verildi.

FRANSA'DA

Diyarbakır Katliamı Protesto Edildi

13 Yurtseverin ölümüyle sonuçlanan Diyarbakır Cezaevindeki Katliam nedeniyle Paris'te protesto gösterisi yapıldı. Uluslararası Af Örgütü binasının önünde oturma grevi yapan kalabalık bir gurup, örgütün katliamı araştırmak üzere Türkiye'ye bir heyet göndermesini istedi. Örgütün Paris şubesi başkanı, bu konuda çalışma içinde olduklarını açıkladı.

Fransız-Türk Dostluk Derneği Paris Türkiye Büyükelçiliği önünde bir protesto gösterisi düzenledi. Sendika ve parti temsilcilerinin de katıldığı gösteride Türkiye'deki uygulamalar kınandı, idam ve işkencelere son verilmesi istendi.

Liseli Gençler Cuntayı Protesto Etti

«Liseli Gençler Insan Hakları Hareketi», Fransa'nın Lorient şehrinde bir gün süren bir kampanya açtı. Şehirdeki tüm ortaokul ve liseleri gezen öğrenciler Cuntanın insan haklarını nasıl çiğnediğini anlattılar. 20 Nisan günü sabah 8.00'den akşam 18.00'e kadar süren gençlik toplantılarına öğrenci velileri de katıldı. Lorient'te Cuntaya karşı büyük bir kamuoyu oluştuğu bildirildi.

AVUSTURYA'DA

Salzburg'da Yürüyüş Yapıldı

23 Nisan Cuma günü Salzburg'da Türkiyeliler ve Avusturyalılar bir yürüyüş yaparak Türkiye'deki baskı ve işkenceleri protesto ettiler. Türkiye Komitesi, Salzburg İşçiler Birliği ve Katolik Öğrenci Birliği tarafından yapılan yürüyüşe kalabalık bir kitlenin katıldığı gözlendi.

Daha sonra Türk Konsolosluğunun önünde toplanan yrüyüşçüler, açtıkları pankartlarda Türkiye halklarıyla dayanışma içinde olduklarını dile getirdiler.

BELÇİKA'DA

Cunta Protesto Edildi

10 Nisan'da Belçika'nın Hasselt şehrinde Türkiyeli işçiler ve Flamanlar ortaklaşa bir gece düzenlediler. Gecede Cuntanın zulmü anlatılarak, Cuntaya karşı çıkılması istendi. Toplantıya katılan kuruluşların temsilcilerine, Türkiye'deki baskıları anlatan basın dosyaları dağıtıldı.

Aynı gün şehir meydanında bilgilendirme masası açan Uluslararası Af Örgütü, megafonla yaptığı yayında cuntanın insan haklarına saldırılarını anlattı.

KOMKAR DİYARBAKIR CEZAEVİNDEKİ KATLİAMI PROTESTO ETTİ

Federal Almanya Kürdistan İşçi Dernekleri Federasyonu KOMKAR 14 Nisan'da yayınladığı bir bildiriyle Mart ayında Diyarbakır Cezaevinde gerçekleştirilen katliamı protesto etti Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı tüm şehir ve köylerde aralıksız olarak sürdürülen katliamların hapishanelerde de devam ettiği belirtilen bildiride katliamın özellikle Kürt halkının ulusal bayramı olan Nevroz günü yapıldığı vurgulanarak, şu satırlara yer veriliyor: "Hapishaneye ziyaretler Sıkıyönetim Komutanlığınca yasaklanmış durumda. Düşman haber sızdırmamak için çok gayret sarfediyor. Diyarbakır hapishanesi kuşatma altında tutuluyor". "Savunmasız insanlarımızın öldürülmesi, katliamlar halkımız için yeni değildir" denilidi.

Türkler Almanları sevmiyor

Demokrat Türkiye'nin Köln ve dolayında yaptığı sınırlı bir araştırmaya göre, 10 Türk'ten 9'u Almanları sevmiyor. Ancak her Türk'ün özel olarak sevdiği ve saygı duyduğu Almanlar, bu genel değerlendirmeden ayrı tutulmuştur. Bunlar, Türklerle dostluk ve insani ilişkiler kuran Almanlarla, yabancılar sorunu ile yakından ilgilenenler, öğretmenler, sosyal pedagoglar ve solcu, sosyal demokrat çevrelerden olusan Almanlardır.

Bu kesimi ayrı tutarsak, Türklerin yüzde 90'nı, Almanları sevmek bir yana tersine nefret ve öfke duyuyorlar. Bu alanda ileri sürülen görüsleri söyle özetleyebiliriz.

1) Almanlar asırı derecede bireyci ve bencildirler. Kisisel cıkarları uğruna her türlü insani değerleri ayakları altında çiğnerler. Bu nedenle de karsılarındaki insana fayda ya da zarar getiren bir hayvan gözü ile bakarlar. Örneğin Türklerin yoğun olduğu yörelerdeki Alman esnaflar, Türk müsterilere dükkanda pek sempatik davranırlar. Ama aynı insanlar, sokakta ve daha baska yerlerde Türklere selam bile vermezler.

Bunun gibi bir Alman patron, diyelim patronun sefi (sefler kıraldan çok kıralcıdırlar), isyerinde bir Türk isciye ihtiyacı olduğu sürece iyi davranır. Eğer bu isciye ihtiyacı kalmamıssa ya da yerine daha ucuz bir isci bulmussa, yılların emekçisi eski iscinin gözünün yasına bakmadan kıçına tekme vurur, sokağa atar.

2) Almanlar nankördürler. Türklerde «bir kahvenin kırk gün hatırı vardır.» Almanlarsa yalnız yedikleri günü bilirler. Maddi olarak ne verirsen «hayır» demezler. Ama karşılık olarak kendilerini hiç mi hiç sorumlu görmezler. Bunun gibi Türk emekçileri, yıllardan bu yana Alman ekonomisine büyük katkılarda bulunmuşlar, en zor, en pis işlerde ucuza çalışarak Almanlara bugünkü rahat yaşamı sağlamışlardır.

3) Almanlar kendilerini efendi, Türkleri de karşılarında bir köle, bir parya görüyorlar hep. İnsani ilişkiler kurmazlar, kiralık ev vermezler, eğlence yerlerinden kovmaya kalkışırlar. Türklerin de bir insan olduğunu, onların da onurları, acıları, özlemleri olduğunu asla düşünmek istemezler. En zor günlerde bile odun gibi kırıcı olurlar.

4) Almanlar çoğu kez kaba olmaktan da öte küstah ve saldırgandırlar. Gördükleri yerde Türklere saldırırlar, onların evlerine, çocuklarına, toplantılarına saldırırlar. Asıl barbar bunlardır, bunlara yandaş olanlar, onları koruyanlar, destekleyenler... Evet Almanlar barbardırlar!

Almanları (Yakından tanıdıkları dışında) yürekten seven bir Türk'e rastlanmamıstır. Yüzde bir oranındaki Türkler, daha çok "Sen iyi olursan Almanlar da iyi olur." diyerek sucu kendilerinde arayanlardır. Bunlar içinde Alman dalkavuğu olan kisiliksiz tiplere de rastlanmaktadır.

Sonuç olarak Almanyadaki Türkler, Almanları hiç sevmiyorlar diyebiliriz. Almanlardaki yabancı düşmanlığı, daha büyük boyutlarda karşı düşmanlıkları beslemektedir. Ve bu gidisin sonucu merak konusudur.

Geceleri engellenince

Türk Konsolosluğu faşistlere toplantı salonu verdi

Yurtdışında Cuntaya karşı mücadele yükselirken, taraftarlarına moral vermek isteyen faşist "Türk Federasyonu", Hannover'de gece düzenledi. Türkiyeli işçilerin 8 Mayısta Duisburg ve Köln'de yapılan yürüyüşlere katılmalarıyla meydanı boş bulan faşistler, "toplantı yeri" olarak da ulaşımı güç bir köyün meyhanesini seçtiler.

Faşist Türk Federasyon'un başkanı Serdar Çelebi ve Ali Batman'ın yanısıra geceye "Ozan Arif" de katıldı.

8 Mayısta Hannover Üniversitesi önünde toplanan Türkiyeli ve Alman antifaşistler, arabalarla gecenin yapılacağı Garbsen'e hareket ettiler. Polisin helikopterler ve zırhlı araçlarla izlediği antifaşistler, toplantı salonunun önünde barikat kurarak faşistleri içeri bırakmadılar. Polisin tüm baskısına rağmen alanı boşaltmayan 200 kadar Türkiyeli ve Alman'ın kararlı direnişi üzerine gece yapılamadı. Bu arada bildiri dağıtılarak çevre halkı durumdan haberdar edildi.

TÜRK KONSOLOSLUGU DEVREYE GİRİYOR

Geceleri engellenen faşistlerin imdadına Hannover Türk Konsolosluğu yetişti. Başkonsolos, Büyükelçilik malı olan "Türk Evi"nin toplantı salonunu, **(Türkiye'de gıyaben yargılanmakta olan) Serdar Çelebi ve Ali Batman'a** teslim etti. Fakat bu "karagün dostluğu" da gecenin yapılmasını sağlayamadı. "Türk Evi"nin önüne gelen antifaşistler protesto eylemlerini burada da sürdürdüler. Polisin helikopter ve zırhlı araçlarla olay yerine gelmesini, faşistlerin coşkuyla alkışladıkları görüldü. Ancak geceyi yine yapamadılar. Antifaşistler, toplantı salonunda üç beş faşistten başka kimse kalmadığını görünceye değin beklediler. Daha sonra da olay yerinden ayrıldılar.

SIĞINMACILAR ZOR DURUMDA

Federal Almanya'da siyasal sığınma isteyen Türk'lerin, Kürt'lerin sayısı oldukça kabarık. Bunlar Türkiye'deki fasist cuntanın zindanlarından, işkence ve katliamlarından zor kurtulabilmiş yurtseverlerdir.

Ne var ki çıkıp geldikleri bu ülkede durumları hiç de iç acıcı değildir. Ölmeyecek kadar verilen bir yardımla yaşamaya çalışırlar. Kendilerine gösterilen kamplarda kalsalar bir dert, kalmasalar ayrı bir dert. Nerede kalırlar, ne yerler, ne içerler belli değildir. Belli olansa, sığınmacıların bir sefalet ve bir perişanlık içine itilmiş olmaları.

Yetmezmiş gibi, son zamanlarda gelişen Türk düsmanlığının hedefi de "azülcüler" oldu, ekonomik krizin, issizliğin de... Ne pahasına olursa olsun, bunlar kovulmalı Almanya'dan!..

Şimdiye değin mahkemeler kasıtlı olarak uzatılır, sefalete dayanamayanların kendiliklerinden çekip gitmeleri beklenirdi. Bu olmadı. Şimdi de sığınma başvuruları keyfi işlemlerle reddedilmeye başlandı, birer birer. Siyasal sığınmacılar giderse, Almanya ekonomik açmazdan, issizlerin artmasından kurtulacak!...

Nereye gidecek bu insanlar? Türkiye'ye mi?.. Kendilerini bekleyen zindanlara, işkence tezgahlarına, belki de darağaçlarına!..

Hans Amca'nın adaleti bu mu?

Oysa Federal Hükümetin Adalet Bakanı Jürgen Schmude, 7.5.1982 günü Duisburg'taki bir toplantıda, Türkiye'ye gittiğini, yapılan baskı ve işkenceleri bizzat gördüğünü ifade ederek şunları söylüyor:

« Bizim ülkemizde yasal, demokratik olarak kabul edilen sendika özgürlüğü ve hakları, Türkiye'de en katı bir biçimde cezaya çarptırılmakta ve hatta ölüm cezası verilmekte. Tüm bunları bildiğimiz için Türkiye'ye yardımları durdurmaya çalışıyoruz!..»

Yardımlar nasıl olsa durdurulmayacaktır. Hiç olmazsa sığınmacılara yapılan yasa dışı işlemler durdurulsun. F.Alman Anayasa'sı ve yasaları uygulansın. Başka bir isteğimiz yok.

Almanya'daki Türk düşmanlığı, umarız ki siyasal sığınmacı düşmanlığına dönüşmesin! O zaman askeri cunta ile Alman demokratik Federal Hükümet arasında olan «demokratik» farkı anlamakta güçlük çekeceğiz.

Göçe hazırlık

Kamil TAYLAN

Bundan 5 yıl önce, o devrin muhalefet lideri Süleyman Demirel, CHP'nin «Köykent» projesini eleştirmeye çabalarken, "Köylüler göçe hazırlanın!" diye polemik yapıyordu. Federal konseyin mayıs ayı basında aldığı kararlar, parlamentoda kesinlesir ve Almanya'da yabancı düsmanlığı artmaya devam ederse bu kez, Türkiye'deki cuntanın, yavas yavas «Kentköy» projesi hazırlamaya baslaması gerekir. Cunkü büyük bir olasılıkla Almanlar Türkiye'lileri, Almanya'nın kentlerinden Türkiye'nin köylerine göçe zorlamaya hazırlanıyorlar.

Eyalet temsilcilerinden olusan federal konsey (Bundesrat), yabancıları ülkelerine dönmeye "tesvik" amacı ile aldığı karar, issizlik parasının ve emeklilik sigortasına ödenen keseneğin, issiz yabancı, isçiye, memleketine dönmesi halinde peşin ödenmesini ön görüyor. Kısacası issiz kalan Türkiye'li bir işçi "Ben Almanya'dan ayrılacağım" derse, (konseyin istemleri kanunlastığı taktirde) 1 yıllık issizlik parasını pesin olarak alacak, kendisine ayrıca emeklilik primleri simdiye dek olduğu gibi uzun süre bekletilmeden ödenecek, sonra da ver elini Anadolu!...

Federal konseyde yapılan tartısmalardan cıkarılan sonuclara göre, bu karar kanunlastığı takdirde 100 bin kadar yabancı iscinin yurduna döneceği tahmin ediliyor. Her bir iscininde ortalama 3-4 aile ferdini de birlikte götüreceğini göz önünde bulundurursak, 350 ile 400 bin arasında yabancının Almanya'yı terk etmesi bekleniyor.

Tüm eyalet temsilcilerinin, yani SPD'li üyelerinde oyları ile alınan kararlar, aynı zamanda Almanya'daki yabancıların sayısını da dondurmayı amaçlıyor. Özellikle son yıllarda Türkiye'li genclerin Almanya'da calısan anne ve babalarının yanlarına gelme eğilimi oldukca sınırlandırılmak isteniyor. 16 yasına dek oturma izni almadan Almanya'ya gelebilen gencler için yas sınırı 16 dan 6 ya indirilmek isteniyor. Kısacası 6 yasından büyük cocukların Almanya'ya gelmeleri hemen hemen olanaksız olacak.

Federal konsey üyelerine bakılırsa, adamlar bu kanun tasarılarını yabancı düsmanlığını önlemek için almıslar. Yani "madem ülkede yabancı düsmanlığı var, o halde bizde yabancıları geldikleri yere geri yollarız" düsüncesi bu çözümün gerekcesini olusturuyor. İsin aslına bakılacak olursa kendileri de biliyor ve görüyor ki, yabancı düsmanlığının altında "Türk düsmanlığı" yatıyor ve oy avına çıkan partiler halkın hemen hemen her tabakasında belirgin olan Türk düsmanlığına karsı cıkmalarının kendilerine oy kazandırmayacağını bildikleri için, akıntıya kürek cekmek yerine kendilerini akıntıya kaptırmayı yeğlediler.

Gerçekten yabancıların tekrar yurtlarına dönmelerini isteyen Almanların sayısı gün gectikce artıyor. Alman "Der Spiegel" dergisinin yaptığı bir araştırmaya göre 1981 yılının Ağustos ayında Almanların %53'ü yabancıların yurtlarına dönmelerini isterken bu oran 1982 yılının mart ayında %68'e ulasmıs. Yabancılar arasında da bir sıralama yapan **araştırmacılar, siyah ırktan gelenlerin bile Almanya'nın "beyazları" tarafından Türklerden fazla sevildiklerini saptadı.** Türkler, yabancılar arasında en sevilmeyen toplum. Alman halkının ancak %8'i bize sempati gösterirken %48'i bize karsı tavır alıyor.

Almaya'daki yabancı düsmanlığı, gözlemciler tarafından,artan issizliğe bağlanıyor. Almanların çoğunluğu yabancıların ülkelerine dönmeleri halinde issizliğin ortadan kalkacağına inanıyorlar. Acaba hangi Alman yabancıların yaptıkları en pis ve en zor işi üstlenecek, isin o yanı henüz o kadar kurcalanmıyor.

Şu arada Türkiye'ye dönecek isçileri bekleyen ise sadece issizlik. 3 Mayıs tarihli bir gazetedeki DPT'nin son verilerine bir göz atalım: **1981 yılında işsiz sayısı 17 milyon 600 bin. Ve bu sayı her yıl en azından 265 bin daha artıyor! Hesaplara göre 2000 yılında işsizlerin sayısı çalışanlardan fazla olacak! Şanlı cunta işsizliği arttırmada şimdiye dek gelmiş geçmiş hükümetlerin en başarılısı olduğu için, Türkiye'ye dönecek bir işçinin işsizliğe göç ettiğinin ve eline verilen "Alman ikramiyesinin" ülkemizdeki hayat pahalılığında hemen eriyeceğinin bilincinde olması gerekir.**

Ne ki, hayat pahalılığı yaşam zorluğundan önce onun marklarını sınır kapısından girmeden yemek isteyenler var. Kimler mi? "size köprü satacağız!", "baraj satacağız!" "kredi vereceğiz!" diyenler

Biri buradan kovmaya, öbürü soymaya calısıyor. İsciler dikkat!

Yabancı düşmanlığı eylemli saldırıya dönüştü

Federal Almanya'daki yabancı düşmanlığı Türkleri, Kürtleri yani TC yurttası olanları hedef seçiyor. Eyalet yönetimleri ve Federal Hükümet insan hakları ile bagdaşmayan önlemleri her geçen gün daha da sıklaştırırken, Nazi artığı faşistler de guruplar halinde saldırılarını yoğunlaştırdılar.

Son 30 günlük saldırıların özet olarak dökümü şöyle:

ÇOCUKLARIMIZIN GİTTİGİ YUVAYI BASTILAR: Yabancı düşmanlığı dayanılmaz boyutlara ulaştı. Türkiyelilere yönelik saldırılar bir çığ gibi artıyor. Faşist saldırılar son olarak çocuklarımıza kadar uzandı. Frankfurt'ta çocuklarımızın devam ettiği bir yuvayı bastılar. Çocukların oyuncaklarını oturdukları sıraları kırdılar. Hınçlarını alamadılar. Duvarlara idam sehpaları çizdiler iplerinin ucuna da çocuklarımızı. Bereket versin çocuklarımızı bulamadılar. O nedenle düşmanlıklarını duvarlara kustular. Olay 50 bin Türkiyelinin yaşadığı, çalıştığı Frankfurt'ta meydana geldi. Saldırganların kimler olduğu anlaşılmış ve polise haber verilmişti. Görevliler şaşırmış, korkmuşlardı. Daha sonra polis geldi, zabıt tuttu, gitti. Failler aranacak soruşturma açılacaktı.

● Berlin'in CDU'lu Belediye Başkanı Waizsacker Katolik Akademisinin bir seminerinde yaptığı konuşmasında, "yabancılara oy hakkı verilmesi kesinlikle sözkonusu değildir" dedi.

● **Celler'de bir Alman subayın kızını evinin yakınındaki okula "yabancı öğrenci sayısını öne sürerek" göndermeme isteği, hükümet başkanı Klaus Becker tarafından verilen özel bir izinle kabul edildi.Kültür Bakanlığı'da kararı anlayışla karşıladığını açıkladı.SPD milletvekili Fritz Riege ise kararı sert bir şekilde eleştirdi.**

● Bamberg'de Mehmet Tümkaya'ya ait bakkal dükkanının camlarını, geceyarısı tekmelerle kırarak giren 4 kisi, içerdeki malları kırıp döktüler. Polis görgü tanıklarının ifadelerine dayanarak soruştuma açtı.

● **Der Spiegel adlı magazin dergisi, Alman Mahkemelerinin her 5 dakikada bir siyasi ilticacıyı sınırdışı ettiğini açıkladı.Dergi 9.İdari Mahkemede görevli 7 hakimin bir ayda 1500 ilticacıyı sınırdışı ederek rekor kırdıklarını açıkladı.**

● Berlin Federal İdari Mahkemesi, 28 Nisan 1982'tarihinde verdiği bir kararla yabancı işçilerin 18 yaşından yukarı çocuklarını yanlarına getirmelerinin yasaklanabileceğini kabul etti. Mahkeme 10 yıldan beri Berlin'de yaşayan bir yabancı ailenin 24 yaşındaki çocuğunu yanına getirme isteğini reddetti. Berlin'deki İdari Mahkemenin bu kararı kuşkusuz benzer davalarda yabancılar aleyhine kullanılacak.

● **Frankfurt'ta 1 Mayıs gösterilerine katılan yabancı işçiler bir grup Neo-Nazi'nin saldırısına uğradı. "Yabancılar dışarı" sloganlarıyla yürüyüşteki yabancı işçilere saldıran Naziler, kimlikleri kontrol edildikten sonra polis tarafından salıverildiler.**

● Frankfurt tren istasyonu önünde taksi şoförlüğü yapan Abidin Polat adlı bir yurttaşın arabasına binen üç Alman Friedberg köyüne gitmek bahanesiyle ormanlık bir yerde durmasını söylediler. Hemen ardından," Domuz Türklere ölüm " diyerek Abidin Polat'a saldıran Almanlar, bir polis devriye otosunu görerek kaçtılar. Yurttaşımız ölümden şans eseri kurtulduğunu söyledi.

☐ Berlin İçişleri Senatörü CDU'lu Heinrich Lummer, bu şehirde 1981 yılı içinde 400 ilticacının sınırdışı edildiğini açıkladı. Başvuruları geri çevrilen toplam 10.000 ilticacıdan yüzde 10'unun karara itiraz ettiğini ifade eden Lummer, geri kalanların ise illegal olarak ya da sahte evlilik ve benzeri yöntemlerle ikamet ermeye devam ettiklerini iddia etti.

☐ Nisan ayı başında Nürnberg-Rotenberg'de bulunan bir ilticacı yurdunu basan 15-20 kişilik bir Neo-Nazi gurubu sol görüşlü iki yurttaşı ağır yaraladılar. Cengiz Erbil'i susturucu takılmış bir silahla, Naci Dönmezi'de demir çubuklarla yaralayarak, hastanelik eden eden saldırganlar, olaydan sonra kaçmayı başardılar.

● **Kuzey Ren Vestfalya'nın Hamm şehrinde bulunan Eyalet İş mahkemesi, Türkiyeli bir maden işçisinin açtığı iş davasında " hastalık süresi uzun süren bir kişi işten çıkarılabilir " kararı verdi. Mahkemenin aldığı ve diğer davalarda da işverenler tarafından örnek gösterilecek olan kararda, uzunca süre hasta kalan veya sık sık hasta olan bir işçi işveren tarafından işten çıkarılabilir " deniliyor. Eyalet İş Mahkemesi davacı Türkiyeli maden işçisinin son iki yıl içinde mevcut iş günlerinin üçte birinde çalışmadığını, kimsenin işverenden çalışmayan bir işçiye para vermesini isteyemeyeceğini ifade ederek, karar metnine geçirdi.**

● Bir Yugoslavı ve bir Türkiyeliyi öldüren Almana 4 yıl hapis cezası verildi. Siegen Ceza Mahkemesi 12 Nisan 1981'de Hulusi Eryılmaz ve bir Yugoslav işçisini öldüren bir Almanın " cinayet fiili " işlemediğini öne sürerek 4 yıl hapis cezası verdi.

● **" Almanya'dan defolun pis Türkler! " diyerek kendilerine bira getiren Türkiyeli bir bayan garsona saldıran ve elindeki bardakları kıran bir gurup Neo-Nazi, polisin gelmesi üzerine yurttaşımızı bıraktılar. Frankfurt'un Zeilzheim semtinde meydana gelen olayda polis iki Neo-Nazi'yi geçici bir süre için gözaltına aldı.**

● **Sayıları 25'in üzerinde Neo-Nazi'ler, Hamburg'da Türkiye'li ve Alman gençlerin devam ettikleri ' Gençlik Evi'ni (Haus der Jugend) basarak üç kişiyi yaraladılar. Coplar ve gaz tabancalarıyla içerdeki yabancı gençlere ateş açan ve saldıran faşistler, olaydan sonra kapının önünde bekleyen bir minibüse binerek kaçmayı başardılar. Saldırıda bir Türkiye'li gencin yüzüne yakın mesafeden gaz tabancasıyla ateş edildi. Yaralanan üç genç hastanaye kaldırıldı.**

● Federal Hükümet Adalet Bakanı Jürgen Schmude, "mevcut iltica yasasındaki birtakım açıklıklar yabancılar tarafından sömürülüyor. İltica 'hakkı istismar ediliyor. Bu yıl çıkaracağımız yeni iltica yasasında bütün bunlar önlenecektir. Yeni hazırlanan yasada iltica başvurusu sert hükümlere bağlanacaktır" dedi. ZDF'nin sorularını yanıtlayan Schmude, hazırlanmakta olan yasanın bu yıl içinde uygulanmaya konulacağını söyledi.

● Mannesmann-Demag'da Nisan ayı sonundan beri sürmekte olan grev sona erdi. Greve giden işçilere 2000 Mark tazminat ve tesislerin Frankfurt dışına taşınmayacağı sözü verilirken, direniş yaptıkları gerekçesiyle 34 işçi işten atıldı. İG-Metal sendikasıyla varılan bu anlaşmaya rağmen Demag tesislerinde durumun gergin olduğu bildirildi.

Neu Wiet'te bir birahanede yabancı düşmanlığı üstüne çıkan tartışmada Zekeriya Genç adında bir yurttaşa satasan üç Alman, daha sonra oradan ayrılmak isteyen Türkiye'li işçiye saldırdılar. Aldığı yaralar ve başına yediği tekmelerle ağır yaralanan 4 çocuk babası Zekeriya Genç hastahaneye kaldırılırken, saldırganlar polis tarafından " delil yetersizliğinden " serbest bırakıldılar.

31 Nisan günü Bonn yakınındaki Nizza-Rollschuhbahn'da yürüyen yaslı bir Türkiye'li işçi Neo-Nazi'lerin saldırısına uğradı. Üstündeki 600 Markı ve önemli belgelerini zorla alan faşistler, daha sonra işçimizi döverek komaya soktular. Saldırganlar kaçmayı başarırken, Türkiyeli işçi gözünden ve göğüs kafesinden aldığı ağır yaralarla hastahaneye kaldırıldı.

● Yabancı düşmanlığıyla ün yapan BİLD gazetesinin sorularını yanıtlayan Hıristiyan Demokrat millet vekili ve hukukçu Benno Erhardt, "suç işleyen ve zor kullanan yabancılar sınırdışı edilmelidir" dedi. "Yabancıların sahip olduğu aşırı derecedeki haklar kısılmalıdır" şeklinde konuşan hukukçu millet vekili şunları söyledi: "Alman halkının ödediği vergilerle Alman hapishanelerinde yaşamaya hiç bir yabancının hakkı yoktur. Bu duruma göz yumulmamalıdır.Suç işlediği belirlenen yabancılar hakim önüne çıkarılmadan sınırdışı edilmelidir. Ayrıca siyasi guruplara bağlı yabancıların da aramızda işleri yoktur. Bu gibiler de derhal sınırdışı edilmelidir."

● **Schwäbisch Gmünd'de Wienerwald lokantasında yemek yiyen iki Türkiyeli, bir grup Almanın saldırısına uğradı. Çevreden yardım isteyen yurttaşlarımızın imdadına yetişen Hilmi Kartal adındaki bir başka yurttaşımız şişeyle yüzünden yaralandı. Lokantanın camlarınıda kıran Almanlar, daha sonra kaçtılar.**

● Yine Schwäbisch Gmünd'de geceleyin iki yurttaşımızın evleri taşlanarak camları kırıldı. Ardarda meydana gelen bu olaylarda ışıklarını söndüren yurttaşlarımız, çocuklarını karyolaların altına saklamak zorunda kaldılar. Bu olaylarda da görgü tanıklarının ifadelerine rağmen failler yakalanamazken, polis " böyle vakalar 1 Mayısta normaldir " dedi.

● Öte yandan SPD içindeki Türkiyelilerin temsilcisi bayan Elçin Kürşat'ın da faşistlerden bir çok tehdit mektupları aldığı öğrenildi. Elçin Kürşat'ın tehdit edildiği mektuplara el koyan SPD Eyalet Parlementosu üyeleri konuyu eyalet meclisine getireceklerini açıkladılar.

BATI BERLİN'DE UTANÇ DUVARI

● Berlinde taşınma yasağı koyulan semtlerin sayısı giderek artıyor. Son olarak Neukolln-Kuzey bölümünün taşınma yasağı kapsamına alınması yolunda yapılan toplantıda, Berlin Eyalet Meclisinde SPD ve CDU'lu tüm üyeler uyum içinde yasak lehine oy kullanırlarken, alternatif listenin üç milletvekili red oyu verdiler ve yaptıkları konuşmada her iki partinin de bu karardan utanç duyması gerektiğini söylediler. Bu arada bir CDU milletvekili alternatif listenin bayan milletvekili Rita Kandemir'in açmak istediği bir pankartı zorla alarak, parçaladı

Berlin İçişleri senatörü Lummer taşınma yasağı konusunda, " Yabancıların Berlin'nin Wedding, Tiergarten ve Kreuzberg semtlerine taşınmalarını önleyen yasak başarıya ulaşıyor " dedi.

BELÇİKADA DÜŞMANLIK

● Belçika'nın Ixelles Belediye Başkanı ve Brüksel İçişleri Bakanı Albert Demuyter, geçtiğimiz Şubat ayında meclise sunulan ' belediye seçimlerinde yabancılara oy hakkı verilmesi'ni öngören yasa taslağını " Belçika halkına karşı bir sabotaj ve katliam " olarak niteleyerek, "yabancıların varlığı yüzünden bu zamana kadar ırkçı olmayan Belçikalılılar ırkçı oluyorlar " dedi. " Belçika milleti bu konuda birleşmelidir " diye çağrı yapan ırkçı bakan Demuyter," yabancıları kendi aralarında ayırmalıyız. Esas sorun yaratan yabancılar, müslüman olanlardır " şeklinde konuştu.

● **Belçika'da ırkçılığıyla ün yapan Schaerbek Belediye Başkanı Rogers Nols ve Adalet Bakanı Jean Gol, Hıristiyan Sosyalist Milletvekili Lienard tarafından önerilen yasa taslağını " kendini bilmezlik " ve " saçmalık " olarak nitelediler. Irkçı Belediye Başkanı Nols," bu yasa tasarısını hazırlayan Brüksel gerçeklerini bilmiyor. Brüksel'deki yabancılar Liege'dekilere, Charleci'dekilere benzemezler. Tasarıda üstelik bir de yabancılara gelecekte seçilme hakkı tanınmasından söz ediliyor. Daha neler " dedi.**

BİR TEHDİT METODU DAHA

● **Yabancı düşmanlığının kaynaklandığı faşist mihraklar, son günlerde yoğun bir biçimde " mektupla tehdit ve yıldırma " yöntemine başvuruyorlar. Tehdit mektuplarının sayıları ve içeriklerinden, bunun sistemli bir kampanya biçiminde yürütüldüğü anlaşıldı. Daha da yaygınlaşmasından endişe ediliyor. Hannover ve çevresinde yaşayan yurttaşlarımızın evlerine anonim mektuplar gönderen meçhul kişiler, yurttaşlarımızı ölümle tehdit ediyorlar. " Türkler insan değil, pis domuzlardır! " denilen bir mektupta son günlerde yabancı düşmanlarının ağzından düşmeyen bir faşist fıkraya da yer verilmiş:"** *Siz, pis domuzlar, hiç merak etmeyin size yakında seçme hakkı tanıyacağız. O zaman fare zehiri mi yoksa E-605 gazı mı istiyorsunuz, tercih edersiniz!* "

ETKİNLİKLER (Mayıs-Haziran)

21 MAYIS'TA SALZBURG'DA YÜRÜYÜŞ: Salzburg Türkiye Komitesi, Avusturya Sendikalar Birliği ve Katolik Öğrenciler Birliği 21 Mayıs'ta Salzburg'da büyük bir yürüyüş ve gece düzenledi. Yürüyüşte Türkiye'deki baskılara ve yabancı düşmanlığına karşı çıkılacak. Aynı günün akşamı Türkiye ile Dayanısma Gecesi yapılacak.

BERLİN ALMAN-TÜRK DERNEGİ 'KÖPRÜ' 22 Mayıs Cumartesi günü saat 16.00'da «Kreuzberg'de yaşayan yabancı iscilerin ruhsal sağlığı» konulu bir panel düzenledi. Panele konu ile ilgelenen doktorlar katılacak. Toplantı Moskauer Strasse 30'da yapılacak.

NAZIM HİKMET ANILIYOR:

Hamburg'ta, 30 Mayıs 1982 Pazar günü saat 18.00'de Audi-Max'da Nazım Hikmet anılacak.

«*Nazım Hikmet 80 Yaşında*» anma gecesinde Türkiye ve Yunanistan'dan folklör gösterileri, Şair Peter Schutt, Ozan Heval, Hamburg Şehir Müzisyenleri ve Berlin İşçi Korosu yer alacak.

YABANCI DÜŞMANLIGINA KARŞI YÜRÜYÜŞ: Hamburg Yabancı-Alman Eylem Birliği Komitesi, 2 Hazirran 1982'de yabancı düşmanlığına ve yabancılara uygulanan baskılara karşı büyük bir yürüyüş düzenledi.

Saat 16.30'da Dammtor'dan başlayacak olan yürüyüşü GEW ve Eyalet Gençlik Teşkilatı (Landesjugendring)'da destekliyor. Yürüyüşte, yabancılara eşit haklar tanınması ve HLA gibi yabancı düşmanı kuruluşların yasaklanması istenecek.

HALK SENLİGİ: 5 Haziran Cumartesi günü saat 18.00'de Gelsenkirchen'de *Türkiye-El Salvador Halk Şenliği* yapılacak. Programda her iki ülkeden folklör, tiyatro, film ve dia gösterileri yer alıyor. Ozan Fuat Saka'nın da türküleriyle katılacağı gecede, FMLN ve FDR temsilcileri konuşma yapacaklar. Gece, Bochumer Strasse'de bulunan 'Schulzentrum-Ückendorf'ta yapılacak.

YABANCILARLA İLGİLİ KURULUŞLARIN ÇAĞRISI: Yabancılar sorunu ile ilgili Federal Almanya'da faaliyet gösteren tüm kuruluşları kapsayan bir çağrı yapıldı. Faaliyetlerin koordinasyonu ve beraberce daha etkin bir yabancılar politikası yürütebilmek için konuyla ilgili tüm kuruluşların 5/6 Haziran 1982'de Duisburg'da biraraya gelecekleri bildirildi.

HAMBURG 2.ULUSLARARASI YAZ FESTİVALİ 12 HAZİRAN'DA: Altona Uluslararası Dayanışma Merkezi (WİR), 12 Haziran 1982'de yabancı düşmanlığına karşı bir festival düzenledi. Toplantıda çeşitli ülkelerden halk oyunları ve tiyatro gösterileri sergilenecek, izleyicilere yabancıların sorunları anlatılacak. Festival saat 14.00'de Max-Brauerallee 134, Haus II Park'ta başlamış olacaktır.

YABANCI DÜŞMANLIGINA KARŞI DAYANIŞMA HAFTASI: Garbsen'de bulunan Türk-Alman Sosyal Kültür Derneği 14-20 Haziran tarihleri arasını *Yabancı Düşmanlığına Karşı Dayanışma Haftası* ilan etti. TASK-DER yönetim kurulu, "yabancıların yoğun olarak yaşadıkları semtlerde şenlikler yapılacağını, amaçlarının yabancılara yönelik önyargıların kaldırılması için dayanışmayı sağlamak" olduğunu açıkladı.

AÇIK OTURUM: Berlin'de Türk-Alman Tiyatrosu konulu bir açık oturum yapılacak. Alman-Türk Derneği *(Köprü)* tarafından düzenlenen açık oturum, 19 Haziran Cumartesi günü saat 16.00'da başlayacak.

KÖLN ve ÇEVRESİ TÜRKİYE ÖGRETMENLER DERNEGİ tarafından 26 Haziran 1982 günü saat 19.30'da Kültür Gecesi düzenlendi. Gecede İsveç'den gelen «Halk Oyuncuları» (Stockholm), "Kurban" adlı Tiyatro oyununu sergileyecekler. Oyunun yazarı Güngör Dilmen, Yöneten Tuncel Kurtiz. Gece Neumarkt yakınındaki Köln-Schauspielhaus'da yapılacak.

LÜBECK'TE TÜRKİYE HAFTALARI

Lübeck Gençlik Merkezi ve Türkiye Komitesi 10-29 Mayıs tarihleri arasını **Türkiye Halklarıyla Dayanışma ve Yabancı Düşmanlığına Karşı Dostluk** haftaları ilan ettiler.

10 Mayıs'ta **Çorum'dan Selamlar** adlı bir filmin gösterilmesiyle baslayan **Türkiye Haftaları**'nda aşağıdaki etkinlikler yer alıyor:

21.5.Cuma

«Nah bei» tiyatro gurubu «**Türk Masalları**» adlı oyunu Almanca sergileyecek. (saat 15.00'de. «JFH-Burgtor'da».)

● **Bunu takip eden Cumartesi, Pazar, Pazartesi ve Salı günleri aynı etkinlikler öğleden sonra ve aksam saatlerinde Zentrum-Musikladen, Forum ve Burgtor'da yinelenecek.**

26.5.Carsamba

«**Biz Halkız**» adlı tiyatro oyunu sergilenecek. (saat 20.30'da Zentrum-Musikladen'da)

27.5.Perşembe

"Türkiye Komitesi" tarafından hazırlanan Türkiye konulu panel yapılacak. Müzik sunulacak. (saat 20.30'da Zentrum-Musikladen'da)

28.5.Cuma

"Türkiye Komitesi"nin tertiplediği «**İlticacıların durumu ve Yabancılar Yasası'nda yapılan değişiklikler**» konulu Türkçe dialog yapılacak. (saat 20.30'da. Zentrum-Musikladen'da)

29.5.Cumartesi

Türkiye Haftaları'nın son gününde saat 14.00 ve 22.00 arasında, Zentrum'un İç Avlusunda **HALKLARIN DOSTLUGU FESTİVALİ** yapılacak. (Not: Hava kötü olursa festival Musikladen'da yapılacak). Festivalde tiyatro ve folklör gösterilerinin yanısıra Türkiye'ye özgü yiyecekler tanıtılacak.

Toplu sözleşmeler imzalandı

İŞVERENİN DEDİĞİ OLDU

Arif GELEN

Federal Almanya'da her yıl aynı sahneler yaşanır. Yılbaşına doğru, toplu sözleşmelerin süresi sona ermeye yaklaşırken, araştırma enstitüleri ekonominin gelişme hızının, fiyat artışı oranlarının ne olacağı konusunda tahminler ortaya atar ve ücret artışlarının hangi oranda olması gerektiği konusunda görüşler açıklarlar. Bunun ardından işverenlerle hükümet çevreleri, çalışanların ücret artışlarında hangi oranlar çerçevesinde isteklerde bulunabileceğine ilişkin düşünceler bildirirler. Daha sonra da toplu sözleşme görüşmeleri başlar.

Bu yıl için ücretlerde yüzde 3.15 ile 4.20 arasında artışlar oldu. Sendiklar fiyat artışlarının yüzde 4.5 oranında artacağını bilerek, Federal Alman ekonomisinin canlanmasına yardımcı olacağı inancı ile, işverenlerle çatışmalara düşmeyi göze almadılar ve çalışanların gerçek gelirinin düşürülmesine razı oldular. Ücret artışlarının brüt hesaplandığı, net artışların yukarıdaki oranların çok altında kalacağı hesaba katılırsa, çalışanların gerçek ücretlerinde önemli bir gerileme olduğu anlaşılır.

Bundan böyle ekonomide yeni olumsuz gelişmeler olur ve işsizlik daha da artarsa, işverenler, toplu sözleşme pazarlıklarında sendikaların, ekonomideki olumsuz durumu dikkate almadıkları, devletin bütçesinde meydana gelen büyük açığa ve büyük işsiz sayısına karşın kabul edilmeyecek istemlerde bulundukları yolunda suçlamalar yapamıyacaklar.

Sendika liderleri, düşük ücret oranlarını kabul etmekle, yeni işyerleri açılmasına destek sağlayarak işsizlere yardımcı olmayı amaçladıklarını açıkladılar. Peki şimdi ne olacak? Ücret artışları az oldu diye işsiz sayısı azalacak mı? İstihdam durumunun hızla düzelmesini beklemek gerçekçilik olamaz. Ekonomik araştırma kuruluşlarının, ekonomide bir canlanma beklenebileceğini ileri sürmelerine karşın bu yıl işsizliğin daha da artacağı anlaşılıyor. Sendika liderlerinin, düşük ücret artışlarının kabul edilmesine karşılık işverenlerin en kısa zamanda bir milyon işsizi işe almaları yolundaki istemleri hiçbir yönden gerçekçi değildir. Hiçbir işyeri, gerçekten çalıştıramayacağı kişileri ücret ve aylık bordrolarına alamaz. Bunu yaparsa, kendi ödeme gücünü ve varlığını tehlikeye sokmuş olur. Burada akla gelen tek olanak şu kalıyor: İşçi ücretlerinin düşük kalması nedeniyle üretimin maliyetinde artış olmayacak ve böylece ihracatın daha da arttırılması yoluyla ekonomide meydana gelen canlanma sonucu yeni işyerleri açılabilecek.

Gerçekten bugün için Federal Almanya ekonomisinin, birçok olumsuz gelişmelere karşın, dünyanın en sağlam ekonomilerinden biri oluşunun nedeni, ihracatın yüksek oluşudur. Son aylarda ihracatla ithalat arasında ihracatın lehine oluşan gelişme, iç piyasanın durgunluğu karşısında ihracatın artmasından doğmaktadır. Bir bakıma federal ekonomi, ötedenberi ihracatın artışı sonucu gelişmiştir. Bu gelişme çok dikkate değer bir noktaya erişmiştir. Örneğin **Federal Almanya'da kişi başına ulusal gelirden düşen pay 1973 yılında 5320 dolar olduğu halde, 1980 yılında bu pay 13590 dolara çıkmıştır.** Böyle hızlı bir gelişmeye ulaşmış ülkelerin sayısı dünyada parmakla gösterilebilecek kadar azdır.

Çırak-İşveren

Bunun yanında işverenlerden beklenebilecek başka şeyler de vardır. İşyerlerinde çalışanların söz hakkının daha da genişletilmesi, çalışanların kazançtan pay alması işverenlerin yerine getirmesi gereken toplumsal gereklerdir. En önemli ve en ivedi sorun ise, henüz bir çıraklık yeri bulamamış olan yüzbinlerce yerli ve yabancı genç için çıraklık yerlerinin sağlanmasıdır. Gelecekte ekonomide ortaya çıkacak gelişmelerin gerçekleşmesi bu gençlerin kalifiye birer işgücü haline gelmesine bağlıdır.

Şu sıralarda çıraklık yerleri arayan gençlerin sayısında sürekli bir artış meydana gelirken, çalışma kurumlarına bildirilen çıraklık yerleri sayısı düşmektedir. Bu konuda önlemler almak, ekonominin yararına olduğu kadar, aynı zamanda toplumsal bir görevdir. Çünkü gençler arasında işsizliğin artması, hiçbir işverenin arzulamıyacağı siyasal ve toplumsal sorunlar doğuracaktır. Bu bakımdan, şu sıralarda çıraklık yerlerinin azalması, iyiye yorumlanabilecek bir durum değildir. Bu durum, özellikle ağır bir kriz içinde bulunan inşaat ekonomisini ilgilendirmektedir. Bunun yanında, büyük sanayi işletmeleri her zaman için kendilerine gerekli olandan çok daha fazla çıraklık yeri açabilecek güce sahiptirler. Bu olanaklarını kullanmamaları, sonunda asıl onlar için ağır sonuçlar doğurabilir.

Üstelik yeni çıraklık yerlerinin açılması için Federal Hükümet, işverenlere para destek yardımları yaptığı gibi, vergi kolaylıkları da sağlamaktadır. Çırak yetiştirme konusunda sendikalar da işverenlere yardım etmektedirler. Böylece, işsizler için yeni olanaklar açılmasında asıl yükü, gene çalışanlar ve vergi ödeyenler yüklenmiş olmaktadır.

Bu arada belirtmek gerekir ki **büyük sanayi ülkeleri arasında işsizlik oranının en düşük olduğu ülke Federal Almanya'dır. Daha önce belirtildiği gibi, burada en büyük rolü ihracat oynamaktadır. Dolayısiyle daha çok ihracata yönelik üretim**

dallarında, bazı küçük istisnalar bir yana bırakılırsa, önümüzdeki aylarda büyük bir işsizlik tehlikesi yoktur. Bu üretim dallarının başında da makina yapımcılığı, taşıt araçları sanayii, kimya sanayii gelmektedir. Ayrıca geçen yılın başından bu yana gıda maddeleri sanayii de ihracatta büyük ilerlemeler göstermiştir.

Ekonominin ihracata dayanması karşısında, Federal Merkez Bankası yılbaşından bu yana kredi faiz oranlarında iki kez indirme yaparak ihracata yeni destekler sağlamaya çalışmıştır. Federal Almanya'da daha çok ilerisi için kötümser tahminler yapılırken, dış gözlemciler ülkenin ekonomisi konusunda iyimser tahminlerde bulunuyorlar.

Oysa işin arkasında, "işçilerin yararına bir girişim"den başka şeyler yatıyordu.

'Videocolor'un kapandığını ve yüzlerce Türkiyeli işçinin işsiz kaldığını duyan Cuntacı iki para babası çıkıp gelmişlerdi Türkiye'den. "Uğurgül" şirketi adına teşebbüse geçen bu iki zat, gerek Alman resmi makamlarına gerekse işverene başvurmuş, kapanan fabrikanın makinalarını satın almak istediklerini bildirmişlerdi. Ardından işten atılan, direndiklari gerekçesiyle yabancılar polisi ve İş Bulma Kurumu tarafından baskı altında tutulan işçilere çağrı yapmışlardı: "20.000 Mark veren her işçi Türkiye'ye taşınacak fabrikanın hissedarı olacak, ve hatta Türkiye'ye dönüp 'kendi işyerinde' çalışacaktı. Zaten burada işsizdiler, horlanıyorlardı, yabancı düşmanlığı vardı."

Nereden bakılırsa bakılsın karlı bir işti kısacası. Alman makamları da Türk hükümeti de yardımlarını esirgemediler bu "örnek" girişimden. "Garanti vereceğiz" dediler. Birisi "yabancılar gidecek" diye, ötekisi "döviz gelecek" diye seviniyordu. "Uğurgül" şirketi de yarısından fazlasını işçilere ödettirdiği yeni bir fabrikaya sahip olmanın mutluluğu içindeydi. Fabrika batsa bile asıl zararı "ortaklar" çekecekti. Paranın çoğunu onlar ödemişlerdi çünkü. Ama kar edecek olursa aslan payı onun olacak, çünkü birden fazla hisseye sahip...

Evet gerçekler bunlar Videocolor'u satın alma hikayesinin ardındaki. Bizden başka herkesin çıkarı var bu kirli ticarette, yabancı düşmanlarının, cunta hükümetinin, gözünü para hırsı bürümüş işverenlerin. Ve bizden başka kimsenin "dur" diyeceği yok bu gidişe.

Uluslararası para fonuna giren ülkelerin sayısı artıyor

Türkiye haberlerinde ve gazetelerinde **"kısa adıyla IMF"** diye anılan Uluslararası Para Fonu, özellikle Türkiye'de adı çok geçen ve bir çok yazarın öfke ile diline aldığı bir kuruluştur.

Para Fonu, sanayi ülkeleri tarafından kurulmuştur ve en güçlü üyesi de, batının en güçlü ekonomisine sahip bulunan Birleşik Amerika'dır. Bu fonun kurulmasından amaç, ekonomisi dış kredileri gerektiren ülkelere, ekonomilerin geliştirilmesi ve dış ticaretin, daha doğrusu dünya ticaretinin canlı tutulması amacı ile kredi vermektir. Her banka ve kredi kuruluşu gibi Para Fonu da kredi verirken türlü koşullar ister ve bu koşulların yerine getirilmesi halinde kredileri açar.

Böylece sanayi ülkeleri daha zayıf ekonomileri kendi ekonomik gelişmelerine yardımcı olması amacı ile güçlendirmeye çalışırlar. Bu açıdan bakıldığı zaman her şey olağan görülse de, Türk hükümetlei bu fondan kredi aldıkça, bazı yazarlar, kredi alma zorunlulukları doğuran politikayı ve böyle bir politikaya neden olmuş kimseleri değil de, Para Fonunun istediği koşulları eleştirirler.

Son olarak sosyalist bloku ülkelerinden Macaristan'ın girmesi ile IMF'nin üye sayısı 146'yı buldu. Macaristan, Romanya'dan sonra doğu blokunun Fondaki ikinci üyesidir. Polonya geçen yıl Para Fonuna girmek için başvuruda bulunmuştur. Ama ülkenin iç karışıklıkları ve rejimin sallantıda görülmesi yüzünden üyliğe girişi kabul edilmemiştir. Sosyalist ülkelerden Çin, Birleşik Amerika ile siyasal ilişkiler kurar kurmaz Para Fonuna girmiştir. Yugoslavya öteden beri Fonun üyeleri arasındadır.

Macaristan, üyeliğe girmekle, batılı sanayi ülkelerinin yönetiminde bulunan Para Fonundan, ödeme güçlükleri çektiği yada ekonomisini yenileştirme gereksiniminde kredi alma olanağını elde ediyor. Para Fonuna üye olan bir ülke, bunun yan kuruluşu olan Dünya Bankasına girme olanağına kavuşuyor. Macaristan, kısa bir süre sonra da Dünya Bankası üyesi olacak.

Macaristan Para Fonuna 400 milyon dolarla üye oluyor. Bunun % 75'ini kendi parası ile, geri kalanını da dolar olarak ödeyecek. Bu pay aynı zamanda, daha sonraki kredi çekişlerinde etkili olacak. uzmanlara göre, Macaristan ekonomisi, bu oranın çok üstünde bir ekonomik güce sahip bulunuyor. Ancak, bu ülkenin batılı devletlere olan borcu 1981 yılı sonu hesabıyla 7.8 milyar doları buluyor.

Doğu bloku ülkesi bir sosyalist ülkenin Para Fonuna giriş gerekçesi şöyle: Son yıllarda Macaristan batı ile olan dış ticaretini büyük ölçüde geliştirerek, modern teknolojiye ayak uydurma olanaklarını elde etmiştir. Bu yöndeki adımlar çerçevesinde geçen yıl ülkede, tüketici fiyatları serbest bırakılarak, bunların dünya piyasası fiyatların uyum sağlaması yoluna gidilmiştir. Böyle bir adımın atılması, ülkede yaşam düzeyinin yükselmesi sonucu olmuştur. Bu da, uluslararası kredi ve para sistemine girmeyi gerektirmiştir. İlerisi için dış ticaret ilişkilerinin genişlemesi ve ülkenin kalkınma sürecinin sürekli gelişmesi umut edilmektedir.

Aynı blokun üyesi olan Romanya'nın batıya olan borçları ise 0.3 milyar dolardır. Ama ekonomik uyumu sağlamada sırtlandığı yükümlülükleri getirebilecek güçte olmadığı kabul edilerek, Para Fonu geçen yıl bu ülkeye kredi açmayı durdurmuştur. Bu yüzden söz verildiği halde Romanya'ya ödenmeyen kredilerin toplamı bir milyar doları geçmektedir. Romanya, bir yandan hesapsız kitapsız bir sanayileşmeyi yürütmeye çalışırken, öte yandan tarımı tamamıyle ihmal ettiği için büyük ekonomik güçlüklerle karşı karşıyadır. Hatta geçen yıldan bu yana ülkede ekmek bile vesika ile satılmaktadır. Ama gene de Para Fonunun ülkeye ileride kredi açması bekleniyor.

Çünkü Para Fonundan kredi alan ülkeler, sanayi ülkelerinin birer müşterisidir. Müşteri ödeme yapmazsa, satıcı malını satamaz. Bunun için ne yapıp müşterinin alım gücünü canlandırmak Para Fonunun görevidir. ●

Emeklilik yaşı ne olmalı?

Genellikle sanayi ülkelerinde emeklilik yaşı yüksektir. Türkiye gibi az gelişmiş ülkelerde kırkında ellisinde emekli olanlar ülkede bir emekliler yada aylıklı işsizler ordusu meydana getirirken, sanayi ülkelerinde bu sınır epeyce yukarıdadır. Örneğin Batı Avrupa ülkelerinde erkekler 63 yaşından önce, kadınlar 60'tan önce emekli olamazlar. Hastalık ve iş görememezlik durumları bunun dışındadır. Sosyalist ülkelerde emeklilik sınırı erkekler için 60, kadınlar için 55'tir.

Federal Almanya'da işsizliğe karşı bir önlem olarak emeklilik yaşının indirilmesini isteyenlerin sayısı çoğalmaktadır. Sendikalar en başta geliyor Ama bu arada bu yaşın yükseltilmesini isteyen de var. Bunu isteyenin, Sosyal Demokratların muhalifi olan Hiristiyan Demokratlardan biri olduğu sanılmasın. Tam tersine,bu öneride bulunan kuruluş, Uluslararsı Çalışma Kurumu. Cenevre'de bulunan kuruluş, Birleşmiş Milletler örgütünün bir yan kuruluşu ve çalışanlara yakın bir kurumdur.

Emeklilik yaşının yükseltilmesini isteyen bir kişi türlü gerekçeler bulabilir. Ancak Uluslararası Çalışma Kurumu yalnız bir gerekçe ile yetiniyor: Diyor ki, zengin sanayi toplumlarında yaşlılık artmaktadır. Nüfusun büyük kısmı en az 65'in üstündedir. Bu yaşlanma süreci, yurttaşların sosyal güvenliği için yapılması gerekenleri, ekonomik büyüme olanaklarını daraltmaktadır. Gelecek yıllarda emekli aylıklarının güvenlik altına alınması isteklerine karşı, sosyal yardımlar için ücretlerden yapılan büyük kesintileri protesto sesleri duyulacaktır. Bu tehlikeyi kısmen olsun azaltmak için, emeklilik yaşını yukarı doğru esnek hale getirmelidir. Çünkü elbette, emeklilik yaşını doldurduktan sonra da, daha yüksek bir emeklilik aylığı alabilmek için çalışmak isteyenler olacaktır.

Daha yüksek bir emeklilik yaşı için ileri sürülebilecek başka bir gerekçe daha var: "İş işi yaratır" formülü her zaman geçerlidir. Bir işyerinde çalışan, başka bir işyeri için olanak hazırlar. Savaş sonrası yıllarında işsizlik çok olduğu halde, çalışma saatleri şimdikinden daha uzundur. ●

Konuk işçiler dünyanın başlıca sermaye kaynağı

Konuk işçiler yalnız Almanya'da yada öteki bazı Avrupa ülkelerinde değil, dünyanın her yerinde var. Birleşik Amerika'da çalışan Meksikalılar, Güney Afrika'da çalışan Mozambik'liler, Arap ülkelerinde çalışan Asya'lılar var. Batı Avrupa'dan doğuya giden uçaklar Türk ve Arap işçileri ile doluysa, Asya'dan ortadoğuya gelen uçaklar da, petrol ülkelerine durmadan işçi taşıyor.

Dünyada halen 16 milyon konuk işçi var. Bunlar her yıl ülkelerine 24 milyar dolar para yolluyorlar. Az gelişmiş ülkelere akan üç sermaye kaynağından biri bu. Öteki iki kaynak da gelişmekte olan ülkelere yapılan yardımlarla,ticaret bankalarının bu ülkelere açtığı yüksek faizli krediler.

Üçüncü dünya dediğimiz, aralarında Türkiye'nin de bulunduğu ülkeler bu üç sermaye kaynağına bağımlıdır. Dünya çapındaki ekonomik durgunluk yüzünden gelişme yardımı azalıyor. Sermayelerin daha büyük riskler görmesi yüzünden krediler tehlikeye giriyor. Ama konuk işçilerin yolladığı paralar durmadan artıyor. Bu kaynağın kıymetini bilmeli.

Bilmeyenlere bunu nasıl anlatmalı?

Bağımsız Filistin gerçek olacaktır

ADEM KALFA

Siyonist elebaşılar gene meydan okuyorlar. Lübnan sınırına büyük kuvvetler yığmışlar. Bu kuvvetleri saldırıya geçireceklerini ve bu kez FKÖ'nün defterinin dürüleceğini böbürlenerek ilan ediyorlar. Batı gazetelerine göre siyonistler bu kez Lübnan'ı Beyrut kapılarına kadar işgal etmek niyetindedirler ve Hiristiyan falanjistlerin de desteğiyle, bu toprakları işgal altındaki Filistin topraklarına benzetmeyi planlıyorlar. Yani silahlandırılmış kolonlarını buralara iskan edecekler, terörist örgütlerini harekete geçirecekler, ülkenin sahibi Arap Halkı yıldırarak göçe zorluyacaklar ve sonunda bu toprakları da ilhak edecekler. İslamlığın en kutsal merkezlerinden olan Cami-ül Aksa'da cemaat üzerine açtırılan yaylım ateşi bu ilhak politikasının hangi kahpece yöntemlerle gerçekleştirildiğini gösterir.

DAYANAKLARI EMPERYALİZM VE ARAP GERİCİLİĞİDİR

Siyonistlerin bu pervasızlığı nereden kaynaklanıyor? Nereden güç alıyorlar? Elbetteki yalnızca kendi askeri güçlerinden değil. Ülkelerini emperyalizmin köprü başı durumuna sokarak Ortadoğu'da en büyük askeri gücü oluşturmuşlardır. Ama asıl dayanakları kendi güçleri değil emperyalizmdir. özellikle ABD emperyalizmidir. Bölgede emperyalist çıkarların bekçiliğini yaptıkları sürece ABD'nin kendilerine kayıtsız şartsız arka çıkacağını biliyorlar. Ama yalnız ABD'nin değil. Bir sosyalist-komünist koalisyonunun yönetimindeki Fransa bile siyonist saldırganlığı, dolaylı yoldan olsa da, destekleyebiliyor. Begin hükümeti sözcülerinin Lübnan'a saldırıya hazırlandığını açıkça beyan ettiği bir sırada Mitterand'ın Israil'i resmen ziyaret etmesi ve böylelikle DE Gaulle'den bu yana izlenen ölçülü politikaya tam ters yönde hareket etmesi, başka şekilde yorumlanamaz.

Siyonizmin güç aldığı bir başka kaynak arap gericiliğidir. Gerici Arap rejimleri ABD'nin dümen suyunda bir rota izlediklerinden Siyonizme karşı bir ulusal politikadan yoksun durumdadırlar.

Anti-emperyalist Arap rejimleri ise siyonist saldırganlığı etkisiz kılabilecek bir askeri güce bir türlü ulaşamamaktadırlar. Bölgede tavizsiz bir tutum içinde bulunan FKÖ bile, son yıllarda diplomasi alanında sağladığı başarılarla kıyaslanabilecek bir savaş yeteneği gösterememiştir. Besbelli ki Filistin devrimi, diplomatlığa ağırlık vererek zafere ulaşacak değildir. Üstelik tüm dünyadaki ilerici iktidarlara musallat olan bürokratlaşma hastalığı, henüz iktidar olmamasına karşın, FKÖ örgütlerine de bir ölçüde bulaşmışa benzer. Filistin devrimci hareketinin bu derdin devasında bulacağı kesindir. Ancak bütün bu olumsuzluklardan yararlanmayı başaran siyonistler, yüz buldukça astar isteyen şımarık çocuklar örneği azıttıkça azıtıyorlar.

SONLARI KÖTÜ OLACAKTIR

Ortadoğu bölgesinde, emperyalizmin ve siyonizmin geçici başarılarına karşın, sonları kötü olacaktır. Siyonist devletin varlığı bu bölgede emperyalist sömürünün sürmesine ve yoğunlaşmasına bağlıdır. Oysa çağımız halkların emperyalizme karşı kurtuluş savaşlarının birbiri ardına zaferle taçlandığı çağdır. Bütün dünyada olduğu gibi Ortadoğuda da böyle olacaktır. Arap halkı ergeç toparlanacak, emperyalizmle siyonizmin hakkından gelebilecek güçe kavuşacaktır. Arabın da Yahudinin de eşit ve özgür vatandaşlar olarak yaşayacağı bağımsız ve demokratik Filistin devleti ergeç bir gerçek olacaktır. Filistin halkının bunca yıl, en çetin koşullarda sürdürebildiği çok yönlü devrimci savaşın tüm dünyada yankılar uyandıracak boyutlara ulaşması bu devrimin yenilmezliğinin kanıtıdır.

Bu bakımdan siyonist yöneticiler, Beginler, Sharonlar gerçekte Yahudi kaymini çıkmaza sürüklemektedirler.

Burada insan Avusturya Başkanı Kreisky'nin sözlerini anımsamadan edemiyor. Kendisi de Yahudi olan Kreisky, siyonist liderleri kastederek "tarih Yahudi kavminin çok kez kötü önderlerin peşinde felakete sürüklendiğini yazar" demektedir.

Gerçekten Yahudi kavminin tarih boyunca kaderi gericilerin, bağnazların etkisinde (kendi içinden çıkan ilerici unsurlar dahil) ilericiliğe karşı durmak olmuştur. Isa, çağında bir ilericidir. Yahudi olmasına karşın onu Yahudiler öldürdü. Marx'ta Yahudi asıllıdır. 14. yüzyıla kadar varan bir hahamlar sülalesinden gelir. Ama çağının Yahudileri ona nasıl kan kusturmuş olmalı ki, bilimsel sosyalizmin kurucusu, bir kızgınlık anında "Yahudi insanlığın düşmanıdır, bu ırkı Asya'ya sürmeli, yahutda imha etmeli" diyebilmiştir. Oysa aynı Marx, Yahudi düşmanlığını "ahmakların sosyalizmi" diye nitelendiren ve ona karşı çıkan kişidir.

HITLERIN ŞAD OLAN RUHU

Bugünkü İsrail devleti bir bakıma Hitlerizmin eseridir. Nazi Almanya'nın toplama kamplarında 7 milyon Yahudi, insan havsalasının Alamıyacağı bir vahşetle yok edilmemiş olsaydı, siyonizm akımı böylesine güçlenmez ve herhalde bugün bir Israil devleti de olmazdı.

Avrupa'da Burjuva demokratik devrimlerin gerçekleşmesiyle Yahudilerin vatandaş statüsüne kavuşmalarından bu yana Yahudilik içinde iki akım gelişmiştir. Solda sosyalist akım, sağda siyonist akım. Son dünya savaşına kadar birincisi ikincisinden çok daha güçlü idi. Hitlerizm en ağır darbesini sosyalizme indirmiştir. Avrupa Yahudiliğinin sol akımı hemen hemen tümüyle yok edildi. Bu bakımdan siyonizmin üstün gelişinde, Nazizmin dolaylı yoldan katkısı olduğu söylenebilir. Ve bugün Beginler Şaronlar izledikleri ırkçı, saldırgan politikayla sanki Hitler'e olan borçlarını ödemektedirler. "Israil'i doğuran Üçüncü Reich'tır diyenler pek haksız sayılmazlar.

Hitler'in ırkçı politikasının gerekçesi Alman ırkının üstün ırk olduğu safsatası idi. Siyonistlerin ırkçı politikasının gerekçesi, Yahudilerin tanrının seçtiği kavim olduğu safsatasıdır. Iki rejim arasındaki benzerlikler bu kadarlık da değildir.

Nazi Almanya'dan kaçan bir Yahudi aileden olan yazar George Steiner'in şu sözleri Yahudilik bilincini siyonist ırkçılığına indirgemeyi reddeden bir Yahudi aydının duygularını yansıtıyor: "Ulus olabilmek için Yahudi'nin ödediği bedel onu bir klübün üyesi durumuna düşürmüştür. Ben şahsen bu klübe hiçbir zaman katılmayacağımızı ummuştum. Öyle sanıyorum ki, Yahudi ne zaman başkalarına zulmetse, Hitler'in cehennemdeki ruhu şad olmaktadır."

Evet, Yahudi, emperyalist uyduları klübü üyesi olarak Arap halkına her zulmettiğinde Hitler'in ruhu şad oluyor.

Tarih boyunca bunca zulme uğramış bir kavmin başına geçnlerin bir başka kavme bu denli gaddarca davranmasının psikolojik açıklaması vardır. "Görmemişe beylik vermişler, babasını asmış" der atasözümüz.

İSRAİL TİPİ " DEMOKRASİ "

emperyalist propaganda Israil'i Batı tipi bir demokrasi, ilerici Arap rejimlerini de halka karşı askeri diktatörlükler olarak sunar. Çizilen bu tablonun gerçeklerle bir ilişiği yoktur. Israil teokratik, ırkçı bir devlettir. Düzeni emperyalist dünyadan milyarlarca dolar şeklindeki kuvvet şırıngaları ile ayakta tutulan bir sömürü düzenidir. Bu topluma sosyalistçe bir çeşni katmak için varlığı sürdürülen "Kibbuts" denen sözde kollektif tarımsal üretim birimlerinin Israil ekonomisindeki yeri devede kulaktır. Kibbutslar çoğu kez Israil'in saldırgan politikasının dayanağı terörist yatakları rolü oynar. Israil'de işçilerin sendikal hakları da çok dar bir alanı kapsar ve genellikle görüntüden ibarettir. Büyük işçi konfederasyonu Histadrut, aynı zamanda Israil'in en büyük işverenidir. Öyle ki, bu ülkede işçinin hakkını yiyen işveren de, bu hakkı aramakla yükümlü sendika da çok kez aynı kuruluş olabilmektedir. Üstelik Histadrut tam anlamıyla ırkçı politika gütmektedir. Bu konfederasyona Arap işçiler üye olamaz. Buna Avrupa yahudilerinin (Eşkenazların) doğu Yahudilerine (Sefared'lere) karşı ırkçı tutumunu, en kötü, en pis işlere sefaredlerin koşulmasına karşın yüksek ücretli kalifiye görevlerin hemen hemen tümünün Eşkenazların tekelinde bulunması gerçeğini de katarsak bu ülkede nasıl bir kast sisteminin hüküm sürdüğünü anlayabiliriz.

Israil'in biçimsel burjuva parlamenterizminin de çok acaip yanları var. Birkez bu ülkede siyonist olmayana politika yapma hakkı fiilen tanınmaz. İsrail parlementosunda en koyu ortaçağ karanlıklarının temsilcisi aşırı sağçı partiler yanında mucizelere inanan ve bu çağda mucizeler beklediğini açıkça ilan eden bir parti bile temsil edilir. Ve Begin kabinesi, öteki aşırı sağ örgütlerin olduğu gibi, bu partinin de oyuyla çoğunluk sağlar.

Burjuva demokrasisinin karikatürü olarak "Filipin tipi demokrasiden" yakın geçmişte çok söz edilirdi. Evet, besbelli ki İsrail tipi "demokrasi" Filipin'dekinden pek geri kalmıyor.

TERÖRİZMİN KIŞKIRTICISI BİR İKTİDAR

Terörist örgütlerin faşist iktidarların desteği ile canlara kıyması yalnızca örneğin Türkiye'ye, Arjantin'e ya da El Salvador'a özgü bir durum değildir. Israil'de siyonist iktidarlar da aynı şeyi açıkça yapıyorlar. Örneğin Haham Meyir Kahan'ın başında bulunduğu "Yahudi Savunma Birliği" açıkça Arapların imha edilmesi propagandasını yapmaktadır. Bu örgütten olduğu anlaşılan askeri üniformalı, otomatik silahlı bir katil kutsal Cami-ül Aksa'da cemaat üzerine yaylım ateşi açtı. İki Arab'ı öldürdü, yedisini de ağır yaraladı. Arap Halkı bu alçakça saldırı karşısında bir protesto yürüyüşünü başlatınca, İsrail kolluk kuvvetleri teröristin yarıda bıraktığı işi tamamlayarak halkın üzerine birkez daha ateş açtı ve gene cana kıydı.

Örneğin Haham Moşe Levinger'in yönettiği "Guş Emunim" adındaki terörist örgüt kolluk kuvvetlerinin gözü önünde Arap toprağı olan Batı yakasında silahlı zorbalarını harekete geçirerek Hebron'daki camiin ortasına havra kurabilmektedir. Ve siyonist hükümet bu durumu protesto eden Arapların üzerine kolluk kuvvetlerini sürüyor ve ateş açtırıyor. İşgal altındaki batı yakası kasabalarında Guş Eminim zorbaları Arapları silah zoruyla evlerinden kovuyorlar. Ve siyonist hükümet, hemen ardından, gaspedilen bu evlere elektrik ve akarsu hizmeti getiriyor. Bu terorist örgütlerin fedaileri batı yakasının belli başlı üç kentinin Belediye başkanlarına suikast yapıyorlar. Yanlarına kalıyor. Ve son olarak Begin hükümeti sakat kalmış bu failī meçhul suikast kurbanlarını seçildikleri başkanlık görevinden azlediyor.

Genellikle siyonist politikanın yayıcısı olan "News-Week" dergisi gibi Amerikan yayın organları bile "Guş Emunim" gibi, "Yahudi Savunma Birliği" gibi terörist örgütlerin Israil hükümeti'nin himayesi altında ve kolluk kuvvetleri ile işbirliği halinde çalıştıklarını teslim ediyorlar.

Bunlara bir de Filistinli yurtseverlere uygulanan en gelişmiş Amerikan işkence yöntemleri ve Israil hapislerindeki gayri-insani baskı rejimi eklenirse, İsrail demokrasisinin ne menem bir şey olduğu konusunda bir fikir edinilebilir.

Evet Marx'ın "başkasını ezen ulus özgür olamaz" yolundaki sözü İsrail'de tam olarak doğrulanmaktadır.

ANKARA CUNTASININ İKİYÜZLÜ POLITIKASI

Ankara cuntasının genel olarak Ortadoğuya, özel olarak Israil'e ilişkin politikası her yönüyle iki yüzlülüğü yansıtır. Petrol üreticisi Arap ülkelerine ve Iran'a hoş görünmek için Israil ile diplomatik ilişkiler sözde en alt düzeye .indirilmiştir. Ama bu aldatmaca kimseyi kandırmıyor. Kendisi ABD emperyalizminin uydusu olan bir ülke, pek doğal olarak, aynı emperyalizmin köprü başı durumunda olan siyonist devlete karşı ulusal bir politika güdemez. Ankara cuntası, savunucusu olduğu emperyalist tekellerin işbirlikçisi büyük sermayenin çıkarları gereği siyonizmin doğal müttefiki durumundadır. Bütün aldatmacalara karşın bu gerçek her vesileyle dışa vuruyor. Oysa, Türkiye dahil, Israil dahil, tüm Ortadoğu ülkelerinde halkların kurtuluş davasının emrettiği politika, başta ABD olmak üzere emperyalizmin bu bölgeden kapı dışarı edilmesini, siyonizmin kökünün kazınmasını, Arap gericiliğinin tasfiyesini ve Arabın da Yahudinin de, Hristiyanın da eşit ve özgür vatandaş olarak, yaşayabileceği demokratik bir Filistin devletinin kurulmasını hedefleyen politikadır.

Falkland dedikleri

Mehmet ŞAKİR

2 Nisan öncesinde çoğumuzun adını dahi duymadığı Falkland adalar grubu, bugün hepimizin ilgisini çeken bir serüvenin göbek taşında oturuyor. Atlantik Okyanusunun güneyinde, güney kutbunun hemen yanıbaşında, İngiltere'nin 8.000 mil uzağındaki bu adalar grubunu bir çırpıda tüm dikkatlerin odağına çöreklendiriveren şey nedir? Bir cümleyle söyleyelim: Uzun yıllar kapitalizmin koltuklayıp sırtını sıvazladığı azgın bir Arjantin faşizmini, zorunlu gördüğü zaman kapitalizmin çıkarlarına da meydan okumayı göze alabilen serüvenciliği...

" 2 Nisan öncesinde bir çöküntüye doğru dolu-dizgin kolan vuran bir ülke var idiyse bu Arjantin'di."

Gazeteci James Neilson'ın yargısı bu. Neilson Arjantin'de yayınlanan Buenos Aires Herald gazetesinin genel yayın yönetmeniydi. Sürekli ölüm tehditleri karşısında Uruguay'a sığınmıştı. İngiltere'nin Pazar gazetelerinden Observer'de 2 Mayıs 1982 tarihinde, Falkland bunalımının birinci ay dönümünde yayınlanan yazısında, Arjantin cuntasının yüreğindeki korku, Nuremberg korkusudur, diyor.

Kısaca açılamağa çalışalım bu Nuremberg korkusunun ne olduğunu... **Bugünki Arjantin cuntasını işbaşına getiren, 1976 askeri darbesidir. Darbe ardından Arjantin Silahlı Kuvvetleri, marksizme uzaktan yakından dokunduğuna inandığı herşeye, herkese karşı amansız bir cihad açmıştır. Bu cihadda, bugün Türkiye'de olduğu gibi, işkence ya da resmi cinayet, ahval-i adiyedendi. İnsanlar gece yarısı evlerinden alınır götürülür, geri dönmezdi. Tam 15.000 kişi " yokolmuş,"tur bugüne değin. Gizli polisin, askerlerin alıp götürdüğü bu kişiler, çoğunca, hunharca öldürülmüştür işkence odalarında, Askerlerse, bu cinayetlerin kılıfını hazırlamağa bile gerek görmemişlerdir.**

Bu cinayetlerin yanı sıra generaller, yüksek rütbeli subaylar, geçtiğimiz altı yıl içinde,büyük servet yapmışlardır. Bir yandan devleti soyarak, bir yandan Arjantin kapitalizmine sağladıkları çıkar karşılığı komisyon alarak, kapitalistin işliğinde yöneticiliğe getirilerek, Türkiye'de moda olan deyişle " köşeyi dönmüş "lerdir.

Bu arada gündelik yaşam Arjantin halkı için çekilmez hale gelmiştir. Yıllık hayat pahalılığı oranı yüzde 150'ye ulaşmıştır. İşsizlik gırtlağa kadar çıkmıştır.

Arjantin'de bugün seçim yapılsa, en ılımlı bir hükümet işbaşına gelse dahi, gerek şimdiki cuntayı, gerek birçok yüksek rütbeli subayı mahkeme önünde hesap vermekten kimse kurtaramayacaktır.

Arjantin'de cuntaya karşı olanlar " Nurenberg faktörü " diyorlar buna. Arjantin'i, parlamentolu demokratik rejime dönmekten alakoyan şey, işte bu Nuremberg faktörüdür.

KEL BAŞA ŞİMŞİR TARAK

Arjantin'in Falkland adaları üzerinde egemenlik iddiası yeni değildir. Aşırı sağcılar, oldum olası, Falkland adalarının kuvvet zoruyla ele geçirilmesini savunagelmişlerdir. General Galtieri, geçen yılın Aralık ayında 1976 cuntasının başına geçtiğinden beri de adaların işgali, yararları ve zararları açısından, açıktan tartışılır olmuştur. Daha ılımlılar, Falkland adalarının, astarı yüzünden pahalıya çıkacak bir serüven olduğu inancındaydılar. **Ama Galtieri rejimi öylesine umutsuz bir çıkmazdaydı ki, yüzünden pahalıya da gelse, astarın bedelini ödemeyi göze almıştır.**

İlk bakışta bu gözlemlerde bir çelişki var gibi görünüyor. Öyle ya, halk, kendi üzerinde, korkuya, işkenceye, resmi cinayetlere basa basa sultasını kurmuş bir cuntayı nasıl oluyor da, böylesine yürekten destekliyor Falkland bunalımında? Aslında, **Falkland bunalımında Arjantin halkının gösterdiği, milliyetçi rengi ağır basan coşkuyu, cuntayı desteklemek diye değerlendirmek yanlış olur. Arjantin gençlerini Askerlik Şubelerinin önünde kuyruğa sokan şey, cuntaya besledikleri sevgi değil, kapitalizmin, 8.000 mil ötelere taşan oburluğudur.** Nedir İngiltere kapitalizmini bu 8.000 mil ötede, Arjantin'in burnu dibindeki topraklarda hak iddiasında bulunmağa iten şey (Ancak Galtieri'nin, kendisi için bir kurtuluş olarak sanıldığı bu olayda kitlelerin duygularını ajite etmekteki başarısı da hiç yadsınamaz.)

17'nci yüzyılın sonlarına kadar Falkland adaları insan ayağının değmediği, doğası vahşi topraklardı, Penguenlerle balinalardan başka kimse yolunu izini bilmezdi. Adaları ilk bulan bir İngiliz gemicidir: Kaptan John Strong... Adalara ilk kez 1690'da o ayak basmış, o zamanlar İngiliz Donanmasının baş haznedarı Lord Falkland'ın adına izaveten Falkland adaları adını vermiştir bu toprak parçasına. Falklandların önem kazandığı yıllar, 18. yüzyılın ikinci yarısıdır. Balina avcılığı büyük bir sanayi haline geldikten sonra İngilizler, bu adaları elde tutmayı önemli görmüşlerdir.

Arjantin'in Falklandlarla ilgilenmeğe başlaması ise 19'uncu yüzyılın başlarına rastlıyor. 1816 yılında İspanya'dan bağımsızlığını ilan eden Arjantin 1820 yılında Falkland adalarına bir savaş gemisi yollayarak, adalar üzerinde egemenliğini ilan etmiştir. Altı yıl sonra 1826'da Arjantin adalarda bir yerleşme bölgesi kurmuş, bir de vali atamıştır. 1831'de Amerikan savaş gemisi Lexington, Arjantinlilerin kurduğu Soledad Liman kentini top ateşine tutarak yıkmıştır. Amerika'nın bu müdahalesi, adalarda hak iddia etmekten çok, Falkland Valisinin üç Amerikan gemisine el koymasından ötürüdür, Lexinton'un kaptanı Duncan adaların hiçbir devlete bağlı olmadığını ilan etmiştir. Böylece adalar bir kez daha hiç kimsenin otoritesini yürütemediği bir yöre haline gelmiştir. Bir yıl sonra 1832'de İngiltere yeniden adalarda egemenlik iddiasında bulunmuş, bir savaş gemisi yollamış, oradaki Arjantilileri çıkararak yeniden el koymuştur bu topraklara. O tarihten bu yana da Falkland'lar İngiltere'nin elinde kalmıştır.

Falklandların tarihi, aslında, bir başına hareket eden savaş gemileri seyir defterlerinin tarihidir.

FALKLAND KÜPESİ

Falkland adaları yakın günlere kadar balina avcılığı merkezi olmanın ötesinde bir önem taşıyor değildi. Son yıllarda ise, balinaların kökü kazındıktan sonra, Falkland'lar hayvancılık merkezi haline dönüşmüştür. Teknolojik gelişmeler, özellikle deniz yataklarını sanayiin emrine verme kapılarını günümüzde iyice aralayan teknolojik gelişmeler olmasaydı, İngiltere'den 8.000 mil uzaktaki bu adalar grubu, salt hayvancılık açısından İngiltere'ye çok da çekici görünmezdi. Ama yapılan bilimsel araştırmalar, gerek Falkland adaları kıta sahanlığının gerek güney kutbunun madenler ve özellikle petrol bakımından önemli bir yöre olduğunu kanıtlamıştır. Bundan sekiz yıl önce, İngiltere'nin Birmingham Üniversitesinden bir bilim adamı Falkland'ların kıta sahanlığında geniş petrol yatakları bulunduğunu öne sürmüş, bunun üzerine birçok petrol kumpanyası araştırma izni istemiştir. Ama İngiltere hükümeti, Arjantin'in egemenlik iddiaları karşısında, arama izni vermekte istekli olmamıştır. Arama çalışmalarına girişecek petrol kumpanyalarını koruyabilmek için, büyük bir deniz gücünün orada görevlendirilmesi, kuşkusuz Falkland üzerindeki egemenlik çekişmesini birdenbire büyük boyutlara tırmandıracaktı. O nedenle İngiltere, egemenlik sorunu çözülünceye dek beklemeyi yeğ tutumuştur. Ama Arjantin cuntasının serüvenciliği, İngiltere'yi ister istemez egemenlik sorununu ele almak zorunda bırakmıştır.

Sorunun kısa sürede çözülmesi düşünülemez. İngiltere Falklandları işgal etse dahi, bunca uzakta, büyük bir deniz gücünü bulundurmağa devam etmesi kolay olmayacaktır. Adalar iki ülke arasında sürekli bir çatışma kaynağı olmağa devam edecektir. Sorunu, silaha başvurmaksızın, diplomatik yollardan görüşme masasında çözmek pekala mümkündü. Ama bir yandan kapitalizmin doymak bilmezliği, öte yandan, sırtı batı kapitalizmi tarafından sıvazlanan, silah deposu batı dünyası tarafından doldurulan faşist cuntaların ayakta kalabilmek için gerektiğinde bu türden serüvenlere kalkışabilecekleri gerçeği, diplomasinin yerini kaba kuvvetin alması sonucunu vermiştir. Faşist cuntaları destekleyen batı kapitalizminin kulağına, Falkland'lardan daha iyi bir küpe takılamazdı.

Sevim'i nasıl kısırlaştırdık

Oya YAYLALI

Son hazırlanan nüfus planlaması yasa tasarısı ile Türkiye'de kısırlaştırılma serbestleşecek. Gazetelerden öğrendiğimize göre ameliyat, 18 yaşını geçmiş kişilerde istek üzerine, yada bir hastalığın tedavisi amacıyla, yapılabilecek. Reşit olmayan kişiler vasinin isteği üzerine kısırlaştırılabilecek. Buna karşılık, "şiddet, telkin ya da iğfal ile" elde edilmiş izinler geçersiz sayılacak. Ama, özellikle kadınlar üzerinde yapılan ameliyatların daha sonra şiddet ya da telkin ile gerçekleştirildiği öğrenilince, kanunun bunu geçersiz saymasının hiçbir yararı olmayacaktır, çünkü kısırlaşmanın tedavisi yoktur.

Buna karşılık, yine gazetelerden, kısırlaştırılmanın halka cazip gösterilmesine çalışılacağını öğreniyoruz. Dr Cumhur Akkent diye birisi, kısırlaştırılmayı kabul edenlere radyo, televizyon, para yada benzeri ödüller verileceğini söylüyor (6). Radyo vererek insanları kısırlaşmaya razı etmenin yasa tasarısında yasaklanan "telkin yada iğfal" kapsamına girip girmediği sorulmaya değer.

Kısırlaştırma, birçok ülkede uygulanıyor. Buna karşılık,nüfus artış hızını kısırlaştırma yöntemiyle yavaşlatıp kalkınabilen tek bir ülke yoktur. Örneğin, Puerto Rico'da 1937-1968 yılları arasında tüm kadınların % 35.3'ü kısırlaştırıldı. Halen bu adada yaşayan 20-49 yaşları arasındaki kadınların üçte biri kısırlaştırılmıştır. Adada nüfus artış hızının çok yavaşlamış olmasına karşın, yaygın işsizlik ve sefalette hiçbir azalma olmadı (7).

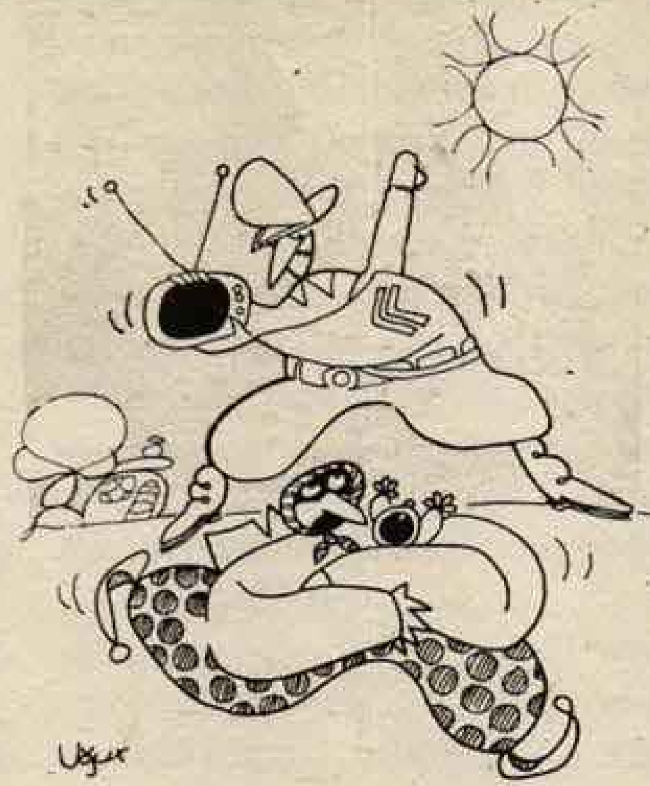
Insanların, kendi bilinçli seçimiyle, dünyaya kaç çocuk getireceğine karar vermesi, bir şeydir; anti-demokratik baskı, sosyal güvensizlik ve açlık korkusu altında tutulan toplumların, fazla çocuk yapmasını engellemek ise, bambaşka birşey. Bu ikincisi, yoksulların yaşama hakkını sınırlamaktır. Bu şekliyle Türkiye'de uygulanan nüfus politikası, maskeli soykırımdır.

Buna karşılık, yoksul emekçi kesimlerinin mutlak sayılarının artması, ülkedeki siyasal dengeyi, yada statükonun olduğu şekilde sürdürülmesini güçleştirir. O halde, yoksulların artışı durdurulmalıdır. Sömürü oranını azaltmaya niyeti olmayanların, yoksulların sayısını azaltabilmesinin iki yolu vardır: toplu soykırıma başvurulabilir, ya da nüfus planlaması yapılabilir. Bilindiği gibi, Nazi Almanyası, ari ırktan olmayanları kısırlaştırarak ve geniş kitleleri toptan yokederek her iki yöntemi birden kullanmıştı.

ABD emperyalizmi de, gerektiğinde, toplu soykırıma başvurabilecek kadar korkuyor nüfus artışından. Buna getirilebilecek sayısız kanıt vardır. Örneğin, Nixon, 1969'da Başkanlık konuşmasında şunu diyordu:

"... Diğer ülkelerde nüfus planlaması konusundaki gayretlerimizi arttırırken, bize bağlı ülkelerin de bu alandaki programlarını genişletmelerini isteyeceğiz, çünkü yüksek nüfus artışı kişi özgürlüklerine gölge düşürmekte, ulusal ve uluslararası dengeyi tehdit etmektedir" (5).

ABD emperyalizminin diğer geri kalmış ülkelerde olduğu gibi, Türkiye'de

de Nüfus Planlaması programlarına büyük yatırım yapması, ekonomik yardım verme koşulunu, ülkede nüfus planlamasının uygulanıyor olmasına bağlaması, Kenan Evren'li cuntanın da şimdi yeni bir tasarıyla kısırlaştırma dahil her türlü doğum kontrol yöntemini serbestleştirmek istemesi bundandır.

Önümüzdeki yıllarda, başda yoksul Türk ve Kürt emekçileri olmak üzere, geniş kitlelerin kısırlaştırılmasına tanık olacağız. Buna karşılık, aynı kitlelerin yaşam koşullarında hiçbir düzelme olmayacağından kimsenin kuşkusu olmasın.

Şu günlerde sık sık Sevim'in bana o dediğini anımsıyorum. Şöyle demişti: "beni uyuttular, abla. Uyumasam kestirir miydim hiç?"

Nüfus artışı demogojisine karşı uyanık olmak zorundayız.

---

(5) Mass,B. Population Target. Canada, 1976.

(6) Kısırlaştırılmayı Kabullenene Ödül Verilecek. Cumhuriyet. 13.11.1981.

(7) Calzada,J.L. La Esterilizacion Femenina en Puerto Rico. r. Cientas Sociales, 17.3.1973.

BİRİTANYA MEKTUBU

Y. Ziya BAHADINLI

On günün tüm yorgunluğu ayaklarından kayıp gidiyor. Kalın mercekler gerisindeki gülen gözlerden mi Laz görünümlü Laz olmayandan mı, Ayşe'den mi (Fatma da olabilir), Sülayman'dan mı bir de, Mercan balığından da olabilir, yada pencereden görünen yelkenlilerdendir.

On günde on kent geziyorsun. Koşuyorsun, tren, taksi, yaya, konuşuyorsun, dinleyenin çoğaldıkça sevincin artıyor, Tarık çocuklar gibi zıplıyor. Yurdunu anlatıyorsun, insanlarını, uğruna onbinler verdiğin, yüzbinler. Üşüyorsun bir de.

Istanbul'dasın sanki, Fenerbahçe'de. Sandalı, yelkenli, deniz, Demir Yolları'nın kampı, kahveler, bir de kırmızı-beyaz çizgili örtüleriyle masalar. Balık yiyorsun, geniş merdivenleri çıkarak üçüncü katta. Hezenleri meşeden, diyor Laz görünümlü Laz olmayan, iki yüz yıllık. Gözlerinin içi gülüyor, kalın mercekler gerisinde uzayıp giden. Pencereden yelkenlinin tepesi görünüyor, başını yukarı kaldırıyorsun. Yüreğin kalkıyor, soluklanıyorsun. Sonra başınızda bir hare oluşuyor, ülkendesin çünkü, Istanbul'da, Fenerbahçe'de, kırmızı-beyaz çizgili örtülü masada çayını yudumluyorsun.

Toplanıyorlar, daha daha söyle diyorlar, konuşuyorlar, üzülüyorlar, seviniyorlar, Ingilizi, Iskoçu, Irlandalısı, Türkü, Kürdü! Senin için, bizim için, şaşıp şaşıp kalıyorsun, Britanya solu, tüm.

Esnaf loncasından kaydımızı sildirdik, diyor, kalın mercekler gerisinden gülerek, şimdilik, dükkanlarımızı kapattık, büyüğünü, daha büyüğünü oluşturuyoruz, store-house. Daha inandırıcı, daha güçlü, daha doğru. Bize karşı olmayan bizimle diyor Georgi Dimitrov, faşizme karşı birleşik cephe...

Öğrenciler görüyorsun, işçiler, ağır yürüyen, ama yürüyünce güzel yürüyen. Sendikacılar görüyorsun, aynı bizimkiler gibi, rahatı, içi kan ağlayanı. Belediye başkanları, kasıntısız, yurdumu düşünüyor, yurdu gibi. Konuşuyorsun, konuşuyor, anlat, daha anlat diyor, ne yapabiliriz?

Londra'dasın, mecliste. Kapılarını ucu süngülü tüfekleriyle askerler tutmamış. Bir de gece yasağı, bir de tanklar görmüyorsun sokakta. Penceresi demirli yapılardan insan çığlığı duymuyorsun. Karası, beyazı, sarısıyla bir dolu insan. Yüzüne tükürür gibi bakmıyor yabancının, Almanya'da olduğunca.

New York'u geziyorsun güya, yine ülkendesin. Kadıköy'de Misakı Milli sokakta, cumbalı evdesin. Köşedeki Rum bakkala el ediyorsun. Istersen cumbadan cumbaya el sıkış. Üstü kapalı bir çarşıdan geçiyorsun. Kına mı, baharat mı yoksa tulum peyniri mi? Mısır çarşısında yürüyorsun.

Edinburgh kalesinde mendil arıyorsun sanki, Bayburt kalesindeymişçesine. Bir de Iskoç müziği dinliyorsun, kulağına zurna sesi geliyor dalgınlıkla.

Oxford'dasın, salt kolejlerinde zengin çocukları değil, sokakları dolduran, grevler düzenleyen işçiler görüyorsun.

Senin gibi, benim gibi bir de, yani ülkemin insanı Britanyalı Kadın çorabının kaçığı gözünden kaçmıyor ve insanlar suskun. Izmarit toplayan görüyorsun, çöplük karıştıran. On yıl önce böyle miydi, giysiler tiril tiril, eller bastonlu, ayakkaplarda saçın tara. Şimdilerde işsizlik, pahalılık, ülkemin ekonomi uzmanları buraya da uğramış olmalılar, mutlaka.

Kendin Britanya'dasın, gönlün ülkende. Onu düşlüyor, onu konuşuyor, onu yaşıyorsun; gezi, gezi olmaktan çıkıyor. Ama sayısı az, gücü fazla ülke adamını elele görüyorsun, giysisiz, sigarasız, kahvaltısız; Türkiye! Türkiye! diye çığrışıyorlar, keyfleniyorsun.

Başını kaldırıyorsun üçüncü kattan, hezenleri iki yüz yıllık meşeden lokantada, pencereden yelkenlinin tepesini görüyorsun. Yelkenlinin tepesini daha çok görebilmek için, Fenerbahçe'yi görebilmek için, Kadıköy'de Misakı Milli'deki Rum bakkala el edebilmek için, ucu kasaturalı tüfekleriyle üstüne üstüne yürüyen askersiz ve tanksız ve gece sokağa çıkabilmek için, penceresi demirli yapılardan insan çığlığı duymamak için kaldırmalısın başını...

DÖĞÜSEREK ÖLDÜLER

Peru'lu devrimci şair

JAVİER HERAUD

Emine ERDEM

Tarih boyunca, her dönemde, sanatçının soylusu emek insanlarının yanında, soysuzu da karsısında olageldi. Bugün de bu böyledir.

Nice yazarlar, nice sanatçılar büyük sanat güçleriyle sadece emekçi halktan yana oldukları için ezildiler, zindanlara atıldılar, işkence gördüler, öldürüldüler. Öyle soylu sanatçılar oldu ki yalnız yazdıklarıyla emekçilerin yanında yer almakla kalmadılar, yaşamlarını da onların esitlik ve özgürlük savaşına verdiler. Yazdıklarının ve emekçi halk için istedikleri güzel günlerin bedelini canlarıyla ödediler.

Peru'lu devrimci şair Javier Heraud'da böyle sanatçılardan biridir. Daha 21 yaşında iken halkının özgürlüğü, gelecek güzel günleri için çarpışarak ölen bu genç şairin yaşamını birlikte izleyelim.

Javier Heraud 19 Ocak 1942 yılında Lima'nın zengin mahallelerinden biri olan Miraflores'de doğdu. San Marcos Üniversitesi'nde öğrenim gördü. 1960 yılında "Irmak" adlı ilk şiir kitabını yayınladı. Aynı yıl Ulusal bir şiir ödülü kazandı. Ve "Peru'nun Genç Şairi" seçildi.

İnanılmaz bir şimşektir şiir,
sessiz sözcükler yağmurudur,
hıçkırıklar, umutlar ormanıdır,
ezilmiş halkların türküsüdür
ve bağımsızlığa kavuşanların
yeni türküsü olacaktır yarın.
Sevgidir şiir,
ölümdür,
kurtuluşudur insanın.

Şair, ilerici öğrenci örgütlerinin temsilcisi olarak sosyalist ülkelerde ve çeşitli Avrupa ülkelerinde bulundu. 1961 yılında ikinci şiir kitabı olan "Yolculuk" yayınlandı. Aynı yıl sinama öğrenimi görmek için Küba'ya gitti. Küba devriminin etkisi altında kaldı. Oradan taşıdığı devrimci ateşle Peru Ulusal Bağımsızlık Ordusu adlı örgüte katıldı. Devrimci savaşımı ve sanat uğraşı birbirine güç veriyordu. Artık ilk şiirlerinde yer alan melankolig duygularından sıyrılıyordu. Şair, Vallajo, Machado ve Şili'nin en büyük, dünyanın sayılı büyük şairlerinden Neruda'nın şiirlerinden etkilendi. Bu sanatçıların düşünce ve estetik anlayışlarını yapıtlarında uygulamaya çalıştı. Devrimci bir harekete bağlılığı ona sanat çalışmalarında büyük bir güç kaynağıydı. Onu üne kavuşturan "Dünya üzerine" adlı şiiri bunun somut örneğidir. Şöyle diyor Javier Heraud:

Hayır
gülmüyorum
ölüme.
Sadece
korkmuyorum
ölmekten
kuşlar
ve
ağaçlar
arasında.

Genç şair ölümden böylesine korkusuz 1963 yılında partizan arkadaşlarıyla birlikte egemen güçlere karşı bir baş kaldırıya katıldı. O yıl bir çarpışmada vurularak öldürüldü. Peru'nun güzel geleceğini halkın kendisinin yaratacağına inanarak savastı.

GERİLLA SÖZÜ

Yurdum güzeldir,
havaya savrulan bir kılıç gibi,
daha yücedir
daha da güzel,
canımla savunuyorum onu.
Ne söylerse söylesin
satılmışlar,
çelik yaşlarla kapadık yolu.
Gökyüzü bizim şimdi.
Ekmek bizim.
Ektik toprağı
ekini kaldırdık,
ekin ve toprak bizim,
ve hep bizim olacak
sonsuza kadar
deniz
dağlar
ve kuşlar.

Not: Şiir çevirileri Ü. Tamer'den alınmıştır.

DİRENECEĞİM

Dursun AKÇAM

Bu Heim en son durağım benim, ölüm çıkar, dirim çıkmaz. Ben Heime keyfimden düşmedim. Yolunu bilmezdim, yerini bilmezdim, Heim nedir, onu bilmezdim. Ölmek - yaşamak, iki yol var önümde, ben birini seçtim, yaşamak istiyorum, çıkmayacağım Heimden.

Aslında bir mahpushane burası, bir mahpusum ben. Benim ülkemde de kadınlar var mahpushanelerde. Ama onlar başkaldırmışlardı zalime, zorbaya kulluğa, köleliğe son demişlerdi ak sütlü, ak alınlı bacılarım benim. Ya ben ... Gözü kanlı, beli bıçaklı namert bir kocaya kul oldum, köle oldum. Gençliğim gitti, onurum gitti, koca bir dünyam yıkıldı. Bir yumruk vursaydım, yüzüne tükürseydim... Onu bile yapamadım!

Türkiye'deki mahpus bacılarım onurlu, başları dik, o yüzden gam yemezler. Onların geleni gideni de var, mektup yazıp hal hatır soranı... Ben kanadı kırılmış bir kuşum, yaban elde bir çukurun içinde. Bir yeri görürüm, bir de bulanık göğü, yazgım gibi kara, kara karışık bulutları...

Çevremde başka ülkelerden kadınlar da var, dilleri töreleri ayrı. Konuşurlar, anlayamam, bir uğultu. Ağlarlar, soramam, yüreğimde sızıltı. Ama bilirim, onlar da bencileyin garip, bencileyin bir namert vurgunu...

Mahpushane dedim, bir bura mı, dünya bana mahpushane. Önümde kilitli kapılar, süngülü candarmalar yok. Ama benim görünmez engellerim daha büyük. Ha desem tek başıma sokağa çıkamam, gidecek yerim yok. Şaşırsam yönümü, yöremi, soramam, dilim yok. Atsalar bir uçağa, uçursalar memlekete, başımı sokacak evim yok, işim yok, toprağım yok!

Bir yana teprenemem, dünya yıkılsa teprenemem. İyi kötü sığınacak bir yer buldum. Sosyal Amt yardım yapıyor. Alış-verişe çıkarım Meryem bacı ile. O da Türk, odası benden ayrı, öte başta. Üç çocuğu ile kalır burada. Ben de getirteceğim kızlarımı, iki meleğimi... Kurtarmak istiyorum onları da...

Meryem bacıyı öldürecekmiş kocası, bıçak ağzı kurtulmuş. Onun hikayesi daha ayrı. Kadın aklını oynatmış, kimi ağlar, kimi güler, türkü söyler. Üç beş kelime Almanca bilir, onun için birlikte giderim alış verişe. Her daim gelmez benimle, öfkelenir, surat asar, "Ben senin bir parçan mıyım, ayağın, gözün, kulağın, dilinmiyim? Kendi işini kendin gör, git başımdan..." der. Çaresiz yutkunur susarım, insanlığımdan utanarak...

Bir insanın bir insana kul olması beter. Ama bir insanın herkese kul olması ölümden de beter! Tavşanlara acırdım eskiden. Tüm yırtıcı hayvanlar onları yemek ister. Tavşanlar yalnız ot yerler ve her kıpırtıdan her yaratıktan korkarlar. Ben de öyleyim işte... Söz verdim kendi kendime, korkmayacağım, ürkmeyeceğim. Yapamıyorum, korkuyorum, çok korkuyorum. Yıllardır hep korktum, aşağılandım, horlandım. Kolay mı?

Biraz Almanca öğrenebilsem, yarım yamalak derdimi anlatabilsem!.. Ben anadilimi de doğru bilemem, doğru konuşamam, hiç okuyamam, yazamam. Bir dağ köyünde büyüdüm otlar gibi.

Dünyanın bu denli büyük olduğunu, kocam Alaman'a gelende öğrendim. Ben Alfabeyi değil, direnerek, sürünerek yaşamayı öğrenebildim ancak. Gözyaşlarımda kaç kez öldüm, dirildim ...

Alamanca'yı da öğrenirim tutanacak bir dalım olsa, başına vura vura öğrenirim. Başka şey istemem, bu Heim benim, sürekli evim olsun, güvencem umudum olsun, başka bir şey istemem. İş versinler çalışırım, taş taşırım sırtımla, yeter ki iş versinler. Buradan atmak istiyorlar beni.

Polis oturma vermiyor, "Kocanla birlikte yaşarsan olur!" diyor, "sen işçi ailesi olarak gelmişsin, kocan yüzünden gelmişsin!" diyor.

Ben onunla yaşayabilseydim ne işim vardı Heim'de, "Etme eyleme gözünü sevdiğimin Alaman polisi!" diyorum, yalvarıyorum. "Olmaz diyor, bir işin yok, bir yerde iş tutmuşluğun yok!" diyor, diretiyor. İşim uğraşım olsaydı düşer miydim bu Heime, bu kimsesizler yurduna?" diyorum. Fazla söz istemiyor Alaman Polisi, "defol memleketine!" diyerek yol gösteriyor..

Sanki memleketimde el açmış bekleyenlerim var, dikili bağlarım, bostanlarım var. Kadın olanın, işsiz olanın, bir namerde kul olanın hiç bir memlekette yeri yok, yaşama hakkı yok!..

Alaman polisi babamın oğlu mu, Alaman hükümeti benim hükümetim mi? Ben kendi hükümetimden ne gördüm, elin hükümetinden ne göreyim!.. Yüz binler aç, yüz binler işsiz benim ülkemde. Topraklar çıplak, topraklar bomboş, ama zindanlar tıklım tıklım... Onca insanımız zevkten, cümbüşten mi düşmüştür el kapılarına!..

Benim hayatım bir roman bacım, anlatsam uzun sürer. Sana kısadan diyeyim mi buralara neden geldiğimi?

Hüseyin Türkiye'de de işçiydi, ırgattı. Çalışır çabalar, yarı aç, yarı tok geçinip giderdik.

Vardı Alaman'a iş tuttu, para kazandı. İlk yıllar cömertti, ben istemeden o yollardı harçlığımızı. İzine gelende hediyeler getirirdi... Sonra yavaştan mektuplar kesildi, sonra harçlığımız... Mektup üstüne mektup yazdırdım, haber üstüne haber. Yitmişti Hüseyin, kayıplara karışmıştı...

Babam öldü, anam yatalak oldu. Para kesilende kardaşlarım yüz vermez oldular. Gelinlerin çalımı bir beter, çocuklarım dört olmuştu, iki kız, iki oğlan. Beş can insan yük olmuştuk.

O yıl izine de gelmedi. Hemşehrilerle üç beş kuruş yollamıştı. Borcu harcı kapattık, fakat sonu kesildi. Bekledik, ay geçti, yıl geçti para gelmedi. Sersebil olduk..

Baktım çaresiz. Aldım iki kızımı yanıma, ver elini Alaman'ya dedim. Aradım, buldum namerdi. Bizi birden görende dondu kaldı yerinde...

İlk günde her şeyi öğrendim, bir Türk kadınla yaşadığını, beni boşayıp onunla evleneceğini... Ne ki o kadından vazgeçmedi. İş dönüşü gece yarılara değin eve gelmezdi, bazan hiç gelmezdi. Cumartesi, pazar da kalmazdı. Karşımda oturup insanca iki kelam ettiğini görmedim. Kan kusturdu bana. Sudan sebepler yaratır, döverdi beni, "Defol git, ben mi çağırdım seni kaltak!" derdi.

Yaz geçti, kış geçti, bir eşarp, bir çift ayakkabı bile almadı. Üstümdeki köylü entarisiyle dolaştım durdum. Bir yere çıkamazdım, tutsaktım dört duvar arasında. Pazara da tek başına gider, getirdikleriyle bir hafta idare etmeye çalışırdık. Yalnız evin kirasını öder, başka bir derdimize ilgilenmezdi. Kazandığını öbür kadına yedirirdi. Ne zaman ağzımı açsam, başıma yumrukları iner, ağzım, burnum kan içinde kalırdı. Çocukların gözyaşları kurumadı benim yüzümden.

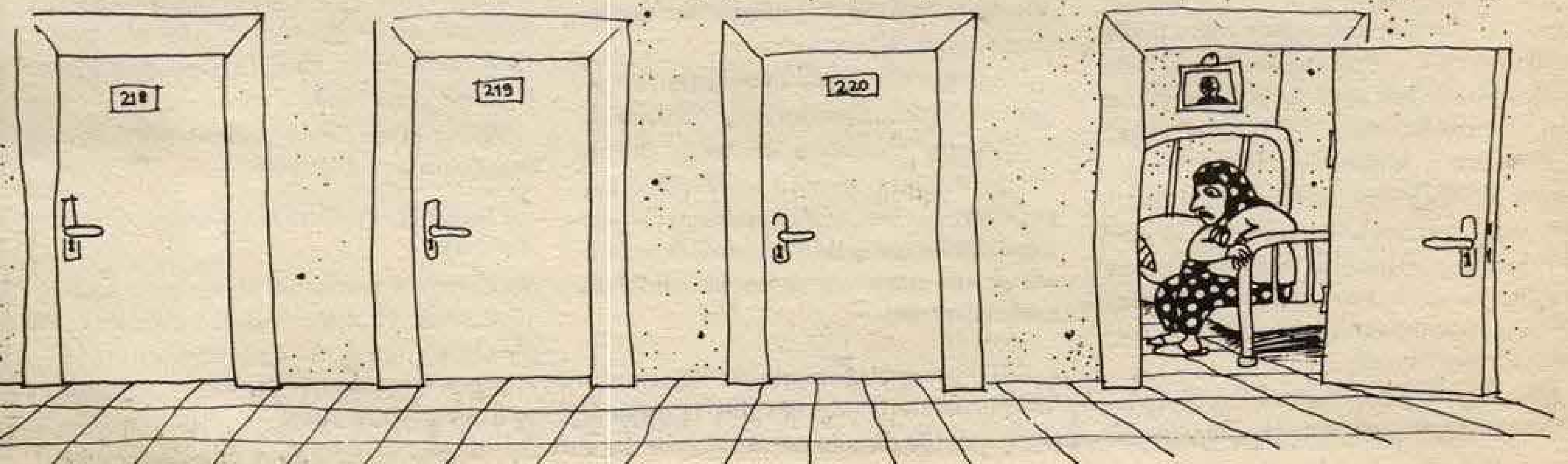
Yetmezmiş gibi gebe kalmıştım beşinci çocuğa. Bunun da suçlusu, sorumlusu ben, «Gene karnını doldurdun kaltak!» der, kötü kötü söylenirdi, karnıma dürterdi.

Doğum yaptım, oğlum oldu, şu gördüğün bebek. Babası kucağına alıp okşamamıştır bir gün!

Adam doğumdan sonra daha da azıttı. İki de bir sıkıştırıyor, "Topla çocuları köye git!" diye zorluyordu, "Sana sık sık para yollarım, sıkıntı çekmezsin. İzinlerde de gelirim!" gibi yalanlarına kanmadım, "Gitmiyorum!" dedim. «Boşan!» dedi. Yeni değil, her zaman öyle derdi. Beklediği de buydu zaten. «Boşanmam!» dedim yine her zamanki gibi. Yatırdı altına, tekmeledi. Canımı zor kurtardım. Üstüm başım kan içinde sokağa attım kendimi... Almanlar, kadınlar toplandılar başıma. Sonra da bu Heime...

Heim bir kurtuluştur benim için. Başka bir yerim yok. Direneceğim, çıkmayacağım...

(Aktaran Diler Erdoğdu)

DÜŞMAN FİLMİ ALMAN SİNEMALARINDA

Senaryosunu Yılmaz Güney'in yazdığı Düşman Filmi, 4 Haziran 1982'den itibaren Alman sinemalarında oynayacaktır. Bilindiği gibi bu film, daha önce Türkiye'de sansür kurulunca yasaklanmış, önemli sanat olaylarına neden olmuştu.

Filmin Almanya'da gösterime girmesi nedeniyle bir açılama yayınlayan Yılmaz Güney, «Düşman» Filminin ülkenin ve halkın gerçeklerine ışık tuttuğu ve önemli gerçekleri sergilediği için sansürün engeline uğradığı, bu nedenle Danıştay yolunun denendiği ve uzun bir bekleyişten sonra halkın önüne çıkabildiğini ifade ettikten sonra, « Halkın gösterdiği ilgi egemenleri ürküttü. Resmi ve gayri resmi kanallarla saldırılara hedef oldu. Birçok yerde mahalli yöneticilerin keyfi yasaklamalariyle karşılaştı...» demektedir.

Yılmaz açıklamasında, **«Senaryoyu yazarken ve çekim için bir yığın riski göze alırken, bu engellerin çıkacağını biliyorduk. Ama engelleri ve yasakları aşmanın yolu da yasakları çiğnemek, engellerle savaşmayı göze almaktan geçer.»** diye devam ediyor ve ekliyor, **«bu film kendi alanında, yani sinema alanında yasaklara meydan okumanın bir parçası olarak karşınıza çıkıyor! »**

Yılmaz Güney, Düşman filmine burada da karşı çıkanların, **«Türkiye'yi kötü gösteriyor!"** diyenlerin olabileceğini belirterek açılamasını aşağıda ifadelerle bitiriyor:

« İki şeyi birbirinden ayırmak gerekir. Ben Türkiye'nin aleyhinde değilim. Ben açıkça, Türkiye'deki egemen sınıflara, onların dayandıkları emperyalist güçlere karşıyım ve her zaman da karşı olacağım. Halkın içinde bulunduğu yoksulluğu, zorlukları göstermek, halka karşı olmak değil, onlarla beraber olmak, onların kanayan yaralarına parmak basmak ve sergilemektir. Onlar, yoksulluğun, acının, baskının yaratıcılarına kızmıyorlar da, onu gösterenlerden biri olarak bana kızıyorlar. Birgün, aldatılmış ve kandırılmış bir yığın insan, hayatın duvarına kafalarını çarparak gerçeklerin gösterdiği yola döneceklerdir.

Egemen sınıflar, egemenliklerini sürdürebilmek için, ekonomik, askeri, toplumsal baskı ve tertiplerinin yanısıra, ezilen kitlelerin kendi sınıf bilinçlerine varmalarını engellemek için, onları kendi gerici ideoloji ve düşünme biçimlerinin içinde tutsak edebilmek için şeytanı bile şaşırtacak yollar bulurlar. Gazeteleri, magazinleri, sinemaları, radyoları, TV ve benzerlerini, köhnemiş dünyalarını korumak ve ölümlerini geciktirmek için kullanırlar. Amaçları, sürekli bir biçimde ekonomik, siyasal ve ideolojik anlamda kendilerine bağımlı kılmaktır... Onlar bilirler ki ezilen kitlelerin özellikle de işçi sınıfının bağımsız hareketi kendileri için tehlikelidir. Bu nedenledir ki onlar ne denli ezilenleri kendilerine bağımlı kılmak için uğraşırlarsa, bizler de, on kat fazlasıyla işçi sınıfının bağımsız hareketi için uğraşmalı ve ezilenleri işçi sınıfının çevresine toplamaya çalışmalıyız... İşte benim sinemam, genel mücadelenin bir parçası olarak bu amaca hizmet etmeye çalışmaktadır. "DÜŞMAN" filmi, bu anlayışın bir ürünü olarak.
bu anlayışın bir ürünü olarak, savaşına devam edecektir...

Arkadaşlar, «DÜŞMAN» filmini görün, tartışın ve ona sahip çıkın. »

ANILAR

Melike Demirağ

Yıl 1978. Aylardan ağustos sıcak mı sıcak bir yaz. Sürü filminin çekimi için Güney Doğu'ya gidiyoruz. Üstelik kağnı süratiyle yolalan bir trenle. İki, üç gün süren bir yolculuktan sonra Kurtalan'a vardık. Tren İstanbul'dan kalkıp, yavaş yavaş Orta Anadoluya ve giderek Doğuya yaklaştıkç, sanki bir çağdan başka bir çağa geçiyormuşum hissini veriyordu bana. İki dünya arasındaki çelişkiler gittikçe daha büyüyor, çoğalıyor, kafamın içi, duygularım sonuna kadar etkileniyor, bambaşka bir diyara doğru yolalıyordum.

Trenler çok dolu olduğu için yataklıda yer bulamamış, pulmanda oturarak gidiyorduk. Kurtalan'a gece vardık. Bir arabayla Siirt'e geldik. Tesadüf, 1977 senesinde konser turnesinde kaldığım aynı otele gelmiştik. Ertesi gün filmin hangi dağda hangi göçer kabilesiyle çekileceğini tesbit etmek için o dağ senin, bu dağ benim dolaştı durdu arkadaşlar. Benim de birlikte olduğum gün Süphan dağina çıktık. Arabalarla belli bir yüksekliğe kadar tırmandıktan sonra, mecburen inip yayan devam ettik yolumuza. Tepeye vardığımızda, kuşkulu gözlerle karşılaştık. Göçerler hiç de kendilerine benzemeyen bizleri fazla dostça karşılamamışlardı. Aralarından "Şıh" dedikleri, ak sakallı, ak saçlı bir adamla görüştü arkadaşlar. Ama kesin "Hayır" cevabını almıştık. Dilim damağım feci şekilde kurumuştu. Bir yudum su versinler diye gözlerinin içine bakıyorduk hepimiz. Ama aylardan ramazan ayıydı ve bu göçerler, dini yükümlülüklerinden hiçbir taviz verecek gibi gözükmüyorlardı.

Bir hafta kadar çekim için yer aradıktan sonra, nihayet uygun bir bölge bulduk.

Siirt'te son gecemizdi. Ertesi gün hepberaber Pervari dağlarının yolunu tutacaktık. Dağ anılarımıza geçmeden ilginç bir çelişkiyi daha anlatmak istiyorum sizlere. Kaldığımız otelin hemen yanında, bir bahçe sineması vardı. Sinemanın cızırtılı hoparlörlerinden "haydi millet neler var, sende gel sende gör, kaçırmayalım abiler bu akşam bilmemne sinemamızda, yavrular, fıstıklar, göremiyeceğiniz, hayal bile edemiyeceğiniz vs" gibi hiçte Ramazan ayının ülviliğine yakışmayacak bağırtılarla rezil bir seks filminin reklamı yapılıyordu. Ertesi sabah içimizden bir arkadaşın, kimseye göstermeden gizlice çay içmesini gören dini bütün bir vatandaştan ağız dolusu küfür dinliyerek Pervariye doğru yola koyulduk.

Pervari'ye doğru giderken, sanki bu yol bana hiç bitmeyecekmiş gibi geldi. Topu, topu 90km'cik bu yolu tam 4 saatte alabildik. Küçücük, bakımsız, devlet elinin pek girmediği bir ilçecikti Pervari.

Arabalarımız ilçeye girerken, çocuklar; mini minileri, koca kocaları, ortancaları, biraz ürkeklikle, fakat değişik, ilginç bir takım günler yaşayacaklarını düşünerek, yanımızda koşuşuyorlardı. Kiriş, kiriş saçları çıplak ayacıkları, yırtık pırtık elbiselerinin yanında sıcak, hayatdolu gülen yüzleri içimi bir garipleştirdi. Kendi çocukluğum geldi aklıma ve şimdi karşımda gülümseyen onlar. Evler topraktan, üflesen yıkılacakmış gibi. Yol toprak, etraf en ufak bir harekette toz bulutu içinde kalıyordu. Bizi ilçenin Jandarma karakolunda bir kaç saat ağırladılar. Burada Pervarinin sanıyorum tek televizyonu vardı, ve ben televizyondan reklamları izliyordum göz uçuyla. Inanın o kadar kara bir mizahtı ki önümdeki manzara. Insanlar toplanmış bilmem ne fırınıyla harika yemekler yapan bir kadına, kocasının ne kadar aşık olduğunu, Coca Cola içince daha özgür, daha neşeli olacağını ve daha bir sürü tüketmeye özendiren bu reklamlara şaşkın şaşkın birazda hayranlıkla bakıyorlardı.

Arabalara bindik ve Pervari'nin dağlarına çıktık. Burada Süphan dağındakilerin aksine bizi merakla,ama sevgiyle karşıladılar. Iftar vaktiydi hepberaber yedik içtik. Kadınlar önceleri pek yaklaşmadılar. Erkeklerden biri oldukça zor anlaşılır bir Türkçe ile, burada rahat etmemizi, dilediğimiz gibi davranabileceğimizi, ellerinden gelen her yardımı yapacaklarını söyledi. Biraz sohbetleştikten sonra, Filmimizin yönetmeni Zeki Ökten onlardan filmde kullanmak için kıyafet alıp alamayacağımızı sordu. Biraz sonra göçer kızları bana en seçme elbiselerini giydirmişlerdi bile. Aralarında durmadan anlamadığım bir lisanla konuşuyorlar, gülüyorlar, kahkahalar atıyorlardı. Şehirli bir kızın kendi elbiselerini giymeleri onlara hem komik geliyordu hem de sanıyorum gururlanıyorlardı. Arada bir saçlarımı okşayıp "ah kurban" dediklerini anlayabiliyordum. Işte bu güzel göçebe kızlarıyla ortaklaşa kullandığımız kelime sadece "kurban"dı. Karşımda dipdiri dilleriyle, gelenekleriyle, ve ileride beni daha da etkileyecek olan Kürtlerle ilk sıcak karşılaşmam böyle gerçekleşti. O günden sonra bir Türk sanatçısı olarak bu konuya daha önemle sarılıp, onların sorunlarını, dertlerini daha bir yakından anlamaya ve duyurmaya söz verdim. Bu film bana çok güzel bir hayat dersi vermişti. Bu dünya beni alabildiğine sarsmıştı ve hala sarsıyor.

Bir Türk aydını olarak,- birçok aydınımızın ne yazık ki öcü gibi korkup kaçtığı- bu konuya açık yüreklilikle eğilmenin bizler için borç olduğuna inanıyorum. Şarkılarımda ve konserlerimde söylediklerimi burda tekrarlamaya gerek yok. Bu konuya tekrar döneceğim. Ama sırada okyanus ötesi ülkeler bekliyor. Bir dahaki sayıda Meksika'da buluşmak üzere...

SİYABEND Û XECÊ

BİR KÜRT MASALI 4

Türkçe söyleyen: Hüseyin Erdem

Uyuz kalktı yerinden. Çobankarısı'nın yanına vardı. Yarı baygın inleyen kadını kaldırdı yerinden. Acılardan ne yaptığını bilmez Çobankarısı çökercesine dayandı Uyuz'un omuzuna. Uyuz kadının iniltilerine pek aldırmadan, sürüklercesine onu evine, çocuklarına götürdü. Kadını yarı yüklenmekten, çorba bakracını, ekmek torbasını taşımaktan kan ter içinde kalmıştı Uyuz...

Çobanın çocukları, Uyuzu, Uyuz'a yarı yüklenmiş inleyen analarını görünce, korku içinde ve bilinmez duygular içinde gözleri dört açılmış bakakaldılar onlara...

Uyuz Çobankarısı'nı yarı sürükleyerek eve soktu. Kadını bir sütunun önüne oturttu, sırtını dayadı sütuna. Yükünü indirdi. Önce kadına bir yatak hazırladı. Sonra acılar içinde kıvranan kadını kucakladı yatağa yatırdı. Ardından çocuklara bir güzel sofra hazırladı. Çocukları dizdi sofranın çevresine. Çocuklar dillerini yutmuş gibi biraz korku biraz şaşkınlık içinde merakla bekliyorlardı olacakları... Uyuz kalaylı bakır kaba mehir çorbası doldurdu. Her bir çocuğa birer sac ekmeği birer de kaşık verdi. Çocuklar kıtlıktan çıkmış gibi saldırdılar mehir çorbasına ve aç kurtlarca çoban hakkı ekmeklere...

Çobankarısı'nı rahat bir yatağa yerleştirmek, çocuklara yemek hazırlamak, onların çorbayı iştahla yediklerini görmek Uyuz'u rahatlatmıştı.

Artık gitmeliydi Uyuz. Ama açlığın yarını da vardı. Torbadan dokuz-on ekmek daha aldı kendisi için. Sonra hatır istedi onlardan ve döndü gübre yığınına... Uyuz gübre yığınında kalsın.

Derler ki çobankarısı'nın kaburgalarından biri kırılmış; ve kadının iniltileri, derler, gökleri aşıyor uzaklara, belki Tanrı'ya dek ulaşıyormuş...

Analarının feryadına dayanamayan çocukların boğazında düğümlendi lokmaları. Sardılar çevresini inleyen kadının.

Güneş sulardan çekti ışığını, insanları ve dünyayı bıraktı, sıcaklığını da alıp gitti gökyüzünün derinliklerine... Uzak göklerden karanlık düştü toprağa. Sonra da serinlik. Sürülerin otlaktan dönme zamanıydı. Çoban sürüdeki hayvanları köyde ev ev dağıttıktan sonra, günün yorgunluğuyla evine dönüyordu.

Akşamdı. Bütün az ve değerli şeyler gibi nazlanıyordu ışıkda. Gökyüzünde sarı ay, yıldızlar, kırlarda yanıp sönen ateş böcekleri ve köy evlerinin küçücük pencerelerinden sızan zayıf ama dost ışık...

Evine doğru yürüyen Çoban penceresinden sızan sarı ışığa yaklaştığında acı dolu bazı sesler işitti. Kulak kesildi. Börtü böceğin seslerine karışan bu ses kendi evinden geliyordu. Karısının feryatlarıydı bunlar. Düşündü... Dedi ki kendi kendine: " İşte akşamın alacası... Demek toplamadı bizim kadın çoban hakkı ekmeği. Demek almadı daha bakraç dolusu çorbayı. Demek aç perişan çocuklar. Bizim kadın, demek korkudan verdi kendini hastalığa "... Çoban hızlandı, hışımla girdi evden içeri. Dağların, ovaların sonsuz rüzgarını da birlikte getirmişti sanki... Çocuklar babalarının hışmından korkup çekildiler analarının başından. Büzüldüler bir köşeye. Çoban sopasını daha da sıkı kavradı sonra kızgınlıkla ve rastgele vurmaya başladı yatakda acılar içinde kıvranan karısına. Ardından öfkesini bağırdı kadına:" Daha çorbayı almadın, ekmekleri toplamadın köylülerden ha?" Kadın ağladı Çoban'a:" Uyuz'un açtığı dert ve yaralar yeter. Bir de sen vurma ..Kaburga kemiğimi kırdı Uyuz. Bir de sen kırma..."

Çoban sordu:" Kaburga kemiğini kim kırdı?"

Kadın söyledi:" Uyuz kırdı "

Çoban söyledi:" Bir daha gidermiyim davar otlatmaya? Eğer onlar da yiğit iseler vermesinler bakalım benim çobanlık hakkımı "... Sonra ses çıkarmadı çoban. Duygularını yüreğinde sakladı ve uyudu.

Sabahın erinde köylüler güneşin doğuşuna türküler dizerek sağdılar ineklerinin bereketli sütünü kalaylı bakır bakraçlara. Ve sonra al üstüne beyaz benekli ineklerini, ay boynuzlu öküzlerini saldılar ahırlardan dışarı. O gün, her ne uğursuzluk ise tüm inekler, öküzler gidip Uyuz'un amcasının kapısı önünde uzanan tarlasına girdiler... Uyuz, uzaktan sürünün akın akın amcasının tarlasına girdiğini gördü.

Bahardı. Sular toprağın derinliklerinden yaşam taşıyordu dallara. Ark sularında güneş oynaşıyor, her bitki en güzel yeşil bende der gibi yarışıyordu güzellikte öteki bitkilerle... Uyuz'un amcasının tarlasında arpalar daha yeni yeni yeşeriyor, boy veriyordu. Ve davar sürüsü güzelim taze arpaları çiğnemek bir yana, azgınca otluyordu tarlada. Uyuz duramadı yerinde. Baktı, öfkelendi duruma. Amcasının verdiği emekler pek şirindi yüreğinde... Öfkesi büyüdü Uyuz'un. Aldı bıçağını , kaptı deve toynağını... Fırtına gibi daldı tarlaya. Savurdu bıçağını rastgele sığırlara. Ve hangi inek rasladıysa sapladı böğrüne bıçağı. İşkembelerini döktü güzelim öküzlerin. Memelerini kesti caanım ineklerin. Bir bir devirdi hepsini yere... Bir inek bile sağ kurtulamadı sürüden. Y alnız bir gençinek ve bir de gençöküz kurtulup kaçabildi sürüden. Ama ardlarında öfkeli Uyuz...

Amcası izliyordu Uyuz'u. Dayanamadı. Sopasını kavradı, seslendi Uyuz'a:" Uyuz, oğul nedir bu ettiğin yeryüzünde?" Uyuz söyledi:" Ah amca, şu gençöküzle gençineğin ardında koşmaktan yorulduğum kadar, yorulmadım şu koca sürüyü yere sermekten."... Yine söyledi Uyuz:

" Amca, o gençöküz ve gençinek
sağ kalsınlar sizler için
sona ersin sene
gençöküz atlasın gençineğin üzerine
gençinek doğursun
ne kadar olursa yoğurdu
o kadar da su katın üstüne
paylaşın ayranı birbirinizle
belki iyiliğimle kötülüğüm başa baş
gider."

Uyuz'un amcası kızgın ve çaresiz döndü evine. Uyuz da gübre yığınına... Akşamdı. Köylüler öfkeyle söylene söylene Uyuz'un amcasının evine girdiler. Öfkelerini söylediler Uyuz'un amcasına:" Yeter artık. Uyuz'un öldürülmesi için destur ver. Destur vermezsen, önce Uyuz'u öldürürüz sonra da seni."

(Devamı gelecek sayıda)

MERHABA...

Tüm ilerici,yurtseverler, devrimciler, uzun zamandır DEMOKRAT TÜRKİYE gibi ciddi bir gazetenin yayın hayatına atılmasını bekledik durduk. Bize en doğru haberleri vereceğine, soldaki dağınıklığı asgaride de olsa gidereceğine, solun her kesimine hitap edeceğine inandığımız DEMOKRAT TÜRKİYE 'nin basın hayatına başlamasına sevinçliyiz.

Bu boşluğu dolduracağına yürekten inandığımız DEMOKRAT TÜRKİYE'ye yayın hayatında başarılar diler devrimci selamlarımızı sunarız.

Hollanda-DEVENTER'den bir gurup

ANADOLU INSANI ve GIDENLER

bir yıldız söndü gökyüzünde,
alaca karanlıkta bir nur topu,
ve bir çığlık koptu
anadolunun oralarda,
koptu dalından
bir gülüm çiçek,
koptu dalından
güneş doğarken.

BACI

Sorarsan bizim elleri bacı
Çobanlar siyah şallı gün acı
Sürü kırıldı yürek yaralı
Kuzular acıyla meler bacı

Berivanlöar dargındır doğaya
Bahar kurakmış gibi yaylaya
Çiçekler boyun bükmüş yaprağa
Bülbül figana oturmuş bacı

Baw Ozan
33. Braunschweig

DEMOKRAT TÜRKİYE'YE ODENWALD'DAN BAGIŞ

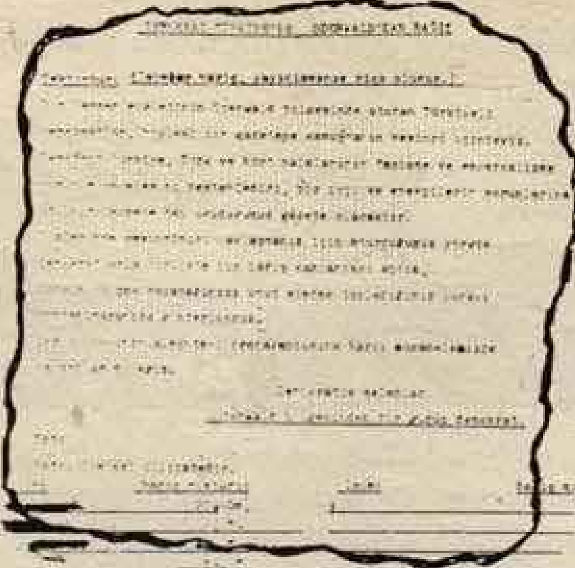
Biz Hessen eyaletinin Odenwald bölgesinde oturan Türkiyeli demokratlar, böylesi bir gazeteye kavuşmanın sevinci içindeyiz.

Demokrat Türkiye, Türk ve Kürt halklarının faşizme ve emperyalizme karşı mücadelesini desteklediği, biz işçi ve emekçilerin sorunlarına eğildiği sürece hep okuduğumuz gazete olacaktır.

Sizlerin de sevincimizi paylaşmanız için oturduğumuz yörede demokratlarla birlikte bir bağış kampanyası açtık. Az da olsa çok sayacağınızı umut ederek topladığımız parayı konto numaranıza gönderiyoruz.

Gerici basının aleyhteki propagandasına karşı mücadelenizde başarılar dileriz.

Demokratça selamlar
Odenwald bölgesinden bir gurup demokrat

EZİLENLERE KARŞI GÖREVİMİZİ YERİNE GETİRMEK ZORUNDAYIZ

Gazete konusunda, ayrıntılı ilke eleştirisini sonraya bırakmak üzere önemli gördüğüm bir kaç noktadan sözetmek istiyorum.

- İki sayıda da, konuların genel politik içerik-önemi ile konunun kapsamı arasında dengeli bir düzenleme yapılmamaktadır. Şüphesiz konuların fazlalığı, bunun yanında olanaksızlıklar sorunları büyütmektedir. Ancak sorun daha çok düzenleme sorunu. Gerçekte, 2. sayıda "İdamlarla ilgili düzenleme oldukça iyiydi. Ancak, bir "Çeltek işçilerinin yargılanması" nedense Türkiye'deki bu en önemli olaylardan birine karşı hep aynı vurdumduymazlık (her şart altında) süregelmektedir- layı ise, tüm önemine karşın, çok silik bir biçimde verildi. Aynı şey, öldürülen 3 kız arkadaşımız içinde geçerli. Özellikle "8 Mart'la birlikte konu ele alındığında, hiç doyurucu değil. Umarım, bu bir yayın politikasından çok, eldeki verilerin yetersizliğindendir.

- Haberlerin veriliş biçimi, belirli sayfalarda bana çok anlamsız geldi. Şurası açıktır ki, bugünkü biçimiyle gazete yorumların yeraldığı-hiç değilse daha geniş bir biçimde-bir yayın organı olmak zorundadır. Özellikle de, gazetenin uzun aralıklarda çıkmak zorunda kalması, bu sorunun önemini daha da arttırmaktadır. Anlaşılmayan "Cunta liderlerinin Bulgaristan Ziyareti" ile ilgili pasajın veriliş biçimi. Neden araya "birşeyler" sıkıştırılma çabasına giriliyor. Veya, neden okuyucuya bırakılıyor? Elbette şu değil; Bulgaristan'ın "kotülüklerini" açıklamak gerekmez, yada sorunun"determinist"aklamasını. Bu konunun demokratları kuşkuya sürüklediği açıklanabilirdi kanımca (...)

Bugün Türkiye'de "politik örgütlenmeler"dışında kalan, hiç azımsanmayacak bir anti-faşist potansiyel vardır. Bu kesimler genel olarak cuntaya karşı tavır almalarına rağmen, mücadelenin aldığı somut biçimleri tesbit edemediklerinden, gelişmeleri"tribünlerden"izlemek zorunda kalmaktadırlar. Özellikle bu kesimlerin-temelde savunulması mümkün olmayan- var olan"politik gruplaşmalara"karşı olan soğuk tavrıda, sorunun çözümü doğrultusunda değişik biçimde çaba harcamayı gerektirkektedir.

"Yabancı işçiler"sorununu uzun uzun anlatmıyacağım. Ancak üzerinde durulması gereken,"yabancı düşmanlığını" arttıran bu yakınmaların altında getirilen"yabancı işçilerin ülkelerine geri dönmesi"çözümü(!) beraberinde genel olarak kazanılan işçi haklarını kısıtlanması veya en azından "kırpılması"doğrultusundaki çabalara mantıklı(!) bir zemin yaratılmasınıda amaçlamaktadır.

İşte dergide yer alan "bu konudaki" oldukça değişik anlayışın yetkili kimselerle yapılan konuşmalarla pekiştirilmesi çok önemli.

Amsterdam'dan bir okur

DOSTLAR

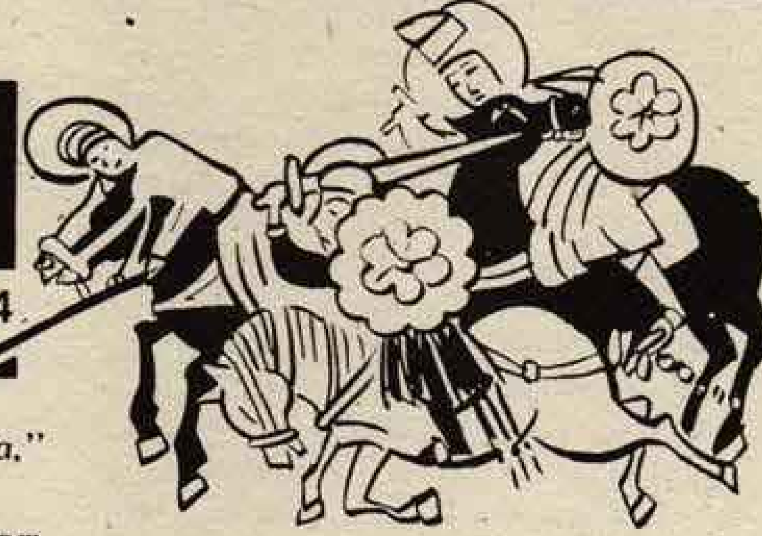
Bizler ekmek bulabilmek için sizlerin bulunduğu yerlerden ülkemize kat kat daha uzak buraya, Avustralya'lara göç etmişiz. Şu anda Türkiye'den buraya göçenlerin sayısı 40 bin civarındadır. Bizler bu göçmen işçilerden bir gurubuz.

Gecenizi gündüzünüze katarak yarattığınız Demokrat Türkiye bizlere içinde her şeyi bulabileceğimiz bir hazine olmuştur. Bu hazineyi zenginleştirmek, büyütmek, güçlendirmek için gereken uğraşa katılmayı arzulamaktayız. Onu bu günkü hale getiren düşünceye, emeğe yürekten selamlarımızı yolluyoruz. Buraya ulaşan her Demokrat Türkiye elden ele dolaşmakta, bütün sayfaları kelime kelime okunmakta tartışılmaktadır. Ve DEMOKRAT TÜRKİYE yarının Demokrat Türkiyesi için oluşturmaya çalışılan birlik cephesinin ileri bir adımı oldu, olmalıdırda.

Demokrat Türkiye'yi düşünenlere, yazanlara, çizenlere, dağıtanlara kardeşçe dostça selamlar.

Avustralya-Sydney/Auburn-Redfern-Blacktown-Granville'den Demokrat Türkiye okurları.

Köroğlu

KİZİROĞLU MUSTAFA BEY KOLU 4

Ömer POLAT

"Haklısın devriş baba", dedi yaşlı köylü. "*Zamanında ben de çok dünya gezdim senin gibi. Dünya öküzün üstüne değil, beylik üstüne kurulmuş gördüm. Doğru söylersin, hakkın var, beylik nerde, zulüm oradadır. Beylikte acımak yoktur, sevgi yoktur, zulüm vardır. Bizimkine gelince: Beysiz değiliz, var bir beyimiz. Ama adı beydir. O da çalısır bizim gibi. Zulüm bilmez. Sevda doludur. Kendi yapar kendi işini. Doyacağı kadar yer, çok sever.*"

"Neyi?" dedi Köroğlu.

"**Her şeyi**," diye yaşlı köylü yürüttü sözünü, en basta insanı, karısını, bahcesini, alapaça atını ve birde turnalarını. Uğrasmaz bizimle. Ama biz uğrasırız onunla. Adalet kapısıdır. Nizalarımızı o cözer, gönül bağlarına o arka olur, küsülüleri o barıstırır. Bey diyince bozulur, belli etmez. Bu yüzden en kücük cocuk bile onu Kiziroğlu Mustafa, diye cağırır. Anlayacağın bizde bey var, ama beylik yoktur."

Sustu, sönen nargilesini tazeledi yaslı köylü. Kor atesin ucu görününce de nargileyi Köroğlu'na uzattı.

"*Hele çek bir yudum derviş baba,*" dedi.

Köroğlu kehribar ağızlı dudakları arasına götürdü, çekmedi, geri aldı. Gözgöze geldiler yaşlı köylüyle.

"*Tuhaf*" dedi Köroğlu.

"*Tuhaf olan ne derviş baba?*" diye başka bir yolcu girdi söze.

"*Tuhaf bir bey. Ne görülmüş, ne duyulmuş. İnsanı seven, karısını seven, atını seven, hele hele turnalarını seven bir bey ne görülmüş ne de duyulmuş. Kuşları seven deseydiniz anlardım, ama neden tek turnayı,*" diye Köroğlu sözü yerine oturttu, sorusuna yanıt geleceğini bile bile, umursamaz görünür gibi oldu, kehribar ağızlı nargileyi fokurtmaya koyuldu. Kısa bir sessizlikten sonra basını kaldırdı, ocak basını sarmıs yolcularla gözgöze geldi, yanıt aradı. Baska bir köylü gülümseyen yüzüyle sözü aldı:

"Haklısın derviş baba, yerden göğe kadar haklısın. O turnaları görmeden bu sözü etmede haklısın. Ama bilesin ki bu turnalar bildiğin turnalardan değildir. Nasıl bizim beyimiz her beyden biri değilse, nasıl atı bildiğin her attan biri değilse, turnalarıda öyledir. Cığalı turna denir adına. Dünya üstünde misli emsali yoktur. Söylenir ki bir Hindistan padişahında bir çifti daha vardır, ama doğrusu nedir bilinmez."

Köroğlu "**adam sende**" dercesine elini salladı, ardından da sözü geldi:

"*Güldürmeyin beni bu yaşımda. Çok dünya gördüm. Bunu ilk duyuyorum. Turna dediğin turnadır. Cığalı olmus, mığalı olmuş ne eder? altı üstü turna.*"

"Sen o turnaları git bir gör, gel sonra az önce söylediğin sözleri et, on altınım var, senindir " dedi bıyıkları yeni terlemeye başlamıs bir delikanlı.

"*Belki haklısın,*" dedi Köroğlu, "görmeden olmaz. Ama nasıl görürüm? Benim gibi bir garip dervisin bir bey kapısını calıp turnalarını görmeye geldim demesi uygun düşer mi?" diye sözü gediğine oturttu.

"Ondan kolayı ne," dedi bir baska köylü." Dedik ya, bizim bey baska beylere benzemez diye. Kapısı hiç bir konuğa kapalı değildir. Bir git, gör. Seni yedirmeden, içirmeden, cebine harçlık koymadan, bir gece konuk etmeden bırakırsa gel buraya. On altında benden."

"Beni bu gidişle zengin edeceksiniz," diye gülümseyerek konuştu Köroğlu. "*En iyisi gidip görmek. Bir de atı dediniz. Alapaça mı ne? Onun da mı üstüne at yoktur dünya üstünde?*"

"**Yoktur**" diye bir başka köylü girdi söze.

"*Meselâ Köroğlu'nun Kıratından bile üstündür?" dedi başka biri.*

"*Olamaz,*" dedi Köroğlu elinde olmadan haykırarak.

"Üstündür. Daha hiç bir ünlü at yarışta onun ardında bıraktığı konan toza ulaşamadı. Girerim bahse. On altın da benden."

"*Oldu otuz altınım,*" dedi Köroğlu derviş yeniden yoksulluğa dönerek "ama ya siz kazanırsanız? Ben garip derviş ne veririm size? Bir topal atım, bir boş azık torbamdan başka bir şeyim yok."

"Sözün var, dünya görmüşlüğün var. Bir gece oturur burada gördüğün, bildiğin şeyleri anlatırsın, yeter" dedi o ilk konuşan yaşlı köylü.

"*Basım gözüm üstüne,*" dedi Köroğlu. "Ama nasıl gidilir sizin beyin konağına? Daha bu sabah geldim kentinize. Hem bu gece vakti konukedermi beyiniz beni."

"*Eder eder,*" dediler oturanlar hep bir ağızdan. "İstersen kalk, durma."

"Yazın köroğlu'na bir acı name
Tez yetişsin leke kondu yurduma
Sözüm haksız ise gel beni kına
Doğru kalem söyleyende şer olmaz."

"Konağını dersen, toprak bulmak kadar kolaydır. Gün doğanı arkana al, kenti çık , bir cigara içimi git, önce büyük bir bahçe çıkar önüne, bul kapısını, gir içeri. Bülbülün sesniden, turnaların ötüşünden, çiçeklerin binbir kokusundan bilirsin Kiziroğlu Mustafa beyin konağına geldiğini."

Köroğlu dizlerine dayandı, yaşlı bir derviş görünümünde kalktı.

"Böyle fırsat az düşer benim gibi garip dervişlere. Biz çoğu yerden kovuluruz. Sevenimiz az bulunr. Gidelim, görelim. Bu gece gelmezsem bilin konuk edildim. Sabahtan da beyinizi bir iyi tanır, atını, turnalarını, konukseverliğini bir iyi görürüm. Akşama ise gene bu handayım. Ya otuz altın alırım, ya sabaha kadar size anlatır, söylerim. Ne gördümse, ne duydumsa. Tamam mı ? Kavlimiz kavil mi ?"

Hepsi bir agızdan.

"Kavlimiz kavil, sözünden dönen de dönek olsun", dediler.

Köroğlu bir 'eyvallah'tan sonra gitti Kırat'ın yanına. Kırat bir ayağını karnına çekmiş hala topal duruyordu. Çıktılar handan. Serin bir akşam yeli yüzlerine vurdu. İkisi de köylülerin bakışları arasında karanlığa akıp gittiler.

(Devamı gelecek sayıda)

ŞARKIŞLAYA DÜŞÜRSÜN ALLAH SEVDİĞİ KULUNU!!!

Kucak kucak selam getirdim A-NADOLU'dan'Demokrat Türkiye'o kuyucularına...Selamlar vede müjdeler getirdim Anadolumuzun bilinen ŞARKIŞLA'sından...

Biliyorum herkesi şaşırttı bu yazıtının başlığı...Çünkü alışık dillerimiz, kulaklarımız;"ŞARKIŞLAYA DÜŞÜRMESİN OY../ALLAH SEVDİĞİ KULUNU"dizelerine...

Evet, yürekleri yaralı...yürekleri umutlu Anadolu'mun insanları, de mokratları, devrimcileri...

Yiğitliğin, önderliğin, devrimci onurun..."Allah" bir kez daha düşürdü sevdiği kulunu Anadolu'nun ŞARKIŞLA'sına..Ve Şarkışla halkı

BU YİĞİT DEVRİMCİYİ TESLİM ETMEDİ FAŞİST CUNTAYA VE ONUN ÇÖMEZLERİNE

Evet Anadolu'nun insanları, demokratları, devrimcileri... teslim etmedi Şarkışla halkı bu yiğit devrimciyi, emperyalizmin çanak yalayıcılarına..

Yüreğinin ve bileğinin gücüyle Resmi faşist güçlerin elinden kaçan bu yiğit devrimciyi Resmi faşist güçler' otomatik silahlı ve tehlikeli' diye lanse ediyorlardı...Ve ŞARKIŞLA Halkından yardım dileniyorlardı..

Halbuki olay yüzü aşan halkın önünde ceryan etmişti..Görgü tanıkları yumruklarıyla polislerin elinden kurtulan devrimcinin silahsız olduğunu ' söylüyorlardı. Ve halktanda yardım istiyorlar. Fakat halk tarafsız!! davranıyor. Bu yiğit devrimci yumruklarıyla bunları perişan edip ellerinden kaçıyor ve arkasından tarıyorlar.. Ve devrimci kardeşimiz Şarkışla'nın içinde kayıplara karışıyor. Resmi faşistler ise başta Alevi evleri ve iş yerleri olmak üzere bir dizi yer basmaya başladılar Tüm şehrin giriş çıkışlarını tuttular.

Ve ' kaçan teröristin silahlı vede yaralı ' olduğunu açıklıyorlar yardım istiyorlardı...

Bir kaç saat acıyla kıvrandık.. demokratlar devrimciler kara bulut altında üzgün üzgün dolanıyorlardı..Ve olay tarihi 9 Mart 82. O gün şarkışladan ayrılmam gerekirken sonuç için geceledim..İkinci gün ise üzgün havanın yerini gülerek çarşıda voltalayan suratlar ve güzel bir hava almıştı... Fakat yaralı olup olmadığını öğrenemedim...Yardım etme çabalarım mümkün olmadı ama sürekli yüreklerimiz onunlaydı...

Bu yiğit devrimciyi şahsen tanımıyordum ama gıyaben tanıyordum... Öğrendiğime göre Hanımı ve Taylan adında bir oğlu ' Ankara Mamak Askeri Cezaevi ' nde yatmaktalar...Taylan cezaevinde doğmuş...Onurlu babası dışarda, kendi ANA' sıyla ' MAMAK 'ta...

Bu yiğit dvrimci aynı zamanda ozandır.. Yalvara yakara bir bandını oldım... gür ve onurlu sesini dinleyerek Şarkışladan ayrıldım..

Okurumuzun sözünü ettiği Ozan'ın şiirlerinden bir bölümünü aşağıda yayınlıyoruz.

Selam söyle Hüseyin Gazi
Selam söyle Sevdalıma
Taylanıma...
Selam söyle onurumu koruyana
Postallar altında kirletmeyene...
Can kurban Hüseyin Gazi
Canım kurban onlara...

Değerli Dostlar!

Herkesin kabuğuna çekildiği, sustuğu, "bana dokunmayan yılan bin yaşasın" dediği bir dönemde Demokrat Türkiye gazetesi ile bu uğursuz suskunluğu yırttığınız için kutluyoruz sizleri.

Günlük burjuva gazetelerinin, "bizden olanlar-olmayanlar" şeklinde ve benzeri yayınlarıyla düşmanlık tohumları ekildiği ve halkımızın bölündüğü bir dönemde, siyasi fraksiyonların kısır çekişmelerine sayfalarınızı kapalı tutarak tüm demokratlar ve yurtseverler üzerine barış ve dostluk rüzgarları estirdiğiniz için kutluyoruz sizleri.

Yazılarınızda kullandığınız sade bir halk diliyle ana dilimizi daha bir sevdiriyorsunuz bizlere. Büyük bir zevkle okuyoruz yazılarınızı. Sorunlarımıza gerçekçi bir yaklaşımla tercüman olmanız size olan güvenimizi artırmaktadır. Birçok yazınızı derneğimizde yüksek sesle okuyup üzerinde tartışmalar açıyoruz. Hiç te alışık olmadığımız böyle bir olanağı bizlere sağlamış olmanız her türlü övgüye değer.

(...)

Garbsen'li bir grup okur

Güneş doğar, bir köşede,
Bin bir yoksul bin köşede
Kin karıştı her işe de

Kin dertleri çözemez ki!
Ey dost!
Hey dost!
Kin dertleri çözemezki Hey!..

Gözde Eser
(Solingen)

DEMOKRAT TÜRKİYE HERHANGİ BİR GURUBUN YAYININA DÖNÜŞMEMELİ

Türkiye'deki gelişmeleri boyalı burjuva basınından izlemekten kurtardığınız için teşekkürler. Demokrat Türkiye ayda bir çıkması nedeniyle boyalı basına ihtiyaç duyulmayacak şekilde hazırlanmalı. Ayrıca Demokrat Türkiye'nin güçlenip yaşaması için herhangi bir grubun yayın organı şekline dönüşmemesine dikkat edilmeli. Demokrat Türkiye Avrup'daki solun birleşmesi görevini iyi bir şekilde üstlenebilir. Bu da tüm anti-faşist, demokrat ve yurtseverlerin görüş belirtebilmeleriyle mümkündür. Demokrat Türkiye'nin bunun bilincinde olduğuna eminim.

Abbas H.

23 Mart 982/deventer
Hollanda

SEN SÖYLE

Söyle tutkumun en güzel, sen söyle.
Kuşlar nasıl öter, sular nasıl akar
Nasıl sığdırabilirler o koskoca halkı
Daracık zindanlara,
söyle!
Karanfil olurdu dağlarda tutkumun
kanlı gözleri
Hücreler nasıl yarılırdı demir
irademizle bilir misin?

Ahmet Aslan
Darmstadt

"GAZETEMİZİ ELEŞTİRİYORUM"

Demokrat Türkiye ilgililerine,

Evet, böyle bir gazetenin çıkacağını duyunca hemen bizde abone olalım dedik. Birkaçgündür yolunu gözlediğimiz 2. Demokrat Türkiye'de bugün elimize geçti. Gazeteyi, muhakkak ki tüm demokratlar gibi, eleştirilecek ufak tefek noktaları olmasına rağmen biz de çok olumlu buluyoruz. Buna rağmen gelişmesinde ufak da olsa bir katkımız olabilmesini istiyorsak sadece övgü dolu yazılarımızı değil, bunun yanısıra eleştirilerimizi de göndermemiz gerektiğine inanıyoruz. Mesela ilk eleştiri,okurların dilinden kısmını alıp okuyorum, tam burjuva basını gibi övgü dolu sözler,başarı dilekleri vs. açıkça övünme gibi geldi bana doğrusu, demek ne güzel gazete çıkarıyormuşuz biz de der gibi. Fakat ben Demokrat Türkiye'nin böyle bir şeye ihtiyacı olmadığı kanısındayım. İkinci eleştiri, gazeteye bir demokrat olarak doğrusu pek demokrat diyemiyoruz.Tamamen solcu bir gazete. Sol-Demokrat mıdır? Resimler, yazılar, belgeler gerçekler, gerçekler. Evet yazılanlar bu. İnsan gerçekten gazeteyi alıyor başlıyor okumaya.

Güzel, devam ediyor okumaya, her ne kadar gerçek te olsa gerçekler acıdır hesabı gerçekten de çok acı oluyor, insan artık bir yerde dayanamıyor okumaya, ve bırakıyor. İnsanlarımızın, kardeşlerimizin çektikleri, biz burada rahat,sıcak evlerimizde oturken, onlar devamlı işkence çektikleri halde, onların işkence haberlerini bile okumaya dayanamıyoruz. Hele ilk sayfadaki resim!...Olmayacak, kesinlikle yapılmayacak şeyler bunlar, ama biliyoruz, güzelim Türkiyemizi eline geçirmiş zorbalar (ki kaçınılmaz sonlarına muhakkak ki bir gün onlarda ulaşacaklardır) insanlık dışı bu gibi durumları artık günlük, olağan şey durumuna getirdiler. Ne yazacağımda kestiremiyorum. Bir diyorum böyle şeyleri bir daha bu kadar net, bu kadar açık basmayın, yazmayın çok kötü oluyoruz, bir de diyorum ki siz de basmazsanız nereden bileceğiz olup bitenleri, ki uzun süre böyle şeyleri okuyup, görmeyince bazı arkadaşların da yazdıkları gibi biz de artık Türkiye yi güllük gülüstanlık zannedeceğiz. Evet yazın,tabii ki herşeyi olduğu gibi, açıkça, usanmadan bıkmadan tüm olanca çıplaklığı ile yazın ki burada Türkiye'yi güllük gülüstanlık olarak görenlerin de birazcık gözleri açılsın, birazcık gerçekleri görebilsinler....

Zeynep ....

BİR ERMENİ OKURUMUZDAN

Ben Türkiye'de uzun süreler bulunmuş, türkçe üzerine eğitim görmüş bir ermeniyim.

Tabiyetimden ötürü sizlerden özel bir dileğim olacak: Biliyorsunuz Türkiye halklarının misaki milli sınırları içindeki beraberlikleri(gönüllü-gönülsüz) hayli eskiye dayanır. Tarih her ne kadar çarpıtılmışsada bilinçli okuyanın gözünden "düşmanlığın mütemadiyen yöneticilerce üretildiği" kaçmayacaktır. Ve, fakat bir gerçektirki, özellikle, 1917 sonrası dünyasında zayıf halkaların tarihi ilericiler-devrimciler tarafından yazılmaktadır. Ben ve yoldaşlarım bu gerçeğin bilincindeyiz. Türkiye tarihininde Türkiyeli devrimciler tarafından yazılacağına inanıyoruz. İşte yalnız ve yalnız bu ve dostluk, kardeşlik istemi nedenimizle Demokrat Türkiye gazetesinin Ermeni sorununa eğilmesini, ulusların kardeşliğini vurgulamasını, dostluk ve dayanışmada araç haline gelmesini diliyoruz. Yukarıda vurguladığım gibi tarihi bundan böyle biz yazacağız. Biz Türkiye'li ilerici-devrimciler, Ve biz tarihimizde "Demokrat Türkiye'den; halklar arasındaki düşmanlığı kırmada önemli bir silahımızdı" diye bahsetmek isteriz. Böyle bir muhteva kazanmak zor dönemde çıkmış bir gazete için bir başarı olacaktır.

(...)

Aşağıya; Türkiye'li bir devrimci dostuma, ikincil anlamda mahpuslarda işkencelerde dayanana hitaben yazdığım bir şiiri iletiyorum. Özellikle dayanana diyorum çünkü konuşan, teslim olan bizden değildir.

Zorlu uğraşınızda sizinleyiz, başarılar.

DAYANANA
İlk göz ağrım
Belalım benim,
İnancımızın ürünüydü
hatırlarmısın
sabahlara dek
tartışmalarımız
Yorgun bedenlerimiz
koptuğunda iskemleden
çoğu kez sabahtı vakit,
ve çıplak vücuduyla fırıncı
sıcacık simiti uzatırdı
sıcacık gözleriyle.
Biz umudu savunurduk
umut bizi.
Açılarımızı taşırmazdık
kendimizden
onlardı beynimizin
en boktan yerindeki
en boktan gizi.
Bozuk asfaltlı sokaktan
hala eskici geçiyormuş
eskiler alırım diyerek
atlı arabasıyla.
Bozuk asfaltlı sokakta
sen ben yokuz artık
ne yazık.
Ben uzaklardayım, çok
Sen
sen kahırda, zulümde...
Ben senin için
sen ciğerim için
A BAS LE FASCHISME EN TURQUİE
demekten öte
bir halt etmiyorum ne yazık.
Ve bilesin
bilesin ilk göz ağrım
belalım
zindandaki mapusum benim
Ben
ve biz
sendeki kelepçeleri kırana
aç kutsal karınlar
doyana kadar
kalem, kitap, silah elde
savaşacağız
Ve anamız
avradımız olsun...
Yarın için bugünü
bir
beş
on
bin kez
yıkacağız
kurcağız
yıkacağız
kuracağız...

Boukassa Çernofyan
Paris, 17. 2. 1982

Aslanı vururlar
Suya set çekerler
Yağmura kızarlar
Durduramazlar düşünceyi
Vurulurken
Ceylanlar ve aslanlar
Bana ölümdür gülüm
Göğe çekilen
Kara çadırlar
Ölümdür gülüm
Ağlarken sen
Benim gülebilmem
Ölürken işkencelerde
Ceylanlar ve arslanlar
Çekemem tetiği
Bir selam da benden
Gönderemem düşmana
ÖLÜMDÜR GÜLÜM BANA

SAGLIKÇI
(Braunschweig)

DEMOKRAT TÜRKİYE'YE

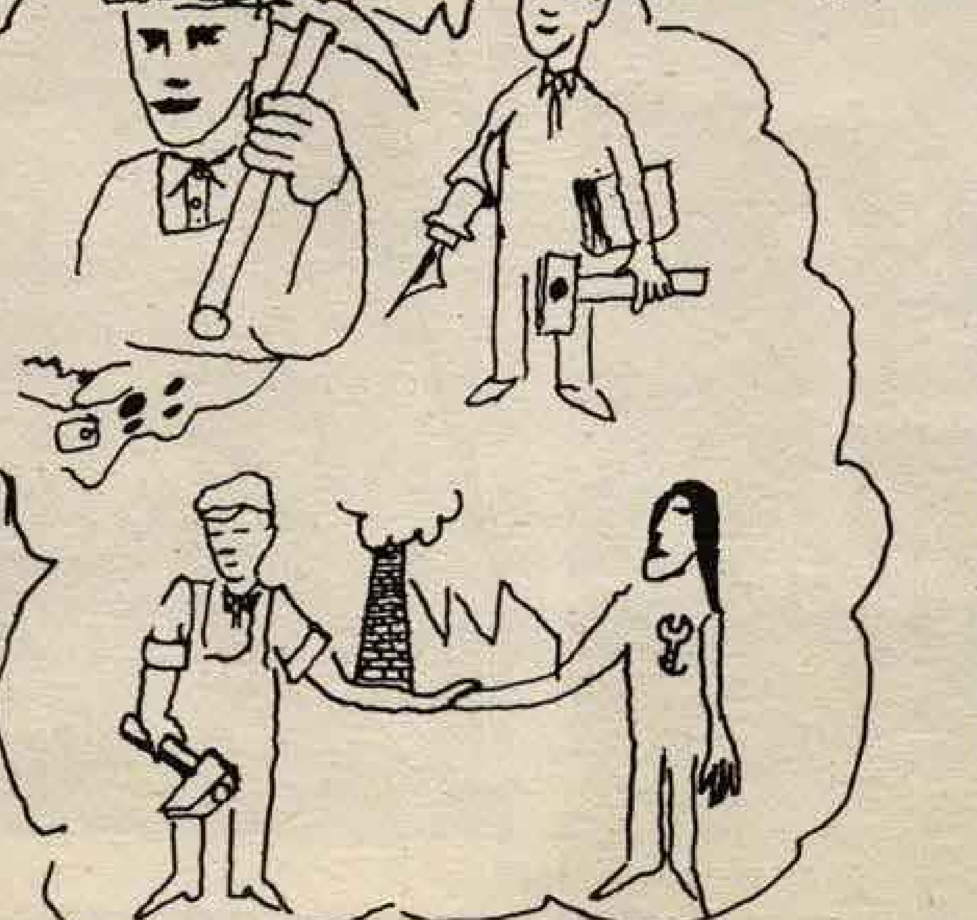
Sizleri içtenlikle tebrik ederim. Şimdiye kadar çıkan her üç sayınızı da ilk hamlede tattım. Çok doyurucu, üstün bir içeriği var. Demek ki bizim vatanımızdan yürekli, halkının safında yer alan aydınlarımız varmış.

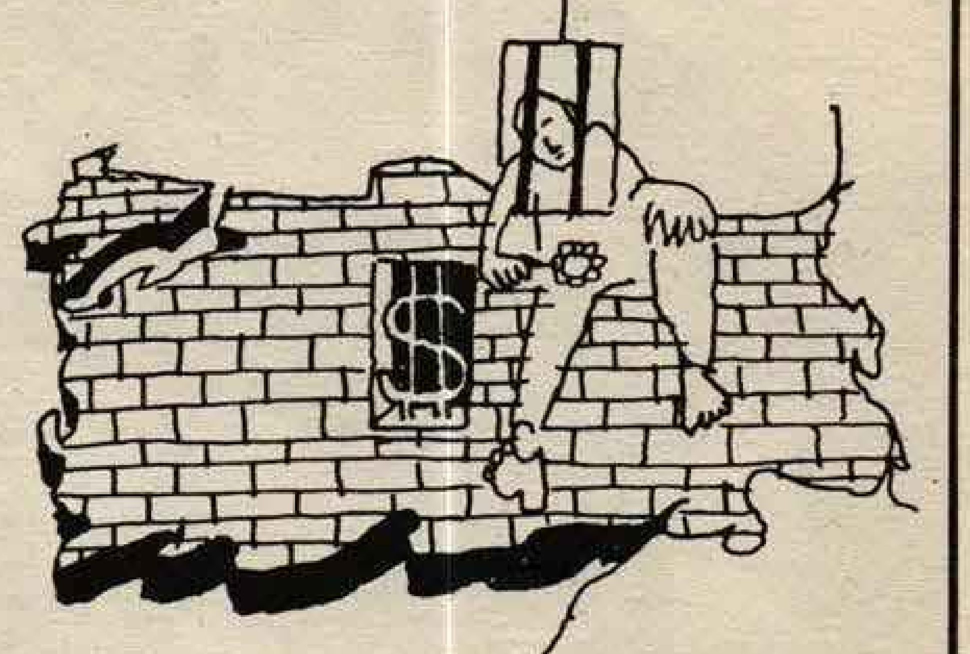
Belki biraz erken bir istek, lakin düşüncesini makul gördüğüm talep: Şimdiye kadar birçok bildiri, gerek, çeşitli ilerici yayın organları okudum. Anlaşıldığına göre Türkiye buraya taşınmış. Bir çok federasyon, kuruluş ve dernekler aynı kapsamlı faaliyetler yürütmekte. Gelin bunlar bir çatı altında olsun. Bu çatı üst düzeyde uğraşı verip halkın isteğini 12 Eylül sonrası yerine getirmeye çalışmalı.

Ulm'den bir okuyucu

Not: Gazetede yardım kampanyası açılsa ilk yardım benden.

" Hapishanede doğan ve orada büyümekte olan bir çocuğun öyküsü "

İLHAN

Almanya'da onbinler yürüdü

İDAMLARA HAYIR!

Ülkemizdeki barbarlıktan utanıyoruz

Almanya'daki emekçiler: «İdam ve işkence bir insanlık suçudur», «ÜLKEMİZDEKİ BARBARLIKTAN UTANIYORUZ!» diye haykırdılar.

Askeri Cuntanın sert biçimde protesto edildiği yürüyüş ve mitink'te: **«İdamlara, işkencelere hayır!», «Türkiye sahipsiz değildir.» «Cunta Mezara, Halk İktidara», «Yıkılsın Sömürgecilik, yaşasın bağımsızlık.» «Yaşasın eylem birliğimiz», «Kürt halkı üstündeki soykırımına son!»** sloganları atıldı.

Federal Almanya'da çeşitli Türkiyeli gurupların ortaklaşa düzenlediği **«İdamlara, işkencelere ve Yabancı düşmanlığına karşi Eylem Birliği»** yürüyüş ve mitingi 8 Mayıs 1982 günü Duisburg'ta yapıldı. Yürüyüşe bazı Alman guruplarının da katıldığı görüldü.

Federal Almanya'nın çeşitli kentlerinden gelen yaşlı-genç, kadın-erkek emekçiler, Duisburg'ta toplandılar. Yapılan yürüyüş ve mitingte askeri cunta sert bir dille eleştirildi. Taşınan pankartlarda, atılan sloganlarda, bildiri ve afişlerde, **«Türkiye halkları üstündeki baskılar, işkence ve idamlar»** protesto edildi.

Yürüyşten sonra yapılan mitinkte SPD Millet Vekili Klaus Thüsing, El Salvador Halk Cephesi adına Bayan Angelika ve Avukat Şerafettin Kaya da birer konuşma yaptılar.

Miting olaysız geçti. Alman Radyo ve Televizyonları miting ve yürüyüşe katılanların sayısını 25 bin olarak verdi.

Öte yandan Köln merkezinde de yine Türkiyeli ve bazı Alman guruplarınca ayni amaçlı bir gösteri ve miting düzenlendi. Mitingte **«Faşist cuntanın Türkiye halkları üstünde sürdürdüğü baskı, zulum, idam ve işkenceler»** protesto edildi. Köln merkezindeki bu miting ve yürüşe 7 bin kişinin katıldığı Köln Radyosu tarafından açıklandı.

YÜRÜYÜŞ BAŞLIYOR

Duisburg kenti, 8 Mayıs'ta önemli bir gün yaşadı. Saat 10.30'dan itibaren miting alanında toplanmaya başlayan Türkiyeli emekçiler, daha uzak bölgelerden gelenleri bir süre beklediler. Mitinge yaşlı işçilerin, kucağında çocuğuyla çok sayıda ananın katıldığı dikkati çekiyordu.

Saat 11.30'da koca alan doldu, iğne atsan yere düşmezdi. Guruplar, ellerinde filama ve pankartlarla kortejde yerlerini aldılar. Cunta şefi generallerin çeşitli boyda maket ve karikatürlerle yerildiği görülüyordu.

En önde DİSK'i temsilen özel giysili bir gurup yürüdü. Onların arkasından öteki guruplar beşer kişilik sıralar halinde alandan ayrılmaya başladılar. Ancak kortej çok uzundu. İlk gurubun hareketinden çok zaman sonra sonuncu guruba yürüyüş sırası gelebildi.

Yürüyüş boyunca herhangi bir taşkınlık olmadı. Görevli polisler durumdan memnun görünüyorlardı. Yürüyüşçüler oldukça öfkeliydiler. Çeşitli sloganlarla cuntaya karşı tepkilerini gösterdiler, protesto ettiler, **«İdamlara hayır, işkenceye son!», «İdam, işkence insanlık suçudur», «Ülkemizdeki barbarlıktan utanıyoruz!», «Katillerden hesap soracağız!», «Bugün bizi asanlar yarın asılacaklardır.» «Yaşasın Türk, Kürt, Alman halkının kardeşliği.», «Biz halkız sayılmayız parmak ile tükenmeyiz kırmak ile.», «Cunta mezara halk iktidara.», «Yıkılsın sömürgecilik, yaşasın bağımsızlık.», «Kürt ulusu üstündeki baskıya, soykırımına son!» «Yaşasın eylem birliğimiz!»** sloganlarının atıldığı yürüyüş iki buçuk saat sürdü.

DÜŞMANLARIMIZ ORTAKTIR

Daha sonra miting alanına gelindi. Mitinkte ilk konuşmayı Federal Parlamento üyesi SPD millet vekili Klaus Thüsing yaptı. Thüsing özet olarak şunları söyledi:

«Türkiye halkı 20 aydan beri faşizmi yaşıyor. Generaller halka kan kusturuyorlar. Faşizmin ne olduğunu biz Almanlar çok iyi biliriz. Buna rağmen Alman Hükümeti Cuntanın generallerine yardım yapıyor. 1980'den bu yana 600 milyon Mark verdi. Bu yardımın Türk halkını ezmek için kullanıldığını biliyoruz, onun için karşı çıkıyoruz.»

Daha sonra «El Salvador Halkı ile Dayanışma Cephesi» adına Bayan Angelika konuştu. Angelika'nın sözleri sık sık alkışlandı. **« Sizlere El Salvador devrimcilerinden selam getirdim.»** diyerek sözlerine başlayan Angelika, **«ABD emperyalizmi halkımızı kanla, zulumla boğmak istiyor. El Salvador'da büyük burjuva, askerlerle birleşti. Ülkemizde katliamı bunlar düzenliyor. Türkiye'de de böyledir. El Salvador halkını öldüren silahlar ABD'den gelmektedir. Türkiye'de de bu böyledir. Türkiye ve El Salvador halklarını öldüren silahlar ayni silahlardır. Türkiye ve El Salvador halkı ayni düşman karşısındadırlar. Bütün dünya halkları ayni düşmanla savaşıyorlar.»** dedi ve konuşmasını şöyle sürdürdü:

«Halklar, bu zulümlere başeğmeyecektir. Çağımızda Ulusal Kurtuluş Savaşları ileri mevziler kazandı. Emperyalizm her cephede gerilemektedir. El Salvador halkı, burjuva-asker ittifakını dize getirecek, bağımsızlığını kazanacaktır. Türkiye halkları da ABD kuklası Cuntayı yenecek, bağımsızlığına ve özgürlüğüne kavuşacaktır. Yaşasın El Salvador ve Türkiye halklarının dayanışması, yaşasın dünya halklarının ve işçi sınıfının enternasyonel dayanışması.» diyerek sözlerini tamamladı.

DİYARBAKIR ZİNDANLARINDAN GELİYORUM

Miting komitesi adına yapılan konuşmalardan sonra Avukat Şerafettin Kaya konuştu. Kaya, **«Baskıyı, işkenceyi, insan katletmeyi politika haline getirmiş faşist zorbaların yönetimindeki Türkiye'den geliyorum.»** diyerek sözlerine başladı. Kaya daha sonra özet olarak şunları söyledi:

« Türkiye Türk, Kürt halklarına cehennem edilmiştir. Türkiye baştan başa bir hapishanedir. Kürt halkı imha edilmek isteniyor. Baskı ve zulüm altında kan kusturuluyor. Kürt köylerindeki muhalefeti kırmak için baskınlar, operasyonlar birbirini izliyor. İşkencenin görülmedik biçimleri deneniyor. Çıplak kadınların sırtına çıplak erkekler bindirilerek köy ortasında dolaştırılıyor. "Ben Türküm." dedirtinceye değin bu böyle devam ediyor.»

Konuşmasında mahkemelere, idamlara da değinen Kaya, **«Mahkemeler, insanların kafasında taşıdığı düşüncelere, etnik gurup yapısına göre karar veriyor, bu yüzden insanlar idam ediliyor.»** dedi ve şöyle sürdürdü:

« Cuntacı hukuçular, cinayetlere kılıf hazırlamakla uğraşıyorlar. Demokratlar, aydın denilen çoğu kimseler cuntaya teslim olmuştur. Avukatlar duruşmalarda korkularından seslerini çıkaramıyorlar... Ama zulme karşı direnen yürekli yurtseverler de vardır. Halkımız zulmü yenecektir. Yaşasın Türk-- Kürt halklarının kardeşliği.» diyerek tamamladı sözlerini.

KÖLN MİTİNGİ

Öte yandan Türkiye'li bazı gruplar da Köln merkezinde, "Askeri faşist cuntanın Türkiye halkları üstündeki baskı ve zulmü, idamları, işkenceleri" protesto eden ortak bir yürüyüş ve miting düzenledi.

Ebertplatz'ta toplanan guruplar, saat 12.00'de yürüyüşe geçtiler. "İdamlara, işkencelere son", "Kahrolsun faşist cunta", "Sığınmacılara uygulanan yasa dışı işlemler kaldırılmalıdır.", "Kürt halkı üstündeki baskılara son." sloganlarının atıldığı yürüyüş 15.30'da sona erdi.

Yürüyüş sonrası guruplar adına yapılan konuşmalarda askeri cunta sert bir şekilde eleştirildi, kınandı.

Yürüyüş ve mitingler olaysız sona erdi.

İZLENİMLER

Analarımız ağlıyordu

Yaman POYRAZ

8 Mayıs cumartesi. Analarımız, işçi analarımız, dökülüp gelmişlerdi her biri bir yöreden. 9 Mayıs, "Analar Günü"ydü. Tören hazırlıkları vardı. "Analar" ticareti de oldukça yüksekti mağazalarda. Çocuklar, "Ana"larına armağan alabilmenin yarışı içindeydiler. Ülkemiz Türkiye'de de sürdürülüyordu bu hazırlıklar. Bir atletin "anasını" «Yılın Annesi» seçmişlerdi bile. (Bir general karısı bulamamışlar mıydı? Hayret!). Ama Türkiye'de yüzbinlerce «Ana» ağlıyordu. Idamda, işkencede, operasyonda öldürülenlerin "anaları" ağlıyordu. Zindanlarda ölüm kalım savaşı verenlerin "anaları" ağlıyordu. Analarımızın gözyaşları kurumuyordu.

Evet, Almanya'daki analarımız, işçi "anaları " da Duisburg'a gelmişlerdi. Ne ki, onlar "Analar Günü" törenine gelmemişlerdi, «Idamlara, işkencelere baskıya, zulme "Hayır!"» diyebilmek için gelmişlerdi. Kucaklarında bebeleri, haykırıyorlardı Duisburg caddelerinde. Gözleri yaşlı, gözleri kanlıydı işçi analarımızın, bacılarımızın.

On binler yürüdü, analar, babalar, kardeşler, bacılar yürüdü, "Idamlara hayır, işkenceye son!" Bebeler kucakta, bebe arabasında yürüdü! Kimileri minicik ayakları, elleri, körpe gövdeleriyle yürüdü. Yeni çözülmüş dilleri, şafağa açılmış gözleri, dupduru yüzleriyle "Hayır!" diyorlardı idamlara, işkencelere. Zindanlarda, darağaçlarında "abi"lerinin acılarını canevinden duyar gibiydiler. "İdam!" derken güzel gözlerine hüzün iniyordu.

Bir ana ünledi:

« Cellatlar öldürsünler diye büyütüyoruz yavrularımızı! »

Ve ardından:

"Analar büyütür, faşistler öldürür!" sloganı.

Öfkeler bir şimşek, yumruklar havada:

"Öldürtmeyeceğiz evlatlarımızı!"

"Idamlara hayır! Işkenceye son!",

"Cunta mezara, halk iktidara!"

8 Nisan 1982. Duisburg caddelerinde öfkeler, hüzünler yürüyordu.

Korkmuyorlardı. Yaşlı bir emekçiye yanaştım, sordum:

"Almanlar kovuyorlar. Türkiye'ye döneceksin. Oysa sen şimdi?.."

Sözümü böldü:

"Ne var bunda yani?"

"Korkmuyor musun?"

Başını salladı, dişlerini gıcırdattı:

"Yavu gardaşım, gorkusu mu kaldı bu işin? Bunlar govuyor emme onlar da öldürüyor, yahut zindana tıkıyor. Ipin iki ucu da puştun elinde!.."

"Yani dönmeyeceksin?"

"Dönecem, hiç dönmez olur muyum, orası benim ata yurdum. Emme milletin başındaki zorbaları govduktan sonra. Defolsun gitsin o dutmalar, Amarika'ya gitsinler..."

Türkiye'de yaşanan gerçeklerin acı boyutlarını öğrenmek isteyenler, böyle yürüyüşlerde, mitinglerde bir araya gelmeliler. O zaman görecekler ve anlayacaklar, cunta, bir silindir gibi geçmiş Anadolu halkının üstünden bir baştan, öbür başa! Kiminin oğlu, kızı, kiminin akrabası, tanışı bilişi, kiminin can dostu ya öldürülmüş, ya zindanda.. 12 Eylül öncesi sivil faşistlerin tamamlayamadıklarını bunlar bir güzel tamamlamışlar!

8 Nisan, Cumartesi. Duisburg caddelerinde Türkiye halkının bir parçası yürüyor. Türkiye'de diline, bileğine kelepçe vurulmuşların öfkesi, hıncı yürüyor. Yürüyüş zincirinin ucu bucağı görünmüyor. Iki saat mı, üç saat mı yürüdüler. Yan yana, can cana yürüdüler. Ayrı gurup, ayrı siyaset bağnazlığı yıkılmıştı. Türkiye halklarını ezenlere karşı, faşizme karşı kenetlenmiş yürüyorlardı. Bu yürüyüşün, bu mitingin en güzel yanlarından birisi de bu dayanışmaydı, "Yaşasın eylem birliğimiz!" en sık tekrarlanan sloganlardan birisiydi. Geleceğe daha bir güçle, daha bir umutla bakıyorlardı.

Miting alanında yapılan konuşmaları ilgiyle, elemle, öfkeyle dinlediler. Özellikle Kürt halkına yapılan aşağılık işkencelerin hikayelerini dinlerken çok insan ağladı. Yaşlı bir emekçi babanın yüreği etmedi, yığıldı düştü oraya. "Doktor! Doktor!" diye ünlettiler. Anaların yüreği daha yufka, anaların yüreği kan. Iki göz iki çeşme ağladılar. Ama yumrukları havadaydı.

Öfkeleri daha da bilenmiş bir kurşun gibi döndüler geldikleri yerlere.

Selam olsun yiğit emekçilere, analara, bacılara...

8 Mayıs miting ve yürüyüşünden görüntüler